

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WICKED LITTLE
GAMES

A DARK MAFIA ROMANCE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LANE HART

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

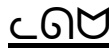
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

KÖTÜ KÜÇÜK OYUNLAR

SİN ŞEHİRİ MAFYASI

DÖRDÜNCÜ KİTAP

LANE HART

COPYRIGHT

Bu kitap bir kurgu eseridir. Karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarların hayal gücünden yaratılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Gerçek kişiler veya olaylarla herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

Yazarlar, bu kurgu eser içindeki çeşitli ürünlerin telif hakkı ve ticari marka statüsünü kabul ederler.

© 2024 Editor's Choice Publishing

Tüm Hakları Saklıdır.

Bu kitap veya kitabın herhangi bir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yayıncının açık yazılı izni olmadan hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Editörün Seçimi Yayıncılık

P.O. Box 10024

Greensboro, NC 27404

Gael'in kapak fotoğrafı: Wander Aguilar Photography
Kapak tasarımı: Wingfield Designs

CONTENTS

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33 Epilog](#)

[Teşekkür Ayrıca](#)

[Lane Hart](#)

[tarafından Yazar](#)

[Hakkında](#)

DEDICATION

Bu serinin ilk üç kitabını sabırla okuyan ve Madison'ın nihayet bulunması ve Eli'nin aşkı bulması için dokuz uzun ay bekleyen sabırlı okuyucular için.

TRIGGER WARNING

BU HİKAYE ŞU UNSURLARI İÇERİR: İŞKENCE
KAÇIRMA
MANİPÜLASYON AĞIR
KÜFÜR FİZİKSEL
SALDIRI İNTİHAR
DÜŞÜNCELERİ
CİNSEL ŞİDDETE ATIFLAR AÇIK MF, MM VE
MMF SEKS SAHNELERİ

SYNOPSIS

Bir yıldan fazla bir süredir, acımasız mafya patronu babamdan saklanıyor ve çevremdeki herkese yalan söylüyorum.

Jordan, tanıştığımız gece Vegas'ta kaçtığımızı düşünen tatlı, koruyucu bir motosikletçidir. Gerçekte ise, o benim altın kafesimden kurtulmam için bir bilet olacaktı.

Gidecek hiçbir yerim yoktu, bu yüzden Jordan Rockland'da onunla yaşamamı istediğinde, isteksizce kabul ettim. Ondan sonra, ona aşık olmamak imkansızdı.

Ama birlikte geçirdiğimiz her saniye, beni kemiren acı verici suçluluk duygusu yüzünden mahvoluyor. Jordan'a kim olduğumun gerçeğini söylemem gerektiğini biliyorum; ama onu kaybetmek istemiyorum.

Bir gece Jordan eve gelmeyince, onu bir yalan yüzünden kaybetme korkum, sabah olana kadar hayatta kalamayacağı korkusuyla karşılaştırıldığında hiçbir şey kalmıyor.

Sevdiğim adamı güvende tutmak için her şeyi yaparım, hatta ruhumu Jordan'ı rehin tutan canavara satarım.

Eli, babamın yarattığı bir kabus. Şimdi beni bulduğu için, babama duyduğu nefreti benden ve Jordan'dan çıkaracağını açıkça belli etti.

Eli'nin karanlık tarafını çok iyi biliyorum. Onun sert davranışlarını özlediğimi itiraf etmekten nefret ediyorum. Onun merhametine kalmak, onun düşündüğü kadar korkutucu değil.

Aslında, esirleri işkence etmek için kullandığı özel yöntemler, sahte evliliğimde sır saklayan tek kişinin ben olmadığımı ortaya koyuyor.

Eli'nin, kendisine yakınlaşmaya çalışan herkese acı çektirmek istediğini anlamam çok uzun sürmedi, çünkü kendisinin de çok fazla yarası var.

Kabul etmek istemese de, Jordan, Eli'nin tehditlerine ve ona acımasızca davranmasına rağmen, Eli'yi benim kadar istiyor.

Ben ise bedenimi, kalbimi ve ruhumu ele geçiren bu iki adamı babamın öfkesinden kurtarmanın bir yolunu bulmak istiyorum.

Maddie Salvato

Sevdiğim adamın beline sıkıca sarılmış, motosikletin arkasında giderken kendimi hiç bu kadar özgür hissetmemiştim. Bu, ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şeydi. Sabah güneş ışığı, otoyolda etrafımızı saran erken sonbahar rüzgarlarının soğuşunu ısıtıyor ve yakındaki okyanusun tuzlu kokusunu taşıyordu.

Bu küçük sahil kasabası, bir yıl önce Las Vegas'ta bir barda Jordan ile tanışmadan önce varlığından bile haberdar olmadığım bir cennet. O gün tüm hayatım değişti.

Onun karısı oldum ve bir grup motosikletçiyle özel bir uçakla Virginia'nın Rockland kasabasına giderken babamın hapishanesinden kaçtım. Sıradan motosikletçiler değil, çoğu aileden daha yakın olan Savage Kings motosiklet kulübü üyeleri.

Jordan, tanıştığımız andan itibaren hızla en iyi arkadaşım, ruh ikizim, dünyadaki en sevdiğim kişi oldu. Sanki kader, en çok birine ihtiyacım olduğu anda ikimizi bir araya getirmişti. Beni o kadar çok seviyor ki, tereddüt etmeden benim için kurşun bile yiyebilir.

Ve ben, böyle iyi bir erkeği asla hak etmeyecek kadar bencil bir kızım.

Jordan, saat sekizde açılan oto tamirhanesinde olması gerekmesi de, benimle birlikte saat beş buçukta uyanıp duş alıyor ve birlikte kahvaltı yapıyoruz. Sonra beni Greer'in barına bırakıyor. Bana araba kullanmayı öğrettiği halde, hala ehliyetim yok çünkü ehliyet almak için yasal adımı kullanmam gerekiyor ve bu da babamın beni bulmak için kullanabileceği bir iz bırakıyor.

Rockland ve Jordan artık benim evim olduğu için Vegas'a geri dönmem mümkün değil.

Rockland küçük bir kasaba olduğu için, çok kısa sürede barın çakıllı otoparkına vardık. Jordan'ın motosikletiyle bütün gün dolaşabilirim, ama aynı zamanda pişirme işine de başlamak için sabırsızlanıyorum. Son üç aydır, güneş doğarken kalkıp Greer'in evine gidip karısının büyük yeni mutfağını kullanıyorum. Celeste

ikna etti Greer 'i bana benim harcamama sabah bar öğleden sonra açılmadan önce düzinelerce kek pişirmeme izin ver. Geçen yaz bu zamanlar fırını nasıl açacağımı bile bilmediğimden bu yana ne kadar yol katettiğimi düşününce inanılmaz geliyor.

fırını nasıl açacağımı bile bilmediğimden bu yana ne kadar yol katettiğim inanılmaz.

Sadece evi yakmadan pasta pişirmekle kalmıyorum, aynı zamanda ülkenin dört bir yanından insanlar benim cupcake'lerimi satın alıyor. Onları mağazamın web sitesi olan Wicked Delights Cupcake Company'den küçük cam kavanozlarda satıyorum.

Jordan motosikleti yavaşlatıp durduruyor ama freni indirirken motoru kapatmıyor. Kolayca bacağımı atıp iniyorum.

"Beni bıraktığın için teşekkürler," her sabah yaptığım gibi ona söylerim ve kaskımın çene kayışını çözerek uzun, kahverengi dalgalı saçlarımı serbest bırakırım.

Kaskının vizörünü kaldırır, böylece yakışıklı yüzünü ve sıcak gülümsemesini görebilirim. "Seni özleyeceğim," der, her gün yaptığı gibi, her ne kadar sadece bir mil uzakta çalışacak olsa da.

Elini yüzümün yanına uzatıp dudaklarımı dudaklarına yaklaştırarak ateşli bir veda öpücüğü verirken, ben de öne eğildim. Beni

Keşke hala yatakta olsaydık. Ama Vegas'tan ayrılmadan önce babamdan çaldığım para azaldı, bu yüzden ikimiz de geçimimizi sağlamak ve küçük, tek yatak odalı dairemizin kirasını ödemek için çalışmaktan başka seçeneğimiz yok.

"Seni seviyorum," diyor Jordan, sonunda yüzümü bırakınca.

"Ben de seni seviyorum." Bu doğru. Onu gerçekten seviyorum, bu yüzden ona yalan söylediğim için kendimden çok nefret ediyorum.

Ona kim olduğum ve aslında evli olmadığımız gerçeğini söylersem, beni terk edebileceğine kendimi ikna ettim. Jordan, Savage Kings ve eşleri, bu dünyada sahip olduğum tek şey.

Kaskımı kolumun altına sıkıştırıp, Celeste'nin bana verdiği barın anahtarını çapraz çantamdan çıkardım. Bu kasabanın sakinlerinin kapılarını kilitlemeye zahmet etmeleri biraz komik, çünkü burası muhtemelen Doğu Kıyısı'nın en güvenli şehri. Ya da en azından en güvenli şehirlerinden biri.

Savage Kings'in hüküm sürdüğü her yerde suç yok, yoksulluk yok, herkes Kings'in barışı koruyacağına güvenerek hayatını yaşıyor, çoğu kafatası kralı amblemi taşıyan adamlardan biraz korkuyor olsa da. Gerçekten vahşi bir mafya kralı tarafından yetiştirildiğim için Jordan'dan veya diğer silahlı kanunsuzlardan hiç korkmadım.

Anahtarlarımı tutan parmaklarımla son bir kez sallayarak kapıyı açtım ve içeri girdim. Arkamdaki kapıyı kapatıp kilitlediğimde Jordan'ın motosikletinin gürültüsü kesildi, çünkü ne kadar dikkatli olsanız da asla fazla dikkatli olamazsınız, korkulan Savage Kings'in karısı olsanız bile.

Her sabah olduğu gibi, ışıkları tek tek açarken spor ayakkabılarımın topuklarında adeta zıplıyorum ve barın arkasındaki kapıdan geçerek devasa mutfığa ve depoya doğru ilerliyorum.

Floresan lambalar zifiri karanlık alanı aydınlatır aydınlatmaz, boğazımdan bir çığlık kopuyor.

Hayır. Hayır, hayır, hayır.

Halüsinasyon görmediğimden emin olmak için önümdeki manzaraya birkaç kez göz kırpıyorum. Ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bu korkunç görüntü kaybolmuyor. Havadaki iğrenç bakır kokusu gibi daha fazla ayrıntı fark ettikçe, görüntü daha da grotesk hale geliyor. Kan kokusu. Hem de çok fazla.

Bisiklet kaskı birdenbire tutamayacak kadar ağır gelir ve parmaklarımdan kayarak yere düşer, beni ürküten yüksek bir ses çıkarır. Çantamı göğsüme sıkıca bastırarak kapıya doğru geri çekilirken, odada benimle birlikte başka biri olup olmadığını kontrol etmek için hızla etrafa bakınırım.

Mutfaktan çıkar çıkmaz, arkanı dönüp barın ön kapısına doğru koşmaya başlıyorum. Dönmeyen kapı kolunu çekip dururken paniğim milyon kat artıyor. Kapana kısılmışım. Kapana kısılmış hissediyorum. Yine hapsedilmişim.

Kapı kolu dönmeyince hayal kırıklığıyla bağıriyorum, sonra panik içinde içeri girerken kapıyı kilitlediğimi hatırlıyorum.

Titrek ellerimle sürgüyü açmaya çalışırken, bir kez daha arkamı kontrol ettim ve sonunda özgür kaldım. Titrek bir nefesle tuzlu havayı içime çektim ve koşmaya başladım.

Jordan'ın bisikletini yakalamaya çalışırken başımı her yöne çeviriyorum, ama bisiklet ortada yok.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Uyuyan kasaba çok sessiz, yol çok boş, bu da yalnız olduğumda kendimi daha da yalnız hissetmeme neden oluyor. Bacaklarımı hiç olmadığı kadar hızlı koşmak için zorluyorum, Jordan ile sahilde yaptığımız rahat koşuların iki katı kadar hızlı.

Her omzuma baktığımda, hızımı kaybettiğimi biliyorum, ama bakmadan duramıyorum, izlendiğime, takip edildiğime, *kovalandığımı* hissediyorum.

Tanrım, keşke babamın silahını dolaba kaldırmak yerine yanımda taşısaydım
dolapta saklamış olsaydım.

Burada cep telefonu çekmiyor, Jordan motosikletinde olmasa bile, bu yüzden çantamdan telefonumu çıkarıp onu aramaya bile zahmet etmiyorum. Bacaklarım ağrıyana ve ciğerlerim yanana kadar koşmaya devam ediyorum.

Yeşil ve beyaz Fulton Otomotiv Dükkanı tabelası ağaçların tepesinde görünür görünmez, hıçkırarak ağlamaya başlıyorum.

Yaklaştım. Çok yaklaştım. Bacaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum.

Jordan Robertson

Ben berbat bir koca olduğumu biliyorum.

Dünyanın en muhteşem, en mükemmel, en güzel karısına sahibim, ama bazen, rüyamda, hatta onun içindeyken bile, başka birini düşünüyorum.

Özel birisi değil, sadece başka birisi *fikri*.

On sekiz yaşındayken annemin eski kocası kafamı karıştırdı ve o zamandan beri kafam yerinde değil.

Ve Maddie'ye söyleyemem çünkü o mükemmel. Karım mükemmel, ben ise berbat durumdayım.

Bu his, hiç kendi isteğimle seçtiğim bir erkekle birlikte olmamış, gizli bir biseksüel olduğum için mi böyle olacak? Sırtımda elli bin tonluk bir goril taşımak gibi mi?

Eskiden sadece kadınlarla çıkan ve şimdi bir erkekle evli olan başka birini tanıdığım için çok şanslıyım. Aylardır ona sormak istiyordum ama cesaret edemiyordum. Bu sabah ikimiz de hala yarı uykulu olduğumuz için, belki birkaç saat sonra bunu hatırlamayacaktır bile.

"Hey, RJ?"

"Günaydın," diyor patronum ve eski kulüp sponsorum, mavi tulumuyla garajın zemininde diz çökmüş, Bayan Wilson'ın Buick'ine hava basarken. Genelde

sabahları beni burada geçer, ben bir saat erken gelsem bile.

"Sana kişisel bir soru sorabilir miyim?"

"Sanırım," diyor bana bakmadan. "Tabii, elbette, bana kişisel bir soru sorabilirsin, ama cevap vereceğimi söz veremem."

"Haklısın," diye gülümseyerek onayladım. "Peki, sen ve Thane birkaç yıldır birliktesiniz, değil mi?"

"Evet. Ama bunu zaten biliyordun."

"Doğru. Biliyordum." Boynumun arkasını kaşıyarak, kendimi devam etmeye zorluyorum. "Merak ediyordum da, Thane ile tanışmadan önce kadınlarla yatmıştın, hiç... onları özlüyor musun?"

"Neyi özlüyorum?" diye sordu ve sol ön lastiğe doğru ilerlemek için ayağa kalktı, ben de onu takip ettim.

"Kadınları özlüyor musun?"

"Hayır. Hiçbirini o kadar sevmedim ya da onları tanımak için zaman ayırmadım."

"Tamam, kişisel olarak herhangi bir kadını kastetmedim. Demek istediğim, kadın anatomisini özlüyor musun?"

"Kadın anatomisini mi?" diye tekrarlar, kaşlarını çatarak. Sanki kocasıyla tanışmadan önce yıllarca sadece seks yaptığı insanların vücutlarının o kısımlarını hatırlamakta zorlanıyormuş gibi.

Ona yardım etmek için şöyle devam ediyorum: "Yani, Thane açıkça erkek ve göğüsler ya da vajina gibi belirli vücut parçaları yok, bu şeyleri özlüyor musun?"

Sonunda bana deliymişim gibi baktı, sarı kaşlarını kaldırdı. "Bu çok tuhaf bir soru, evlat."

"Bunu bir düşünür ve bana dürüst bir cevap verir misin? Lütfen?"

"Neden?"

"Merak ediyorum."

Elinde hava tabancasıyla tüm boyunu kullanarak ayağa kalktı. bana bakıyor uzaklara uzaklara uzaklara uzaklara bir birkaç uzun

anlar. Dakikalara dönüşen anlar. "Hayır," diye cevaplar sonunda ve sağ ön lastiğin yanına gider.

"Hayır mı? Sadece hayır mı? Başka söyleyecek bir şeyin yok mu?" "Hayır."

"Sadece Thane'in öğrenmesini istemediğin için mi hayır diyorsun?" Eğilip, dükkanda sadece ikimiz olmasına rağmen fısıldıyorum. "Dinle, sırların benimle güvende. Eğer göğüsleri özlediğini söylersen, sarhoş olsam bile Thane'e asla bir şey söylemem."

RJ gülerek başını salladı. "Cidden evlat, çok uzun zamandır göğüsleri pek düşünmedim."

"Gerçekten mi?"

Bana bir an baktı, sonra sordu, "Sence Thane'i sadece penisi için mi seviyorum?"

"Hayır, tabii ki hayır."

"İyi, çünkü onda sevilecek çok daha fazla şey var. Bu sadece onun hakkında takdir ettiğim küçük, ama önemli bir şey. Tabii ki, harika bir kıcı da var. Ama kötü bir araba kazası geçirip belden aşağısını kaybetse bile, onu yine de seveceğim."

"Öyle mi?"

"Evet! İyi günde, kötü günde. Yeminler böyledir. Onun fiziksel bedenini değil, kişiliğini seviyorum."

"Ah, tabii. Evet. Anlıyorum, gerçekten. Ama diyelim ki hala göğüsleri hayal ediyorsan, bu onu daha az sevdiğin anlamına gelir mi sence?"

"Neden bu kadar çok meme sorusu soruyorsun?" "Sadece merak ediyorum," diye tekrar ediyorum.

"Thane'i sevdiğim için, ne erkeklerin ne de kadınların vücut kısımlarını düşünmüyorum. Düşünsem, ona ihanet etmiş olurum, değil mi?"

"Hayır. Yani, bilmiyorum. Ben de bunu anlamaya çalışıyorum." Farklı bir açıdan yaklaşarak soruyorum, "Peki ya şehvetli rüyalar? Kadınlarla ilgili rüyalar görür müsün?"

"Rüyalarım genellikle seks rüyaları değildir," diyor RJ.

Tamam. Bu şaşırtıcı.

"Seninkiler öyle mi?" diye sordu.

"Evet. Herkesin, özellikle erkeklerin seks rüyaları gördüğünü sanıyordum."

"Hayır. Eğer azmışsam, Thane'i öperim ve istediğimi söylerim, sonra yaparız ve ben mutlu bir şekilde uykuya dalarım. Mutluyum. Başka bir şey istemiyorum ya da ihtiyacım yok, bu yüzden Harley'leri tamir etmeyi ve uzun yol gezileri yapmayı hayal ediyorum. Bazen dişim düştüğünü ve çok komik göründüğümü hayal ediyorum, ama sonra Thane beni dişçiye götürüyor ve dişimi tamir ettiriyor."

"Vay canına. Tamam. Bu konuyu açtığım için özür dilerim. Bu konuşmayı tamamen unutabilir misin?"

"Normalde bana bu kadar kişisel sorular sormazsın, evlat. Maddie ile aranızda her şey yolunda mı?"

"Evet. Tabii ki. O çok güzel, akıllı ve tatlı. Onu seviyorum. Her şeyini."

"Ama onun bir penisi olmasını mı istiyorsun?" "Ne? Hayır!" diye bağıryorum.

"Strap-onlar var, değil mi? Ondan istediğini istemelisin."

"Bu... hayır, karımdan bana... *bunu* yapmasını isteyemem."

"Neden olmasın? Seni seviyorsa, muhtemelen deneyecektir. Ama eğer bu tür şeylerden hoşlanmıyorsa, o zaman bir dildo falan alabilirsin."

"Bu... lütfen başka bir şey konuşabilir miyiz?" "Sen başlattın," diye sırtarak hatırlatıyor bana.

"Ben ve benim yerine getirilmemiş cinsel fantezilerim hakkında konuşmak istemiyordum!"

"Yani, yerine getirilmemiş fantezilerin var mı?" diye sordu.

"Bu çok kötü, evlat. Karına sormadan, onun nasıl tepki vereceğini merak edip endişelenerek çıldırmak veya suçluluk duymak yerine, ona karşı dürüst olmaya çalışmalısın."

Kafamı sallıyorum ama Maddie ile bu konuyu konuşmayacağımı biliyorum çünkü... şey, bu konuda utanıyorum. Onun eşcinsel olduğumu veya ondan hoşlanmadığımı düşünmesini istemiyorum.

Çünkü ondan kesinlikle hoşlanıyorum. Tanrım, o çok güzel. Her santimi, içi ve dışı. Çoğu gün onu hak etmediğimi ve bir gün uyanacağım ve ikimizin, evliliğimizin sadece çok güzel, çok uzun bir rüya olduğunu düşüneceğim.

Yoksa Maddie, açgözlü, gizli biseksüel birinden daha iyisini bulabileceğini fark edecek ve beni, asla penis düşünmeyen, sadece onu düşünen bir erkek için terk edecek.

Birlikte yaşamımızla ilgili şüphelerim, geçen yıl Haziran ayında Las Vegas'ta hayatımın en kötü akşamdan kalma halini yaşarken, bana evlendiğimizi söylediğinden beri hep vardı. Bir süre birlikte yaşadktan sonra birbirimize daha da yakınlaşacağımızı ve başka bir şey arzulamamın sonunda kaybolacağını düşünmüştüm.

Ama bunun yerine, durum daha da kötüye gitti. Çok daha kötüye.

Her küçük şeyi dert ediyorum, örneğin yemek yerkenki halim onu rahatsız ediyor mu, ya da çok horluyor ve geceleri uykusunu kaçırıyor muyum? Ya da en kötüsü, uykumda başka birinin adını, bir erkeğin adını mırıldanırsam, benden sonsuza kadar uzaklaşabilir.

"Ah, Jordan," diyor RJ, beni düşüncelerimden koparıyor.

"Evet?"

"Neden karın cehennem köpekleri tarafından kovalanıyormuş gibi bize doğru koşuyor?"

"Hiçbir fikrim yok," donmuş şokumun içinde, açık garaj kapısından dışarı bakarken mırıldanıyorum. "Bekle. Ne? *Maddie*?" Kadın hızla yaklaşıyor ve bana çarpmadan önce hızını kesmiyor, rahat bir nefes alıyor. Maddie uzun bir kız olduğu için, ondan 20 santim daha uzun olsam da, şaşkınlıktan bir adım geriye sendeledim. Kendime geldiğimde, o beyaz pamuklu tişörtümün önünü tutarken, ince vücudunu kollarımla sardım. "Güvendeyim. Güvendeyim," diye fısıldıyor Nefes nefese fısıldıyor gibi. "Tanrım, bebeğim. Ne oldu?"

Konuşmaya çalıştığını düşünüyorum, ama tek duyduğum boğuk hıçkırıklar. "Nefes al, sakın ol ve derin bir nefes al," diye onu teşvik ediyorum

söylüyorum, avucumu sırtında yukarı aşağı gezdirerek.

Birkaç kez daha bunu yaptıktan sonra sonunda konuşuyor. "O... o öldü... gözleri..." Parmakları, sanki ben onun kişisel can simidiymişim ve bırakırsa boğulacakmış gibi gömleğimi daha sıkı kavırıyor.

Sonra sözleri beni vurur.

"Öldü mü?" diye tekrar ediyorum, gözleri fal taşı gibi açılmış ve olan biteni izleyen RJ'ye bakarak, elinde hala hava tabancası var. "Kim öldü, Maddie? Nerede?"

Kimin öldüğünü bilmediği ya da bunun hakkında konuşamadığı için başını sallar, sonra "Greer... mutfakta" der.

"Greer öldü mü?"

"Hayır," dedi, bu da beni rahatlattı. "Başka biri... başka biri."

"Greer'in mutfağında ölü bir adam mı gördün?" diye soruyorum ve o başını sallıyor. "Siktir," RJ ve ben birbirimize bakarak mırıldanıyoruz. Bir kolumu Maddie'ye dolayarak, boş elimle kot pantolonumun cebinden cep telefonumu çıkarıyorum. RJ de aynısını yapıyor, şüphesiz kocasını arıyor.

"Ne?" Telefonun diğer ucundaki derin, boğuk ses, sanki uyuyormuş gibi sinirli bir şekilde homurdanır.

"Uyandırdığım için üzgünüm," diyorum Greer'e. "Ama, şey, barda bir sorun olabilir."

"Ne tür bir sorun?" diye sorar huysuz adam.

"Maddie'yi her zamanki gibi bıraktım ve o da dükkana kadar koştu. Birinin öldüğünü söyledi."

"Lanet olsun," diye homurdanır Greer ve sonra bu bilgiyi, şüphesiz yanında uyuyan karısı Celeste'ye tekrarlıyor gibi gelir. "Birkaç dakika içinde orada olacağız."

"Tamam, dükkana uğrayın, umarım Maddie size ne olduğunu anlatabilir, siz oraya varmadan önce."

Maddie bana bakıp başını sallarken telefonu kulağımdan indiriyorum. "Geri dönmem mümkün değil. Lütfen... lütfen beni zorlama. Geri dönmek istemiyorum."

"Kimse seni bara geri dönmeye zorlamayacak," diye onu teselli ediyorum, ama onun barı kastetmediğini biliyorum.

Tanrım, onu daha önce hiç böyle görmemiştim, bu kadar... korkmuş.

O başka bir şey söylemiyor, ben de ağlarken onu zorlamıyorum. O, sanki biri ona gizlice yaklaşıp yaklaşmış gibi endişelenerek sürekli arkasına bakarken, ben sadece orada durup ona sarılıyorum. RJ kocasıyla konuşmak için uzaklaşırken, tek yapabileceğim onu daha sıkı sarılmak.

Greer ve Celeste, Harley'leriyle otoparka geldiklerinde bizi böyle buluyorlar.

"Ne oldu lan?" diye bağırır, ikisi de garaja koşarken. Her zamanki gibi, siyah saçlı adam benimle neredeyse aynı kıyafeti giyiyor: kot pantolon ve siyah tişörtün üzerine Savage Kings deri ceket. Karısı Celeste ise hala pembe pijama şortu ve tişörtüyle, sanki yataktan kalkmış, spor ayakkabılarını giymiş ve Maddie'nin geceleri yaptığı gibi kahverengi saçlarını dağınık bir topuz yapıp geri çekmiş gibi.

"O... Hala ondan bir şey öğrenemedim, sadece bir adamın öldüğünü söyledi. Onu bıraktığımda dışarıda araba falan yoktu, sanırım adam barda," diye açıklıyorum onlara. Maddie'nin uzun kahverengi saçlarını okşayarak ona söylüyorum, "Tanrım, bebeğim, çok üzgünüm. Seni içeriye kadar geçirmeliydim."

Greer içinden küfür ediyor. "Sanırım gidip kendim bakmalıyım."

"Hayır," der Celeste, onun kolunu tutarak. "Yalnız gitmemelisin. Ben de seninle gelirim."

"Hayatta gitmezsin," diye homurdanır. "Lütfen yalnız gitme."

"Gitmeyeceğim," diye onu temin eder. Sonra çenesini bana doğru uzatır. "Hadi, evlat."

"Onu henüz bırakabileceğimi sanmıyorum."

Greer Maddie'ye kaşlarını çatarken, Celeste yanına gelip Maddie'nin sırtını avucuyla okşadı. "Maddie, ofise gidip oturalım mı?"

RJ telefon görüşmesini bitirip bize katıldığında, "Thane yolda" der.

"Thane geldiğinde RJ ve kadınlarla kalmak için seninle geleceğim," diyorum Greer'e.

"Ne zaman olacak bu?" diye RJ'ye sorar.

"Birkaç dakika içinde," diye cevaplar patronum.

"Tamam. Beklerken Remy'yi arayayım. Başkanımıza da bu bokun olabileceğini haber versek iyi olur."

Greer telefon görüşmesini bitirmeden, uzaktan başka bir motosikletin gürültüsünü duydum. Birkaç saniye sonra, Thane garajın içine girdi. Kask takmaya bile zahmet etmedi, sadece motosikletine atladı ve buraya hızla geldi.

"Ne oluyor lan?" dövmeli eski Devil Hounds üyesi motosikletinden iner inmez RJ'yi kendine çekip öpmeye başladı. Saçma sapan kıskançlığımı bastırdım.

"Barda bir şey oldu," diyor Greer. "Maddie bir şey gördü, belki de bir ceset," diye açıklıyorum. "Kesinlikle ölü," diyor yine ve başını salladı.

"Greer ve ben gidip bakarken, sen ve RJ kadınlarla burada kalabilir misiniz?" diye Thane'e sordum.

"Tabii, olur."

Thane, Savage Kings deri ceketinin altındaki omuz kılıfından silahını çıkarır ve ona ihtiyaç duyabileceğini biliyor gibi kontrol eder. "Merak etme. Onları güvende tutacağız," der. Ona teşekkür etmek için çenemi kaldırırım.

Dudaklarımı Maddie'nin alına bastırarak ona söz veriyorum, "RJ, Thane ve Celeste ile iyi olacak mısın? Mümkün olduğunca çabuk döneceğim."

Uzun bir süre sonra, burnunu çekip başını kaldırır ve bana başını sallar.

Uzaklaşmaya başladığımda, ceketimin açık kenarlarını çekiştirir. "Dikkatli ol."

"Olacağım," diye onu temin ediyorum ve kendi silahımın da her zaman ceketimin içinde olduğunu gösteriyorum.

Oradan ayrılıp onu bırakmak beni çok üzüyor, yolun sadece bir mil ilerisinde olsam bile, ama o Greer'in barında ne bulduysa, en azından araştırmaya gittiğimizde o adama destek olmak benim borcum.

Huysuz barmen, ikimiz de kasklarımızı takarken hiçbir şey söylemez, ama gideceğimiz mesafe kısa olduğu için çene kayışlarını bağlamaya zahmet etmez.

İkimiz de barda motorları durdurup kasklarımızı gidonlara astığımızda, "Sence Maddie aşırı tepki göstermiş olabilir mi?" diye soruyor.

"Hayır. O hiç böyle duygusal davranmaz," diye onu temin ettikten sonra bir an düşündüm. "Aslında, evlendiğimiz on beş ay içinde onu ilk kez ağlarken gördüm."

"Kahretsin. Tamam o zaman."

İçeride olabilecek herhangi bir tehdidi daha ciddiye alan Greer, kendi silahını çekip emniyet kilidini açar ve sürgüyü geri çekerek mermiyi yuvaya yerleştirir. Ben de aynısını yaparım.

"Arka taraftan girelim," diye önerdi. Başımı salladım ve onu tuğla binanın etrafından takip ettim. O, kot pantolonunun cebinden anahtarlarını çıkarıp kilidi açtı. Anahtarlığı cebine koydu, böylece iki eli de serbest kaldı ve kapıyı açıp içeri girdi. Ben de hemen arkasıdaydım, gözlerim etrafta dolaşarak herhangi bir tehlike var mı diye bakınıyordu.

Ayakları aniden durduğunda, "Tanrım" diye mırıldanır. Onunla omuz omuza durana kadar neyi kastettiğini anlayamıyorum.

Ve bu manzarayı tarif edecek kelime yok. Hiçbir kelime.

Şimdi Maddie'nin neden sadece "ölü" ve "gözler" kelimelerini söyleyebildiğini anlıyorum.

Büyük bir erkeğin cesedi, kutularında duran yeni kavanozların üzerine eğilmiş, başının yan tarafı kavanozlara yaslanmış, yüzü odaya, bize dönük.

Gözlerinin olması gereken yerde ise kanlı göz çukurları var.

İkinci fark ettiğim şey ağzıydı, sanki gözbebekleri çıkarılmadan önce ölmemiş gibi, acı içinde donmuş bir çılgılık atar gibi hala genişçe açık duruyordu.

"Bu kim lan?" diye soruyor Greer.

"Hiçbir fikrim yok. En azından Kings'in hiçbir üyesine benzemiyor," diyorum. Ve deri ceket giymiyor. Bunun yerine, sırtında büyük bir logo bulunan siyah pamuklu bir tişört giyiyor ve sanki tişört ters giyilmiş gibi, hiç yakışmamış görünüyor. Birkaç adım yaklaşıp, kokuya karşı nefesimi tutarak tasarımı okumaya çalışıyorum.

Bu, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki hemen hemen herkesin tanıyacağı ünlü Las Vegas tabelası.

"Bu çok boktan bir durum," diyor Greer, arkasını dönüp arka kapıya doğru yürürken. "Şerifi aramamız gerekecek. Remy'nin yeşil ışık yakmasını bekleyeceğim ama... Bunun sorumlusunun Kings'lerden biri olduğunu sanmıyorum. Bunu yapan kişi bulunmalı ve çabuk bulunmalı çünkü o kişi hasta bir pislik."

Kan ve çürüme kokusundan uzaklaşmak için onu kapıdan dışarıya kadar takip ediyorum.

Greer telefonunu kulağına dayadığı anda, "Bekle! Maddie bu işe karışamaz. Onu bulduğunu polise söylemelisin" diyorum.

"Neden?" diye sordu.

"Çünkü o... kaçak ya da öyle bir şey. Ayrıntıları bilmiyorum. Hiç bahsetmiyor ama Celeste de aynı durumdaydı, değil mi?"

"Tamam," der Greer, sinirinden çenesini sıkarak. "Onu bu işin dışında tutacağım, böylece ifade vermek zorunda kalmayacak."

"Teşekkür ederim," diye fısıldarım rahatlamış bir şekilde.

Remy telefona cevap verdiğinde Greer, "Selam dostum," dedi. "Durum kötü. Düşündüğümde daha kötü. Buraya gelmelisin. Sana fotoğraflarını gönderebilirim ama bu iğrenç şeyi telefonuma kaydetmek istemiyorum." Başkanımızı dinlerken bir süre duraksar, sonra "Evet, durum o kadar kötü. Mutfağında lanet olası bir ceset var, her yer kan içinde, gözleri yok, sadece göz çukurları var! Hayır, ne Jordan ne de ben onu tanıyamadık. Bence bu, sen bildiriimi yayınladıktan ve Kings'ten kimse sorumluluk almadıktan sonra polisin halletmesi gereken bir mesele. Ama bunun bizim adamlarımızdan biri olabileceğini hiç sanmıyorum. Neden bana haber vermeden cesedi benim barıma, kilitli barıma bırakmış olsunlar ki? Kilitliydi, değil mi?" Greer bu soruyu bana yöneltiyor.

"Maddie söylemedi, ama anahtarlarını kullandığını biliyorum. O içeri girene kadar bekledim, sonra arabayla uzaklaştım."

"O zaman, elimizde sadece psikopat bir katil yok; kilitleri kırmadan içeri girip çıkabilecek kadar sinsi bir katil var. Güvenlik kameralarını kontrol edeceğim. Umarım onu yakalamışlardır. Oh, ve ceset Las Vegas tişörtü giyyordu," diyor Remy'ye. "Evet, bir turistin Vegas'ta alacağı türden. Bir yıl önce otostopçu aldığımız ve uçağımıza getirdiğimiz yerin aynısı," diye ekliyor ve gözlerini bana diyor. "Remy, karınla konuşup bunu kimin yapabileceğini ve güvenliği artırmamız gerekip gerekmediğini öğrenmen gerektiğini söylüyor."

Ben başımı sallıyorum ve Greer, herkesi uyarmak için mesaj göndereceğini ve yola çıkacağını söyledikten sonra Remy ile görüşmesini sonlandırıyor.

Sırtım tuğla duvara yaslanıyor, başım geriye düşüyor, beklerken, en son sigara içeli yıllar olmasına rağmen bir sigara içmek istiyorum. Bu cinayet sadece korkunç değil, Maddie için kişisel bir mesele.

"Bak evlat, Maddie'nin peşinde olan biri olsa bile, Kings onu koruyacaktır. O sadece senin karın değil,

bizimkilerden biri."

"Biliyorum, sadece, bana bir şey söyleyeceğinden emin değilim. Daha önceki hayatı hakkında hiç konuşmaz..."

"Eğer bu, erkekleri öldürüp gözlerini dondurma kaşığıyla çıkarıp yiyen bir pislikle ilgiliyse, onu suçlamam. Ama onları alt etmek istiyorsak, neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmemiz gerek. Ne pahasına olursa olsun, onu konuşturun."

Kabul ettiğimi belirtmek için başımı sallıyorum, keşke onu sormak kadar kolay olsaydı. Karımdan büyük bir sır saklıyor olsam da, onun da kendi sırları olduğunu biliyorum.

Greer binadan birkaç adım uzaklaşır, ellerini beline koyar ve sonra bana doğru geri döner. "Ölü adamın Maddie'nin kavanozlarının üzerine atılmış olması da tesadüf olamaz. Sanki bu kişi, onun işi onun için ne kadar önemli olduğunu biliyor ve onu mahvetmek istemiş gibi."

"Biliyorum," diye onayladım. "Ben de tam bunu düşünüyordum. Ama kim bu ve neden ölen adamın gözlerini aldı?"

"Biliyorsam ne olayım. Belki görmemesi gereken bir şey görmüştür, ya da Maddie'yi izlediğine dair bir uyarıdır."

Dişlerimi sıkıyorum, her iki senaryoyu da sevmiyorum, ama özellikle ikincisini nefret ediyorum. "Sürekli 'o' diyorsun. Birden fazla kişi olabileceğini düşünmüyor musun?" diye soruyorum Greer'a.

"Bununla ilgili de hiçbir fikrim yok. Ama Kings'in desteğe ihtiyacı olacak, kim olursa olsun ya da kaç kişi olursa olsun. Bir kez olsun, işe yaramaz şerifin ofisi bize yardım edebilir. Umarım, ölen adamın kim olduğunu çabucak bulurlar. Ve bunu öğrendiğimizde, onun ölmesini kimin isteyeceğini de anlayabiliriz."

Maddie

Oto tamirhanesinin ofis pencerelerinin önünde ileri geri yürüyerek, otoparkı ve ötesindeki ağaçları taramaya devam ediyorum, *ondan* bir işaret bekliyorum.

Birkaç gündür, ensemde bir karıncalanma hissediyorum ve bu da izlendiğimi düşündürüyor. Rockland'a geldiğim ilk haftalarda, babamın beni hemen bulacağından o kadar paranoyaklaşmışım ki rahat edemiyordum. Sonunda rahatladım.

Bu yüzden, geçen hafta Jordan'la dışarı çıktığımda bu şüpheyi aptalca kafamda uydurduğumu düşündüm ve yine aynı şeyi hissettim. Geçen gece karanlık basana kadar sahilde otururken, sonra bir gece bardan çıktığımızda ve bir sabah daireden çıktığımızda...

Eğer haklıysam ve hayal görmüyorsam, o zaman takipçim benim hakkımda bilinmesi gereken her şeyi biliyor demektir. Jordan'ı, çalıştığım yeri, yaşadığımız yeri, internette ne sattığımı biliyor. Artık bu kasabada güvenli hiçbir yer kalmadı.

"Gitmeliyim," diye patladım.

"Gitmek mi?" Celeste, pijamalarıyla ofisin duvarına yaslanarak tekrarlar. Thane ve Ruger, herkesin RJ dediği adam, dışarıda nöbet tutuyorlar, içlerinden biri birkaç dakikada bir binanın etrafında yürüyerek dolaşıyor.

"Gitmezsem, bir sonraki kurban Jordan ya da Greer ya da diğer Savage Kings üyelerinden biri olabilir. Onlara benim yüzümden bir şey olursa, kendimi affedemem."

"Bunu yapan kişinin senin yüzünden yaptığından o kadar emin misin?" diye sorar ve ben başımı sallarım.

"O zaman gidemezsin," diye cevaplar. "Herkesi korumak için kaçmak, uzaklaşmak isteme dürtüsünü anlıyorum, ama Savage Kings'in koruması altında burada, onlar olmadan olduğundan daha güvendesin."

"Ben güvende olsam bile, ben ölmesem bile, ama onlar ölebilirse?"

"Bunu yapanların sana zarar vermeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Sanmıyorum. Bilmiyorum. Tanrım, bundan nefret ediyorum!" diye haykırıyorum ve sinirden saçımı çekmek için parmaklarımı saçımın yanlarına sokuyorum. "Bu sabah her şey yolunda ve mükemmeldi. Şimdi... şimdi hayatımdaki tüm güzel şeyler, geçmişim beni geri çekmeye çalışırken parmaklarımın arasından kum gibi kayıp gidiyor gibi hissediyorum."

"Bunu çözeceğiz. Kings ve polisler arasında, katilin hiç şansı yok."

Karşı çıkarak başımı sallıyorum. "Onu cinayetle ilişkilendirecek hiçbir kanıt olmayacak. Asla yakalanmasına izin vermeyecek."

"Kimse mükemmel değildir. Herkes hata yapar, katiller bile."

"O kesinlikle mükemmel biri değil, ama mükemmel bir seri katil. Jordan'ın onun kurbanlarından biri olacağını düşününce... O sadece öldürmekle kalmıyor, esirlerini işkence ediyor, onları öldürmeden önce günlerce, haftalarca ezip geçiyor."

"O zaman Kings'e söyle de tetikte olsunlar, birbirlerinin arkasını kollasınlar," diyor Celeste yumuşak bir sesle. Parlak yeşil gözleri, güven verici sözlerine rağmen kocasının güvenliği için daha da endişeli hale geliyor.

"Colt ve RJ'in Jordan'a bir şey olmasına izin vermeyeceklerini biliyorsun, bu da Remy, Bear ve diğerlerinin de kimseye ona el sürmesine izin vermeyeceği anlamına geliyor."

Bu biraz rahatlatıcı olsa da, yeterli değil. Evet, Savage Kings gerektiğinde acımasız olabilirler. Kimsenin saçmalıklarını kabul etmeyen sert adamlardır. Ama daha önce böyle bir canavarla karşılaşmadılar. Bundan eminim. Kimse *onun* kadar kötü değil, onu kısa dizginlerde tutmayı başaran babam bile.

Tanrım, babam.

Nerede olduğumu biliyor mu acaba?

Hayır, çünkü öyle olsaydı Dante Salvato bana mesaj göndermek için bir adamı öldürmezdi. Silahlarını ateşleyerek kasabaya girer ve beni eve geri götürürdü.

"O adamı öldüren kişi kötü bir canavar, Maddie. Onun öldürülmesi senin suçun değil," diyor Celeste. "Başka birinin peşine düşerse de senin suçun olmayacak. Yapılacak en iyi şey, Savage Kings'in onu bulmasına izin vermek ve bir daha kimseyi öldüremeyeceğinden veya incitemeyeceğinden emin olmak."

Bu düşünceyle içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor ve nefesim kesiliyor. Avucumla bu duyguyu silmeye çalışıyorum. Ne kadar kötü biri olursa olsun, aslında onun ölmesini istemiyorum. Kötü bir canavar olsa bile.

Bu şekilde hissettiğim için kendimden nefret ediyorum. Özellikle de Jordan zarar görebilecekken.

İkisi arasında bir seçim yapmak zorunda kalsam, seçimim kolay olurdu.

Jordan'a zarar veren olursa, ölürüm.

Jordan

O öğleden sonra RJ'in dükkanının arka tarafındaki toplantı masasında tüm Savage Kings üyeleri toplandığında, Greer

ve Remy diğerlerine olanları anlatır.

"Yüzü görünmeden güvenlik kameralarım sökülmüş," diye söylenir Greer. "Barda veya otoparkta tanıdık olmayan biri olup olmadığını görmek için önceki günlerin saatlerce, hatta *günlerce* süren kayıtlarını incelemem gerekecek."

"Kurbanın kimliği, 49 yaşındaki Clayton sakini Earnest Ingram olarak tespit edildi," diye bilgilendirir bizi kulüp başkanımız Remy. "Isaac, sen veya Devil Hounds'tan biri onu tanıyor mu?"

Kulübümüzün en yaşlı üyesi sandalyesine yaslanarak, tuz ve biber sakalını okşuyor. "Evet, onu duydum," diyor Clayton şubemizin başkanı Isaac. Diğer üyeler de başlarını sallıyor. "Earnest hakkında tek bildiğim, uzun yol kamyon şoförü olduğu. Kasabada dolaşan söylentiye göre, New York veya New Jersey'de bir uyuşturucu baronu için çalışıyormuş. Bildiğim kadarıyla ailesi ya da çok fazla arkadaşı yok, bu yüzden onun yasını tutacak kimse olacağını sanmıyorum."

"Onu öldürme sebebi bu olabilir mi?" diye sorar Hugo. "Çünkü kimse katilini aramak için fazla uğraşmaz mı?"

"Belki," diye onaylıyor Remy. "Ama neden Greer'in barına cesedi atmak için bu kadar zahmete girsinler ki?" Kafasını sallayarak ekliyor: "Reece de hacker sihrini kullanarak olayı araştırıyor. Torin veya Chase Fury bir şey bulurlarsa bize haber verecekler. Aynı şey Sanderson County Şerif Ofisi'ndeki bağlantımız Rick Little için de geçerli. O zamana kadar herkes, özellikle eşlerimiz ve küçük çocukları olanlar, tetikte olmalı."

"Bu sorun çözülene kadar ailelerimizi şehirden uzaklaştırmalı mıyız?" Dört yakışıklı sarışın Fulton kardeşten biri ve şu anki üvey babam olan Colt soruyor.

"Umarım bu, başımıza gelen berbat bir tesadüf olur ve şimdilik sabırlı olup gelişmeleri bekleyelim," diyor Remy. "Tabii kimse ekstra önlemler almamız gerektiğini düşünmüyorsa?" Gözlerini bana sabit bir şekilde diyor. "Ailelerimizi Emerald Isle'a tatile göndermemiz mi gerekiyor?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Senin en iyi olduğunu düşündüğün şeyi yap."

"O zaman gözümüz üzerinde olsun. Karısını veya çocuklarını göndermek isteyen varsa bana haber versin. Bu kararı herkes adına ben vermeyeceğim. Avery silah eğitimi aldı," diyor eski federal ajan olan karısını kastederek. Gülümsayarak ekliyor: "Ona kasabayı terk etmesini istesem bile muhtemelen gitmez."

"Josie'nin de yapacağını sanmıyorum," diye yanıtlıyor Colt. "Ben ve Jordan buradayken olmaz."

"Ben kesinlikle riske girmeyeceğim," diyor Isaac. "Karım, küçük çocuğum, kızlarım ve annem güneş batmadan buradan ayrılacaklar ve sorumlu olan pislik yakalanana kadar geri dönmeyecekler."

"Seni suçlamıyorum," diyor Bear kayınpederine. "Ama ben olsam, bunu Lyla'ya emir olarak değil, soru olarak sorardım. Belki Holly'nin Ethan'a bakmak için onun ve annenin yardımına ihtiyacı olduğunu da ekleyebilirsin."

"Peki," diye mırıldanır Isaac. "Ama o buradan gidecek, gerekirse onu omuzlarımda taşıyarak da olsa."

"Gerekirse onu ben taşıyım, ihtiyar," Bear onunla dalga geçer.

Ve bu durumda mizahı görebilen biri olduğu için mutluyum, çünkü ben kesinlikle göremiyorum.

Remy bir süre sonra toplantıyı sonlandırır, ancak ben diğerleriyle birlikte toplantı odasından çıkamadan beni yanına çağırır. Bu beni şaşırtmaz.

"Maddie sana başka bir şey söyledi mi?"

"Hayır. Henüz söylemedi."

"Onu konuşturman lazım," diyor, Greer'in daha önceki sözlerini tekrarlayarak. "Las Vegas turist tişörtü ve malzemelerini mahvetmesi, bunun ona bir mesaj olduğunu, hedef alındığını oldukça açık bir şekilde gösteriyor."

"Biliyorum," diye onaylıyorum.

"Kendini ve onu koru ve konuşmasını sağla ki neyle karşı karşıya olduğumuzu bilelim. Şunu bilmesini sağla

Onu suçlamıyoruz, sadece kendimizi hazırlamamız gerekiyor."

"Hazırlanacağım," diyorum ona. "Bu durumun herkesi etkilediği için üzgünüm..." " 'daki herkes masasındaki Savage Kings'e katıldıklarında

Savage Kings birbirimizi desteklememiz gerekeceğini ve kan dökülebileceğini öngörmek için. Kan dökenin bizden kimse olmamasına dikkat edelim."

Maddie

Jordan, Kings toplantısı biter bitmez beni eve bırakmayı teklif ediyor. Greer'in barı hala suç mahalli olduğu için çoğu motorcu Hugo'nun evine içmeye gidiyor, ama Jordan bu öğleden sonra sosyalleşmek istemeyeceğimi biliyor.

Ve muhtemelen yalnız kalırsak onunla daha rahat konuşacağımı düşünüyor.

Ancak konuşmak yerine, daireye varır varmaz dolaptan onun en büyük spor çantalarından birini alıp yatağın üzerine atıyorum ve eşyalarımı toplamaya başlıyorum.

"Gitmeyeceksin," diyor Jordan, kapı eşiğinden izlerken, omzunu kapı çerçevesine yaslayıp kollarını göğsünde kavuşturmuş.

"Şimdi gidip gidersem, kimse incinmeyecek," diyorum ona.

"Ve sen benim seni tek başıma kapıdan çıkmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Sen... benden uzak durmalısın," diye uyarıyorum onu. "Sen benim karımsın." Onun sözleri karşısında yüzümü buruşturuyorum, yalanımı hatırlatıyor.

"Sen nereye gidersen ben de oraya giderim, ne olursa olsun, lütfen

benimle konuş, Maddie. Bir yıldan fazla bir süredir sana alanın ve mahremiyetin için izin verdim. Ama şimdi bir adam öldü, acımasızca öldürüldü, bu yüzden benimle konuşmanı istiyorum."

"Lütfen beni yalnız bırak. Rockland ve Kings'i güvende tutmama izin ver," diye yalvarırım ve daha fazla kıyafet almak için dolaba geri dönerim.

"*Kimden* korunmak?" diye bağırır Jordan ve ben donakalırım. Sanırım bana ilk kez sesini yükseltiyor. Hiç tartışmaz ya da kavga etmeyiz. Bu, ilişkimizin gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu anlamam için yeterli olmalıydı.

Bir yanım, Jordan'ın bana layık olmadığını düşündüğü ve beni terk etmem için bir neden vermek istemediği için asla sinirlenmediğini düşünüyordu. Benim şanslı olan kişi olduğumu anlamıyor. O barda onunla tanıştığım, benim için ilk kez özgürlük anahtarı olduğu için her gün Tanrı'ya şükrediyorum.

Jordan, Rockland'a sadece bir yığın para ve bir silahla geldiğimde bana araba kullanmayı, market alışverişi yapmayı ve kıyafet almayı öğretti. O bana gösterene kadar bulaşık yıkamayı bile bilmiyordum. Ona her şeyimi borçluyum, ama o benim için layık olmadığını düşünüyor. Onun için yapabileceğim tek şey, onun incinmemesi veya öldürülmemesi için onu terk etmek, bu benim hayatımda yaptığım en zor şey olsa bile. Vegas'ı terk edip ilk kez kendi başıma yola çıkmaktan bile daha zor.

"Sana mesaj gönderen kim, Maddie?" Jordan tekrar sordu, derin sesi yumuşamıştı.

Paketlemeyi bırakıp, neredeyse dolu olan spor çantasının iki yanına avuçlarımı dayadım. Başımı eğip ona şöyle dedim: "Sanırım biri... babam için çalışan biri, onun için insanlara zarar veren, onun için öldüren biri. Bana zarar vereceğini sanmıyorum, ama beni Vegas'a, o hapishaneye geri götürecektir... Geri dönmem mümkün değil. Seni bırakmak istemiyorum, ama onun sana zarar vermesine de izin veremem."

"Neden o adamı, Earnest Ingram'ı öldürdü?"

"Gerçekten bilmiyorum. Belki babamın düşmanıydı, ya da belki sadece canı öyle istedi. O bir sadist. Hak etseler de etmeseler de başkalarına acı çektirmekten zevk alıyor. Belki... belki yanıliyorum, ama sadece iki seçeneğim var: kaçmak ya da geri dönmek. Lütfen onun beni geri götürmesine izin verme."

"Buraya gel," diyor Jordan, yanıma yaklaşıp beni kollarına alıyor. Beni sıkıca sararken dudakları başımın üstüne öpüyor. "Sana dokunmasına ya da yanına yaklaşmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum, tamam mı?"

"Bunu söz veremezsin. Onun nasıl biri olduğunu bilmiyorsun. Beni terk etmeye ikna etmek için sana zarar verecektir." Jordan'dan kurtulup, yatağımızın ayak ucuna çöküyorum. "Her şey mahvoldu. Biz. Bar. İşim. Bekleyen tüm siparişleri iptal etmek ve yenilerini almamak zorunda kalacağım."

"Üzgünüm, bebeğim. İşin askıya alındığı ve bugün barda o korkunç şeyi görmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diyor Jordan, gelip bacaklarımın arasına diz çökerek. "Ama bizim hakkımızda yanıliyorsun. Sen ve ben mahvolmadık. Hiçbir şey bizi mahvedemez. Nedenini biliyor musun?"

"Neden?" diye soruyorum ona yumuşak bir sesle, avuçları belimi kavırken, altın kahverengi gözleri benimkilere kilitlenmiş halde.

"Çünkü sen benimsin ve ben de seninim. Bunu birlikte atlatacağız. İyi günde, kötü günde, değil mi?"

Yalan söylemeye dayanamadığım için başımı sallıyorum. Omuzlarını tutarak ona yalvarıyorum, "O zaman benimle gel."

"Kaçmak hiçbir şeyi çözmez. Ve ailemiz burada. Savage Kings'in halledemeyeceği hiçbir şey yok," diye cevaplar ve elleriyle bir hareketle tişörtümü ve sütyenimi başımdan çıkarır. "Bana güven, tamam mı?"

"Tamam," diyorum, sabahleyin Rockland'dan onsuz ayrılısam bile.

Bu yüzden zaman kaybetmeden Jordan'ın tişörtünü çıkarıp kalçalarımı kaldırıyorum, böylece o da şortumu ve külotumu indirebilsin. Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarmak için bağlarını çözüyor ve sanki "hayır" demek istercesine omzunun üzerinden atıyor.

koşarken, endişelerimi birkaç saatliğine bir kenara bırakmaya karar veriyorum.

Sonuçta, bu Jordan'la birlikte olabileceğim son an olabilir.

Onun gibi beni seven birini bir daha asla bulamayacağımı biliyorum. Ama onu o kadar çok seviyorum ki, onun hayatını tehlikeye atmaktansa, onun hayatta kalmasını ve benim yalnız yaşamamı tercih ederim.

"Uzan ve sana ben bakayım," diyor, dizlerimi avuçlayıp iki yana açarken.

"Bekle." Onu yerden kaldırmak için pazılarını çekiştiriyorum. "Önce dilime boşalmak istemiyor musun?"

"Seni içimde istiyorum. Hemen şimdi," diyorum ona.

"Tamam," diyor Jordan ayağa kalkıp kot pantolonunu çıkarırken. "Hazır olduğuna emin misin?"

"Hazırım," diye onu temin ederim. "Ve... nazik olmana gerek yok."

Yumruklarını fermuarı açık kot pantolonuna dayayarak duraksıyor. "Sana zarar vermek istemiyorum."

"Sorun değil. Acıtmayacaksın."

Jordan, yarı sertleşmiş penisini serbest bırakarak soyunmayı bitirirken kaşlarını çatıyor.

O yatağa ve üzerime çıkarken ben de yatağın üzerinde geriye kayarım.

Ağızlarımız çok doğal bir şekilde birleşir, sanki bunu yüzlerce kez yapmışız gibi. Jordan, tamamen sertleşene kadar kendini okşamak için aşağı uzanır. Sonra, girişime hizalar kendini. Buraya geldiğim aydan beri doğum kontrol hapı kullanıyorum, doktorun muayenehanesinde sahte isim kullanıyorum, masrafları cebimden ödüyorum, bu yüzden korunmaya gerek yok. Birbirimize güveniyoruz. Jordan'a güveniyorum. Beni çok seviyor, beni asla aldatmaz.

Ve o içime girmeye başladığında, bana zarar vermek, beni sert ve hızlı bir şekilde almak isterse sorun olmadığını söylemeye başlıyorum. Bu tür şeyleri sevebileceğimi düşünüyorum.

Bunu bilmek zor, çünkü başka biriyle sadece bir kez böyle seks yaptım.

Bir adamı öldürüp gözlerini almış olabilecek biri.

Bana zarar vermek, babamdan intikam almak için yemek masasında beni boğarak neredeyse öldürürken bekaretimi alan biri.

"Oh, tanrım," diye inlerim bu anıyı hatırlayarak ve Jordan tamamen içime girdiğinde amım onun penisini sıkıca kavrar. Yavaşça geri çekilip tekrar içime girer, ama ben tırnaklarımı onun kıkına geçirip "Daha sert" derim.

Gözlerimi sıkıca kapatıp, her bir itişine karşılık veriyorum ve zihnim ilk seferime geri dönüyor. Dominant bir canavar tarafından kullanıldım, o kadar şiddetli bir şekilde beni aldı ki, sonrasında zar zor yürüyebildim, adımları bile hatırlayamadım. Babama söylemek yerine ona acıyarak intihar görevini başarısızlığa uğrattım.

Onun içinde, başka hiç kimsenin göremediği bir şey gördüğümü hissettim, tanıdığım en tehlikeli adamda bir kırılganlık. Ve bu bana... güç verdi. Özellikle o gece daha fazlası için geri geldiğinde. Tüm sertliğine rağmen, dilinde inanılmaz derecede cömertti, sanki beni değil, sadece babamı incitmek istiyormuş gibi. Tam sınırda, Jordan'ın bir sonraki derin hamlesinde, parmak tırnaklarımı onun etine geçirip onu bana tutturdum ve parçalandım.

parçalanırken.

Jordan ile gerçek bir cinsel ilişki sırasında ilk kez orgazm oldum. Bir katil canavarı düşünürken bunun olması ne kadar saçma?

"Kahretsin, bebeğim. Sanırım kanattın. İçinde bana ihtiyacın vardı, değil mi?" Jordan, yüzümün yanına ve boğazıma yumuşak öpücükler kondurarak soruyor.

Ben başımı salladım ve birkaç vuruş sonra o da kendi boşalmasıyla boynumun yanına inleyerek yaslandı.

O başını kaldırmadan önce, hızla elimi uzatıp yanağıma sızan tek bir gözyaşını parmak uçlarımla sildim.

Şimdi kendimi iyi hissetmem gerekirdi, ama tek hissettiğim şey... suçluluk, sanki zihinsel olarak Jordan'ı o acımasız psikopat adamla aldattım gibi.

Jordan bana karşı her zaman çok tatlı ve iyi davrandı, ama ben ona yalan söyledim.

Maddie

Jordan'la seks yaparken Eli'yi düşündükten sonra, o gece rüyalarım girdi.

Ne olursa olsun, onu aklımdan çıkaramıyorum. Jordan'la seks yaparken de, daireye birinin girip girmediğini dinleyip sonunda uykuya daldığımda da.

Babamın yeni kız arkadaşı Vanessa bana çamaşır yıkamayı ve akşam yemeği hazırlamayı gibi birkaç şey öğretiyor. Sadece öğrenmekle kalmayıp, penthouse'da yardımcı olmak için de istekli olduğumdan, bu akşamki aile yemeği için yemek masasını hazırlamayı teklif ettim. Çatal ve bıçakların keten peçetelerin üzerine düzgünce dizildiğinden emin olmakla o kadar meşgulüm ki, o konuşana kadar izlendiğimi fark etmiyorum bile.

"Biraz daha öne eğil Maddie. O elbisenin altında ne tür bir külot giydiğini görelim."

Hemen dikleşip, saten üzerine dantelli beyaz yazlık elbisenin eteğini çektim, sonra adama döndüm.

Sadece eteğimin altına bakıyordu.

Eli. Bana Maddie diyen tek kişi, çünkü gece geç saatlerde ikimiz mutfakta yalnız başımıza dondurma yerken bile dünyaya kızgınmışım gibi göründüğümü iddia ediyor.

Genelde babamın işkencecisi benim yanımda çok dikkatli davranır. Aramızda en az bir buçuk metre mesafe bırakır ve sürekli bana, şehrin herkesin korktuğu bir katille gece yarısı atıştırmalıklarını paylaştığımı hatırlatır.

Ama bu gece bir şeyler farklı. Deli köpek gibi bana bakıyor, ağzından köpükler saçarak beni bir sonraki yemeğiymişim gibi süzüyor.

Ama onun önünde korkarak eğilmeyi reddediyorum, o insanları incitmekten ve öldürmekten zevk alan acımasız bir canavar olsa bile. Ben bir mafya prensesiyim. Dokunulmazım, özellikle de babamın adamları için.

Mutfakta tek başımıza geçirdiğimiz onca geceye rağmen, Eli babamın öfkesinden çok korktuğu için bana parmağını bile sürmedi.

Bu da beni gerçekten sinirlendiriyor.

Erkeklerle hiç tecrübem yok, ama Eli'nin bana karışık mesajlar gönderdiğinden eminim ve bundan bıktım. Beni uyarmaya çalışmasından ve harekete geçemeyecek kadar korkak olmasından bıktım. Ayrıca, yeni oynacağı Gavin sayesinde birkaç gecedir dondurma yemeye vakti olmadığını da biliyorum. Görünüşe göre, kumarhanenin erkek striptizcilerinden biri babamın kara listesine girmiş ve Eli'nin iz bırakamayacağı kadar "güzel"miş.

Kumarhanenin bodrumundaki zindanda asılı duran ve işkence gören bir adamı kıskanıyorum, ki bu çok saçma. Hayatta isteyebileceğim en kötü adam için özlem duymayı bırakıp babamın hapisanesinden kaçış planımı yapmam gerekiyor.

Bu yüzden cesaretimi topluyorum ve ona soruyorum: "Neden bizimle birlikte bu çatı katında yaşıyorsun, ama hiç bizi akşam yemeğine davet etmedin? Oh, bu doğru. Sen

Babacığın küçük orospususun. Seni zindanın zemininde yemek yemeye zorluyor mu?

Babamın evinde, etrafımızda bir sürü insan varken, o kadar aptalca bir şekilde misilleme yapmayacağını düşündüğüm için ağzımı açmanın güvenli olduğunu sanmışım.

Yanılmışım.

Nefes alamadan, omurgam bükülür ve sırtım masaya çarpar. Boğazımı sıkıca saran dövmeli parmaklar sayesinde başım ve üst vücudum ahşap yüzeye sabitlenir.

"Ben onun köpeği değilim, seni şımarık küçük orospu," diye yüzüme bağılıyor, ben ise derin nefes almaya ve hatta yutkunmaya çalışırken tırnaklarımı onun hareketsiz parmaklarına geçiriyorum.

"Sen... delisin! Babam seni... öldürecek!" Kalan oksijenimle ona tıslıyorum, ama o bu tehdidi gülererek geçiştiriyor.

Onun ani saldırısından daha da kafa karıştırıcı olan, bacaklarımın arasına sert bir şeyin batmasıydı. Vücudumdaki tüm kaslar gevşedi.

Bir an sonra, göğsümden ağırlığının bir kısmı kalkar ve sonra eliyle elbisenin kısa eteğinin altını yukarı doğru çekerek aşağıya bakar.

"Beyaz dantel külot mu? Cidden mi? Kanla lekelenmek için yalvarıyorlar sanki." Öne doğru eğilir ve bacaklarımın arasına tekrar sokar. "Ve ben de yapacağım, değil mi, küçük bakire?"

Cevap vermiyorum, çünkü ona ne söyleyeceğimi bilmiyorum ve nefesimi keserek konuşmamı engellediği için artık onunla konuşamıyorum. Sorunu fark ettiğinde, parmakları bir an için sıkılaşıyor, sonra derin bir nefes almam için yeterince gevşiyor.

"Cevap ver Maddie. Bakire misin?" Hala tek kelime bile söyleyemeden başımı sallıyorum.

Bacaklarımın arasına tekrar tekrar dokunmaya başlar, bu da zihnimi dondururken uzuvlarım gevşer. Oksijen eksikliğinden olmalı. Beni burada, yemek masasında öldürecek.

"Bu hissi seviyorsun, değil mi?" Eli bana doğru itmeye devam ederken sorar. "Senin dar amına girip seni parçaladığımda hoşuna gitmeyecek. Ve ben gerçekten, gerçekten senin bekaretini bozmak istiyorum." Gözlerini kapatıp başını geriye attı. "Bu, babana işkence etmek için mükemmel bir yol olur, değil mi? Seni incitmek, mahvetmek, onu hayal edebileceğim her şeyden daha fazla mahvedecek, ona maksimum acı verecek."

Sanki kendini bunu yapmaya, tam burada, tam şimdi benim bekaretimi almaya ikna etmeye çalışıyor gibi geliyor.

"Seni öldürmek..." diye hatırlatıyorum ona.

"Ondan başka birini sakatlamak ya da öldürmek için lanet bir emir daha almaktansa ölmeyi tercih ederim."

Aman Tanrım. Bu adam gerçekten deli. Beni sanki... sanki şakağına dayadığı dolu bir silah gibi kullanacak. O kadar mutsuz ki, ölmek istiyor, babamın ona öylesine kızmasını istiyor ki, kafasına bir kurşun sıkmasını istiyor.

Ve bunda o kadar üzücü bir şey var ki, bu kötü herife acımadan edemiyorum. Belki de bunun nedeni, gece geç saatlerde mutfak adasında oturup dondurma yerken onun daha yumuşak tarafını görmüş olmamdır.

"Öncelikle, görünüşün kadar tatlı olup olmadığını bilmem gerek." Keskin bir hareketle külotumu uyluklarımdan aşağı çekip, ayakkabılarımdan üzerinden çıkarır. Sonra beyaz tangamın kasık kısmını burnuna götürür ve koklar. Yüksek sesle. "Lezzetli. Bunları benim için tut." Külotumu top haline getirip, boş eliyle ağzıma tıktırdı, bu sırada boğazımı sıkıca tutmaya devam etti. Artık ağzım dolu olduğu için avucunu ağzımın üzerine koydu ve "Onları orada tut, yoksa kışını da bozacağım" dedi.

Beynimin onun tehdidini anlaması birkaç saniye sürer. Bu daha da acı verici geldiği için, elini çektiğinde misk kokulu kumaşı ağzımda tutmaya devam ederim.

"Aferin kızım," der ve iki uzun parmağını ağzımın derinliklerine sokar. Sonra eğilir...

O parmaklarını içime soktuğunda kalçalarım titriyor ve ben külotun etrafında çığlık atıyorum.

"Durmamı söyle. Bağır," diyor, parmakları boynumda kasılırken. "Biri seni benden kurtarmak için koşarak gelecektir." Uzun parmaklarını arka arkaya birkaç kez içime sokup çıkarıyor. Her seferinde ilk seferki kadar rahatsız edici ve istilacı.

"Ama ben seni boğarken külotun ağzına tıkalıyken çığlık atamazsın, değil mi?" diye soruyor ve ben hayır anlamında başımı sallıyorum.

"Tamam." Boğazımı bırakıp iki eliyle dizlerimi tutar, sonra bacaklarımı göğsüme doğru iter. Çıplak amımı ve kıkırmı izlerken kendimi çok... açık hissediyorum. "Daha yukarı," der ve nefes alamayana kadar daha sert bastırır.

Sonra başını eğiyor... ve dilini kıvrımımın üzerine sürüyor, beni kıvrandırıyor. Beni sabit tutmak için bacaklarıma daha sert bastırıyor, beni tekrar tekrar yalıyor. Dilinin belirli bir noktaya değmesi acıtmıyor ya da garip gelmiyor. Bu... iyi hissettiriyor.

Tırnaklarım masanın her iki yanındaki masa örtüsüne batıyor ve o bunu tekrar tekrar yaparken, ağzımdaki külotun etrafında inliyorum.

Bir dahaki sefere parmaklarını içime soktuğunda, neredeyse fark etmiyorum. Bacaklarımda üzerine bastırıldığı ağırlığın altında, alt karnımda artan baskıya çok odaklanmış durumdayım. Tüm vücudum titremeye başlıyor ve bacaklarımda arasındaki zonklama, içimdeki ve dışımdaki her santimetreye dalga dalga coşku gönderiyor. Bu, kendime dokunduğumda hissettiğim her şeyden daha iyi bir heyecan.

"Hoşuna gitti mi?" Eli başını dizlerimin üzerinden kaldırarak sorar. Oda etrafımızda dönüyor. Her şey yan ya da ters duruyor gibi geliyor. Yine de, bunu inkar edemediğim için başımı sallamayı başarıyorum.

Bunun yerine, "Kahretsin. Seni bu kadar çabuk boşaltmamalıydım. Orgazmın geciktirilmesi en iyi işkence." der.

Kolunu dizlerimin üzerinde tutup onları bastırırken neyden bahsettiğini hiç anlamıyorum. Sonra bir kemerin çingirdaması, bir fermuarın açılması ve parmaklarından çok daha büyük bir şeyin bacaklarımın arasında beni dürttüğünü duyuyorum. Parmakları tekrar boynumu sardığı anda, bunun onun penisi olduğunu geç fark ediyorum. Beni parçalarken, içime derinlemesine girerken yüzümü izliyor.

Boğazımdaki sıkı baskı, oksijen eksikliği, keskin acıyı bir an için unutmamı sağlıyor. Dünya kararıyor.

Görme, işitme ve renkler geri geldiğinde, bu adam vücudumu sert ve hızlı bir şekilde kullanmaya devam ederken, masadaki tabaklar ve çatal bıçaklar tıkırdamaya başlar.

Eli boğazımı o kadar sıkıyor ki, beni öldüreceğinden eminim. Ailemin birlikte akşam yemeği yediği yemek masasında bekaretimi alırken beni boğarak öldürecek.

Ve babam bunun için onu yok edecek.

Tabii bunu asla öğrenmezse.

Gözlerimi zorla açıp, benimkinden hayatın akıp gittiğini izleyen safir mavisî gözlerle karşılaşıyorum ve sessizce ona bunu yapmamasını yalvarıyorum.

Bekaretim çoktan gitmiş olabilir, ama Eli saat yediye kadar, kız kardeşlerim, babam ve onun yeni kız arkadaşı içeri girmeden önce durursa, bir gün daha yaşayacaktır.

Kalçalarımı mümkün olduğunca biraz kaldırıyorum ve iç duvarlarımı onun penisi etrafında sıkıyorum. Bu hareket Eli'yi

sendeletiyor ve gözleri ağırlaşıyor. Bana çok sert ve

derin dişlerim dişlerim sarsılır ve

başka orgazm beni zevk dalgalarıyla sarar, o kadar

yoğun ki acı verici.

Ağzım sessiz bir çığlık atarken kumaş ağzımdan çekildi. Bir saniye sonra, Eli kendini geri çekti

benim vücuduma kalıcı olarak gömüleceğini düşünmeye başladığım yerden çekildi ve beni boşlukta bıraktı. Gözleri donuk ve vahşi bir şekilde bana bakarken, homurdanıp hırıldıyor, çenesini sıkıyordu.

Dirseklerime yaslanarak, onun külotumu sikine bastırıldığını izliyorum. İçime değil, külotumun içine boşalıyor, bunun için minnettarım ama garip bir nedenden dolayı biraz da sinirliyim.

"Siktir! Bakire amcık... mahvetmek çok eğlenceli," diyor işini bitirdiğinde. Külotla bacaklarımın arasını silip süpürdüğünde titriyorum. Kafamı masaya geri yatırıyorum, hala ağır ağır nefes alırken tavana bakıp az önce olanları kafamda oturtmaya çalışıyorum.

Eli'nin gece atıştırmalıklarımız sırasında bana dokunmasını istediğim ve bunu yapmadığı için sinirlendiğim için, dilediğim şeye daha dikkatli olmalıydım. Şimdi... şimdi beklediğimden fazlasını aldığım için ne düşüneceğimi bilmiyorum.

Eli'ye tekrar baktığımda, külotumu yüzüme tutuyor. "Senin kanın ve benim spermimle lekelenmiş haliyle ne kadar güzel görüldüğüne bak. Çok mutlu bir adam olarak öleceğim."

"Hayır. Hayır, ölmeyeceksin," diye itiraz ediyorum. Oturup ellerimi göğsüne bastırarak onu geriye doğru itiyorum. Pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş halde sendeleyerek arkasında duran duvara sırtını çarpıyor ve bana masadan kaymak için yeterli alan açıyor.

Bacaklarım hala titriyor ve dengesiz.

İstesem kaçabilir miyim, emin değilim. Bunun yerine, çok saçma bir şey yapıyorum.

Deli adamı bir çocukmuş gibi giydirmeye başlıyorum. Eli, pantolonunu çekip fermuarını kapatıp kemerini bağlarken kıpırdamıyor. Bunu yapmasaydım, babam ya da başka biri onu görene kadar burada sikini dışarıda bırakmış olarak dururdu.

Ve işim bittiğinde, elinden mahvolmuş külotumu kapıyorum, az önce yaptığımız şeyin, bana yaptığı şeyin kanıtını.

Onlardan kurtulmam gerektiğini biliyorum, bu yüzden Eli'yi yemek odasında bırakıp mutfaka gidiyorum. Onları, daha önce attığım sebze artıkları yığınının altına, çöp kutusunun en dibine gömüyorum.

Tüm bu süre boyunca, Eli'nin gelip onu geri almasını bekliyorum. Ya da mutfak personelinin onun ölümünü izlemek için etrafta koşturmasına rağmen, beni tekrar almasını bekliyorum.

Ama ortaya çıkmaz.

Uzun saçlarımı omuzlarımın üzerine dikkatlice sererek boynumdaki morlukları gizledim, sonra oturup o gece ailemle akşam yemeği yedim, bacaklarımın arasında zonklayan bir ağrı vardı.

Eli veya babama olanlar hakkında tek kelime etmedim. O gece, ağrıyı dindirmek için küvette yatarken Eli beni küvetten çıkardığında da hiçbir şey söylemedim. Dilini kullanarak beni defalarca orgazm ettikten sonra, son bekaretimi de aldı.

Babamın bunlardan herhangi birini anlatmak yerine, sadist piç kurusu beni intihar etmek için kullanmadan önce Vegas'tan temelli ayrılmak için bir plan yapmanın zamanı geldiğine karar verdim.

Sabah alarmı çalmadan birkaç dakika önce, Eli'nin dünyamı alt üst eden şekilde beni sahiplendiği geceki kadar kafam karışık bir şekilde uyanıyorum.

Jordan'ın güvenli kollarında yatarken hem azgın hem de utanç duyuyorum. O beni kucaklayarak, sanki uykusunda onu terk edecekmişim gibi vücuduna sıkıca sarılıyor.

Vücudu, her zamanki gibi, gözleri açılmadan önce bile sevişmeye hazır. Ve bu sabah, tam da ihtiyacım olan şey bu.

Yana dönüp üstüne çıkıyorum, çıplak boynunu ve göğsünü öperek aşağı doğru iniyorum, sonra siyah boxerını aşağı çekip onu ağzıma alıyorum.

O anda Jordan nihayet uyanıyor ve kalçalarını sallıyor. Derin bir iniltiyle, "*Lanet* olsun, ne güzel bir sabah" diyor. Bana uzanıyor, başımın arkasını avuçlayarak kendini boğazımın derinliklerine itiyor. "Siktir, bebeğim. Tanrım, seni çok seviyorum."

Aynı hareketi üç kez daha yapmasına izin verdim, sonra çekildim, onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı.

Kalçalarına oturarak, uyurken giydiğim tek şey olan sırılıslam külotumu yana çekip, sert penisine oturuyorum. Onun boyutuna alışmak için zamana ihtiyacım yok. Sırılıslam ve hazırım. Gözlerimi kapatıp ilk seferimi bir kez daha hatırlarken, onu sert ve hızlı bir şekilde sürüyorum.

Eli'nin beni becerdiği gibi onu beceriyorum, kendi sapkın zevkimi bulmak için onu, vücudunu kullanıyorum. Jordan, ellerini sallanan göğüslerimin üzerinde gezdirirken, sürekli cesaret verici sözler söylüyor.

Peki, ya bu da sonradan suçluluk duyacağım bir şey daha olursa? En azından şu anda ikimiz için de iyi olacak.

Ve içten içe bunun son kez olacağını biliyorum.

Jordan

Ertesi sabah, Maddie'yi benimle birlikte garaja gelmesi için ikna ettim. RJ ve ben, müşterilerimize haber vermeden dün bütün gün kapalı olduğumuz için işlerimizde geri kaldık.

Maddie, dikkat çekmekten hoşlanmadığı için müşterilerle konuşmayı sevmiyor, ama aslında lastik ve yağ değiştirme gibi bazı rutin bakım işlerinde yardımcı olabiliyor. İlk tanıştığımızda, bana her şeyi öğretmemi istiyordu — sadece araba sürmeyi değil, araba tamirini de.

Dün gece ve bu sabah, sanki son kez sevişiyormuşuz gibi saatlerce seviştikten sonra, dükkana giderken her şey hakkında biraz daha iyi hissediyordum.

Bugün onu gözümün önünden ayırmak istemememin bir başka nedeni de buydu. Dün gece eşyalarını topladı ve beni terk etmek üzereydi, en kötü kabusum gerçeğe dönüşmüştü. En azından bu durumda benim suçum olmazdı. Beni korumak için ayrılacaktı, ki bu çok saçma bir şeydi.

Bu yüzden dün gece, onu sevdiğimi ve birbirimize ait olduğumuzu tüm vücudumla ona hatırlatmaya çalıştım.

İlk turdan sonra gözlerindeki panik biraz yatışmıştı. Bu sabah bana binmişken, gitmemesi için onu ikna etmekte çok başarılı olmuşum gibi görünüyordu.

Ama dükkana yaklaştıkça tüm bu ilerlemenin çöktüğünü hissedebiliyorum.

Otoparkta o kadar çok polis arabası vardı ki, geçip gitmek zorunda kaldım ve otoyolun kenarına çekmek zorunda kaldım.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım," Maddie, ben motoru durdurmadan önce mırıldanmaya başladı. Sanki motosikletimden inmek istemiyormuş gibi belime daha sıkı sarıldı. "Ben... ben bilmek istemiyorum."

"Belki adamı bulmuşlardır," diyorum, elini kendi elimle kapayarak. Sözlerim onu rahatlatmak içindi. Ama tam tersi bir etki yarattı. Maddie motosikletimden atladı ve kaskını takmış halde dükkana doğru koşmaya başladı, ben de onu takip etmek için aceleyle yola çıktım.

Ve lanet olsun, kafam çok karışık.

Kötü adamın ölmesini istemiyor mu?

Onu, bazı Kings üyelerinin etrafında toplandığı polis şeridinde yakaladım.

"Az önce herkese mesaj gönderdim," diyor Remy, bize bakıp gördüğünde. Bakışları Maddie'den tekrar bana dönüyor. "Bu sefer ceset içeride saklanmamış, herkesin görebileceği bir yerde bırakılmış."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum. "Başka bir kurban mı var?"

Başını geriye eğip yeşil ve beyaz Fulton Automotive tabelasına bakar... ve direğin tepesine kalın bir ip ile bağlanmış cesede.

Yine, bu kesinlikle bir erkek cesedi, gözbebekleri de göz çukurlarından çıkmış.

"Dili ön kapıya çivilenmiş." Remy, giriş kapısını işaret ediyor; kapının üst kısmına bir et parçası çivilenmiş ve aşağıya doğru kan izleri bırakmış.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, gördüklerime inanamıyorum. Ellerimi Maddie'nin omuzlarına koyduğumda, o irkilir ve dönüp yüzünü göğsüme gömer.

İki günde iki parçalanmış ceset, onun için görmesi çok fazla. Omuzları titrerken onu sakinleştirmek için avuç içlerimi sırtında yukarı aşağı gezdirirken Remy'ye soruyorum, "Yukarıdaki kim? Polisler henüz bilmiyor mu?"

"Evet, biliyorlar," diye cevapladı. "O, Clayton'dan özel dedektif Peter Shults. Ayrıca Earnest Ingram'ın tek arkadaşlarından biri."

Tanrım. *Kahretsin.*

Yükselen mide bulantısını yutuyorum. Dün Maddie'nin gözlerini dolduran panik, şüphesiz şimdi benim gözlerimi de dolduruyor. Buradan hemen gitmeliyiz.

"Hadi, bebeğim. Seni eve götürüyüm," diyerek Maddie'yi yanıma çekiyorum.

İki adım atmışız ki, bantın diğer tarafındaki bir polis, "Jordan Robertson sizin adamlarınızdan biri mi?" diye seslenir. Onların Remy'ye seslendiğini biliyorum.

Donup kalıyorum ve Maddie bana bakıyor, kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırıyor.

"Neden?" diye başkanımız adama cevap veriyor.

"Çünkü Peter Shults'u işe alan son müşteri oydu."

Lanet olası telefon kayıtları ve faturalar! Bunun olacağını bir saniye bile düşünseydim, o adamı asla işe almazdım.

"Jordan!" Remy seslenir. Ben dönünce yanıma gelir, dudakları büzülmüştür. "Üzgünüm, evlat. Onların senin dairenize gelmesi an meselesiydi," der sessizce, yüzünü buruşturarak. "Sana bir avukat bulmamız gerek mi?"

"Ne?" Maddie sorar, kızarmış gözleri benimle Remy arasında gidip gelir.

"Bu adamı özel dedektif olarak mı tuttun?" diye sorar Remy.

"Birkaç hafta önceydi, önemsiz bir şeydi. Hiç görüşmedik, sadece telefonda konuştuk."

Ama Maddie çoktan anlamıştı. Kaşlarını çatarak bana baktı ve sonra beni itti, vücudunun hiçbir kısmı benimkine değmeyecek şekilde. "Özel dedektif mi tuttun? Neden?"

"Sadece... senin güvende olduğunu bilmek istedim."

"Nasıl? Beni araştırması için birini tutarak mı?"

"Hayır, bebeğim. Senin hakkında değil. Sadece... Las Vegas'ta kayıp kişi ihbarı olup olmadığını sordum."

Çenesi düşer, normalde sıcak kahverengi gözleri bana nefretle bakar.

"Onlara senin adını ya da kullandığın adı söylemedim," diye ekliyorum, çünkü Madalyn'in gerçek adı olmadığından eminim.

"Nasıl yapabildin?" diye fısıldayarak sorar.

"Çünkü benimle konuşmadın lan!"

"Bu... bu tamamen senin suçun!" diye bağırır, direğin üzerindeki ölü adama işaret eder ve çevrede bulunan tüm polisler dahil herkesin bize, bana bakmasına neden olur.

"Hayatta olmaz," diyorum ona dişlerimi sıkarak. "Bu lanet şeyi bana yükleme. Ben sadece bir liste istedim ve senin tarifine uyan kimse listede yoktu."

"Çünkü babam her yerde düşmanları varken benim adımları halka açık bir listeye yazdırma riskini göze alamazdı!"

"O zaman belki de bana bunu söylemeliydin!"

Dün gece ona ilk kez bağırdım. Bugün de bir ilk daha yaşıyorum: ona bağırırken küfür ediyorum. Ama burada olanların sorumlusu ben değilim. Maddie suçluluk duyuyor ve kendi pisliğini bana yüklemeye çalışıyor.

"Jordan!" Remy dikkatimi çekmek için seslenir ve bana, işverenimin tabelasına asılı duran ölü adamı tanıdığım için benimle konuşmak isteyen polisler de dahil olmak üzere her yerde gözler ve kulaklar olduğunu hatırlatır.

Ona dönüp parmağımı kaldırarak bir dakika zamana ihtiyacım olduğunu söylüyorum. Maddie'ye döndüğümde, telefonu kulağına dayamış ve Greer'in barına doğru yürümeye başlamış.

"Maddie, bekle. Yalnız başına yolda yürüyemezsin, ben de kalmam gerek..."

"Celeste beni almaya geliyor," diye omzunun üzerinden bana seslendi. "Sadece... biraz zamana ihtiyacım var."

Mekan. Tabii ki, ihtiyacı var. Benden uzak bir mekan, çünkü sonunda patladım ve onun suçu olmayan şeyler için onu suçladım. Aslında, kimin sorumlu olduğunu biliyor olsa bile.

"Özür dilerim, tamam mı?" Onu yakaladığımda, önüne geçip durmasını sağladım. "Bu senin hatan değil, ama benim de hatam olmadığını biliyorsun."

"Sana güvenmiştim," diye dişlerini sıkarak söylüyor. Sanki kalbimi ayaklar altına almış gibi.

"Hayır, güvenmiyorsun. Bana güveniyor olsaydın, şimdiye kadar bana karşı dürüst davranır ve sır saklamayı bırakırdın. İlk tanıştığımızda sessiz ve temkinli davrandığın için seni suçlamıyorum. Ama üzerinden bir yıldan fazla zaman geçti ve sen de biliyorsun ki ben seni ne olursa olsun seviyorum."

"*Jordan!*" Remy tekrar bağırır ve bu seferki sesi, onun kara listesine girmek istemiyorsam görmezden gelemeyeceğim başkanlık tonundadır.

"Onunla konuşmam gerek, ama RJ'in işlerini halletmesine yardım ettikten sonra, seni Greer's'ten almaya geleceğim," diyorum ona.

"Daha fazla zamana ihtiyacım olabilir," der, Celeste'nin sedanı uzaktan yaklaşırken.

Onunla tartışmak yerine, gitmesine izin veriyorum. Maddie yolcu tarafına koşup arabaya binene kadar bekliyorum, sonra kalabalığa geri dönüyorum.

Giderek artan meraklı kalabalığın arasından geçerek Remy'yi buluyorum. Remy, sarı polis şeridinin diğer tarafındaki polislerden birine çenesiyle işaret ediyor.

"Little yardımcısı dükkanında oturup sizinle konuşmak istiyor. Sizi polis arabasının arkasında şerifin ofisine götürmesinden daha iyi, değil mi?"

"Şerif Yardımcısı Little dükkanında oturup seninle konuşmak istiyor. Seni polis arabasının arkasında şerifin ofisine sürüklemektense bu daha iyi, değil mi?"

"Evet, tamam. Neyse ne."

"Colt ve annen her an buraya gelebilir. Silahını ver. Onu heybeye koyacağım."

Ona sorarken, Smith & Wesson'ımı gizlice ona uzattım. "Neden onları aradın? Ben çocuk değilim."

"Durum ciddileştiği için onları aradım, Jordan. O toplantıda sana destek olacak birine ihtiyacın var. Şerife, Kings ve Fultonlarla bağlantıların olduğunu hatırlatmak da iyi olur. Yaptıklarımızla her zaman aynı fikirde olmayabilirler, ama bize saygı duyuyorlar, özellikle Rick Little."

"Tamam, peki."

"Onlar gelmeden önce bana söylemen gereken bir şey yok mu?"

"Hayır. O adama telefon ettim; nasıl öldüğünü ve dükkanın tabelasına asıldığını hiç bilmiyorum."

Tabii biri beni cinayetlerin suçlusu olarak göstermeye çalışmıyorsa. Maddie için buraya gelen kişi gibi.

Bana inandığını gösteren bir baş hareketiyle Remy, sarı polis şeridini kaldırıp geçmemizi sağlar ve sonra diğer tarafa geçeriz. Tüm gözler üzerimizde, kendimi suçlu gibi hissediyorum.

"Jordan Robertson?" diye sorar, kısa kesilmiş kafası olan iri yarı polis, biz yaklaşıncı.

"Benim."

"Peter Shults ile olan iş ilişkileriniz hakkında size birkaç soru sormak istiyorum. Şu anda şüpheli değilsiniz, bu yüzden bu sadece gayri resmi bir görüşme olacak. Ancak, onun işvereninizin tabelasına nasıl asıldığıyla ilgili sizi bağlayan daha fazla kanıt ortaya çıkarsa... karakola gitmemiz gerekecek."

"Anladım," diyorum.

"Üvey babası ve annesi yolda. Onlar da odada bulunmak isteyeceklerdir," diye bilgilendirir Remy.

"Tamam," diye cevapladı memur. "Ama sadece ikisi."

Remy, bize katılamayacağını kabul ederek başını sallar.

Bir dakika sonra, Colt annemi elinden tutup bize doğru getirir, diğer eliyle annemin gözlerini kapatır. Annem elini itip beni bulur ve bana sarılır.

"İyi misin?" diye sorar.

"İyiyim anne. Ölmüş bir adamla konuştum, o kadar. Önemli bir şey değil."

"Önemli değil... Seninle başa çıkamıyorum," diye başını sallayarak homurdanır. Arkama bakarak, "Merhaba, ben Josie Fulton, Jordan'ın annesi," der. Elini uzatarak tokalaşmak istedi. Adam elini tutarken, onunla beni, aramızdaki 30 santimetreden fazla boy farkını ve onun genç görünüşünü sırayla süzdü, sanki benim onun biyolojik çocuğu olup olmadığını ve eğer öyleyse, beni doğurduğunda ne kadar genç olduğunu merak ediyormuş gibi. Çok gençti, pislik babam sayesinde.

"İçeriye geçip daha sessiz bir yerde konuşmaya ne dersiniz? RJ, adli tıp ekibi burayı temizlerken kullanabileceğimiz bir toplantı odası olduğunu söyledi."

Ön kapıya doğru dönerken, kapıya çakılmış dil sanki bize alay ediyor, kapıya yaklaşmamız için bizi kışkırtıyor gibi geliyor.

"Aman Tanrım!" diye bağıırır annem. Colt yine avucunu annemin gözlerine kapatır ve onu ileri doğru iter. Memur kapıyı sonuna kadar açar ve biz de içinden geçip gireriz. Bakır kokusu beni bir ton tuğla gibi vurur ve kahvaltıda yediğim krepleri ve sosisleri tekrar yutmamı sağlar.

Garajdan geçip, kundaklama sonrası yeniden inşa edildiğinde dükkanın arkasına eklenen toplantı odasına gireriz ve dördümüz yerlerimizi seçeriz. Polis, masanın başındaki Remy'nin sandalyesinin arkasına elini koyar, sonra tekrar düşünür ve masanın solundaki sandalyeye geçer. Ben, Colt ve annem onun karşısındaki tarafa otururuz.

"Öyleyse, baştan başlayalım. Peter Shults'u nereden tanıyorsunuz?" diye sordu ve ön üniformasının cebinden küçük bir not defteri ve kalem çıkardı.

"Hayır, tanımıyorum," diye cevap veriyorum. "Birkaç hafta önce, belki de bir ay önce, yerel özel dedektifleri araştırdım. İyi yorumları vardı ve Clayton

"Tanımıyorum," diye cevaplıyorum. "Birkaç hafta önce, belki bir ay önce, yerel özel dedektifleri araştırdım. İyi yorumları vardı ve Clayton'da, yakınlardaydı, ben de onu aradım. Sesli mesajına mesaj bıraktım. Ertesi gün beni geri aradı. Birkaç dakika konuştuk. Birkaç gün sonra beni tekrar aradı ve son konuşmamız da o zamandı."

"Onu ne için aradınız?"

Siktir. Maddie'yi bu işe karıştıramam, ama polise de yalan söyleyemem. Sonuçta, şerifin ofisi şu anda özel dedektifin bilgisayarını ve diğer eşyalarını ele geçirmiş olabilir. "Karıma ait aileyi bulmasını istedim."

"Karınızın ailesini mi?" diye tekrarladı, sanki evli olduğuma ya da özel dedektifi aramamın sebebiyle ilgili doğruyu söylediğime inanmıyormuş gibi.

"Kötü bir aile ortamından kaçmıştı ve ben de onlar hakkında meraklanıyordum."

Küçük not defterine birkaç not aldıktan sonra, "Peter ne buldu?" diye sordu.

"Hiçbir şey. Araştırdı ama bana hiçbir ayrıntı veremedi. Araştırmaya devam etmesi için telefonla kredi kartıyla ödediğim iki yüz dolardan daha fazla para istedi, ben de teşekkür edip reddettim. Belki yalan söylüyor ya da sadece daha fazla para istiyor diye düşündüm ve vazgeçtim."

"Yani, fiyatını artırdığında ona kızdınız?" diye sorar Şerif Yardımcısı Little.

"O öyle demedi!" Annem beni savunmak için araya girer.

"Kızgın değildim, sadece muhtemelen boşuna bir işe para harcamak için yeterli param yoktu."

"Eşinizin adı nedir?" diye sorar memur, kalemini yazmaya hazırlayarak.

"Madalyn Robertson."

Bana kaşlarını kaldırarak bakar. "Onunla evlenmeden önce adı neydi?"

"Ben, şey, bilmiyorum."

Memur bana, sonra anneme bakar ve tekrar bana döner. "Evlendiğiniz kadının soyadını bilmiyor musunuz?"

"Las Vegas'ta zorla evlendirildik," diyor annem, beni utandırarak.

Ama çok geç. Polisin gözleri ilgiyle büyür ve bu berbat bulmacanın parçalarını bir araya getirir. "Vegas, diyorsun."

Annem bana, sonra da çenesini sıkıca kapalı tutan Colt'a bakar.

"Vegas'ın nesi var?" diye sordu annem.

"Sanırım adamlar size söylemedi, hanımefendi, ama dün Greer'in barında bulduğumuz ilk ceset, tesadüfen Las Vegas tişörtü giyiyordu. Temiz, yeni bir tişört, ona yapılanlara rağmen üzerinde kan yoktu."

"Oh," diye mırıldanır ve beni ve Maddie'yi mahvettiğini fark edince koltuğuna çöküverir.

"Onunla ne zaman evlendin? Nerede tanıştınız? O Vegaslı mıydı?" Sanki bir şeyin peşinde olduğunu biliyormuş gibi bana sorular yağdırmaya başlar.

"Geçen yazdı."

"Evlendiğin tarihi hatırlamıyor musun? Köpek kulübesinde yaşamayı sevmiyorsan, buna inanmıyorum."

"On sekiz Haziran."

"Yani, on beş aydır evlisin ve soyadını bilmiyor musun?"

"Hayır, bilmiyorum. Yeni bir başlangıç yapmak istediği için, onun için travmatik olacağını düşündüğümünden geçmiş gündeme getirmiyorum."

"Las Vegaslı mı? Ailesi hala orada mı yaşıyor?"

"Evlendiğimizde Vegas'ta yaşıyordu, ama ailesi hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Sanırım karınla konuşmalıyım. Onu ara ve bize katılmasını söyle."

"Hayır."

"Hayır mı?" diye şaşkınlıkla tekrarladı memur.

"Maddie'nin bununla hiçbir ilgisi yok. Özel dedektifi ya da diğerk adamı tanımıyor."

"Öyle bir şey demedim, değil mi?" diye cevaplar. "Ama bence onları kimin öldürdüğünü biliyor olabilir, belki de ailesinden biri ona bir mesaj göndermek için."

"Eğer ailesi olsaydı, iki adamı öldürmek yerine bara girip merhaba derlerdi, değil mi?" diye sorar annem.

"Öyle düşünölür, Bayan Fulton, ama onun ailesini hiç tanımıyoruz, değil mi?" Bana dönerek sorar, "Dün gece neredeydin, Jordan?"

"Harika, bu küçük sorgulamanın suçlama kısmına geldik," diye mırıldanır Colt. "Jordan kimseyi öldürmedi. Bunun için hayatımı ortaya koyarım."

Ama polis üvey babamı görmezden geliyor. Benim cevap vermemi beklerken ona bir bakış bile atmıyor.

"Bütün gece Maddie'yle birlikteydim. Savage Kings toplantısı bittikten sonra dairemize döndük."

"Yani, apartman kompleksinde ikinizi gören başka kimse yok mu?"

"Komşularımızdan biri bizi görmüş olabilir, bilmiyorum. Onlara sorun. Ya da cep telefonu kayıtlarıma bakıp hangi baz istasyonlarına bağlandığımı falan göremez misiniz?"

"Eğer adamı öldürüp işvereninin tabelasına asmadan önce telefonunu evde bırakmadıysan, hayır."

"Onu ya da başka birini öldürmedim! Bir ay önce o adamla zar zor konuştum ve tüm iletişimimiz o zaman sona erdi."

"Karınız neye benziyor?"

Bu rastgele soru beni tamamen hazırlıksız yakaladı. "Ha?"

"Karınızın fotoğrafı var mı?" diye sorar Little yardımcısı.

"Evet, ama neden?"

"Nasıl birine benzediğini görebilir miyim? Yoksa başka bir memurla onu buraya getirip şahsen görebilmem için mi?"

Sinirlenerek çenemi sıkıca kapatıp, telefonumu kot pantolonumun cebinden çıkarır ve içindeki fotoğrafları açarım. Tabii ki Maddie'nin fotoğrafları var. Hem de tonlarca. O, gördüğüm en güzel kadın. Yanımda otururken, o kadar güzel ki gözlerimi alamıyorum, onun fotoğraflarını çekiyorum.

Kasıtlı olarak kameraya bakmadığı bir fotoğrafını açtım ve ekranı polise gösterdim.

"Çok güzel bir kız," diyor, ama yüzünde, profilinden bile bu kadar çekici olmasına rağmen, en ufak bir şaşkınlık belirtisi yok. Nedenini, "Kurbanın telefonunda da onun fotoğrafları olması garip değil mi?" dediğinde anlıyorum.

"Ne?" diye sessizce soruyorum. Hayır anlamında başımı sallayarak ona, "Maddie'nin fotoğraflarını özel dedektife hiç göndermedim" diyorum.

"Hayır mı? O zaman fotoğrafları nereden buldu acaba?"

"Bilmiyorum, ama benden almadı."

"Doğru. Öyle düşünmemiştim, çünkü bu fotoğraflar oldukça yakın zamanda çekilmişti. Birinde o seninle birlikte sahilde oturuyordu, diğerinde ise bir gece Greer's barın önünde ikiniz bisiklete biniyordunuz. Oh, ve Lakeview Circle'daki dairenizden çıkan ikinizin fotoğrafını da unutamam."

"Ciddi misin sen?" diye sordum.

"Peter Shultz'un seni ve karını takip ettiğini öğrendin ve onunla yüzleşmeye karar verdin mi?"

"Hayır. Sen bana söyleyene kadar bunların hiçbirini bilmiyordum!" "Neler oluyor Rick?" diye sorar Colt.

"Neden

Bu fotoğraf olayını çocuğun üzerine mi yıkıyorsun? Eğer adamın onu ve kızı takip ettiğini fark etseydi, en kötü ihtimalle kışını tekmelerdik, bunu sen de biliyorsun.

"Bunu nereden bilebilirdim, Fulton?" diye cevaplar yardımcısı. "Kimse kendi karısının adını bile bilmezken sen nereden bilebilirdin?"

"Bu toplantı bitti," diye homurdanır Colt. Avuçlarını masaya vurur, sandalyesini geri iterek ayağa kalkar. Annem de aynısını yapar. "Jordan veya karısına başka sorunuz varsa, avukatımızla iletişime geçip soru sorabileceğiniz bir zaman belirlemelisiniz."

Memur, kalemini ve not defterini gömleğinin n cebine geri koyarken gülümser. "Nasıl istersen. Ama Jordan sorularımı cevaplamazsa veya bu soruşturmada işbirliği yapmazsa, o zaman şüpheli olarak kabul edilecek, şu anda çift cinayet için *tek* şphelimiz, bu da onun için hiç iyi görünmüyor."

"ık dışarı!" Colt ona bağırarak arkamızdaki kapıyı gösterir.

Memur sonunda biraz gergin görünerek susar, ayağa kalkar ve odadan çıkar, arkasından kapıyı sessizce kapatır.

"Jordan!" Annem bana dönerek fısıldadı. "O kız seni neye bulaştırdı böyle? Ona hiç gvenmedim..."

"şaka yapma anne," diyorum ayağa kalkarken, ondan bir adımdan fazla uzun boyumla. "Maddie'yi tanıdığın günden beri onun hakkında ne düşündüğünü gayet açık bir şekilde belli ettin. Onu sevmediğini ve ona güvenmediğini biliyorum. Ama insanları öldüren ve görünüşe göre suçu bana yıkmaya çalışan kişi için onu suçlayamazsın."

"zel dedektifin seni ve onu takip ettiğini gerçekten bilmiyor muydun?" diye sorar Colt sessizce, kolunu annemin omzuna atıp onu yanına çekerken.

"Hayır. Hiçbir fikrim yoktu. O polis beni gafıl avladı. Özel dedektife daha fazla para ödemeyi reddettiğimde beni unutacağını sanmıştım."

"yleyse neden ikinizi takip etti?" diye sorar Colt. "Ona deme yapmayacaksanız, bunun ona ne faydası vardı? Birisi ona para vermek istemiş olmalı, değil mi?"

"Bilmiyorum. Belki de onu ve onu tutan diğerk adamı öldüren kişidir."

Annem iç geçirip bana kaşlarını çatıyor, yüzünde hayal kırıklığı ve endişe dolu. "O kız sonunda seni incitecek ya da öldürecek, bunu biliyorum."

"Hayır, bilmiyorsun." Maddie bana kızgın ve muhtemelen arkamdan iş çevirdiğim ve özel dedektif tuttuğum için günlerce benimle konuşmayacak olsa da, onu savunmaktan kendimi alamıyorum. O bana asla zarar verecek bir şey yapmaz, en azından kasıtlı olarak. Benden sır saklamak zorunda kalmasının nedeni ne olursa olsun, benim için en iyisini yaptığını düşündüğünü biliyorum.

"Biliyorum, Jordan! Bu bir anne sezgisi. Maddie bela demek ve şimdi seni de büyük bir belaya sürükledi! Avukat tutacak paramız yok, ama kesinlikle avukat tutmayıp şerifin ofisinin seni hapse atmasına izin veremeyiz, çünkü onlar gerçek katilin kim olduğunu anlayamayacak kadar aptallar!"

"Kings bu sorunu çözecek, küçük anne," diye söz verir Colt, avucunu onun kolunda yukarı aşağı gezdirerek onu sakinleştirir. "Her şey yoluna girecek. Çocuğu hiçbir şeyle suçlamalarına izin vermeyeceğiz."

Maddie

"Yani, başka bir cinayet kurbanı mı var?" Celeste, birlikte bara girdiğimizde sorar.

Ona başımı sallayıp, ilk gördüğüm masalardan birine oturuyorum. Barın arkasındaki, mutfağa açılan kapıya özlemle bakmaktan kendimi alamıyorum.

Ama henüz oraya geri dönmem mümkün değil. Dün gece tüm yeni siparişleri durdurdum ve gönderemeyeceğim bekleyen siparişlerin parasını iade ettim. Bundan hiç hoşlanmadım ama başka seçeneğim yoktu, çünkü malzemeleri yeniden sipariş etmem ve mutfağa tekrar adım atmak için yeterince cesaret toplamam gerekiyor.

"Bir şey içmek ister misin?" diye sordu

Celeste. "Tanrım, evet."

"Özel bir şey ister misin?" diye soruyor ve barın arkasına geçiyor. "Shot içmek için çok mu erken?"

"Cesetlerle uğraşmamız gereken günlerde değil."

"Öyleyse, en sert olanı lütfen."

"Bir şişe Fireball geliyor," diyor. Sanırım boğazı ve mideyi yakan o güçlü tarçınlı viskiden bahsediyor.

"Harika," diye cevap veriyorum. O şişeyi ve iki shot bardağını alırken, ona "Greer'in tüm bu olanlara rağmen seni bara tek başına gelmene izin vermesine şaşırdım," diyorum.

"Hayır, tatlım. Yalnız değilim," diyor yanıma gelip bardakları ve şişeyi önüme koyduktan sonra karşımda oturdu. "Greer yukarıda güvenlik kamerası görüntülerini inceliyor. Bağırısam beni duyar."

"Oh, kahretsin. Onu unutmuşum. Bir şey buldu mu?" diye soruyorum, o da içkileri doldururken.

"Hayır, henüz. Muhtemelen videoyu polise vermesi gerekirdi, ama onlara kameraların hırsızları korkutmak için sahte olduğunu söyledi." Benimkini almadan önce, o kendi içkisini daha hızlı yudumladı. "Sanırım katil kameraları yok etti."

Bardağım ağzıma giderken yarıda durur. "Yok mu etmiş?"

"Evet. Greer dün gecedен beri olası şüphelileri bulmak için kayıtları inceliyor ama bir sonuç alamadı."

Yudumu bir dikişte içiyorum, yanan burun deliklerimden alev çıkmadığına şaşıyorum. "Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, burnumu buruşturarak bardağımı Celeste'ye uzatıp yeniden doldurmasını istiyorum.

"RJ'in dükkanda da güvenlik kamerası yok mu?" diye sordu, içkiyi doldururken.

"Sanırım var. Ön kapıda, kapı zili gibi bir şey," diye cevapladım. "Ama şimdi sen söyleyince fark ettim, kapıya çivilenmiş dile o kadar odaklanmıştım ki, kameranın olması gereken kapıdaki boşluğu neredeyse fark etmemiştim."

Celeste başını o kadar hızlı kaldırır ki bardağı fazla doldurur ve kehribar rengi sıvıyı masaya döker. "Dükkanın kapısına *dil* mi çakılmış? Gerçek bir insanın dili gibi mi?"

"Evet."

"Vay canına." O, bardaklarımızı doldurmaya devam ediyor. Benimkini aldığım da, içmeden önce onunkıyla kadeh tokuşturuyor. Bu sefer ikimiz de öksürüyoruz.

Celeste kendine geldikten sonra, "Neyse ki barın kapısında dil yoktu. Yoksa buraya bir daha gelebilir miydim, emin değilim," diyor.

"Haklısın," diye onaylıyorum. Mutfakta çalışmaya geri dönmek yeterince zor olacak.

"Peki, şerifin ofisi ikinci adamın kimliğini tespit etti mi?"

"Evet, ve tahmin et ne oldu? Jordan onu tanıyordu!" Alkolün midemi ısıtması sayesinde sesimin normal seviyesinin iki katına çıktığını fark ettim.

"Ne?"

"Ölen adam özel dedektif." "Oh," diye mırıldanıyor.

"Ve Jordan onu tuttu mu?"

Başımı sallarken şişeyi alıp amber rengi sıvıyı doğrudan şişeden yudumladım. Durduğumda tüm vücudum titredi. "Evet."

"Jordan seni araştırması için özel dedektifi tuttu mu?"

"Bingo!" Bir yudum daha alıp şişeyi Celeste'ye uzatıyorum. "Bir yabancıyı benim hakkımda bilgi toplaması için tuttuğuna inanamıyorum. Muhtemelen beni bu şekilde bulmuştur."

"Jordan bunu yaparken kötü bir niyetle hareket etmediğine eminim."

"Biliyorum, yapmadı. Ve haklı da. Ona babamın ne kadar tehlikeli olduğunu ve bu konuyu kurcalarsa böyle bir şeyin olacağını söylemeliydim. Ama onu kapımızın önüne kadar getirdiğin için ona hala çok kızgınım!"

"Eğer babam ya da onun emirleriyle hareket eden biri ise, neden iki adamı öldürdü?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Belki de özel dedektif benim gerçek kimliğimi bildiği içindir. Babamın ya da ona işkence edenlerin neden böyle davrandıklarını ya da neden bu kadar... korkunç davrandıklarını bilmiyorum." Fireball şişesinin üzerindeki elini tutarak ona diyorum ki, "Dün benim yüzümden sen ve Greer'in barı kapatmak zorunda kalmanızdan dolayı çok, çok üzgünüm."

"Senin hatan değildi," diyor Celeste ve elimi güven verici bir şekilde okşuyor. "Tabii, Jordan'a onunla tanışmadan önceki hayatın hakkında daha fazla şey anlatabilirdin, ama kafanı kuma gömüp, sanki hayatında sadece şu an varmış gibi davranmak istemenizi anlıyorum. Ben de bu yüzden Rockland'a, aslında bu bara geldim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Arabamda yaşıyordum, bir yerden bir yere kaçıyordum, kendi içimdeki şeytanlardan saklanıyordum."

"Oh. Bilmiyordum. Özel uçak için para ödedin..."

"Kaçtıktan sonra paramın hiçbirine dokunmadım. Çok riskliydi, istemiyordum..." Sesi kesilir ve şişeden bir yudum alır.

"Kimsenin seni bulmasını istemedin mi?"

Celeste, şişeyi bana geri vermeden önce elinin tersiyle ağzını sildi. "Aynen öyle. Yani, ne demek istediğini anlıyorum, hayatına devam etmek ve geçmişi unutmak istiyorsun. Ama ne yazık ki hayat öyle işlemiyor. Benim geçmişim beni ve Greer'ı neredeyse öldürüyordu. Neyse ki o şimdi hapiste."

Onun sözlerini düşünürken bir yudum daha alıyorum. "Babam ve onun çalışanı asla hapse girmeyecekler. Bence önce ölmeyi tercih ederler."

"O zaman sandığımdan daha tehlikeliler." "Öyleler," diye onayladım. "Ve ne yapacağımı bilmiyorum. Dün gece gece eşyalarımı topladım, sahip olduğum az sayıdaki eşyayı, ve ayrılacaktım. Ama Jordan beni ikna etti, onunla kalmam için ikna etti. Şimdi ona çok kızgınım, ama kavga ederken böyle ayrılmak istemiyorum. Doğru gelmiyor."

"Tanrım, Maddie, ne yapman gerektiğini gerçekten bilmiyorum."

Kollarımı masanın üzerine katlayıp başımı üzerlerine yasladım. "Keşke Jordan'ı benimle birlikte gitmeye, başka bir yere taşınıp yeniden başlamaya ikna edebilseydim."

"Kaçınılmaz olanı sadece ertelemiş olursun. Kısa vadede mutlu olacağını düşünebilirsin, ama sürekli arkandan bakmak zorunda kalmaktan yorulmadın mı?"

"Evet. Ama eski hayatıma da dönmek istemiyorum. Babam, burada kalmama asla izin vermez. Ve, onun çalışanı da kaçmamın bir nedeni sayılır."

"Vay canına. İşkenceci sana kötü bir şey mi yaptı?" "Kötü bir şey, ama aynı zamanda iyi bir şey, bu mantıklı geliyorsa?"

"Kötü ama iyi mi?"

Milyonlarca yıl önceymiş gibi gelen o geceyi hatırlıyorum. "Onun birdenbire bana saldırması... beklenmedik bir şeydi, ama hoşuma gitmişti. Hoşuma gitmesinden nefret ediyorum, ama hoşuma gitti. Sonra, her şey bittikten sonra, bunu yapmasının tek nedeninin babamın onu yakalamasını, bizi yakalamasını ve onu öldürmesini istemesi olduğunu fark ettim. Beni, babamı incitmek, onu öfkeliendirip cinnet geçirip onu öldürmesini sağlamak ve sonunda özgür kalmak için kullanıyordu."

"Özgür olmak mı?" diye sordu kız yumuşak bir sesle.

"Babam o adama kirli işlerini yaptırmak için para ödüyor değil. O adam, geçmişte babama karşı işlediği bir suçtan dolayı babamın elinde. Babam onu öldürmedi çünkü onu ibretlik yapmak, bir anda hayatını almak yerine yıllarca cezalandırmak istedi. Babamdan ne kadar nefret ettiğini anlıyorum. Keşke beni bu hastalıklı intikamının bir parçası olarak kullanmasaydı. Bu olaydan sonra ayrıldım çünkü ben de özgür olmak istiyordum ve babamın onu öldürmesinin sebebi olmak istemedim. Sanırım ona acımiştım ve hayatının bu şekilde sona ermesini istememiştım."

"Sanki onu... seviyor gibisin."

"İnsanları öldürmeden önce gözlerini oyup çıkaran bir canavara kim ilgi duyabilir ki?"

"Belki de senin için o bir canavar değildi. Ya da, eğer öyleyse, iyi bir canavardı?"

Yüzüm utançtan kızarıırken avucumla yüzümü kapattım. "Jordan bana karşı çok tatlı ve nazik."

Benim istediğim bu olmalı. *Tek* istediğim bu olmalı. O bilmiyor... Ona ilk sevgilimin kim olduğunu hiç söylemedim."

"Belki de söylemelisin. Sevdiğin insanlara karşı dürüst olmak her zaman kolay değildir, ama gerçekten mutlu olmanın tek yolu budur. Ve özgür olmanın."

Kollarımdan başımı kaldırıp ona itiraf ettim, "Jordan'a tamamen dürüst olursam, onu kaybedeceğimi düşünüyorum."

"Bu her zaman bir endişe kaynağıdır," diye Celeste de aynı fikirde. "Ama yalan söylemeye devam edersen, yalanlar sonunda hayatındaki tüm mutluluğu yok edecek."

Başımı sallayarak ona şöyle diyorum: "Her şey zaten mahvoluyor. Bu gece Jordan'a her şeyi anlatacağım. En kötü ihtimalle bana gitmemi, onsuz şehirden ayrılmamı söyleyecek. Ve bu onu güvende tutacaksa, onu bir daha asla göremeyecek olsam bile, bunun için mutlu olacağım."

"İyi şanslar," diyor küçük bir gülümsemeyle, sanki şişenin yarısını içmemişiz gibi bardaklarımızı yeniden dolduruyor.

"Sohbet ve içkiler için teşekkürler," diyorum ona selam verip içkimi yudumlarken. Artık yakmaması beni endişelendirmeli.

"Ne zaman istersen. Arkadaşlar bunun için vardır."

"Yani, Greer'in Kings'e anlatması için bana içki içirip içimi dökmemi sağlamaya çalışmıyorsun, değil mi?"

"Olmaz. Greer'in bana anlattıklarından haberi olması gerekmez. Onun ya da Kings'in sokaklarda gözleri ve dilleri kesen psikopat bir katili aramasını istemem. Bence bu işi şerifin ofisi halletmeli. Ya da sen."

"Ben mi?" diye gülerek soruyorum.

"Bunu halledebileceğini düşünmeyebilirsin, baban, ama halledebilirsin. Sen yetişkin bir kadınsın Maddie, o seni hala küçük kızı olarak görse de. Belki de ona kendi kişiliğin olduğunu, burada kendine bir hayat kurduğunu ve onun bunu mahvetmesini istemediğini göstermenin zamanı gelmiştir."

Mafya kralı olan babama karşı çıkma düşüncesi beni güldürüyor. Bu adamın öfkesi eşsizdir. Sanırım Jordan'a bu kadar çabuk aşık olmamın bir başka nedeni de buydu. Her küçük şey için bana kızmaz ya da bağırmaıdı. İstedığım yere gitmeme, istediğim şeyi yapmama izin verirdi.

Jordan'ın beni koruduğunu biliyorum, ama ben istersem, kavga etmeden ya da ensemde nefes almadan bana her zaman alan tanır. O, bana asla zarar verecek hiçbir şey yapmayacak iyi ve nazik bir adam.

Öyleyse neden içimden bir parça Jordan'ın ara sıra biraz... kötü olmasını istiyor?

Jordan

"Thane ve ben Greer's'e gidiyoruz," diyor RJ, üçümüz cinayetler yüzünden iki günlük işleri yetiştirmek için saatlerce çalıştıktan sonra, o gece geç saatlerde. Bu, katili yüzüne yumruk atmak istememin bir nedeni daha. Sadece geç saatlere kadar çalışmakla kalmıyorum, aynı zamanda Maddie ile ilk kez kavga ediyorum, ki bundan nefret ediyorum.

"Geliyor musun?" diye soruyor Thane.

"Evet, temizliği bitirir bitirmez."

"Bekleyebiliriz," diyor RJ.

Ama o da benim kadar yorgun görünüyor, bu yüzden ona "Hayır, hemen geliyorum. Kapıyı kilitleyip beş dakika sonra barda buluşuruz" diyorum.

"Emin misin?" diye soruyor RJ.

"Gidin. Bana soğuk bir tane sipariş edin," diyorum ona.

İki adam sonunda başlarını sallayarak kabul ederler. Birkaç saniye sonra, az önce dil takılı olan kapı, onlar dışarı çıkarken çınlar. Son garaj kapısını kapatmadan hemen önce, motosikletlerinin sesleri, arka lambaları yolda kaybolurken yavaş yavaş azalır. Süpürgeyi elime almıştım ki, ön kapı yine çınlar.

Siktir.

RJ'ye kilitlemesi gerektiğini söylemeliydim. Şimdi bir müşteri gelip, neden arabasının tamirini henüz yapmadığımızı soracak ve ben çok yorgunum...

Ahşap süpürgenin sapı elimde kırılır, öfkem ve günün baskısı beni yakalar.

İnsanlar ne düşünüyor, tabelamıza asılı duran bir adamın cesedini bahane ederek işimizi savsakladığımızı mı?

Ama ofisten çıkıp garaja sanki sahibiymiş gibi giren siyah takım elbiseli adamı tanımıyorum. Rockland sakinlerinden daha zengin görünüyor, bu da onun şehir dışından geldiğinden emin olmamı sağlıyor. Belki de arabası geçerken bozulmuştur.

"Kapalıyız ve çok gerideyiz, biliyorum. Hangi arabanız olduğunu söylerseniz, yarın saat sekizde açıldığımızda ilk iş olarak ona bakmaya çalışırım."

İş adamı kaslı göğsünde kollarını kavuşturur, siyah takım elbisenin kumaşı gerilir, yüzünde alaycı bir gülümseme belirir. "Buraya araba tamiri için gelmedim."

Onda bir şey... yanlış. Sanki takım elbise, altında yatan şeyi gizleyen bir kostüm gibi. Belki de dövme eli elleri ya da omuzlarına kadar uzanan kirli sarı saçları, göstermeye çalıştığı stereotipik iş adamı imajını bozuyordur.

"Peki, o zaman ne istiyorsunuz?" diye soruyorum, geçirdiğim cehennem gibi bir günün ardından sabrım tükenmek üzere.

"Maddie için buradayım."

O dört küçük kelime, sanki ona karşı bir hak sahibiymiş gibi adını söyleme şekli, dünyamı altüst etti ve bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyorum.

"Sen polis misin?" diye soruyorum ona. Federal polis olabilir mi? Şerifin departmanından olmadığını biliyorum. Cevap vermediğinde, "Karımdan uzak dur" diye uyarıyorum onu, parçalanmış süpürge sapını tahta kazık gibi tutarak.

"Karın mı?" Adam kahkahayı patlatır ve sonra başını eğip bana bakar, bakışlarında sadece şiddet vardır. "Tanrım, sen tam bir salaksın, ama yine de bir salaksın."

Elimdeki çubuğu daha yükseğe kaldırırim. "Bak, kim olduğunu bilmiyorum, ama benimle ve Savage Kings'le uğraşmak istemezsin."

Siyah sivri uçlu ayakkabılarıyla, devasa vücudundan yayılan tüm özgüveniyle, bana doğru birkaç adım attı.

"Ah, evlat, sen ya da senin küçük motosiklet kulübün beni hiç de korkutmuyor."

"O zaman sen lanet olası bir aptalsın dostum."

Yine gülüyor. Polis mi değil mi, hala lanet olasıca anlayamıyorum. "Son bir yıldır hayal edebileceğinden daha güzel bir kadınla evli olduğunu düşünen ben değilim. Maddie'nin senin liginin dışında olduğunu çok iyi biliyorsun, değil mi? Eminim onun gerçek adını bile bilmiyorsundur."

"Tek bilmem gereken soyadının Robertson olduğu.

Lanet olası adım. Daha önce kim olduğu umurumda değil...

"Seni ve Vegas'tan kaçışını kullanarak

"Yaklaşırken şöyle diyor: "Söylesene evlat, sözde evlilik cüzdanını hiç araştırmayı düşünmedin mi? Sana küçük bir sır vereyim." Sesini fısıltıya indiriyor. "Öyle bir şey yok. Düğün falan olmadı. Maddie sana yalan söyledi ve sen bunu fark edemeyecek kadar sarhoş ya da aptal olmalısın. Bunca zamandır sana yalan söylüyor."

Vay canına. Vay canına.

Tamam, Haziran ayında evlilik yıldönümümüz için evlilik cüzdanımızın bir kopyasını bulup çerçeveletmek istedim. Ama bulamadım ve vazgeçtim, bunun bir yazım hatası olduğunu ya da mahkeme katibinin sistemi güncellemede çok geciktiğini düşündüm.

Neredeyse benim boyumda ama benden 30 kilo daha kaslı olan bu yabancıya bunu söylemek yerine, "Defol git buradan ve Maddie'den uzak dur!" diyorum.

"Yoksa ne? Beni vuracak mısın? Harley'inin heybesinde bıraktığın silahın artık çöp konteynerinin dibinde olması çok kötü."

Ah, siktir.

"Şimdi ne olacak? Beni vurmakla mı tehdit edeceksin?" diye soruyorum ona, en yakın lastik levyesi ya da kırık süpürge sapından daha iyi bir silah olabilecek başka bir alet nerede olduğunu hatırlamaya çalışırken.

"Seni öldürmek için silaha ihtiyacım yok. Çıplak ellerimle de yapabilirim," diyor piç kurusu kendinden emin bir şekilde. O dövmelemin uğursuz görüldüğünü biliyordum. Onun dövmelemleriyle yapabileceği zararların bir uyarısıydılar. "Sen Maddie'yle birlikte olmayı hak etmeyen bir korkaksın."

"Hadi oradan," diyorum, bu yabancının buraya gelip beni kendi karımdan daha iyi tanımasından nefret ederek. Benim itirafım karşısında gözleri bile biraz şaşkınlıkla açılıyor. "Ama Maddie beni seçti. Geçen yılı benimle geçirdi."

"Çünkü başka seçeneği yoktu! Onu benim koruduğum gibi koruyamayacağın kesin. O lanet olası özel dedektife giderek onu ne kadar tehlikeye attığının farkında mısın?"

"Ne?"

"Senin yarattığın karışıklığı temizledim, ikisini de ölümlerini dilemelerini sağladıktan sonra öldürdüm. Sana da aynıını yapacağım," diye tehdit ediyor. "Ama gözlerini oyup çıkarmadan önce, Maddie'yi senin yatağında sikmemi izletmeyi düşünüyorum."

"Bu *asla* olmayacak!" Bu orospu çocuğunun küstahlığı şaşırtıcı.

"Bahse girer misin, evlat?" diye soruyor ve bana saldırıyor.

Zengin iş adamı görünümünü tamamen ortadan kalkmış. Pislik herif beni arkamdaki duvara o kadar sert vuruyor ki

ciğerlerimdeki hava dışarı çıkıyor.

Başımın arkası betona çarparak beni bir an için sersemletir. Yine de, süpürge sapını tutan sağ yumruğumu kaldırıp o pisliğin yüzüne vurmayı başarırım. Bu, o piçi hiç etkilemez. Hatta, sanki eğlenmiş gibi kıkırdar, sonra kolunu geriye çeker ve yumruğunu yüzüme o kadar sert vurur ki, garaj birkaç parıldayan yıldız dışında karanlığa gömülür.

Dizlerim titrer ama o beni omuzlarımdan tutup ayakta tutar ve karnıma bir yumruk indirir.

"Bana karşı hiç şansın yoktu."

"Siktir git." Yaralı dudağımdan kan tükürdüm. Elini benden çekip yanağına bulaşan kanı sildi ve avucuna baktı.

Hayır, sadece lekeye bakmakla kalmadı, avucunu yüzüne götürüp kokladıktan sonra dilini üzerinde gezdirdi.

"Kan benim afrodizyakım, asla doyamam."

Bu sözleri, içindeki gerçeği duyduğumda, bu orospu çocuğunun o iki adamı öldürdüğü, öldürdüğü ve işkence ettiği konusunda doğruyu söylediğini anladım. Onlara yaptığı yanlışlar yüzünden değil, bundan zevk aldığı için. Bundan tahrik olduğu için.

"Sen hasta bir pisliksin," diyorum ona. Sonra, ölmeden önce bilmem gerektiği için, "Neden gözbebekleri?"

Şimdi daha önce olduğundan daha yüksek sesle gülüyor. "Doğu Kıyısı'nda şöhretim bilinmediğini unutmuşum. Vegas'ta, herkes neden gözleri hala canlıyken çıkardığımı bilirdi."

"Ee? Beni öldürmeden önce söyleyecek misin, yoksa meraktan ölecek miyim?"

Cesur sözlerime şaşırmış gibi kaşlarını kaldırıyor. "Ölmeye bu kadar hevesli misin?"

"Bu iş böyle bitecek, değil mi?"

"Sonunda." Kanlı eliyle çenemi kırılacak kadar sıkı bir şekilde kavradı. "Ama sanırım

seninle biraz daha oynayacağım, sadece o akıllı ağzından daha fazla şey duymak için."

"Bana aptal dediğini sanıyordum."

"Maddie söz konusu olduğunda kesinlikle öylesin."

Onun hakkında konuşmak yerine, dikkatini ondan uzaklaştırmaya çalışıyorum. "Peki? Neden hala hayattayken gözbebeklerini çıkardın?" diye tekrar soruyorum.

"İki nedeni var. Birincisi, çok acı veriyor ve onların çılgınlıklarını seviyorum. İkincisi..." Kulağıma yaklaşarak konuşuyor. "Göz çukurlarını siktiğimde daha da yüksek sesle çılgılık atıyorlar."

"Saçmalık," diyorum, böyle bir şeyi hayal bile edemiyorum.

"Yakında öğreneceksin. Kafatasının içine girmek için sabırsızlanıyorum

"Bu çok iğrenç," diyorum ona.

"Bu çok manyakça," diyorum ona.

"Eminim son iki pislikten daha yüksek sesle çılgılık atarsın. Ama bunu öğrenmek için beklememiz gerekecek. Dediğim gibi, Madison'ı sikmemi izleyebilmen için gözlerini biraz daha açık tutmanı istiyorum."

Madison. Gerçek adı.

"Bu olmayacak çünkü o senden korkuyor," diyorum ona, ve psikopat piç kurusu sanki sinirine dokunmuşum gibi gerçekten irkiliyor. "Oh, lanet olsun, bunu duymaktan hoşlanmadın, değil mi, pislik? Maddie senden o kadar korkuyordu ki dün gece kasabadan ayrılmak istedi. Ama ben onun benimle kalmayı kabul edene kadar onu sikip durdum. Beni öldürürsen, o seni asla affetmez."

"Onu sikmek için beni affetmesine gerek yok, değil mi?" Bu siktiğimin orospu çocuğu...

Dirseklerimi yüzüne vuruyorum, kemik kemik çarpınca burnunun kırıldığını duyuyorum. Umduğum gibi beni bırakıyor. Ama kırık süpürge ucunu boynuna vurmaya çalıştığımda, onu engelliyor ve bırakana kadar bileğimi sıkıyor.

"Siktir!" diye bağıriyorum ve o, bileğimi ikiye kırmadan önce biraz gevşiyor.

"Bu kadar çabuk pes etme. Beni biraz daha kanat," diye cesaretlendiriyor. "Beni tahrik etmek için başka birinin kanı olması gerektiğini söylemedim." Vücudunun ağırlığını benimkine bastırarak, iki bileğimi de başımın yanına sabitleyerek sözünü kanıtlıyor.

O... oldukça donanımlı, tüm o uzun ve sert santimetreleri karnıma bastırıyor. Ve lanet olsun, bunun bu kadar iyi hissettirmesini sevmemeliyim.

Canavar inliyor ve sonra ıslak dilinin ucunu kulak kanalına sokarken, sikini bana srtyor.

"Tanrım, her deliğini sikmek için sabırsızlanıyorum. Ve yapacağım, ölü ya da diri, umurumda değil."

Bu tehdidi fazla düşünmemeye çalışıyorum, ama aklım bir türlü bunu bırakamıyor.

"Maddie senin nekrofil olduğunu biliyor mu?" Yine, sorum onu etkiliyor ve cevap vermeden önce bir anlığına hareketsiz kalıyor. "Öğrendiğinde bunu onaylayacağını veya sana yaklaşmana izin vereceğini sanmıyorum."

"Siktir git," diye kulağıma homurdanır ve sonra ısırır. "Vay canına," diyorum, dişlerinin delici acısı içinde.

"Böylesine şiddetli bir psikopat sadist için, onun senin karanlık sırlarını bilmesini ya da senden korkmasını gerçekten istemiyorsun. Neden? Ona aşık falan mısın?"

Bu ona söylediğim son söz olur, çünkü bir sonraki darbesiyle beni yere serer ve üstüme çıkar. Ön kolu boynuma baskı yapar ve nefes almamı engeller.

Maddie

Celeste ile bütün gün barda içtikten sonra, RJ ve Thane bara geldiğinde o kadar sarhoşum ki ayağa bile kalkamıyorum. İşlerini yetiştirmek için geç saatlere kadar çalışmak zorunda kaldıklarını düşünerek, üçüncü bir adamın da onları takip edip içeri girmesini bekliyorum. On beş dakika sonra, telefonumu sürekli kontrol edip onu aramaya çalıştığım için biliyorum ki Jordan hala gelmemiş.

Ona biraz zamana ihtiyacım olduğunu ve benim hakkımda bilgi toplamak için özel dedektife gittiği için ona kızgın olduğumu söylemiş olabilirim, ama yine de onun için endişelenmeden edemiyorum.

"Hey, RJ!" Barın orada oturan adama sesleniyorum, çünkü oraya yürüyerek gidebileceğimden tam olarak emin değilim. Omzunun üzerinden masama bakıp bana başını salladığında, "Jordan nerede?" diyorum.

"Temizlik yapacaktı ve hemen arkamızdan geleceğini söyledi."

"Onu dükkanda yalnız mı bıraktın?" İnanamadan homurdanıyorum.

"O çoktan burada olmalıydı," Thane RJ'ye fısıldıyor gibi geliyor.

"İkiniz onu, bugün erken saatlerde bir cesedin asılı olduğu dükkanda nasıl bırakabildiniz?" diye soruyorum, sandalyemi geri itip

Sandalyeyi geriye itip aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışıyorum. Bir sandalyeden diğerine, bir masadan diğerine sendeleyerek ilerliyorum, ta ki bara ulaşp iki adamın arasında ona tutunana kadar. "Ee?" diye soruyorum onlara.

"Maddie, sarhoşsun ve muhtemelen bunu hatırlamayacağın için, ben söyleyeceğim," diye açıklıyor Thane. "Kim insanları öldürüyor? Jordan tehlikede mi? Öyleyse, belki de şimdiye kadar bir şey söylemeliydiniz!"

"Vay canına." Onun beklenmedik tavrından fiziksel olarak geri çekilirim ve beni dik tutmak için belimden tutan RJ'ye düşerim.

"Onu rahat bırak," diyor Celeste. "Dışarıda bir delinin insanları öldürmesi Maddie'nin suçu değil!"

"Hayır, ama en azından bize bildiklerini anlatabilirdi," diyor Thane. "Yoksa bir sonraki kişinin ölmesini mi bekleyeceksin, sonra da gizli geçmişini açıklayacaksın?"

"Git!" diyorum ona, kapıyı işaret ederek. "Kıçını kaldır, bisikletine bin ve Jordan'ı bul!"

"Senden emir almam," der ve tabureden kalkar. "Ama Jordan'ı kontrol etmeye gideceğim çünkü o benim arkadaşım ve senin sırların onu tehlikeye atabilir."

"Hadi canım! Öyleyse neden onu orada yalnız bıraktın?"

"Jordan silahlı bir yetişkin. Kendi başının çaresine bakabilir
"Ama belki de gidip ne olduğunu kontrol etmeliyiz. Şimdiye kadar burada olur diye düşünmüştüm."

"Tamam! Git! Ona hala ona kızgın olduğumu ama onu görmek istediğimi söyle. Ve onunla konuş. Ve ona dokun."

"Tamam, Maddie," diyor RJ ve beni en yakın masadaki çekilmiş sandalyeye yönlendirip oturmam için ısrar ediyor. "Böyle bir bisikletle gidemez," diyor birine.

"Onu eve güvenle götüreceğim," diyor Celeste. "Ama önce Jordan'ı kontrol et."

İki adam hiç acele etmeden kapıdan çıkarken, benim kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyor. Jordan'ı tekrar aramaya çalışıyorum, ama telefonu sesli mesaja geçmeden önce sadece çalıyor. "Jordan, benim. Neredesin?"

Beni bardan alacağını sanıyordum ama henüz gelmedin ve seni özledim. Seninle kavga etmekten nefret ediyorum, o yüzden lütfen buraya gel ya da en azından beni arayıp iyi olduğunu haber ver. Yalnız başına dışarıda olmamalısın. Kings, iki cinayetten sonra kadınların yalnız başına dolaşmasına izin vermezdi, ama görünüşe göre siz silah taşıdığınız için sorun yok. Lütfen acele et," diyorum tekrar ve telefonu kapatıyorum.

"Muhtemelen sadece kapatıyordur," diyor Celeste, önüme bir bardak su koyarken. "Sıvı al da o geldiğinde sarhoş olup düşme."

Bardağı alıp, dakikaları sayarak bir dikişte içiyorum. Kapıyı izleyerek bekliyorum, bekliyorum.

Yarım düzine cihazın aynı anda çaldığı zaman, içimdeki endişe düğümü beton gibi sertleşir.

"Ne oldu?" Odaya bakınıp, sandalyelerinden veya taburelerinden fırlayan adamlara soruyorum. "Ne oldu?!" Onlara bağırarak, kendi dengesiz ayaklarımın üzerinde durmaya çalışıyorum.

"Jordan dükkanda değildi," diyor Greer, barın arkasından çıkarak. "Bisikleti oradaydı ama..."

"Hayır." Kafamı sallayarak, bu tek kelimeyi tekrar tekrar söylüyorum. "HAYIR! Gidip onu bulun!" Suçluluk duygusu beni yiyip bitirirken, erkeklere bağırarak onları suçlamak istiyorum. Bu benim hatam. Jordan gitti ve onu kimin kaçırdığını biliyorum. Onu öldüremez. Öldüremez!

Telefonumu alıyorum, keşke o canavarın numarası olsaydı diyorum. Yok, ama babamın numarasını hatırlıyorum.

Uzun bir süre, onu arayıp köpeğini geri çağırmasını ve Jordan'a zarar vermemesini talep etmeyi düşünürüm.

"Onu bulacağız. Bulmak zorundayız, çünkü bulamazsak Colt beni öldürecek," diyor Remy, Savage Kings grubunu kapıdan dışarı çıkarırken yüzünde sert bir ifadeyle.

Bu olamaz. Jordan'a söylediğim son sözler... Ona çok kızgındım. Şimdi keşke hepsini geri alabilsem çünkü... hayır. O iyi olacak. Olmak zorunda.

Onlar çıkar çıkmaz, daha önce telefonuma hiç kaydetmediğim bir numarayı çeviriyorum... ve genç bir adamın sesi cevap veriyor.

"Evet?"

"Hemen babamla konuşmam lazım."

"Hadi canım! Ben senin baban olabilirim," diyor ses gülerek.

Babamın kim olduğunu bilseydi, bu şakayı yapmaya cesaret edemezdi. Ben de, "Dante Salvato'ya ulaşmaya çalışıyorum" diyorum.

"O zaman yanlış numarayı aradın, bebeğim," diye cevapladı ve telefonu kapattı.

"Kahretsin!" Ya çok sarhoş olduğum için dokuz haneli numarayı hatırlayamıyorum ya da yanlış numara arıyorum. Hızlı bir arama yaptıktan sonra, babamın otel ve kumarhanesinin rezervasyon masasını arıyorum.

"Royal Palace. Nasıl yardımcı olabilirim?" diye hoş bir kadın sesi soruyor.

"Benim adım Madison Salvato ve babam Dante Salvato ile görüşmem gerekiyor."

"Bu çok komik, çünkü Bay Salvato'nun çocuğu yok."

Onun bariz yalanına ağzım açık kalıyor. "Evet, var! Üç kızı var, seni aptal kaltak! Şimdi onu bul ve telefona bağla."

O telefonu kapatmadan önce öfkeli bir nefes sesi duyulur. "Aptal sürtük!" diye homurdanarak numarayı tekrar ararım, umarım babamın çocukları olduğunu bilen başka biriyle konuşabilirim. Güvenlikten biriyle konuşmak istemeliydi.

Babam o kadar aşırı koruyucuydu ki, çalışanlarının çoğu kız kardeşlerimin ve benim onunla birlikte otelin çatı katında yaşadığımızı bilmiyordu ve bizi nadiren dışarı çıkarmıştı. Ama bu sefer telefon çalmıyor bile, sadece aradığım kişinin ulaşamadığını söyleyen bir kayıt var.

O kaltak numaramı engelledi!

Eğer Vegas'a geri dönersem, onu bulup kendi ellerimle öldüreceğim.

Jordan

Neredeyim ben?

Ve ne oldu lan?

Bir saniye önce sarışın piç kurusu ile garajda yumruklaşıyorduk, bir saniye sonra ise... Hatırladığım kadarıyla bana vurdu ve beni yere düşürdü. Sonra o pislik üstüme oturdu, kolunu boğazıma dolayarak nefes almamı engelledi.

Ve ben bundan hoşlandım.

Bilincimi kaybetme kısmını değil, üstüme çıkıp sertleştiği kısmı.

Şimdi ise... bir tür karavan gibi görünen daracık bir mutfağın karşısındaki küçük bir masanın üzerinde çıplak bir şekilde yatıyorum. Duvarlarda, pencereleri ve zemini kaplayan siyah plastik levhalar var. Seri katillerin temizliği kolaylaştırmak için kullandıkları türden plastikler.

Hayır. Bu olamaz.

Parlak gözlerimi ovmaya çalıştığımda, parmaklarım yüzüme ulaşamıyor çünkü bileklerimde, zemine cıvatalı zincirlere bağlı kalın metal kelepçeler var.

Masa o kadar alçak ki, uzun bacaklarım kenarından sarkarken çıplak ayaklarım yere basıyor. Ama bacaklarımı kaldırmaya çalıştığımda, iki zincir daha etrafımda tıkırdamaya başlıyor ve yerden yaklaşık 15 santim yükseklikte takılıyor.

Evet, takım elbiseli o orospu çocuğu kesinlikle beni öldürecek. Ben de bunu hak ediyorum.

O haklı. Karım o kadar muhteşem ki, tanışmadan önce onu hayal bile edemezdik, sabah, öğlen ve akşam bacaklarını benim için açan bir karım var, ama ben bir erkekle birlikte olmayı düşünmekten kendimi alamıyorum.

Oh, sonra bir psikopat beni dövdüğünde heyecanlandım. Ve onun beni küçük bir orospu gibi yakalamasına izin verdim. Aynı

gözlerini oyup... göz çukurlarını sikerek iki adamı öldüren psikopat.

Maddie'nin benden nefret ettiği halde öleceğim...

"Ah, sonunda uyandın," diyor ahmak, uzun boylu, geniş vücudu ışığın çoğunu engelleyerek yanıma yaklaşıırken. Yine de başım zonklamaya başlıyor. Bu açıdan bana daha da büyük ve tehlikeli görünüyor. "Nakliye sırasında gürültü yaptığın için kafana vurmak zorunda kaldım. Beyin hasarı olsa bile farkına varır mıydın, şüpheliyim."

Ceketini çıkardığında omuzları daha da geniş görünüyor, düğmeli gömleğinin kumaşı o kadar incelmış ki beyaz kumaşı neredeyse görebiliyorum. Her iki kolu da kalın ön kollarının üzerine kıvrılmış, sadece ciddi sporcuların sahip olduğu türden kaslı kolları ortaya çıkarmış. Gözlerimi alacak ve karımı kaçırarak adamı hayranlıkla izlememeliyim.

"Kimsin sen?" diye soruyorum ona, çünkü bana adını ya da Maddie'yi nasıl tanıdığını hiç söylemedi. Kesinlikle polis değil. Hayır, o polislerin aradığı katil. "Maddie'den ne istiyorsun?"

"Adım Eli Murphy, ama Vegas'ta mafya kralı Dante Salvato'nun düşmanlarına işkence eden adam Eligor olarak biliniyorum."

"Sen öyle diyorsan öyledir. Dante Salvato da kim lan?"

"Dante, Maddie'nin aşırı koruyucu, son derece şiddet eğilimli gangster babası."

Tüm parçaların yerine oturması normalden uzun sürüyor. "Oh, siktir."

Eğilip, yanaklarıma arka arkaya birkaç kez tokat attı. "Oh, lanet olsun, evet, evlat. Yanlış mafya prensesini kaçırdın."

"Maddie'yi kaçırmadım. Benimle eve gelmek için yalvardı. Kim olduğunu bilmiyordum."

"Kim olduğunu bilseydin onu *arabana* almaz mıydın?" diye sorar.

"Hayır," diye tereddüt etmeden cevap veriyorum.

"O zaman göründüğün kadar aptalsın. Çok yazık. Güzel olanları öldürmekten nefret ederim."

Eğilip alnımdaki saçları eliyle kenara itti ve bana öyle bakmaya devam etti. Az önce yine bana güzel mi dedi?

Beni öldüreceğini söylediği kısma daha çok dikkat etmeliyim ama bana ilgi duyduğunu açıkça itiraf mı ediyor?

Bu, zincirlerden kurtulup kaçmam ve Maddie'den uzak tutmak için onu öldürmem için yardımcı olacaksa, buna bir itirazım yok. Özellikle de garaja girdiğinden beri onun devasa vücudunun çıplak halinin nasıl olduğunu merak ettiğim için.

Oh, lanet olsun. Bu çok saçma. Sadece bunu düşündüğüm için kendimden nefret ediyorum.

Ayrıca, bu adam sadece laf kalabalığı yapıyor. Maddie'ye elini sürmeyecek, eğer söyledikleri doğruysa ve acımasız bir gangster olan Maddie'nin babası için çalışıyorsa. Ama Maddie her adımda ona karşı dirense bile onu Vegas'a geri götürmeye çalışacak. Beni bu kadar kolay alt edebildiyse, Maddie'nin hiç şansı yok.

"Öldür beni. Hemen öldür ve bu işi bitir," diyorum, fikrimi değiştirerek. Maddie'yi aldatmaktansa ölmeyi tercih ederim, bu hayatta kalmak için tek şansım olsa bile. Bir yıl boyunca kim olduğu ve evliliğimiz hakkında yalan söylemiş olması umurumda değil. Onu hala seviyorum. Kim olursa olsun.

"Bu işler öyle yürümez, Jordan," diyor Eli, sanki eski dostmuşuz gibi adımlı kullanarak. "Öldürmeden önce yemeğimle oynamayı severim."

Tırnakları, benimle nasıl oynayacağını göstermek için acı verici bir şekilde sikimi tırmalıyor.

Soğukkanlı ve sakin davranmaya çalışıyorum. "Demek bu seferki, geçen sefer kaçırıldığımdan biraz farklı olacak."

"Daha önce kaçırıldın mı? Ne zaman?" diye soruyor adam, Eli. Keskin çenesi sıkılmış ve gerçekten sinirlenmiş görünüyor, sanki beni esir alan ilk kişi olmak istemiş gibi.

"Birkaç yıl önce. Şimdi hepsi Savage Kings olan rakip bir motosiklet kulübü, ama Rockland'da ilk kural Savage Kings'le uğraşmamaktır."

Tehditimi görmezden gelerek, "Ne kadar süre esir kaldın?" diye sorar.

"Birkaç saat." "Sana zarar verdiler mi?"

"Hayır. Sadece bir minibüsün arkasına atıldım."

Şimdi şeytani bir gülümsemeyle, "O zaman kemerini bağla, tatlım, çünkü seni öldürmeden önce acı çekeceksin. Benimle birkaç saat dayanabilirsen şaşırırım."

"Oh, dayanabilirim," diye onu temin ettim.

"Ne kadar da kendini beğenmişsin," diyor ve parmağıyla tekrar sikimi okşuyor. "Keşke kalıp seninle biraz daha oynayabilsem, ama sana bir arkadaş getirmem gerekiyor. Onun işini hallettikten sonra, sonunda Maddie'ye yetişebilirim." Eğilip pantolonunun içinden sikini tutup inliyor, "Siktir, onun sıkı seksi vücudunu özlemişim. Onun ilk erkeği olduğumu biliyor muydun?"

Bunu bilmediğim için başımı sallıyorum. Aslında, "Yemek masasında onu boğarak, kıvranan vücudu altımda gevşeyene kadar onun amcığını bozdum" diyene kadar muhtemelen yalan söylüyor olduğunu düşünüyorum.

Vay anasını.

"Kıçının bekaretini ise, onu küvetten çıkardım, ağzıyla sikimi güzelce ıslatmasını sağladım, sonra onu çıplak ve sıırıslıklam halde banyo zeminine yatırdım."

Tamam, bu yalan olmak için çok fazla detay. Tabii çok aktif bir hayal gücü yoksa.

"Onun bakire amcığı dardı, ama bakire götü..." Parmaklarını dudaklarına bastırıp öper. "Mükemmel."

Onun ilk erkeği olmadığım için kıskançlık duyuyorum, bunu hep biliyordum, ama aynı zamanda ikisini birlikte düşünmek beni tahrik ediyor, ki bu kesinlikle çok saçma.

Sıkıcı herifin şiddetli bakışları, ilgiden titreyip uzayan sikime doğru kayıyor.

Siktir, çıplak ve bağlı olmaktan, o şeyi saklayamamaktan nefret ediyorum.

"Oh, peki, burada neyimiz var?" diye sorar ve yarı ereksiyon halimi yakından ve kişisel olarak görmek için eğilir. O kadar yakındır ki, nefesinin sıcaklığını hissedebiliyorum ve ağzının üzerinde nasıl hissettireceğini düşünmeden edemiyorum.

"Birinin benim merhametime kalmaktan gerçekten zevk almasının üzerinden epey zaman geçti." Koyu mavi gözleri benimkilere doğru yükselirken, parmağının ucuyla penisimin gövdesini okşadı ve testislerime doğru indi, bu da beni inlemeye ve tüm vücudumu titretmeye neden oldu. "Heteroseksüel erkeklerin, acı çekerken onların penisleriyle ya da benimkilerle oynadığımda ne kadar korktuklarını bilemezsin. Sanki başka bir erkeğin dokunması ölümden daha kötü bir kadermiş gibi." Büyük, nasırlı eliyle testislerimi avuçladı, sonra nazikçe yuvarlayarak onlara bir zevk dalgası gönderdi. Tekrar titrediğimde, sertleşen penisimde hissettiğim bir kahkaha attı. "Ama sen tamamen heteroseksüel değilsin, değil mi, bebeğim?"

Avuç içi yukarı kayıyor, parmakları ereksiyonumu kavırıyor, beni yumrukluyor, çok sıkı, çok iyi okşuyor.

"Oh, Tanrım," diye inliyorum, kalçalarım onun kavrayışına doğru yukarı doğru itilirken. Bunun korkudan mı, onun bir erkek olmasından mı, yoksa bağların kısıtlayıcılığından mı kaynaklandığını bilmiyorum, ama bu katil piçin elinde boşalmama yaklaşık dört buçuk vuruş kaldı.

"Güzel olanları öldürmekten nefret ediyorum," diye tekrarlar, dövme eli beni mastürbasyon yapmaya devam ederken, ben ona doğru pompalarken giderek daha hızlı hareket eder. "Ama Dante senin yaşamayı izin vermezdi, ben de veremem."

Sıcak, ıslak dili yarıklarımın üzerinde kayarken,

ne kadar boşalmaya yakın olduğumu ele veriyor. Dilini bir kez daha kaydırarak tuzlu sıvıyı yaladıktan sonra, masadan uzaklaşmadan önce elini benden çekti.

"Hayır," hayal kırıklığıyla tavana doğru homurdandım, hayal kırıklığıyla tüm uzuvlarım gevşedi.

"Öldürürüm, alay ederim, işkence ederim," diyor pislik. "Ve hepsini kendi zevkim için yaparım, senin için değil."

Sonra arkasını dönüp karavanın kapısına doğru yürüdü, çıkarken ceketini aldı ve beni çıplak ve mavi toplanla acı içinde yatarken bıraktı.

Ölümle yüzleşirken belirsizlik içinde bırakılmaktan daha kötü olan tek şey, o pisliğin Maddie'ye benim biseksüel olduğumu ve onun bana dokunmasından her saniye zevk aldığımı söyleyeceğini merak etmektir.

Onun benim hakkımda öğrendiğı son şeyin, benim de ona bunca zamandır yalan söylediğim olması kesinlikle istemiyorum.

Maddie

"Bu gece benimle ve Greer'le kalmak istemediğinden emin misin?" Celeste, çift beni daireye götürürken soruyor. Son bir saatimizi dükkânı ve çevresindeki ormanı Jordan'ı aramakla geçirdik ama onu bulamadık. Garajın zemininde birkaç kan lekesi dışında hiçbir şey yoktu, bu da bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Jordan, Eli tarafından işkence görüyor ve muhtemelen ölecek, ama ben bu konuda hiçbir şey yapamıyorum.

Midem dükkânda olduğu gibi bulanıyor ve bana sadece birkaç saniye uyarı veriyor.

"Kenara çek!" diye bağıryorum. Greer hemen kenara çekiyor. Arka yolcu kapısını açıp midemdeki diğer yarısını çimlik hendeğe kusuyorum.

Nihayet kusma durduğunda, Celeste'nin koltuğun üzerinden uzattığı mendille ağzımı silerim ve ona "Eve gitmek istiyorum. Bu gece kendi tuvaletimde kusmam lazım" derim.

Kapıyı kapatıp Greer tekrar hızlanınca, "Potansiyel müşterimiz daireye doğru geliyor," diyor Greer. "Sen içeride kalmasını istemediğin sürece, dışarıda otoparkta bekliyor olacak."

"Hayır, dışarıda kalabilir. Sadece ona... güzel bir takım elbise giyen bir adam görürse hemen ateş etmesini söyle."

"Baban mı?" diye sordu

Greer. "Hayır. Onun adamı."

"Tamam, ona söylerim."

"Hala bir şans var..." Celeste, apartmanın önüne geldiğimizde konuşmaya başlar.

"Jordan benim yüzümden acı çekiyor! Acı çekiyor ve ölüyor. Bunu biliyorum..."

"Yapabileceğimiz bir şey olursa bize haber verir misin?" diye sorar bana yumuşak bir sesle.

"Polise onu aramaya devam etmelerini söyle," diyorum, muhtemelen bulamayacaklarını bilsem de.

Bu kasabada güvende olan tek kişi benim. Ve Jordan'ı kurtarabilmemin tek yolu şeytanla bir anlaşma yapmaya çalışmak. Jordan'ı kurtarmak için her şeyi yaparım, o canavara ruhumu satmak bile.

Eli, Jordan'ı benim için ortaya çıkmadan önce öldürmezse, bu benim için kalan tek küçük umut ışığı. Ne isterse yaparım, Jordan'ın hayatta olduğunu kanıtlarsa, bu gece Vegas'a geri dönerim, yeter ki Jordan'ı bırak.

Eli'yi Jordan'ı serbest bırakmaya nasıl zorlayacağımı tam olarak bilmiyorum, ama en azından denemeyi umuyorum.

Celeste ve Greer'e veda ettikten sonra, ikinci kattaki dairemizin kapısından içeri girer girmez tuvalete koşmam gerekiyor. Boğazım ağrıyana ve içimde hiçbir şey kalmayana kadar tuvalete kusuyorum ve öğürüyorum.

Sonra dolaba gittim. En üstteki arka köşeye uzanıp, Jordan'la eve ilk geldiğimde oraya sakladığım silahı aradım. Onunla sadece birkaç gün kalıp, nereye gideceğime karar verdikten sonra ayrılacağımı düşünmüştüm. Ama bunu hiç yapmadım. Jordan'ı asla terk edemedim.

Dün gece şehri terk etmeli ve Jordan'ın da benimle gelmesi için ısrar etmeliydim.

Elimdeki silahın ağırlığı yanlış geliyor. Yine de, şarjörün dolu olup olmadığını kontrol ediyorum, geri takıyorum ve emniyeti

güvenlik kilidini açıyorum. Bundan sonra, Eli'nin gelip gelmeyeceğini beklemekten başka yapacak bir şey kalmıyor.

Dışarıdaki adam onu gördüğü anda öldürürse, onun için yas tutmayacağım. Hayır, sadece Jordan'ın hala hayatta olması ve Kings'in onu zamanında bulması için dua edeceğim.

Elimde silahla odada volta atarken, sinirli bir şekilde tırnağımı ısırarak, akşamdan kalma halimi geçirmeme yardımcı oluyor. Jordan'ı tekrar tekrar aramaya çalışıyorum, ama aramalar sadece sesli mesaja düşüyor. Kısa süre sonra sesli mesaj kutusu bile doluyor.

Telefonum sadece Jordan'ın annesi Josie aradığında çalışıyor. Onu cevaplamıyorum. Ama sesli mesajını dinliyorum.

Josie bana her türlü hakaret ediyor ve sesinde gözyaşları duyuluyor, oğlu için çok endişeleniyor. Birkaç dakika sonra bağırıp apartman kapısını yumrukluyor ama ben cevap vermiyorum.

Sadece kapının önüne oturup ağlayarak ona tekrar tekrar "Özür dilerim! Çok özür dilerim!" diyorum.

Eli Murphy

Motosikletli çocuk, keyfimi kaçırmak için elinden geleni yapıyor.

Maddie'nin benden korktuğunu söyledi, ki bu saçmalık. O sadece Vegas'a geri dönüp öfkeli babasıyla yüzleşmekten korkuyor.

Ve belki de sahte kocasını öldürmeden önce onu ne kadar kötü keseceğim konusunda biraz endişeli.

Neden onunla şehirden kaçıp, bunca zaman sonra onunla yaşamayı seçtiğini anlayabiliyorum. Aptalca yakışıklı ve eski usul bir erkek gibi çekici. Yolda lastiği patlayan bir yabancıyı durup yardım eden ya da düşen cüzdanı geri veren türden bir adam. Benim tam zıttım.

Bu yüzden, Maddie'yi çaldığı için Jordan'ı nefret etmek neredeyse zor, çünkü o Maddie'yi hak etmediğini açıkça itiraf ediyor. Onun cesaretini toplayıp eşcinsel olduğunu açıklamadığı için neredeyse ona acıyorum.

Çocuk hayatı boyunca kendinden saklanarak boşa harcadı ve şimdi hayatının sonu yaklaşıyor. Gerçekten çok yazık. Ama onunla oynamak eğlenceli olacak. Eminim penisi çok hassastır ve onu tekrar tekrar çekmek için sabırsızlanıyorum.

Maddie ise çocuğun bunca zamandır ona yalan söylediğinden habersiz. Tıpkı onun da ona yalan söylediği gibi. Bu neredeyse tatlı bir şiirsel adalet gibi.

Karavana geri döndüğümde, ağır valizleri yere bıraktım ve Jordan'a "Sana bir arkadaş getirdim" dedim.

"Ne?" diye sorar çocuk, masadan boynunu kaldırıp bavulu açmamı ve sonra neyse ki zayıf, kısa boylu ve hala baygın olan adamı sertçe tutmamı izler. Ben onun kıyafetlerini kesip, çıplak bırakıp, arkasında bağlı olan bileklerine ve ayak bileklerine son düğümü atana kadar kendine gelmeyecek kadar naziktir. Tanrım, insan pretzel yapmayı seviyorum. Sadece tuz yerine, onları spermimle kaplamayı seviyorum.

"Ne... Tanrım! Lütfen... Lütfen beni bırak!" diye bağırır piç kurusu, bu da benim sikimi anında sertleştirir. Bu ormanda kilometrelerce çevremizde kimse olmadığı için onu susturmak zorunda kalmadığım için çok mutluyum. Çığlıklarını gerçekten seviyorum.

Eğilip bir avuç saçını tutup yüzünü kaldırıyorum. "Kaç kız ve kadını sapıklara teslim ettin?"

"Hiçbiri. Ben..."

"Yalancı."

Sağ yumruğumu yüzüne indiriyorum, burnunun Jordan'ın daha önce kırdığı benimki gibi zonklaması için.

Orada yatıp ağlarken Jordan, "O da kim?" diye sorar.

"Oh, o bu ürkütücü küçük karavanın sahibi."

"Bu onun karavanı mı?" diye sorar çocuk şaşkın bir sesle. Kafasını olabildiğince kaldırarak, normalde yatak bulunması gereken arka odada üst üste dizilmiş büyük metal kafeslere bakar.

"Bu düzenleme bana bile iğrenç geliyor. Asla çiğnemediğim kendi kurallarım var: çocuklar ve hak etmeyen kimse yok," diyorum. "Bu pisliklerin ne yaptığını öğrendiğimde, neden onları öldürmekten bu kadar mutlu olduğumu sanıyorsun?"

"Onları mı?" diye sorar Jordan. "İki adam, özel dedektif ve arkadaşı, bu adam ve kafeslerle bir ilgileri mi var?"

"Oh, evet. Özel dedektif, pisliklerin işini yapıyordu. İnsanları buluyordu, ama sevdikleri için değil. Bir nevi kirli çöpçatanlık yapıyordu. Pislik herifler ona bir... tip verirdi, o da onları bulurdu." Ayaklarımın dibindeki adamın kaburgalarına tekme attım, bu da onun daha yüksek sesle inlemesine neden oldu. "Buradaki arkadaşı ve kamyon şoförü, paylarını almak için hedefleri naklediyorlardı. Pay genellikle yüzbinlerce dolar olsa da, bana bir milyar dolar verseler bile onların yaptığı boktan işi yapmam."

"Ne yapıyorlar?" diye sorar çocuk.

"Sence ne yapıyorlar, Jordan?" Cevap vermiyor, ben de ona söylüyorum: "New Jersey'de güzel bir kızı mahvetmek isteyen bir pislik için Maddie'yi takip ediyorlardı. Kullanmak için."

Jordan'ın başı masaya gürültüyle düşer. "İnsan kaçakçıları gibi mi?"

"Seks kaçakçıları. Onlara sattıkları erkeklerin çoğu, genç kızları seks oyuncakları olarak kullanmak istiyor. Zengin piçler ne yapacaklarını bilemeyecek kadar çok paraları olduğu için pahalı olanları. Bu yüzden, koleksiyonlarına eklemek için özel dedektifi insan avına gönderiyorlar."

"Maddie'yi kaçırılıp satılmaktan kurtarmak için onları öldürdün mü?" diye sorar.

"Sen onları işe alana kadar onun kim olduğunu ya da onunla ilgili hiçbir şeyi bilmiyorlardı."

"Siktir," diye mırıldanır.

"Dante, Maddie'yi aramak için her eyaletteki düzinelerce özel dedektife ulaşmış ve onun hayatta olduğuna dair herhangi bir bilgi için milyonlarca dolar teklif etmişti. Özel dedektif, iki kat para kazanmak için onu diğer adama iki katı fiyata satmayı planlıyordu, ama Dante'ye de onun fotoğraflarını verip ondan da büyük bir ödeme almayı planlıyordu."

"Tanrım," diye mırıldanır Jordan. "Hiç bilmiyordum. Onu tehlikeye atmak istememiştim; sadece onu arayan biri olup olmadığını bilmek istemiştim."

"Onu gördün mü? Tabii ki biri onu arıyordu!" diye bağırırım. "Babası onu geri almak için dağları yerinden oynatacak bir yol bulurdu."

"Ve onu bulup kurtardın. Nasıl?"

"Kayıp olduğu günlerden sonra özel uçakların indiği her şehri takip ettim. Telefonla değil, şahsen özel dedektiflerle konuştum. Shultz, ona Maddie'yi sorduğumda ve fotoğrafını gösterdiğimde şüpheli davrandı. İtiraf ettiğinden daha fazlasını biliyordu. O gece evine gittim, onu yakaladım, telefonunu aldım ve bu pislik Ingram'ı buldum. Maddie'nin yakın zamanda çekilmiş bir sürü fotoğrafını ve videosunu, ayrıca onun hareketleriyle ilgili notları buldum —hepsi Rockland'da.

"Sonra da onları işkence edip öldürdün."

"Bu pisliği en sona sakladım," diyorum ve yine o pisliğin kaburgalarına tekme atıyorum. "Evini, telefonunu, arabasını izledim. Onun için gelip gelmeyeceğimi merak etmesini istedim. Sonunda, kendi adına bir uçak bileti alacak kadar korktu ve bu gece havaalanına geldi."

"Onu yakalayıp valizin içine mi attın?" "Evet. Gotta love the short ones, right? They make ulaşımı çok kolaylaştırıyor. Sen ise," masaya bağlanmış uzun, çıplak vücudunun her santimini gözlerimle tarıyorum. Onu sikmek istediğim tüm yolları hayal ederken, kan çıkacak kadar sertçe dudağımı ısırıyorum. "Sik gibi uzun, gece tek başına yakalanmalı,

karanlığın örtüsü altında taşınmak zorunda kaldın. Seni beklemek zorunda kaldım."

Tanrım, motosikletli çocuğun kırık süpürge sapıyla karşılık vermeye çalışması çok hoşuma gitti, ne kadar boşuna olsa da. Tahta sapı hatıra olarak sakladım, belki bağlanmış arkadaşımızın içine sokarım.

"Kings beni bulmaya çalışacak, biliyorsun," diyor Jordan, kendinden emin görünmeye çalışarak.

"Evet, ama seni bulamayacaklar çünkü jeneratörle çalışan bir karavanda, ıssız bir yerdeyiz," diye hatırlatıyorum ona, sonra dikkatimi tekrar kısa boylu adama çeviriyorum. Ona tepeden bakarak, ayağımı kafasının arkasına bastırıp yüzünü zemini kaplayan siyah plastiğe doğru itiyorum. En azından sapıkça düzenlemesi temizliği kolaylaştıracak. "Şimdi, seninle nasıl oynamalıyım?"

"Öldür onu," Jordan başı hala masanın üzerinde yatarken mırıldanır. "Maddie'yi kaçırma planıyla bir ilgisi varsa, öldür onu."

"Oh, onu kesinlikle öldüreceğim."

"Hayır! Hayır, lütfen!" diye bağırır adam.

Onu, ağırlığı kollarının ve bacaklarının üzerinde olacak şekilde ters çevirince, sırt üstü bir kaplumbağa gibi sallanıyor ve geri dönemeyecek durumda.

"Şu minicik sikine bak," diyorum Jordan'a, tek parmağımla sikiinin altını tokatlayarak, onu bir orospu gibi inlemeye zorluyorum.

Jordan'ın başı tekrar yukarı kalkar ve adamın penisini inceler. Evet, kesinlikle biseksüel. Heteroseksüel bir erkek bu öneriye dehşete kapılır ve "Hayatta olmaz" derdi.

"Küçük," diye onaylar çocuk. "Ve sanırım ona dokunmanı sevmiyor."

"Bu yüzden bu kadar çok zevk alıyorum," diyorum ona. Ayağımı kaldırıp, ayakkabımın burnuyla o küçük şeyi birkaç kez tekmeliyorum, bu da o piçin ağlamasına neden oluyor. "Maddie'yi görmene izin versem onu yalar mısın?" diye soruyorum Jordan'a.

"Hayır." Cevabı anında gelir, tereddüt etmez.

"Neden olmasın? İstersen ısırıp koparabilirsin," diyorum, ayağımı ve ağırlığımı onun penisi ve testislerine bastırarak. Şimdi adamın çıgıllıkları yeni bir tona ulaşüyor, güzel ve yüksek sesli, beni deli gibi sertleştiriyor.

"İsteyen bir erkeğe ağzımı sürmem," diye yanıtladı Jordan. Bu tuhaf bir ifade değil mi?

"Peki ya benim sikim?" diye soruyorum ona. "Maddie'yi canlı izlemek için beni emmek ister misin?"

Jordan soruma hemen cevap vermez. Düşünür, değerlendirir.

Sonunda, "Aynı anda olmalı" diyor.

"Aynı anda mı?" diye tekrar ediyorum. "Akıllıca. Ağzına boşalmadan *önce* onu göstermeyeceğimi biliyorsun, ayrıca ağzına boşaldıktan *sonra da* göstermeyi reddedebileceğimi biliyorsun. Tek bir çözüm var."

"Sen boşalırken onu izlememe izin vermek," diyor Jordan.

"Aynen öyle."

"Neden olmasın ki?" diye sordu, Maddie'yi göreceği ya da benim sikimi yalayacağı düşüncesiyle hem pes etmiş hem de biraz heyecanlanmış gibi görünüyordu. "Onu son kez göreceğim olabilir, değil mi?"

"Doğru," diye onayladım.

"Ama... onu nasıl canlı olarak izleyebiliyorsun?" diye sordu.

"Laptopunu mutfak masasında sürekli açık ve şarjda tuttuğunu biliyorsun, değil mi?"

Jordan cevap vermez, muhtemelen ikinci kattaki küçük dairelerinin düzenini bu kadar iyi bilmemden çok şaşırmıştır.

"Aynen öyle. Geçen hafta sen ve Maddie dışarıdayken dairenize girdim, şimdi istediğim zaman dizüstü bilgisayarın kamerasına erişebiliyorum."

"Yani onu izliyor muydun? Bizi mi?"

"Mutfak masasından yatak odasının kapısından yatak mükemmel bir şekilde görünüyor."

"Bizi mi izliyordun? Dün gece mi?"

"Maddie eşyalarını toplarken, sen onu sakinle oyaladın mı? Evet. Ben Shultz'u keserken, bu sabah onu siktiğin ve onun seni sürdüğü her saniyeyi izledim. Bana mı öyle geldi, yoksa seks sırasında iki kez boşalmasına şaşırmış gibi mi görünüyordun?"

Jordan bana cevap vermek yerine, sadece "Göster bana" diyor. Beklentiyle kulaklarımdan kulaklarıma kadar gülümsüyorum. "Önce şunu halledelim, homofobik sapık gelip bizi izleyecek."

O pisliği ters çevirip, bilekleri ve ayak bilekleri arasındaki ipi tutup onu yatak odasının kapısının yanına sürükledim, sonra bize dönük olacak şekilde yan yatırdım.

"Kıpırdama," diye onu bir köpekmiş gibi parmağımla uyarırım.

Onun hareket etmeyeceğinden emin olduktan sonra, cep telefonumu çıkarıp bağlantıyı kurarken pantolonumun kemerini çözüp gömleğimi çıkarıyorum, çünkü mümkün olduğunca çıplak olmayı tercih ediyorum, özellikle de esirlerimi daha da rahatsız etmek için işkence gibi seks yaparken.

Ekran kısa süre sonra Maddie'nin ön kapıya sırtını dayamış, başını eğmiş, yüzünü elleriyle kapamış, sanki ağlıyormuş gibi oturduğu küçük oturma odasını gösterir.

Hayatta olmaz.

Ses olmasa bile, onun ağlamasını izlemek beni güçsüzleştiriyor ve bunu kabul edemeyiz. Onun sahte kocasının ağzına boşalmak için can atıyorum.

Bu yüzden, birazcık hile yapıyorum.

Jordan saatin kaç olduğunu bilmiyor, bu yüzden videoyu Madison'ın banyoya koştuktan sonra daire kapısından içeri girdiği ve Dante'nin silahını elinde tutarak sinirli bir şekilde başparmağını çiğneyerek volta atmaya başladığı ana kadar geri sarıyorum.

Ses seviyesini açmanın güvenli olduğunu düşünerek, bunu yapıyorum ve telefonunun çaldığını duyuyorum.

"Yine mi, Josie," diyor Madison yumuşak bir sesle. Sonra tavana bakarak, "Lütfen onu öldürmesine izin verme, lütfen..." diyor.

"Duydun mu? Seni öldürdüğümden endişeleniyor," diyorum motorcu çocuğa, ekranı ona göstermek için kaldırırken. "Ödeme zamanı."

"Yayın devam ettiği sürece," diyor Jordan, kehribar rengi gözleri hüznü ve boktan bir şekilde, sanki umurumda da sanki. "Beni uyarmayacak mısın, ısırsam beni öldüreceksin diye?"

"Hayır," derim, ayakkabılarımı çıkarır, sonra pantolonumu ve çoraplarımı çıkarırım, böylece Jordan ve bağlanmış arkadaşımız gibi tamamen çıplak kalırım. Masada onun üzerine tırmanır, başının yanında diz çökerim, yüzüne bacaklarımı açarım. Telefonu sağ elimde tutarken, sol elimle sikimi okşarım ve başımı onun dudaklarına sürterim. "Acıyı seviyorum, istediğin kadar ısır. Ama çok fazla acı verersen ya da yeterince emmezsen, telefonu kapatırım."

Daha fazla konuşmadan, Jordan ağzını benim içeri girebileceğim kadar genişçe açar. Dişleri benim aletimin üzerinde kayar, ama ben öne eğilip boğazına doğru ittiğimde ısırmaz. Boğulur, gözleri şişer ve yaşarır, bilekleri zincirleri çeker, ama ben henüz pes etmem. Sonunda biraz geri çekilip bunu daha uzun süre devam ettirmek için ona sorarım, "Boğazın ilk kez sikiliyor mu?"

Gözleri sağ elimdeki telefona kayarken, sanki kendine neden bunu kabul ettiğini hatırlatır gibi, acı dolu bir ses çıkarır.

"Sana kolaylık göstereceğimi mi sandın?" diye soruyorum, sonra tekrar tekrar derinlemesine vuruyorum.

Onun öğürme sesleri, sapığın artan hıçkırıkları ve Maddie'nin sadece tişört, külot ve silahla dairede dolaştığı görüntüsü arasında, kendimi cennette hissediyorum.

Onu dışarı çıkarmak istiyorum, ama çok iyi. Ve Maddie'nin gecesinin ağlama kısmına gelmemizin çok uzun sürmeyeceğini biliyorum.

Omzumun üzerinden Jordan'ın penisinin sertleşip sertleşmediğine bakıyorum, ama hala gevşek. Sanırım benim boğazına girmesinden hoşlanmıyor, ama yine de sevdiği kadını birkaç dakika görebilmek için bunu yapmayı kabul etti. Gözleri, kaldırdığım elimdeki telefona yapışmış durumda.

Tanrım, bu çok acınası ve... seksi. Onun için ne yapacağını, ya da onun onun için ne yapacağını bilemiyorum. Öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Bir erkeğin sıcak, ıslak, bakire ağzına girip çıkmanın zevkine kendimi kaptırırken alnımda ter damlaları oluşuyor. Jordan beni ağzına almak istercesine aktif olarak emmiyor olabilir, ama penisimin alt kısmındaki dilinin sıcaklığı hissetmem gereken tek şey. Göz çukurundan kesinlikle daha iyi.

Sıkılı sol elim, Jordan'ın başının üzerindeki karavanın duvarına, lanet şeyi sallayacak kadar sertçe vuruyor ve testislerim vücuduma sıkıca yapışıyor.

"Fazla uzun sürmeyecek, bebeğim," diye uyarıyorum onu. "Yutmaya hazır mısınız?"

Şimdi bakışlarını telefondan ayırıp yüzüme bakıyor, gözlerinde panik gibi bir şey var.

Kıkırdarak ona soruyorum, "Nereye boşalacağımı sandın?"

Gözleri tekrar telefon ekranına kayarken, saçlarını bir avuç dolusu tutup kafasını kaldırıyorum ve derin bir şekilde içeri giriyorum. Onu orada tutarken ve bıraktığımda burnunun ucu pelvisime bastırılıyor. Penisim titriyor ve ilk boşalma dalgasıyla, pislik sonunda yanaklarını içini boşaltacak kadar emiyor.

"Oh, lanet olsun, bu çok iyi! *Oh lanet olsun!*"

Boğazına o kadar sert ve uzun süre boşaldım ki, bu gece motorcu çocuğa yemek ya da su vermek konusunda endişelenmeme gerek kalmayacağını biliyorum, çünkü karnı benim spermimle dolu.

Arkamdan uzanıp, onun mükemmel karın kaslarını ovuşturuyorum, sanki transa geçmiş gibi onu şaşırtıyorum. Onu durdurduğumda ağzını

Ağzını benden çekmeye başlar, ben onu durdururum, dizlerimi başının iki yanında sıkıştırırım.

"Bekle. Beni ağzında tuttuğun sürece akışımı sürdüreceğim."

Patronum bir keresinde bana o zamanki kız arkadaşı, şimdiki karısının uykusunda onun gevşek sikini emdiği bir fotoğraf göndermişti. O kadar seksi bir fotoğraftı ki, ben de denemek isterdim. Motosikletçi çocuk da Madison'ı görmek için yeterince çaresiz görünüyor.

Yavaşça, kafasını geriye doğru eğip benim sikimi emmeye devam ederken beni izliyor, ben de rahatlayıp kendimi rahat hissediyorum, ikimiz de Maddie'nin onun yokluğundan paniğe kapıldığını izliyoruz.

Maddie için endişelenmesine gerek yok; ona ihtiyacı yok çünkü ben onunla ilgileneceğim. Onu unutmali ve benim için endişelenmeli.

Onun dikkatini dağıtıp videoyu hızlıca ileri sarmak için avucumu karın kaslarına bastırıp dairesel hareketlerle ovuşturuyorum. "Şu anda senin içindesin. Polis, karnın spermle dolu cesedini bulduğunda ailen ve arkadaşların ne düşünecek?"

Jordan'ın gözleri korkuyla büyür ve karın kasları avucumun altında gerilir. O kadar korkuyor ki, sevdiklerinin yargısından. Ölümünden sonra olanları, ama ölme kısmını değil.

Hala karnını okşarken, ona göz kırparak, "Merak etme. Cesedini asla bulamayacaklar" diyorum.

Madison'ın kalkıp yatağa uzandığı videonun o kısmına geldiğimde, avucumun altındaki karın kasları gevşedi. Sonra aynı kaslar bu sefer farklı bir şekilde tekrar gerildi. Omzumun üzerinden ona bakarken, penisinin sonunda ilgiyle seğirdiğini gördüm.

"Bir erkeğin dokunuşuna açsın, değil mi, bebeğim?" diye soruyorum, onun penisinin şişmesini izlerken karnını okşamaya devam ediyorum. "Sadece kimsenin bilmesini istemiyorsun. Güven bana, o sapık da bu dünyada fazla kalmayacak. Sırrın bende güvende," diyorum, parmaklarımı

ereksiyonunun etrafında ve kökünden ucuna kadar okşamaya başlar.

Jordan'ın kalçaları yükselir, ağzı benim penisi ıslak ve sıcak tutarken elime doğru itilir.

Ama parmaklarımın üzerine ön sıvısını damlattığında, elimi çekip parmak eklemlerimi dilimle temizlerim, sonra onu tam sınırda bırakıp tekrar acı çekmesini sağlarım - en sevdiğim işkence türü.

Saatlerce ağzını penisimle, karnını tohumumla doldurmayı planlıyorum. Ve sonra, sonunda kızımızı görecekim.

Maddie

Gözlerimi açıyorum ve bir an için normal, mutlu bir gün gibi geliyor.

Ama sonra yanımdaki yatakta boş bir yer görüyorum ve Jordan'ın kayıp olduğunu, muhtemelen incinmiş ya da hatta ölmüş olabileceğini hatırlıyorum ve gözyaşlarım anında görüşümü bulanıklaştırıyor.

Yataktan kalkıp şarj cihazından telefonumu alıp güncelleme var mı diye bakmak için... ve aslında dairede yalnız *olmadığımı* fark ediyorum.

Açık dizüstü bilgisayarımın hemen yanındaki mutfak masasında siyah takım elbiseli bir adam oturuyor.

Eli'yi gördüğüme sevinmemem gerekirdi, ama seviniyorum. Sonuçta, Jordan'ın nerede olduğunu ve hala nefes alıp almadığını bilen tek kişi o.

"Baban seni her yerde arıyor, Maddie," diyor ve sanki küçük değişiklikler veya yaralar arıyormuş gibi gözleriyle vücudumun her santimini yalayıp yutuyor. Keşke Jordan'ın tişörtü ve şortunun altına sütyen giyseydim, çünkü o bu iki bölgeye odaklanmış görünüyor.

"Jordan nerede?" diye soruyorum, ikimiz de tüm gücün onda olduğunu bilmemize rağmen. Ve dostum, keşke dün gece silahımı mutfak tezgahında bırakmasaydım.

"Oğlun biraz uyuyor. Çok, çok uzun bir gece geçirdi."

Ne demek istediğini hayal bile edemediğim için yüzümü buruşturuyorum. "Lütfen yapma," diye fısıldıyorum. Gerekirse giderim. Jordan'ı hayatta tutmak için onu geride bırakırım.

"Lütfen ne yapmayayım?" Eli sırtarak sorar. "Seni eve sürüklemeyi mi, yoksa son bir yıldır seviştiğin ve evcilik oynadığın motorcuyu öldürmeyi mi?"

"Lütfen... Jordan'ı bu işin dışında bırak. Onu bırak Eli. Ne istersen yaparım."

"Her şeyi mi? Not just return to Vegas, but you'll do istediğim *her şeyi* yapabilir miyim?"

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, çok geç olduğu, bana yalan söylediği ve Jordan'ı çoktan öldürdüğü korkusuyla. "Evet. Jordan'ın hayatta olduğunu bana kanıtlayabilirsen ve ona zarar vermeyeceğine söz verirsen."

"Oğlan şok oldu, sana söylüyorum, şok oldu, ona Vegas'taki düğün hakkında yalan söylediğini söylediğimde, ki o sırada muhtemelen sarhoş olup bayılmıştı."

Tabii ki Eli yalanımı öğrendi ve Jordan'a gerçeği söyledi. Bu da onu eziyet etmek için bir yol daha.

"Jordan bu konuda masum. Beni kaçırıp Vegas'tan buraya getirmedi ki. Ben onunla birlikte gittim. Bu *benim* kararımdı."

"Bazı aptalca kararlar verdin. Bu kadar uzun süre nasıl saklandığını gerçekten bilmiyorum."

"Hayatta mı?" diye soruyorum.

"Şimdilik."

Oh, şükürler olsun.

Eli onu hemen öldürmezdi. Hayır, Jordan'ın hayatını sonlandırmadan önce günlerce onun acı çekmesinden hastalıklı bir zevk alırdı. Onu nasıl durduracağımı bulmam gerekiyordu.

“Beni nasıl buldun?” diye soruyorum.

"Sen kaybolduktan sonraki yirmi dört saat içinde Vegas'tan kalkan tüm özel uçuşları araştırdım. Babandan olabildiğince uzaklaşmak isteyeceğini biliyordum, bu yüzden araştırmamı Doğu Kıyısı'ndaki şehirlerle sınırladım. En kalabalık olanları eledim. O kadar aptal değilsin. Her sokakta kamera olan bir şehirde olmak istemezsin, ama küçük kasabalar da ilk başta mantıksız göründü. Herkes seni tanırdı." Bana bir adım daha yaklaştı, hala ince tişörtümün içini görmeye çalışır gibi bana bakıyordu. "Ama sonra bazı yerel özel dedektifleri araştırdım. Biri, bu civarda senin görülmediğini veya haber alınmadığını bana biraz fazla çabuk garanti etti. Meğer sahte kocan ona tüyo vermiş, ödül karşılığında babana hayatta olduğuna dair kanıt gönderecekmiş, sonra da seni kuzeydeki bir yabancıya milyonlarca dolara satacakmış — bu yabancı, ünlü bir mafya patronunun güzel kızını eline geçirmeyi çok istiyordu. Shultz'un elinde Rockland'da çekilmiş fotoğrafların vardı — plajda güneşlenirken, barda içki içerken, hatta nerede yaşadığını bile biliyordu."

Kahretsin. "Beni izleyen o mu?" "Hissettin mi?"

Başımı sallıyorum, Eli'den bile daha kötü canavarlara kaçırılmaya bu kadar yakın olduğum gerçeğini kafam almıyor.

"Benim gözlerimin üzerinde olduğunu da hissettin mi?" diye soruyor.

"Hissettim, Greer'in evinde ölü adamın cesedini bulduğum anda senin olduğunu anladım," diye cevap veriyorum, tam da onun umduğu gibi. "Ne istiyorsun, Eli?"

"Ne mi istiyorum?"

Kendimi hazırlayarak, hissettiğimden daha cesur görünmeye çalışarak, ona "İstediğim ya da istemediğim halde beni Vegas'a geri götürebileceğini biliyorum, ama görünüşe göre günlerdir buradasın ve beni kaçırıp kaçmadın. Öyleyse neyi bekliyorsun? Ne istiyorsun?" diyorum.

Sert siyah takım elbisesinin altında omuzlarını silkiyor. "Belki Dante'nin kölesi olmaktan bıktım. Belki artık onun emirlerini yerine getirmek istemiyorum."

"O zaman emirlerine uymayın. Gidin! İstedığınız yere gidin, ama benim için bunu mahvetmeyin. Jordan'ı incitmeyin."

Eli, elleri pantolonunun ceplerine gömülü, bana doğru yavaşça yürür, ama bakışları o kadar ateşli ki, yanmak üzere olduğumu biliyorum.

"Bana ne yapacağımı söyleme, Maddie," diyor sessizce. "Bu artık benim oyunum. Benim kurallarına göre oynamak zorundasın."

"K-kuralların neler?" diye kekeliyorum, cesur tavrımı bozarak.

Bana doğru büyük adımlarla yaklaşır, o kadar yaklaşır ki başımı geriye eğip yüzüne bakmak zorunda kalırım, parmağıyla başparmağıyla çenemi sıkıştırır ve morartacak kadar sertçe bastırır. "İlk kuralım, ne zaman istersem, ne istersem onu yapman. Ve eğer beni reddedersen, sahte kocanı yavaşça, acı çekerek öldürürüm."

"Dur tahmin edeyim, istediğin şey benimle tekrar seks yapmak, değil mi?"

"Seks yapmadık. Ben senin bekaretini bozdum. İki kez." Her iki seferde de hissettiğim keskin acıyı hatırlayınca yüzümü buruşturmadan edemiyorum. "Bu sefer seni çeşitli, yaratıcı pozisyonlarda defalarca sikeceğim."

"Ve eğer reddedersen, Jordan'ı öldürecek misin?" diye soruyorum, çenemi onun elinden çekerek.

"Evet."

"Jordan nerede?"

"Saklanmış durumda, ortak bir arkadaşımızla takılıyor, benim ona dönmemi bekliyor."

"Nerede o, Eli!?"

O pislik gülüyor ve bir kobradan daha hızlı vuruyor, uzun parmakları boğazımı sıkıca sarıyor, sıkıyor. "Bana bağıırırsan, birdenbire senden korkacağımı mı sanıyorsun ve blab the address? Sorry, baby, but that shit

bana işe yaramıyor. İstedğim şeyi, istediğim zaman bana vermek dışında hiçbir şey bana işe yaramıyor.

Şimdi beni kendine doğru çekiyor, boğazımı sıkıyor. "Ama benim adımı böyle bağırmaya devam et, Maddie. Aslında, bunu ikinci kuralım yapalım. İçindeyken benim adımı bağırmanı istiyorum. Tek istisna, seni sikerken aynı zamanda boğazını sıkıyorsam ya da ağzına bir şey sokup bağırmanı engelliyorsam."

"Hayatını kurtarmaya çalıştım ve karşılığında aldığım teşekkür bu mu?" diye dişlerimi sıkarak, bana verdiği az miktardaki oksijeni kullanarak söylüyorum.

Boğazımı bıraktı ve sordu, "Ne zaman hayatımı kurtardın ki?"

" 'daki evimizde, 'da yemek odasında, benim bekaretimi. Babama söyleyebilirdim. Birinin seni durdurması için çığlık atabilirdim."

"Ama söylemedin."

"Ellerime senin kanını bulaştırmak istemedim!"

"Oh, lütfen Maddie. Benim kanım sadece babanın ellerinde olurdu."

"Senin pis sırrını ondan saklayacak gücüm vardı, ben de öyle yaptım, seni hayatta tutmak için."

Eli tekrar kıkırdayarak uzanıp saçımı avuçladı ve başımı geriye doğru eğdi, böylece yüzüne bakmak zorunda kaldım. "İstersen kendine fedakar olduğunu söyleyebilirsin, ama ikimiz de bunu çok sevdiğini ve benim durmamı *istemediğini* biliyoruz. Benim dilim ve sikim üzerinde çok sert boşaldın."

Ona bakmaktan başka bir şey yapamadığım için, bir sonraki niyetini fark etmiyorum. Serbest eliyle ince gömleğimin üzerinden meme ucumu çimdikliyor, sonra bükerek beni çığlık attırıyor.

"Eminim, seni küvetten çıkarıp bakire kışını aldığımdan sonra, seni tekrar sikmemi umuyordun."

"Neden yapmadın?" Nefes nefese soruyorum.

O benim meme ucumu bırakıyor ve ben acı içinde zonklayan meme ucumu emerek nefes alıyorum.

"Çünkü başka biriyle sevişmekle meşguldüm."

"Striptizci mi?"

"Onu nereden biliyorsun?"

"Ben... Bir gece odana girmiş ve senle babamın nerede olduğunu konuştuğunuzu duymuş olabilirim."

Eli'nin sırtışı o kadar kendini beğenmiş ki, yüzünden silkelemek istiyorum. "Odama mı geldin? Ya babam seni görseydi?"

"O zaman onu aradığımı söyler ve bir bahane uydururdum."

"Yani, benimle tekrar yatmak mı istedin?"

"Hayır."

"Maddie, bir erkeğin odasında gizlice dolaşmazsın, tabii onunla sevişmek istemiyorsan. Öyleyse neden hala giyinik bir şekilde burada duruyoruz?" diye sorar. "Çıplak kal ve yatağa uzan. Amını yalayacağım."

"Hayır!"

"Senin yerine ben mi soyayım? Gömleğini ve külotunu seve seve yırtıp atarım."

Aklımdaki ilk düşünce "belki" olmamalı.

"Önce anlaşmamızın tüm ayrıntılarını bilmem ve Jordan'a zarar vermeyeceğine ya da onu öldürmeyeceğine söz vermen gerekiyor."

Hâlâ saçımı tutan Eli eğilip kulak mememi yalıyor. "Tamam. Motosikletçi çocuğa zarar vermeyeceğim ya da öldürmeyeceğim. Hatta... senin için onu beslemeye devam edeceğim."

"Öyle mi?" Bu çok kolay görünüyor.

"Evet, karnı güzelce doycak, eğer önümüzdeki yedi geceyi seninle çıplak olarak yatağında geçirmeme izin verirsen, istediğim zaman ve istediğim şekilde içine girmeme izin verirsen."

"Yedi gece mi?" Jordan'ın hayatı için bu çok da fazla bir şey gibi görünmüyor. Ama Eli ile yedi geceyi atlatabilir miyim, emin değilim.

Babam bana her şeyin bir pazarlık olduğunu öğretmişti. Umarım bu da öyledir. "Bir gece," diye karşılık veriyorum ve Eli kahkahayı patlatıyor.

"Üç gece. Daha az olmaz."

"Üç gece, ama sen... her gece Jordan'ın hayatta olduğuna dair tarih ve saat bilgisini içeren bir kanıt göstermelisin, yoksa biz..."

"Anlaştık. Esirlerimi her zaman gözetim altında tutmayı tercih ederim. Sana canlı yayın bağlantısını bile vereceğim."

"Harika." Bu gerçekten harika olacak. Belki Jordan'ı gördüğümde, onun tutulduğu yeri bulmama yardımcı olacak bir şey olur. Hızlıca düşünerek ekliyorum, "Ve... ve her seferinde prezervatif kullanmalısın." Sonuçta, onun penisinin nerede olduğunu bilmiyorum, bu yüzden bir şey kapıp Jordan'a bulaştırmak istemiyorum. Çünkü bu kabus bittiğinde Jordan'la tekrar birlikte olacağım.

Muhtemelen günlerce esir tutulduğu için travma yaşayacak ve ben de Eli'nin beni siktiği anıları ile başa çıkmak zorunda kalacağım, ama bunu atlatabiliriz. Birlikte her şeyi atlatabiliriz. Jordan bana söz verdi...

"Ben de üç veto hakkı istiyorum," diye patladım. "Üç veto mu?"

"Evet. Sana, bana veya Jordan'a herhangi bir olumsuz etkisi olmadan reddedebileceğim üç durum."

"Bir veto hakkı."

Lanet olsun. "Peki," diye homurdanırım, çünkü bir tane hiç yoktan iyidir. "Başka?" Eli, daha fazla talep beklermiş gibi sorar. "Beni öldüremezsin, kazara bile olsa."

"Gerçekten seni o kadar uzun süre nefes alamayacak hale getirip öldüreceğimi mi sanıyorsun?"

"Evet."

"Peki, seni öldürüp sonra cesedini istediğim gibi kullanmamı engelleyecek ne var?"

"Sen hasta bir piçsin," diyorum ona ve gözlerini o kadar sert kırptıyor ki, neredeyse irkiliyor. "Bu yüzden pazartesi sabahı saat sekizde onunla FaceTime görüşmesi yapmazsam öldüğümü ve babamın cep telefonunu aramasını söyleyeceğim diye bir arkadaşına mesaj atıyorum."

arkadaşıma, pazartesi sabahı saat sekizde onunla FaceTime görüşmesi yapmazsam öldüğümü ve babamın cep telefonu numarasını aramasını söylemek için mesaj atıyorum."

Eli alaycı bir şekilde gülüyor. "Sanki babamın numarasını hala hatırlıyormuşsun gibi."

"Hatırlıyorum," diye yalan söylüyorum. Omuzları sanki bana inanmış gibi düşüyor. Ve bu yüzden, beni öldürmeyeceğini biliyorum. Bilinmeyen bir nedenden dolayı, Eli babamın ondan nefret etmesini istemiyor. Babamın hayatını alsa da umursamayacağını sanmıyorum, ama onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyor gibi görünüyor. Sanırım, akşam yemeğinden önce yemek masasında beni becerip, yakalanmamızı umduğu gecedan beri bir şeyler değişmiş.

"Üçüncü gecedan sonra, Jordan'ı canlı ve zarar görmeden bırakacaksın ve bir daha ona yaklaşmayacaksın."

"Sadece anlaşmanın kendi kısmını yerine getirirsen." "Getireceğim."

"Ve o motosikletçi çocuğa, serbest bırakıldığı sabah veda etmeyi ve aynı gün benimle Vegas'a dönmeyi kabul edersen. Anlaştık mı?" Eli, elimi sıkmam için büyük avucunu uzattı.

İsteksizce kabul ediyorum ve şeytanla anlaşma yapıyorum.

Elimi acı verecek kadar sıkıyor. "S öyle, Maddie."

"Anlaştık," diyorum dişimi sıkarak. "Ama sözünü tutmazsan..."

"Biliyorum," diye onaylar. Elim tutup kendine doğru çeker, dudaklarını dudaklarıma yapıştırır ve dilini dudaklarımda gezdirerek içeri girmeye çalışır. Ben izin vermediğimde geri çekilir ve ekler: "Eğer anlaşmamızın benim tarafını yerine getirmezsem, babana onun yemek masasında bekaretini aldığımı ve seni eve götürmeden önce üç gece boyunca seni becerdiğimi söylersen, ben öldüm demektir, değil mi?"

"Hayır," diye cevap veriyorum. "Jordan'ı zarar görmeden bırakmazsan seni kendi ellerimle öldürürüm."

Dudakları benim dudaklarımda üzerinde bir gülümsemeye yayılır. Saçımdaki eli başımı yerinde tutarken, diğer eli

beni kendine doğru çekiyor. Karnıma yaptığı dürtme beni en çok korkutuyor.

"O zaman motosikletçi çocuğunu asla bulamayacaksın ve o, sana yalan söylediğin için senden nefret ederek, ıssız bir yerde yalnız ve üzgün bir şekilde ölecek."

Şimdi sıra bende. Jordan beni affedecektir. Umarım. "O kadar uzakta olamaz." Her kelimeyle dudaklarım onun dudaklarına değiyormuş gibi konuşmaya devam ediyorum. "Savage Kings'in yardımıyla onu bulacaklar. Belki de üç gecen bitmeden. Ve eğer öyleyse, seni öldürecek olan Jordan olacak."

"Naif bir küçük kız için büyük laflar," diye cevaplar Eli. Kıçımı ellediğinde nefesim kesilir, o da dilini ağzıma sokar ve her santimini ele geçirir. Sonunda geri çekilip beni nefessiz bırakınca, fısıldar: "Savage Kings'in Jordan'ın kaybolduğunu zaten bildiğini biliyorum. Ama üç gecemizden birini bile bölerse..." Yaklaşır, dilinin ucunu kulak kanalımın içine defalarca sokar, sanki onu sikiyormuş gibi. Islak ve iğrençtir, beni kıvrandırır, ta ki durup "Eğer *biri* gecelerimizden birini bölerse, Jordan'ı canlı canlı derisini yüzerim ve her saniyesini sana izletirim. Anlaşıldı mı?" diyene kadar.

"Evet," diye fısıldıyorum, Eli'ye titreyerek ve onu inlemeye zorlayarak.

Yüzümden bir santim bile uzak olmayan bir mesafeden bana bakarak, "Benimle üç gece geçirmeyi çok kolay kabul ettin. Benim sahip olduğum bir kadın olmayı özlemedin, değil mi? Jordan, senin sert ve kaba olmasını istediğinde çok yumuşak ve nazik miydi?"

"Üç gece bitene kadar sabırsızlanıyorum. İçimde olduğun her an saniyeleri sayacağım," diye onu temin ettikten sonra, onun aletine yumruk atıyorum. O uluyor ve benden uzaklaşıyor, kasıklarını tutarken kıkırdıyor.

"Bundan emin misin?" diye dişlerini sıkarak sorar. "Senin içindeyken nefes almayı unutacaksın, tıpkı daha önce olduğu gibi."

"Seninle yatmayı kabul etmiş olabilirim, ama bundan zevk almayacağım. Jordan'ı seviyorum. O benim tek istediğim erkek. Sen... sen sadece babamdan intikam almak için beni kullandın!"

Eli bana sırtarak, "Bunu göreceğiz. Dilimi amına ilk sokuşumda onu tamamen unutmanı sağlayacağım. Tanrım, çılgılık atıp yalvarmanı duymak için sabırsızlanıyorum..."

Kafamı sallıyorum. "Senin için boşalmayacağım."

"Oh, Maddie. Bekaretini aldığımda sana ne dediğimi hatırlamıyor musun? Orgazmı engellemek en sevdiğim işkence yöntemlerinden biridir. O üç gecede de boşalmana izin vermedim, değil mi?"

Orgazmları engellemek mi? Ne kadar kötü olabilir ki? Dayanırım. Gözlerimi kapatıp başka bir yerde olduğumu hayal ederim. Jordan'la birlikte değil, çünkü o zaman kendimi daha da suçlu hissederim.

Bunun yerine, Jordan ve benim esintili, huzurlu bir kumsalda oturup, daha önce defalarca yaptığımız gibi birlikte güneşin doğuşunu izlediğimizi hayal edeceğim.

"Yatağa uzan da başlayalım," diyor Eli, aniden hareket ederek göğsümü itiyor ve bacaklarımın arkası yatak çerçevesine çarpacak şekilde sendelememe neden oluyor.

"İ-önce... bir şey yapmadan önce Jordan'ı görmek istiyorum. Bana onun hayatta olduğunu ve şu anda yaralanmadığını göster."

"Peki," Eli derin bir nefes alarak homurdanır. "Bir kamera kurmam gerekecek. Sonra da ona tekrar yemek vermeliyim, çünkü yaklaşık..." Elindeki pahalı görünümlü saati inceler, "on altı saattir falan hiçbir şey yemedi."

"Evet, kesinlikle onu beslemelisin!"

"Tamam, peki. Besleyeceğim. Aslında, bunu iple çekiyorum," diye gülümseyerek cevaplar. "Uzun sürmez. Döndüğümde beni yatakta çıplak bekliyor olmanı istiyorum, yoksa Jordan bunun bedelini öder

Aslında, ne zaman sana söyleneni yapmayı reddedersen, o acı çekecek. Ve gecenin başında sana onun canlı videosunu gösterdiğimde, sabah ben ayrılana kadar onu tekrar kontrol etmene izin yok. Ben seni becerirken, sen gözyaşları içinde ona bakamazsın. Bu emre uymazsan, ben yokken onu izlemene izin vermeyeceğim."

"Tamam," diye kabul ettim.

"Bu benim son kuralım. Seni sikerken ağlamak yok. Nokta. Ağlamaya başlarsan, ben de..."

"Ne yaparsın?" diye soruyorum, çünkü bana nasıl hissetmem gerektiğini söyleyemez.

Sakalını bir an ovuşturduktan sonra sırtıttı. "Ağlarsan, Jordan'a her gece onun yatağında seni siktiğimi söylemekle kalmayacağım, her saniyesini de göstereceğim."

Jordan'ın bunu öğreneceği düşüncesi göğsümü acı verecek kadar sıkıştırdı... "Burada kamera mı var?"

"Var. Nerede olduğunu bilmek istemez misin?"

Gözlerim yatak odasında dolaşır, tavandaki havalandırma deliğine bakar, sonra mutfığa doğru yönelirim. Açık dizüstü bilgisayarımı görür görmez, onu kapatırım.

"Ne akıllı bir kız." Eli gülüyor. "Geçen gece ve ertesi sabah Jordan'la sevişirken seni kaydetmiş olduğuma çok memnunum. Şu anda en sevdiğim mastürbasyon malzemesi bu."

Onunla ilk kez seviştiğim anı düşünürken, onun bizi izlediğini düşününce yüzüm kızarıyor. Tanrım, kendimden çok nefret ediyorum.

Bir daha asla.

"Jordan'a o üç gece yaptıklarımızı anlatırsan, babamı gördüğüm anda ona her şeyi anlatırım."

"Tamam," diye kabul eder. "Ama ağlama yoksa Jordan'ı öldürür ve başka bir ülkeye kaçırım."

"Göt herif."

"Bu pislik artık tüm vücuduna sahip," diye karşılık veriyor, bana doğru yürüyerek yaklaşıp dövme eli bacaklarımın arasına sokarak beni sertçe tutuyor. Elinin

klitorisime iyi geldiğini hissetmekten nefret ediyorum. Ama elini çabucak çekiyor. "Park yerindeki gözcülerinden kaçmak için pencereden yakında geri döneceğim. Beni yakalamak için polisi ya da Savage Kings'i göndermeyi aklından bile geçirme. Hepsini öldürürüm ve o kan senin ellerine bulaşır."

"Tanrım, senden nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum, onun avucunun bıraktığı zevk titremelerini unutmaya çalışırken.

"Üç gecelik birlikte geçireceğimiz zamanın sonunda beni seveceksin."

"Hayır, sevmeyeceğim."

"Göreceğiz," diyor ve oturma odasının penceresine doğru yürümeye başlıyor.

O çıkar çıkmaz, cebimden telefonumu çıkarıp bir sonraki hamlemi dikkatlice düşünmeye başlıyorum.

Kimsenin ölmesini istemiyorum, ama Eli'nin Jordan'a zarar vermesini de istemiyorum.

Bu yüzden Celeste'ye bir mesaj gönderip, hafta sonu Josie'den saklanacağımı ve pazartesi sabahı ilk iş onu göreceğimi söyledikten sonra, RJ'yi aramaya karar verdim.

"Fulton Otomotiv," diye cevap veren adam, RJ ya da Thane olabilir.

"Merhaba, RJ mi?"

"Evet."

"Ben Maddie."

"Oh, merhaba Maddie. Jordan'dan hala haber yok."

"Biliyorum. Sadece ondan haber aldığımı bilmeni istedim."

"Öyle mi?"

"Evet. Şu an için durumu iyi. Ama nerede olduğunu bilmiyorum, bu yüzden Savage Kings onu bir an önce bulmalı. Bu geceye kadar."

"Bekle, yani Jordan'la konuştun ama o nerede olduğunu bilmiyor mu?"

"Aynen öyle."

"Reece telefonunu takip etmeye çalışıyor..."

"Evet! Güzel. Bir şey bulursa bana haber ver."

"Tamam," diye kabul etti. "Sadece bir adayla yalnız kalmaktan emin misin?"

"Ben iyiyim. Sadece, kafam çok karışık ve Josie intikam peşinde, bu yüzden bir şey duyarsanız beni arayın. Lütfen."

"Tabii ki. Sen de aynısını yap."

"Teşekkürler, RJ."

"Sorun değil," dedi, sonra, "Biliyor musun, tüm bunlar bir tür déjà vu gibi."

"Déjà vu mu?" diye soruyorum şaşkınlıkla.

"Oh, evet. Birkaç yıl önce, Devil Hounds ile olan bir kavga sırasında, ben öğle yemeği almaya çıkmışken Jordan'ı dükkandan kaçırdılar. Aslında onu kaçıran Thane'di. Ama Thane, Isaac'ın Kings ile konuşmak istediğini açıklamak için aradığında onun nerede olduğunu bilmiyordum. Lyla'yı eve geri gönderene kadar onu rehin tuttular. Vay canına, sanki daha dün gibi ama çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor..."

"Ben... bunu bilmiyordum," diye itiraf ettim. "Jordan bana hiç bahsetmedi." Tanrım, umarım tüm bu olayları tekrar yaşamak zorunda kaldığı için çıldırmamıştır.

"Josie aklını kaçırıyor, bu yüzden en güvenli yol kesinlikle ondan uzak durmak, çünkü seni suçladığını açıkça belli etti."

"Biliyorum. Ve üzgünüm. Düzeltmeye çalışıyorum," diyorum ve telefonu kapatıyorum.

Jordan

"Planlar değişti. Biraz daha uzun yaşayacaksın," diyor Eli, ayrıldıktan saatler sonra karavana geri döndüğünde. Ve bu güzel canavarı gördüğümde, daha fazla işkenceye hazır olan sikimin seğirmesinden nefret ediyorum.

Elinde siyah bir plastik torba sallanıyor, ama içindekileri göremiyorum. Her ne ise, iyi bir şey olamaz.

"Plan değişikliği ne demek? Hadi bitir şunu," diyorum ona.

"Hayır."

Tanrım, dün gece yaptığım şeyden, isteyerek tekrar yapacağım şeyden çok utanıyorum. Karnım o kadar aç ki, mide gurultusu durmuyor ve o kadar susadım ki, ağzım zımpara kağıdından daha kuru. Ve yemekten ve sudan daha çok ne istiyorum? Psikopat.

"Bana... Maddie'yi tekrar görmeme izin ver," diye yalvarıyorum, çünkü onun için endişeleniyorum, onu tekrar tatmak gibi başka bir nedenden dolayı değil.

"Hayır," Eli hiç düşünmeden cevap veriyor.

Siktir.

O yokken, kelepçeleri çektim, karavanda beni kurtarabilecek herhangi bir şey aradım. Dikkatimi çeken tek şey, mutfak tezgahında sıralanmış, üzerinde Maddie'nin cupcake'leri gibi etiketler bulunan dört kavanoz ve giysilerimin yığınıydı.

Cupcake'ler ve zincirler; çok tuhaf bir kombinasyon. Bu adamı hiç anlamıyorum. Onu anlamanın bir yolu var mı, emin değilim.

Denemek sadece başımı ağrıtıyor. Çok yorgun olduğum için düşünmek, hatta gözlerimi açık tutmak bile zor.

Saatlerce kenarda beklemek bu kadar yorucu olacağını kim bilebilirdi? Ben bilmiyordum. Genelde Maddie ile otuz saniyeden fazla dayanamam, tabii duş giderinde bıraktığı uzun saçları ya da ortak lavabomuzdan asla yıkamadığı diş macunu kalıntıları gibi dünyanın en iğrenç şeylerini düşünmezsem. Uzun saçları diş macunu kalıntılarına yapışmış. Bu düşüncelerle, çok yavaş hareket edersem üç ya da dört dakika dayanabilirim.

Dün gece, Eli'nin sikini boğazıma iki kez daha boşalana kadar ağzımda tutarken, o saatlerce benim kuru sikimi aralıklı olarak okşadı. Saatlerce ağzıma gömülerek beni zevkin doruğuna çıkardı, sonra da beni soğukta bıraktı.

En azından sapıktan daha iyi durumdaydım. Eli onu gerçekten sevmiyor. Onun için üzülüyorum falan değil.

Ağzımdan çıkardıktan sonra, adamın sızlanmasından bıkmış olan Eli, kelepçeli ellerine defalarca çekiçle vurdu, parmakları kırılana, kemikleri görünene, bükülene ve her yere kan akıtana kadar.

Şimdi Eli, siyah çantayı mutfak tezgahının üzerine, Maddie'nin keklerinin ve benim giysi yığınının yanına koyuyor, sonra bir bıçak alıp, inleyen, elleri ve ayakları bağlı adamın yanına gidiyor. Eli, adamın yanına diz çöküp

diz çöküyor... ve silahı o pisliğin yüzüne saplıyor.

Sanırım biraz çığlık bile attım, ama neyse ki sapığın çığlıkları bunu bastırdı. Eli bıçağı gözüne şiddetle her sapladığında, çığlıklar daha da acı verici hale geliyor.

Daha önce bilmiyorsam da, artık medeniyetten kilometrelerce uzakta olduğumuzdan eminim. Aksi takdirde, Eli kopmuş kas ve dokulardan ilk göz küresini çıkarmayı bitirene kadar biri polisi çağırırdı.

Lanet olsun, iğrenç bir şey.

Adamın çığlıkları, Eli'nin bıçağı ikinci göze sapladığı anda aniden kesilir, şüphesiz acıdan bayılmıştır.

"Siktir. Çok uzun sürdü," diye mırıldanır Eli. Kanlı bıçağı yanındaki yere bırakır, kemerini ve pantolonunun önünü açar, uzun, şişmiş penisini dışarı çıkarır. O kadar kırmızı ve öfkeli görünür ki, birkaç saniye daha okşamaya devam edemez.

Rahatladım, ama garip bir şekilde, patladığında kıskançlık duyuyorum. Dizlerinin üzerinde, adamın boş göz çukuruna boşalmak için mükemmel bir yükseklikte. Kalın madde yanağından aşağı akıp dudaklarına damlıyor.

"Lanet olsun!" diye bağırır Eli. "O kısmı için onun bilinçli olmasını gerçekten istiyordum."

"Oh, uyandığında ve kurumuş spermini tattığında kesinlikle dehşete kapılacaktır."

"Öyle mi?" diye soruyor, omzunun üzerinden bana bakarken, kanlı sağ eliyle penisinin son damlasını da sıkıyor.

"Gerçekten şiddet ve terörden zevk alıyorsun," diyorum.

"Gerçekten öyle," diye onayladı. "Çığlıklar beni çok tahrik ediyor, ne kadar yüksek sesli olursa o kadar iyi."

"Nasıl oldu da çığlıklar, kan ve vahşet seni tahrik edecek kadar sapıklaştın?" diye sormadan edemiyorum.

"Vay canına. Daha önce kimse bana bunu sormamıştı." Eli ayağa kalkar ve tamamen soyunmaya başlar. Açık takım elbise pantolonunu aşağı indirip kanlı penisini ve ağaç gövdesi büyüklüğünde kaslı kalçalarını ortaya çıkarırken, cildimin her santimetresi gerginleşir. Üst vücudu da aynı derecede kalındır, damarları ön kollarında ve dalgalı dövmelerin altındaki pazılarında belirgindir. Pürüzsüz göğsü ve geniş omuzları, bir kurşuna bile dayanabilecek gibi görünen sağlam kütlelerdir. Benim zayıf kığım gibi sekizli karın kasları olmasa da, sert karnında birçok girinti vardır.

"Dün gecedен önce hiç çıplak bir erkek görmedin mi?" Eli, beni süzdüğünü fark ettikten sonra yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla sorar. Çıplak vücudunu masamın yanındaki kabinin sol tarafına kaydırır.

Ona bakmamak için başımı masaya yaslarım. "Hayır, en azından önümde hiç görmedim." Sadece porno, çok fazla porno. "Üvey babam çıplak kalsaydı, ereksiyonum kaybolurdu ve o da bunu çok iyi biliyordu."

Bu itiraf dudaklarımdan çıktıktan sonra uzun bir sessizlik oldu. Neden bunu ağzımdan kaçırdığımı gerçekten bilmiyorum. Darren'la olanları sadece annem ve Colt biliyor.

"Üvey baban mı?" Eli sonunda sorar.

"Şu anda sahip olduğum değil," diye hemen açıklığa kavuşturuyorum. "Colt kesinlikle çok seksi."

"Güzel sarışın Fulton kardeşlerden biri mi?" diye soruyor, Maddie'yi takip ederken ödevini yapmış olduğu belli.

"Doğru. Ondan önce annemin kocasıydı. Colt'un tam tersini hayal et: otuzlu yaşların sonunda, sarkık, pantolonunun üzerine sarkan bira göbeği, kafasına göre çok büyük bir burun ve kulaklar. Annemin onda ne bulduğunu gerçekten bilmiyorum, belki de istikrarlı bir işi vardı falan. Gözlerimi sürekli kapalı tutmak zorunda kaldım..."

"O sarkık pislik sana sataştı mı?"

"Evet, birkaç kez. Durum şöyleydi: 'Sen annene okuldan kaçtığını ve derslerinden kaldığını söylemezsen, ben de senin sikinle oynadığımı söylemem.

"Senin sikinle mi oynadı?"

"Ta ki annem bir gün işten erken eve geldiğinde bizi o işin ortasında yakalayana kadar. O anda onu evden kovdu."

"Siktir."

"Değil mi? Hâlâ kendimden utanıyorum, bu kadar zayıf olduğum için, onun beni o pislige ikna etmesine izin verdiğim için, annemi incittiğim için. Ona mezun olmayacağımı söylemeliydim. Bana olan hayal kırıklığı, yüzündeki tiksinti ve ihanet duygusundan çok daha iyi olurdu..."

"Kaç yaşındaydın?" diye sordu Eli.

"On sekiz. Yani teknik olarak yasa dışı falan değildi. Sonunda, yine de son sınıfta kaldım ve diplomamı almak için yaz okuluna gitmek zorunda kaldım."

Kampçı o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, keşke ağzımı kapalı tutsaydım diyorum.

"Kafanı mı karıştırdı?" diye sorar Eli sonunda. "Bu yüzden mi eşcinsel olduğunu açıklamayı reddettin?"

"Ben eşcinsel değilim," diyorum savunmacı bir tavırla ve dün gece yaptığım şeyin aksini düşündüren kahkahalar ya da yorumlar bekliyorum. Hiçbir şey gelmeyince, "Bunu sevmek *istemedim*. Ve ona hiç ilgi duymadım, o bana dokunurken bile... Yine de, sonrasında, gerçekten istediğim bir erkekle nasıl olurdu diye düşünmeyi bile reddettim."

"Bu mantıklı," diye onaylar Eli. "Birisi kafanı karıştırdıktan sonra, verdiği zararı telafi etmek zor olur."

Vay canına. O psikopat piçin bu kadar... anlayışlı ve anlayışlı olmasını beklemiyordum. "Senin de kafanı karıştıran biri mi vardı?" diye soruyorum, onun daha önceki ifadesini kullanarak.

"Öyle değil. Ben doğuştan bir canavarım."

"Canavar olarak mı doğdum?" diye şaşkınlıkla tekrar ediyorum. Sonunda ona bakıyorum. Kanlı elleri ve penisiyle çıplak bir şekilde kabinde oturuyor, sanki akşam yemeğinin servis edilmesini bekliyor gibi görünüyor. Masanın büyük bir kısmını kapladığımdan ve vücuduma bakışlarından yola çıkarak, şu anda menüde tek şeyin ben olduğumu tahmin ediyorum.

"Annem gözlerime baktığında, ona bakan şeytani görebildiğini söylerdi. Beni dünyaya getirdiği için pişmanlık duyuyordu ve beni bu dünyadan almak istiyordu. Hatta yedi ya da sekiz yaşımdayken beni küvette boğmayı başardığını bile düşünmüştü."

Bunu çocukluğun gayet normal bir parçasıymış gibi sakın bir şekilde söylüyor.

"Annen seni boğmaya mı çalıştı?"

"Evet."

"Tanrım. Nasıl hayatta kaldın?"

Omuz silkerek, güçlü kollarını koltuğun arkasına uzatır. Sahte deriyi parmaklarıyla o kadar sıkı kavrar ki, pazı ve ön kollarındaki damarlar daha da belirginleşir. "Nefesimi tuttum ve onunla mücadele etmeyi bıraktım, böylece öldüğümü sandı."

"Lanet olsun dostum," diye mırıldanıyorum, annemin bu kadar genç yaşta bu kadar korkunç bir şey yapabileceğini hayal edemiyorum. "Seni öldürmeye çalıştıktan sonra ne yaptın?"

"Oh, hayatıma normal şekilde devam ettim. Okula gitmeye devam ettim falan." Kıkırdayarak şöyle diyor: "O ilk sabah kahvaltı almak için mutfaktan geçerken, annem çığlık attı ve yumurtalarla dolu sıcak tavayı bana fırlattı. Aptal sürtük beni lanet bir hayalet sandı."

"O gerçekten senin öldüğünü ve hayalet olarak geri döndüğünü mü düşündü?" Bu saçma hikayeye rağmen gülümsemeden edemiyorum.

"Beni öldürdüğünü ve arka bahçedeki sığ mezara beni ve her şeyi gömdüğü için intikam almak için geri döndüğümü düşünüyordu."

"Tanrım! Seni boğduktan sonra *gömdü mü?*" İnanamadan haykırıyorum.

"Evet, ama neyse ki iyi gömmemişti, yoksa muhtemelen dışarı çıkmaya çalışırken boğulurdum."

Annesi onu boğmaya çalışmış, canlı canlı gömmüş, yedi ya da sekiz yaşındayken üzerine sıcak tava fırlatmış? Ve tüm bunlar yedi ya da sekiz yaşındaki Eli'nin başına sadece bir gün içinde gelmiş. Bu kadar berbat durumda olmasına şaşmamalı.

"O geceden sonra her odaya girdiğimde çılgılık atardı," diye devam ediyor. "Bunu çok seviyordum çünkü bu, küçük bir intikam aldığımı gösteren bir sesiydi. 'İçimdeki şeytanı kovmak' için bana defalarca vurmuştu. Sonunda, ona zarar vermenin bir yolunu bulmuştum. Uzun süre çok zayıf kaldıktan sonra, kendimi... güçlü hissettim."

"Annen, sen daha çocukken, içinde şeytan olduğunu mu düşünüyordu?"

"O sadece öyle düşünmüyordu, benim şeytan tarafından ele geçirildiğime ya da onun gibi bir şeye kesinlikle emindi. Benden kötülüğü çıkarmak için bana tokat atar ya da yüzüme yumruk atardı. Boğulma olayı, ona ilk kez karşılık vermeye karar verdiğim gecenin hemen ardından oldu. O kadar sert vurdum ki, o kaltağı yere devirdim."

"Daha kötüsünü hak etmiş gibi görünüyor."

"Evet, yaptı. Yine de, beni banyo suyunun altında tuttuğu süre boyunca ağladı ve hıçkırdı. Beni öldürmek istediğini sanmıyorum, ama dünyaya bir iyilik yaptığını, beni ortadan kaldırarak dünyayı kurtardığını düşünüyordu. Ve benim hayalet olarak geri dönüp onu rahatsız ettiğimi düşündüğünde, beni öldürdüğü için o kadar suçluluk duydu ki, bir gece onu ilaç dolabındaki tüm hap şişelerini içerek buldum. Onu durdurmaya çalıştım, ilaçları elinden aldım ve geri kalanını tuvalete döktüm, ona hala hayatta olduğumu, lanet bir hayalet olmadığımı ve beni öldürme girişiminin açıkça başarısız olduğunu söyledim."

"Ne dedi?"

“Hiçbir şey. Yere yığılmış ağlıyordu, ben de yatmaya gittim, ya ertesi sabaha kadar yaşayacaktı ya da yaşamayacaktı; artık ikisi de umurumda değildi.”

Hikayeyi burada kesiyor, ama ben o kadar ilgileniyorum ki daha fazlasını bilmek istiyorum. Bu yüzden sormadan edemiyorum: “Peki? Yaşadı mı?”

Başını sallar ve bir anlığına alt dudağını ısırır, sonra kanlı parmağını uzatıp ona en yakın olan karın kaslarımın çizgilerini izler. Yumuşak, alaycı dokunuşuna nefesim kesilir. Aklım tamamen karanlık düşüncelere dalmışken, o şöyle der: "O hayatta kaldı. Ben uyurken, beni kolumdan tutup yataktan kaldırdı ve güneşin yeni doğmaya başladığı arka bahçeye sürükledi. Haftalar önce beni gömdüğü aynı bahçeye. Omzumu o kadar sertçe çekti ki, omuz eklemim yerinden çıktı. Acı içindeydim." Parmak ucu gittikçe aşağıya doğru iniyor, sonra tekrar en baştan başlıyor, bu yüzden onun sözlerine konsantre olmak zorlaşıyor. Ama önemli olduğu için mutlu titremeleri engelleyerek konsantre oluyorum. Birkaç saat ya da birkaç gün sonra ölecek olsam bile bunun benim için neden önemli olduğunu bilmiyorum, ama onu dinliyor ve sikime susmasını söylüyorum. "O çılgın sürtük, boynuma bir köpek tasmaı takıp beni başka bir asma kilitte çite zincirleyene kadar ne yaptığını bile anlamadım. Sonra öylece... gitti, büyük bir rahatlama iç çekişiiyle ve sanki kendisiyle gurur duyuyormuş gibi yüzünde bir gülümsemeyle eve geri döndü."

"Seni zincirleyip dışarıda terk mi etti, istismara uğramış bir köpek gibi? Ne kadar süreliğine?"

"Yirmi dört saatten biraz fazla," diyor.

"Vay canına. Seni bütün bir gün ve gece dışarıda mı tuttu?"

"Her iki kilitte de milyonlarca farklı kombinasyon denedim. Orada, eski kirli bir köpek kasesi içinde biriken az miktarda yağmur suyu dışında yiyecek ve su yoktu. Aylar önce, o zincirde büyük, gürültücü bir köpek vardı, sıcaklıktan ya da başka bir şeyden öldü," diyor. "Her neyse, ertesi sabah Pazartesi, okul günü. çocuk

mahallede, köşedeki okul otobüsü durağında lanet olası kilitlere sinirlenerek küfrettiğimi duydu. Evin etrafından dolaşıp beni buldu. Kilitleri kırmak için bana bir cıvata kesici getirmesini istedim. Bunun yerine, polis ve sosyal hizmetler geldi.

"Onu tutukladılar mı?"

"Onu tutukladılar ve bana daha önce bana zarar verip vermediğini sordular. Onlara her şeyi anlattım, yumruklarıyla içimdeki şeytanı çıkarmaya çalıştığını ve beni boğup gömdüğünü sandığını söyledim."

"Seni yanına alacak akrabaların var mıydı?"

"Tanrım, hayır. *Onun* akrabalarından herhangi biriyle yaşamak isteyeceğimi sanmıyorum." Vücudumun üzerinden diğer tarafa uzanarak, parmağıyla kaslarımın her bir çizgisini yavaşça izlerken, kolunu karnımın üzerine ağır ama rahatsız edici olmayan bir şekilde koydu. "Babamın kim olduğunu bilmiyordum, bu yüzden koruyucu aileye verildim. Üç erkek ve bir kızın yaşadığı büyük bir evdi. Ben de açlıktan ölüyordum, bu yüzden günler sonra nihayet önümde bir yığın patatesin yanında bir dilim köfte gördüğümde, sanki ölmüş ve cennete gitmiş gibi hissettim." Başını sallayarak gülümsüyor ve "İlk lokma, *hayatımda* tattığım en lezzetli şeydi. Bir ısırık daha almak için çatalımı köfteye batırmak üzereydim ki, benim yedi ya da sekiz yaşına karşılık on dört ya da on beş yaşında olan en büyük çocuk uzanıp kirli elleriyle tabağımdan çatalımı kaptı."

"Olamaz," diyorum, zaten yeterince acı çekmiş zavallı küçük çocuğa başka birinin de kötü davranabileceğini hayal edemiyorum.

"Evet. Üvey annem sırtını dönüp bulaşıkları yıkarken, o benim köftemi şişman ağzına tıktırdı. Ben de çatalımı tabağında dokunulmamış kalan köftesine doğrulttum. O da eliyle köfteyi örtmeye çalıştı." Eli bu anıyı hatırlayarak kıkırdar. "Çatalım onun etini delip kemiğe çarptı. Daha önce hiç böyle çığlıklar duymamıştım, annemin çığlıklarından bile daha yüksek sesliydi. Ve lanet olsun, en iyi köftemin üzerine kanını

ama yine de herkes panik içinde mutfakta koştururken ben her bir kırıntıyı yedim."

"Vay canına. O başlattı ve hak ettiğine rağmen başın belaya girdi mi?"

"Oh, evet. İslahevine atıldım." "Ne kadar süreliğine?"

"Sanırım sadece bir iki yıl sürecekti, ama ne zaman psikolojik değerlendirmeye girsem, çılgına dönüp odayı darmadağın eder, doktoru öldürmekle tehdit ederdim, böylece hapiste kalabilirdim."

"Dışarı çıkmak istemiyor muydun?"

"Annemin yanına ya da her şeyi mahvedebileceğim rastgele bir koruyucu aileye dönmek istemiyordum. En azından islahevinde günde üç öğün yemek yiyebiliyordum. Birkaç yıl sonra, benim gibi uzun süreli mahkum olan iki iyi arkadaşım bile oldu. Birbirimizin arkasını kollardık, sonra ergenlik çağımızda birbirimizin kaşıntılarını da kaşırdık," diye gülümseyerek ekliyor. "Yani o kadar da kötü değildi, özellikle de biraz kilo alıp birkaç santim uzadıktan sonra, daha büyük çocuklara karşı koyup kıçlarını tekmeleyebildiğim için."

"Ne kadar süre çocuk hapisanesinde kaldın?" diye soruyorum, onun alaycı parmağı göbek deliğimin etrafında dönüp dururken nefesimi kesiyor.

"Sekiz yaşında girdim ve on sekiz yaşında çıktım, yani on yıl."

"Vay canına."

"Fena değildi," diye tekrarlıyor, sanki kendini ikna etmeye çalışır gibi. "Üniformalarımız pijama gibiydi ve erken kalkmak zorunda olmamız dışında, normal bir okul günü gibi dersler vardı. Dışarıdaki teneffüs alanı, dört metrelik dikenli tel çitle çevrili küçük bir alandı. Ama birkaç ay boyunca sorun çıkarmazsak, gözaltı merkezinin yanındaki çiftlikte çalışmamıza izin veriyorlardı, yazın dışarıda daha uzun süre kalabilirdik."

"Çıktığında nereye gittin? Annenin yanına dönmedin, değil mi?"

"Oh, hayır. O zamanlar zaten ölmüştü. Yedi yıl önce aşırı dozda uyuşturucu almış ya da intihar etmişti." Aniden parmağını aşağı, aşağı, aşağı, kasıklarımın üzerine doğru sürükledi. Gözleri, sanki hayatında gördüğü en ilginç şeymiş gibi koyu renkli kıvrımları inceliyordu ve bana hayatımda duyduğum en çılgın hikayeyi anlatıyordu. "Öldüğü umurumda değildi. Ölmeden önce beni hiç ziyarete gelmemişti ki."

"Gidecek bir yerin ve paran olmadan serbest bırakılmak zor olmalı," diyorum, on sekiz yaşında berbat bir durumda olan annem olmasaydı ne yapardım diye hayal etmeye çalışarak.

"Zor değildi. Hiçbir şeyim yoktu, bu yüzden serbest bırakıldığımda, sokakta insanları dövüp saatlerini ya da rehin verebileceğim her şeyi çaldım. Islahevindeki arkadaşlarımla bağlantımı kaybettim. Jace'in hala hapis yatması gerekiyordu ve Jamal benden önce serbest bırakıldı."

"Sokaklarda mı yaşadın?"

"O zamanlar Güney Carolina'nın Ridgeway kasabasında kesinlikle hiçbir evsiz barınağı yoktu. Para için kimseyle yatmadım ama gece yatacak bir yer bulmak için yaşlı erkeklerle ya da kadınlarla yatardım."

Sadece güvenli bir uyku yeri bulmak için biriyle seks yapmak gibi bir çaresizliği aklım almıyor.

"Sokaklardan nasıl..." Ona işaret etmek için bağlı olan elimi kaldırıyorum. "Bilirsin, takım elbise falan."

Kıllarımı iyice incelediğinde, tırnağı penisimin üzerinde aşağı doğru kayıyor. Eli, o tırnak şişmiş penisimin üzerinde yukarı aşağı, etrafında dolaşp beni kızdırırken ben kıvranıp inlediğimde gülüyor.

—yukarı aşağı, etrafında, alaycı bir şekilde. Her zaman alaycı.

"Sokaklardan buraya nasıl geldim? Bu uzun bir hikaye," diye cevaplar. "Ve duş almam lazım. Üzerine onun kanı da bulaşmış."

"O zaman geri kalanını anlatırken o pisliğı yıka," diye talepte bulunuyorum.

Bana attığı derin mavi bakış, emir almayı sevmediğini açıkça gösteriyor.

"Lütfen yıkar mısın?" diye nazikçe rica ettim. "O iğrenç piçin kanının üzerimde kalmasını istemiyorum."

"Ben de istemiyorum." Eli tek kelime etmeden kabinden çıkar ve ben sadece onun sulu, yuvarlak kışının tuvalete doğru gitmesini izleyebilirim. Duşun sesini duyuyorum ve bir süre geri dönmeyeceğini anlıyorum.

Ağzım sulanıyor, dilime birkaç damla sıvı damlasa keşke diyorum.

Eli ne kadar uzun süre yok olursa, üzerimde kuruyan yapışkan kanın farkına o kadar çok varıyorum. Kafamı kaldırıyorum ve karnımın her yerinde, kasıklarımın penise kadar uzanan kırmızı izler görüyorum.

Lanet olsun ona!

Kendimi çok kirli ve iğrenç hissediyorum, acele edip geri gelmesini diliyorum ki ona beni temizlemesi için yalvarabileyim. Ve lanet olsun, gerçekten bana tekrar dokunmasını istiyorum, ama derimde kan lekesi olmadan.

Sonunda, sonsuza kadar sürmüş gibi gelen bir süreden sonra su kesilir ve bu kadar uzun süre dayanabilmesi için karavanın ne tür bir su kaynağına bağlı olduğunu merak ederim.

Bir dakika sonra, Eli banyodan çıkıyor, omuzlarına kadar uzanan ıslak saçları damlıyor, yırtık omuzlarının üst kısmını okşayarak devasa vücudunu bir el havlusuyla kuruluyor. Aslında bu oldukça saçma.

"Bebek havlumla mı gülüyorsun?" Eli, sessizce güldüğümü fark edince soruyor. Kumaşın iki ucunu elleriyle tutup, onu yuvarlıyor ve sonra bana doğru gelip, tabii ki sikime vuruyor.

"Ah, lanet olsun, acıyor!"

Bu sözüm üzerine, o da tekrar tekrar vurmaya devam eder, bu sefer karnımı ve göğsümü hedef alır.

"Bana vurmayı bırak da kanı sil."

Uyluklarımın arasında duran Eli, sanki her santimini ezberlemeye çalışır gibi bana bakıyor ve sonunda, "Biraz daha suya ihtiyacım var" diyor.

Dar mutfığa dönerek, aradığını bulana kadar dolap kapaklarını tek tek açıyor: bir bardak.

"Tanrım, evet. Çok susadım," diyorum çıplak sırtına.

Lavabonun musluğunu açıp bardağı doldurur, sonra dönüp bana getirir... ve suyu üzerime döker.

Yüzüme ve vücuduma sıçrayan soğuk suya şaşkınlıkla nefesimi tutuyorum, sonra dilimin ulaşabildiği kadarını yalıyorum.

Eli, koltuğa geri otururken hala sırtıyor. "Sen bir pisliksin," diyorum ona.

"Ağzını aç," diyor ve kafama yaklaşıyor. "Neden?"

"Çünkü ben öyle dedim."

Kuru dudaklarımı açmadan önce bir an tereddüt ettim. Eli yüzüme eğilip, ıslak saçlarının sağ tarafını bekleyen ağzımın üzerine sıkıyor.

Dilenciler seçici olamazlar, bu yüzden şampuanın hindistancevizi aromasını tadarak soğuk sıvıyı memnuniyetle yutuyorum. O kadar yakın ki, kelepçeli sağ elimle bile onun pazısını kavrayabiliyorum.

Eli, bu kadar yaklaştığının farkında değilmiş gibi irkilir ama uzaklaşmaz. Hatta, sanki beni etkilemek istercesine kaslarını daha sert ve daha büyük hale getirmek için gerer. Kollarının benim uyluklarımdan daha kalın olduğunu zaten biliyordum, bu yüzden bu tamamen gereksiz bir hareket.

Eli uzanıp, saçının sol tarafını hala açık olan açgözlü ağzıma sıkıştırıyor. Başını biraz daha aşağı eğdiğinde, önümde sallanan saç tellerini dudaklarımla kapatıp emmeye başlıyorum, parmaklarımla sert pazılarını yoğuruyorum.

Eli'nin nefesini tuttuğunu duyuyorum, sanki benim gibi bizim tuhaf flörtleşmemizden ya da şu anda yaptığımız her neyse ondan tahrik olmuş gibi.

Parmaklarımı pazısına gömdüm, saçlarını ısırdım ve onu yanaklarımdaki kaşıntılı sakalları yalayabileceğim kadar yaklaştırdım. Penis ağzımdayken çıkardığı seslerden daha yüksek bir inilti çıkardı.

Ve başını çevirdiğinde, o bana farklı, daha yumuşak bir ateşle bakarken, dilimi çıkarıp onun aralık dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. İpucunu anlayan Eli, dudaklarını benimkilere bastırıyor, ilk başta nazikçe dokunuyor, sonra dilim tekrar onun dudaklarını okşuyor. İşte o anda Eli çıldırıyor.

Dili ağzımın derinliklerine girerek benim dilimle savaşmaya başladı. Avucunu başımın altına kaydırarak ağzımı kendine yaklaştırdı, ben de kolunu sıkıca tuttum.

Başım dönüyor, sanki karavanda yeterince oksijen yokmuş gibi. Eli'nin parmakları boğazımı kavrayıp sıktığında, sanki uçuyormuşum gibi hissediyorum. Öpücük daha da çaresiz hale geliyor ve her şey karardığında beni öldürecek mi yoksa becerecek mi emin olamıyorum.

"Yap şunu artık," diye dudaklarına doğru nefes nefese söylüyorum, hangi seçeneği tercih edeceğimi biliyorum.

Ama Eli boğazımı sanki onu yakmış gibi bırakıyor ve benim ulaşamayacağım bir mesafeye çekiliyor. Kaşları çatık, göğsü inip kalkarken öfkeli bile görünüyor. "Tadın benim spermim gibi."

"Bugün yediğim tek şey o olduğu için şaka yapmıyorum," diye hatırlatırım ona. "Sperminin tadının ne olduğunu nereden biliyorsun?"

"Hiç kendi sperminin tadına bakmadın mı?" diye sorar. "Hayır."

"Sonunda boşalmana izin verdiğimde bunu yapmanı sağlayacağım," diyor, sonra küçük havlusuyla kabinden çıkıyor, mutfak musluğunun altına tutuyor ve sıkıyor. Geri dönmeden önce, Maddie'nin cupcake kavanozlarından birini ve çekmecedden bir çatal alıyor.

Sanki acelesi varmış gibi, ıslak havluyla karnımı ve pelvisimi, sonra da penisimi ovuşturarak kanı temizler ve havluyu atar.

Kabine geri kayarak, mason kavanozunun kapağını açar ve kapağı göğsüme koyar.

"Bu hangi lezzet?" diye soruyorum ona.

Kavanozu çevirip Wicked Delights Cupcake Company etiketini okur. "Yaban mersini limonlu."

"Güzel. En sevdiklerimden biri."

Bir adamın gözünü bıçakladığı kadar agresif bir şekilde çatalı kavanoza batırır, çatalı çıkarır ve ağzıma getirir. Ağgözlülükle dudaklarımı aralarım.

"Mmm," tatlı kek ve krema dilime değdiği anda inlerim.

Ve vay canına.

Bir başka adamın tuttuğu çatalda bulunan yiyeceği ısıırıp inlemek, Maddie ile bile hiç hissetmediğim bir tür samimiyet.

Jordan

Eli, sanki çaresiz bir çocukmuşum gibi bana yemek yedirmeye devam ediyor ve bana yemek yedirmesinin gerektiğini hatırlamak, olması gerekenden çok daha fazla çaba gerektiriyor, çünkü bileklerimi ve ayak bileklerimi kelepçeleyerek beni masaya bağlamış durumda.

"Hikayenin geri kalanını anlat bana," diyorum, o çok sessiz kaldığında, sanki kafasında kaybolmuş, benim ölümümü planlamakla meşgulmüş gibi, cupcake'i ısırırken.

"Benim hikayem. Tamam," diye mırıldanır. Ama derin bir nefes aldıktan sonra, kavanozun dibine yaklaşır ve hemen tekrar başlar. "Bir gece, bir adamı soyduktan sonra bir polis beni bir ara sokakta kovaladı. Saklanacak bir yer ararken birkaç çitin üzerinden atladım. Gece geç saatte garaj kapısı açık olan bir ev vardı. Bingo, bazı aptallar kapıyı kapatmayı unutmuşlar, diye düşündüm. Orada saklanıp evi soyarak ceplerimi doldurabilirdim."

Yaban mersini limonlu kavanozu bitiren Eli, hala tamamen çıplak halde ayağa kalkar ve başka bir kavanoz alır. O, çatal dolusu kavanozu ağzıma koyana kadar tadı ne olduğunu bilmiyorum. "Mmm. Kırmızı Kadife."

"Hadi canım?" Kavanozu kaldırıp etiketi okur. Lezzeti doğruladıktan sonra, bir sonraki lokmayı ağzına atar, gözleri

genişliyor. "Vay canına, bu çok iyi. Maddie gerçekten yetenekliymiş." "Değil mi?" Katılıyorum. Onun adı geçince suçluluk duygusu beni boğmaya başlıyor beni boğacak gibi hissettiriyor, bu yüzden ona "Devam et. Evi sen mi soydun?" diyorum.

"Hayır. Arka köşedeki bankta oturan yaşlı adamı görmedim. Bana kaybolmuş mu olduğumu yoksa yasal olarak içki içme yaşına gelmeden kendini öldürecek aptal bir serseri mi olduğumu sordu. Orada durup tereddüt ettim, seçeneklerimi değerlendirdim, ayrılırsam muhtemelen tutuklanacağımı biliyordum. Yaralı, kanayan yumruklarımı gördü ve en azından yumruk atmayı öğrenmem gerektiğini söyledi. Garajında bir kum torbası da vardı. Meğer eski bir ordu boksörüymüş. Yalnız yaşıyordu. Karısı yirmi yıl önce onu terk etmiş, üç çocuğunu da alıp, onun öfkesi yüzünden bir daha onunla hiç iletişime geçmemişti. Kadına ya da çocuklarına vurduğunu sanmıyorum. Sadece iri yarıydı ve sinirlendiğinde bir canavar gibi görünüyordu."

"Uh-huh," diyorum, o da ağzıma daha fazla kırmızı kek tıktıştırırken.

"Mac, adı buydu, neredeyse bir yıl boyunca garajdaki bir karyolada uyumama izin verdi, ama eve sadece duş almak ya da yemek yemek için, ne kadar yemek artığı varsa onu yemek için girmeye izin verdi. Sanırım beni evcil hayvan gibi görüyordu, eve girip eşyaları parçalayacak ya da halılara işeyeceğim için eve girmeme izin vermeyecek kadar vahşi bir evcil hayvan." O da buna güldü. "Yine de Mac'e, bana sundukları için minnettardım. Atlantic City'deki arkadaşının MMA dövüşçüleri aradığını söyledi."

Karma dövüş sanatları. Eli'nin çıplak elleriyle bir adamı öldürebilecek gibi görünmesine şaşmamalı. Muhtemelen öldürmüştür de. Dükkândaki ilk gecemizde bana bunu yapmakla tehdit etmemiş miydi?

"Sonra otobüse binip New Jersey'e gittim, bir süre yeraltı dövüşlerinde para kazandım ve o adamla antrenman yaptım. Senin evin büyüklüğünde boktan bir dairede, üç başka pasaklıyla neredeyse iki yıl yaşadım, her gün dövüşmek, sikişmek ve antrenman yapmaktan başka bir şey yapmadım. O kadar çok dövüş kazandım ki sıkıldım. Ödüller çok küçüktü, zar zor yetiyordu.

bir ay boyunca yemek yiyebilirdim. Ben de sefil eşyalarımı bir sırt çantasına toplayıp Vegas'a doğru yola çıktım."

"Maddie'nin babasıyla orada mı tanıştın?"

"Evet. Dante henüz dövüşlere pek meraklı değildi, ama onu kumarhanede takip edip dövüşümü izlemeye ikna edene kadar peşini bırakmadım. O... Tanrım, çok seksi ve çok zengindi."

Eli bunu söylerkenki gülümsemesi, patronuna aşık olduğunu düşündürüyor. Acaba Maddie'nin babası da ona karşı aynı hisleri besliyor muydu?

"O gece, tüm şanslar aleyhimdeyken iri bir adamı nakavt ettim. Dante'nin orada olduğunu bildiğim için biraz gösteriş yaparak onu ilk iki dakikada nakavt ettim. O da bana daha büyük dövüşler ayarlamayı ve tabii ki benim adıma bahisler almayı kabul etti. Neredeyse bir yıl boyunca her şey harikaydı. Kendi daimem ve adıma kayıtlı eski bir Jeep'im vardı. Ama açgözlü oldum ve daha fazlasını istedim. Bir daha kendimi ya da başkalarını kanatmak zorunda kalmayacağım kadar para istedim."

"Ne yaptın?"

"Asla kaybetmemeyi ilke edinerek bir kariyer inşa etmişken, kendime kaybetmeye bahse girdim. Tabii ki Dante, kafesten çıkmadan önce ne yaptığımı biliyordu. O gece sahne arkasında beni öldüreceğini sandım. Ama o, beni dizlerimin üzerine çöktürüp affını dilememi istedi. Bana yaşamama izin verirse, onu telafi etmek için her şeyi yapacağımı söyledim. Beni kölesi yaptı ve bunun için ondan nefret ettim." Boğazını temizleyerek şöyle diyor: "İçimden bir ses, beni istediğini, bu yüzden beni öldürmediğini söylüyordu. Onu sadece güzel kadınlarla birlikte görüyordum, ama imajını korumak için başka bir erkekle yattığını itiraf edemeyeceğini düşünüyordum. Meğer hayatını gizli tutuyormuş, ama biseksüel olduğu için değil. Beni örnek olsun diye hayatta tutmuş."

Vay canına. Bu soruya cevap oldu. Maddie'nin babasının Eli'nin sevgilisi olmadığını duyduğuma neden bu kadar sevindiğimi bilmiyorum.

“İlk başta Dante, beni aşağılık bir hizmetçi gibi içki, yemek ve kadın getirmem için kullanıyordu. Sonra, sonunda, insanları dövüp uyarı göndermeme izin vermeye başladı. Dayak, kısa sürede benim gibi ona ihanet edenleri işkenceye dönüştü. O da benim kadar şiddetli şeyleri seviyor. Bu onu çok tahrik ediyor. Beni mastürbasyon yaparken, oral seks yaparken ve ona ihanet eden insanlarla sevişirken izledi, ama bana asla dokunmama izin vermedi. Sonra bir gece, fırsatını bulduğumda, onun yerine kızını siktiğim oldu.”

"Maddie."

"Sadece ona her şey için öç almak istedim, onun kölesi olup beni umursamaması için. Vanessa ile yeni tanışmıştı ve ona aşık oluyordu. Onun için asla saldırgan köpeği ve işkencecisiinden fazlası olamayacağımı biliyordum. Ve Dante, işkence etmekten ziyade düzenli olarak yattığım tek adam olduğunu biliyordu, onun ölmesini istiyordu, onu öldürmemi istiyordu."

"Öldürdün mü?"

"İlk başta yapmadım. Gavin'e şehirden defolup gitmesi için uyarıda bulundum. Beni dinledi ve bu onu neredeyse bir yıl boyunca güvende tuttu. Ancak Gavin, karısı Vanessa'yı neredeyse öldürttüktan sonra Dante onu aramaktan asla vazgeçmedi. Gavin sonunda bulunup Vegas'a geri getirildiğinde, Dante üvey oğlu Cole ve kızı Cass'e, Vanessa'ya yaptıkları için Gavin'in yaşaması mı yoksa ölmesi mi gerektiğine karar vermelerini söyledi."

"Maddie'nin kız kardeşi mi var?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

Bana sırtarak, "İki kız kardeşi var, Cass, benim bile bulaşmak istemediğim ateşli bir kızıl saçlı, ve Sophie, en küçüğü, Dante'nin kaçtıktan sonra rakibiyle görücü usulü evlilikte Madison'ın yerine koymak zorunda kaldığı masum kız," diyor.

"Madison. Bana hiç kız kardeşi olduğunu söylememişti," diyorum, onu sadece Maddie olarak tanıdığım için bu isim bana garip geliyor, Madalyn olduğunu iddia ediyordu. "Ya da babasının rakibiyle evleneceğini."

"Maddie gittiğinde Lochlan çok öfkeleni ve Dante onu ararken aylarca bu sırrı ondan sakladı.

Ama Sophie ve Lochlan şimdi mutlular, yani sonuçta her şey yoluna girdi."

"Peki ya anneleri?" diye soruyorum.

"Kızların üç farklı annesi var ve hepsi Dante'nin düşmanları yüzünden öldü."

"Tanrım. Maddie'nin annesine ne oldu?"

"Henüz bebekken bir arabadan açılan ateşle öldürüldü. O gün bebek arabasında onunla birlikteydi ve tek bir çizik bile almadan kurtuldu."

"Vay canına. Bana bunu da hiç söylememişti." "Hiç şaşırmadım," diyor Eli.

"Peki, o adam Gavin'e ne oldu?"

"Evet, Cass ve Cole'un onu öldüreceğini biliyordum, ben de orada durup izlemek zorunda kalacaktım, bu yüzden işi kendi ellerime aldım. Gavin'i tekrar becerdim ve öldürdüm, böylece onlar bunu yapmak zorunda kalmadı."

"Vay canına. Onu öldürdüğüne pişman mısın?"

"Hayır. Pişman olmak istedim, başka bir insan için düzgün bir duygu hissedebileceğimi keşfetmek istedim, ama olmadı. Onun ölmüş olması umurumda değildi, sadece onunla sevişmeyi özliyordum. O çok seksi biriydi, Vegas'ta dansçıydı ve vücudu yalanıp tapılmak için yaratılmıştı."

Tamam, bu kesinlikle kıskançlığın kanımı kaynatıp yumruklarımı sıkmasına neden oluyor. Ölmüş bir adamı mı kıskanıyorum? Tanrım, ne zavallıyım. Yine de kendimi tutamıyorum ve yarı şaka yarı ciddi bir şekilde soruyorum: "Benim vücudum yalanacak kadar güzel değil mi?"

"Oh, kesinlikle yalanabilir bir vücudun var," diyor Eli, karın kaslarımı ve sonra sertleşmiş sikimi gözetleyerek. "Ve sik emmeyi seven tek kişi sen değilsin."

"Sevdiğimi söylemedim."

Bana kaşlarını kaldırarak bakar. "Hiçbir erkek, hoşuna gitmiyorsa saatlerce bir penisi ağzında tutup üç kez boşalmayı yutmaz."

"Maddie'yi görmek için yaptım," diye hatırlatırım ona.

"Maddie sadece bir bonusdu. Bir bahaneydi. Bence sadece zevk için bir kez daha ağzına boşalmak için seve seve yapardın."

Hoşuna gitti mi tadı?"

"Tadı kötü değildi, sadece... farklıydı," diye dürüstçe itiraf ettim. "Maddie'den farklı demek istiyorsun?"

"Evet. Onu tekrar becermeye çalışacak mısın?" diye soruyorum.

"Sence?"

"Bence deneyebilirsin, ama o bunu yapmaz. O beni seviyor."

"Sen de onu seviyorsun, ama dün gece saatlerce ağzını sikmeme izin verdin."

saatlerce sikmeme izin verdin."

"Bu yüzden mi onun peşine düştün? Onu tekrar kendine ait yapmak için mi?"

"Belki."

"Yani, hak etmeyen kimseyi öldürmediğini söylediğinde, Maddie'nin sevdiği kişi olduğum için bunu hak ettiğimi mi düşünüyorsun?"

"Sana bir iyilik yapıyorum. Bunca zamandır ona ve kendine yalan söyledin. Sen, eşcinsel olduğunu açıklamaya cesaret edemediğin için onun teselli ödülü olmaktan daha iyisini hak ediyor."

"Erkeklerden hoşlanıyorum diye onu da sevemeyeceğim anlamına gelmez."

"Sen *sadece* erkeklerden hoşlanmıyorsun. Onları tercih ediyorsun bence." Tartışmak için ağzımı açtığımda, "Tabii, Maddie'yi seviyorsun ve onun dünyadaki en seksi kadın olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Ama içten içe, ikimiz de biliyoruz ki, üvey baban tarafından mahvolmamış olsaydın, Maddie yerine yatakta bir erkeği tercih ederdin."

İnkâr ederek başımı sallıyorum.

"Hiç bir erkekle yatmadın ya da yatılmadın, bunu nereden biliyorsun? Bir tercihin var mı? Senin liginin çok üstünde olan muhteşem bir kadınla yaşıyor ve onunla yatıyor olmana rağmen, kafandan çıkmayan tüm cinsel fantezilerinde üstte mi yoksa altta mısın? Maddie'den tamamen memnun olsaydın, onu gerçekten sevseydin, sürekli penisleri düşünmezdi."

"Benim kimi ya da neyi istediğimi sen nereden bileceksin?" diye bağırırım.

"Çünkü ben de bir zamanlar senin yerindeydim. Tek fark, yıllarca sadece diğer erkeklerle takılıp durdum. Kadınlar hakkında birçok kez fanteziler kurdum ama on sekiz yaşına kadar hiçbirine yaklaşamadım. Ve on sekiz yaşındaki serserilerin, onlarla yatmak için sıraya giren kadınlar olmaz. Ama sonunda, Atlantic City'de adımları duyurmaya başladığımda, erkekleri ya da kadınları kolayca elde edebiliyordum. Ve kadınlar çok lezzetli olsa da, sadece onlarla yaşayabileceğimi sanmıyorum. Her deliğimde bir penis istiyorum ve muhtemelen ne kadar güzel kadınlar bacaklarını benim için açarsa açsın, hep böyle olacağım."

"Yani Madison'la yatmak istemiyorsun?"

Onu sikmek sadece Dante Salvato'dan intikam almak içindi. Ona acı çektirmek, onun bekaretini almaktan aldığım tek zevkti. O zaman onun bunu öğrenmesini istedim. Şimdi ise... istemiyorum.

Onun yalancı bir pislik olduğunu belirtmeye gerek görmüyorum. Farkında olsun ya da olmasın, o boktan kalbinde Maddie'ye karşı bir şeyler hissediyor. Ve bunun babasıyla hiçbir ilgisi yok.

İkinci kavanoz kekleri bitiren Eli, "Sana başka bir şeyler yedirmeliyim" diyor.

"Daha fazla gerçek yemek mi, yoksa daha fazla senin menin mi?" diye soruyorum. "Gerçek yemek."

"Aç değilim," derim, hala sesini çıkarmayan sapığı kasten görmezden gelerek. Havada kan kokusu varken tatlılar sorun değildi, ama gerçek bir yemeği midem kaldırabilir miyim, şüpheliyim.

"Bir şeyler yemelisin."

"Neden?" diye soruyorum. "Zaten yakında öleceksem ne önemi var?"

"Çünkü seni biraz daha uzun süre hayatta tutmak istiyorum. Ve bu kadar çabuk pes edersen eğlenceli olmaz. Kızını görmek için benim sikimi emmeyi kabul eden çocuk nerede?"

Onun sorusunu görmezden gelerek, "Rockland'da yaptığın her neyse, onu yaptıktan sonra Maddie'ye ne olacak? Onu Vegas'a geri götüreceksin mi?" diye soruyorum.

"Evet."

"Neden onu daha önce geri götürmedin? Neden gecikiyorsun?"

"Belli değil mi?" diye cevapladı, gözlerini çıplak vücuduma dikerek.

"Sadece benimle oynamak için mi bu şehirde kalıyorsun?"

Kanarya yiyen kedi gibi sırttı. "O ve... senin endişelenmene gerek olmayan bir şey."

"Bunu söylediğinde, *kesinlikle* endişelenmem gereken bir şey olduğunu anlıyorum." Karavandan ayrıldığında ne yapabileceğini düşünerek soruyorum, "Savage Kings'ten birine zarar verecek misin?"

"Planlarımı engellemedikleri sürece hayır. Şimdi uslu bir çocuk ol ve bana ne yemek istediğini söyle. Belki seni besledikten sonra, sonunda ağzıma girmene izin veririm."

Masadan kalkmaya başlarken, mutfığa gitmeden önce eğilip dilini benim aletimin üzerinde gezdiriyor.

Onu, Maddie'ye bile hiç hissetmediğim bir özlemle izliyorum. Bundan nefret ediyorum, ama bir saniye daha inkar etmeyi reddediyorum.

"Pizza."

"Pizza mı istiyorsun?"

"Bulması kolaydır, değil mi?" diye soruyorum.

Dondurucuyu açar, soğuk buzlu hava çıplak kışını ve sırtını sarar. "Şanslısın."

On dakika sonra, Eli sessizce bana mikrodalgadan yeni çıkmış çocuk boyu bir pepperoni pizza yedirdi. Hatta yüzümü temizlemek için peçeteyle dudaklarımı sildi.

"Ödülün zamanı geldi," diyerek kabinden çıkıp çöpü atmaya gitti. Geri dönüp bacaklarımın arasına geldiğinde, iki elini de uyluklarımın içinden yukarı doğru kaydırды

içine doğru kaydıldı ve "Daha önce bir erkek tarafından oral seks yapıldı mı? O üvey baban mı?" diye sordu.

"Evet."

"Sen onun aletini hiç emdin mi?"

"Hiç. Seninki ilkti." İtiraf ediyorum.

"Siktir." Eli inleyerek gözlerini kapatır ve bir elini uyluklarımdan çekip sikini kavrar, onu çeker, okşar. Koyu mavi gözleri tekrar açıldığında, "Onun ağzındayken durdurmaya çalıştın mı?" diye sorar.

"Tanrım, evet. Sertleşmemeye, pes etmemeye çalıştım..." "Ama işe yaramadı, değil mi?"

"Hayır, o beni her zaman çok çabuk tahrik eden bu numarayı yaparken olmaz."

Eli işaret parmağını ağzına sokup sonra çıkardığında büyülenmiş gibi izliyorum. "Aynı anda parmağıyla kıcını da sikti mi?"

"*Evet,*" diye tısladım, ıslak parmağı kıç deliğimi okşarken kalçalarım yukarı doğru sıçradı. "Lütfen."

"Lütfen ne?"

"Beni em. Beni em ve..."

"Ve prostatını dürt?"

"*Ohhh, tanrım,*" parmağı sıkıca kapanmış deliğimi dürttüğünde inledim. Sanki vücudum bu müdahaleye direnmeye kararlıymış gibi. Daha fazla güç gerekiyor. İlk başta acı verebilir ama sonra... sonra harika hissettirecek.

"Bu eskisinden ne farkı var?" Eli yüzünü eğip dilinin ucuyla benim yarıklarımın üzerinde dolaştırırken soruyor, parmağıyla da beni tahrik ederek gözlerimi kapatıp inlememe neden oluyor. "Söyle," diyor.

"İstiyorum," diye cevap veriyorum, boynumu gererek bacaklarımdan arasında yaptığı her hareketi izlemeye çalışıyorum.

"*İstiyor musun?* Daha açık olmalısın, bebeğim."

Sevgi dolu bu sözler, dilinin verdiği zevk kadar iyi geliyor ve penisim titriyor. Eli, yalvarmamı ve

çığlık atmamı istiyor. Onu tahrik eden şey bu. "Lütfen, Eli. Beni emmeni istiyorum ve ihtiyacım var... Parmağınla beni sikmeni istiyorum."

Benim ricasıma onaylayarak homurdanıyor, muhtemelen "istemek" yerine "ihtiyaç duymak" kelimesini ve onun adını kullandığım için. "Çünkü iyi hissettiriyor mu?" diye soruyor ve iki saniye boyunca başımı sersemleten bir şekilde taçımı emiyor, bu da gözlerimin geriye doğru dönmesine neden oluyor.

"Evet ve..."

"Ve ne?" Parmağı kaybolur ve dudakları artık sıcak nefesini hissedebilecek kadar yakın bile değildir.

Gözlerimi açıp başımı tekrar kaldırıyorum ve yayılmış bacaklarımın arasında çıplak bir şekilde diz çökmüş halini izliyorum. Yıkıcı derecede yakışıklı yüzü benim penisimle aynı hizada ve o derin mavi gözleri her geçen saniye beni biraz daha açgözlülükle yutuyor.

"Çünkü iyi hissettiriyor ve ne, Jordan?"

"Çünkü beni sen tahrik ediyorsun, bana dokunuyorsun, beni tadıyorsun." "Peki ya ben?"

"Sen delisin... ve çok seksisin," diye itiraf ediyorum. "Hala vücudunun her santimini yalamak istiyorum, o olaydan sonra bile..."

"Ne oldu?"

"Bir adamın gözünü oyduğunu gördükten sonra."

"Sence neden böyle?"

"Siktir!" O bunu uzatmaya devam edince, hayal kırıklığıyla başımı masaya vuruyorum. "Lütfen yap şunu, Eli."

"Soruma cevap ver, Jordan, sonra seni çok iyi becereceğim."

Emir, ismimin kullanılması ve vaatle birleşince beni titretir.

"Çünkü beni çok korkutuyorsun ve bunu seviyorum. Tanrım, beni çok sertleştiriyorsun..."

Eli'nin ağzı sikimi yutarken, bunlar benim son sözlerim oldu. Nemli saçları pelvisimi ve iç uyluklarımı gıdıklarken

penisimi boğazının derinliklerine kadar emiyor ve sonunda parmağıyla beni aynı anda penetre ediyor.

Saatler, günler süren acı verici mavi toplar nihayet ruhumun en derinlerinden patladığında, karavanda sadece çığlıklar, inlemeler ve hıçkırıklar duyuluyor. Zevk dalgaları durmaksızın devam ediyor. Hayatımın en uzun, en iyi orgazmını yaşarken, ayak bileklerim ve bileklerim kelepçeli halde kıvranıyorum.

"Evet, tanrım, evet," diye bağıriyorum, o beni açgözlülükle yutarken. Dakikalar geçene kadar benden son damlasına kadar emiyor ve ben onun hala emen ağzında gevşiyorum, uzuvlarım da aynı şekilde gevşek ve doygun. "Mmm... durma... henüz değil."

Çünkü artık Eli'nin neden saatlerce onun penisini sıcak ve ıslak tutmamda ısrar ettiğini tam olarak biliyorum. Kendisi hiçbir şey elde etmeden, bedeninin bir parçasını geçici olarak işgal etmeme izin vermesi, kendimi tapınılan, bakılan, hatta şımartılan hissetmemi sağlıyor. Keşke uzanıp ıslak saçlarını parmaklarımla okşayabilsem, yüzünü vücuduma daha sıkı sarılabilsen. Ama bileklerim bağlı olduğu için, kendime yalan söyleyip, istesem bile onun beni emmesini ve parmaklamasını engelleyemeyeceğimi söyleyerek, hala bir tür savunmasız huzur hissedebiliyorum.

"Siktir, ben... sınırdan tutmayı... geri çekilmeyi seviyorum," diye yüksek sesle itiraf ediyorum, kafamdaki diğer güvensiz düşünceleri bastırmak için. Tanrım, bu çılgın piç kurusu beni öldürmekle tehdit etse bile, beni hayatta hissettirmesini seviyorum.

Dili, büzülmüş penisimin etrafında kolayca dönüyor, sanki en sevdiği oyuncakmış gibi penisimle oynuyor. Sırtım kavisleniyor, onu devam etmesi için teşvik ediyorum.

"Bu en iyi işkence türü, değil mi?" Eli, maalesef ağzını penisimden çekip, sadece başını yalamaya devam ederken soruyor.

"Çok iyi," diye onaylıyorum, ayak parmaklarımla onun sertçe kıvrılmasından dolayı kramp gireceğinden eminim. "Artık bacaklarımı hissedemiyorum"

"

"İyi ki onlara ihtiyacın yok," diye cevaplar ayağa kalkarken. "Şimdi biraz uyu. Yapacak işlerim var," der Eli bana.

"Ne işi?"

Daha fazla açıklama yapmadan, attığı gömleğini alır ve yüzüme ve başıma sarar, yan tarafını o kadar sıkı bağlar ki, tutmadan çıkaramam, ki bunu yapamam. Ter ve hindistancevizi kokuyor, fena bir kombinasyon değil.

"Ne, şimdi beni boğacak mısın?" diye soruyorum, memnuniyetle gülümsememe engel olamadan.

"Uyu," diye tekrar bağırır bana.

Karanlıktan başka bir şey göremeyen, mutlu ve doymuş bedenimle gözlerimi kapatıyorum ve birkaç dakika huzurlu bir uykuya dalıyorum.

Uyandığımda, penisimde sıcak, ıslak bir ağız hissediyorum ve zevkten değil, acıdan inliyorum.

Yine aynı şeyi yapıyor, sanki doyamamış gibi. Ya da beni daha fazla eziyet etmek istediği için.

Em, em, em, sonra çekip durur. Em, em, em, sonra durur.

Tekrar tekrar, her seferinde daha uzun aralarla. Yüzüm tamamen kapalı olduğu için, ne zaman başlayıp ne zaman duracağını bile göremiyorum.

Ve bu acı başka hiçbir şeye benzemiyor. Ama artık, sonunda tekrar boşalmama izin verdiğinde ne kadar iyi hissedeceğimi biliyorum, bu yüzden acı çekmeye, ağır, ağrıyan testislerime ve zonklayan penisime değer.

"Yaklaştım. Hayır... hayır, henüz boşalmama izin verme," diye uzun duraklamalardan birinde nefes nefese ona söylüyorum.

Eli gömleğini yüzümden çıkarır. Gözlerimin başımdaki parlak floresan ışığa yeniden alışması birkaç dakika sürer.

Gözlerim alıştığında, Eli'nin tekrar bacaklarımın arasında diz çöktüğünü görmek için tam zamanında. Ağız genişçe açılır. Kafamı kaldırıyorum.

Sikimin dudaklarının arasında kayboluşunu izliyorum. Yanakları çöküyor, sikimin başından birkaç damla ön sıvı çekecek kadar emiyor ve sonra tamamen çekiyor. "Gitmeliyim," diyor ve ben hayal kırıklığımı gizlemeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

"Hayır!" diye tavana doğru bağıyorum ve başımı geriye doğru eğiyorum, şişmiş, ihtiyaç duyan penisimin üzerine esen soğuk havadan nefret ediyorum, o kadar çok mastürbasyon yapmam gerekiyor ki, yakında boşalmazsam öleceğimi düşünüyorum. Buna değer. Beni kızdırmayı bıraktığında buna değecek.

Psikopat ayağa kalkarken gülüyor. Sonra nemli ağzını ve çenesini vücudumun en gıdıklanan yeri olan karın kaslarımla siliyor ve beni kıvrandırıyor.

"Belki sabah geri döndüğümde boşalmana izin veririm."

"Sabah mı? Nereye gidiyorsun?" "Sana söyleyecekmişim gibi," diye sırtarak homurdanıyor.

"Yine işlemem lazım," diyorum, çünkü bu doğru ve çünkü onu biraz daha burada tutmak için oyalanıyorum.

"O zaman sapıgı bir altın duş daha için buraya getireyim." Eli yaklaşır ve ayak bilekleri ile bileklerindeki ipi çeker. "Oh, lanet olsun."

"Ne?"

"O orospu çocuğu çoktan öldü," der öfkeyle, sonra onu sürükleyerek getirir. "Neyse, önemli değil, üzerine tekrar işeyin. Hak etti."

Eli benim sikimi tutar, ben boşalırken maksimum menzile ulaşması için açısını ayarlar. İşimi bitirip mesanemden yüz kilo ağırlık kalkmış gibi hissettiğimde, eğilip damlayanları yalar.

"Mmm. Yarın ağzıma işlemene izin verebilirim," diyor ve karavanın arkasına, kafeslerin olduğu odaya doğru uzaklaşıyor.

Tanrım, bu tür tuhaf şeyler seksi olmamalı. Ama benim her şeyimi, hatta işlememi bile istemesinin verdiği tuhaf bir heyecan var.

Geri döndüğünde, yeni bir siyah takım elbise ve altında ütülü beyaz bir gömlek giyiyordu, üstteki iki veya üç düğme açık bırakılmıştı, göğsünü göstermek için.

"Sabah görüşürüz," diyor, ben hala onu incelemeye çalışırken.

"Maddie'yi görebilmem için seni tekrar emmemi istemiyor musun?"

"Dün gece benim spermimden yeterince tatmin olmadın mı?" diye soruyor piç kurusu, kendini beğenmiş bir sırıtışla.

"Sanırım hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Sanki ben dünyadaki en komik herifmişim gibi kahkahalar atarak, "Belki sabah sana yine sikimi yalatırım. Ah, gitmeden önce sana daha besleyici bir şeyler içirmeliyim," diyor.

Lavaboya gidip, bana döktüğü bardağı suyla doldurur, sonra pembe bir pipetle bana getirir. Bardağı dudaklarıma tutar ve ben, susuzluktan ölmek üzere olsam da, suyu olabildiğince baştan çıkarıcı bir şekilde içmeye çalışırım.

"Daha fazla," diyorum, o bardağı aldığı anda.

"Daha fazla mı?"

"Evet. Susadım. Beni kuruttun."

"Şimdilik bu kadar yeter," diye cevaplar Eli ve bardağı lavaboya geri götürür. "İyi uykular." Kabin koltuğuna diz çökerek, eğilip dudaklarını benimkilere bastırır. Dilini bir anlığına ağzımın içine sokup sonra geri çekildiğinde, bana veda öpücüğü verdiğini anlarım.

O kapıya doğru yürürken dudaklarımı yalarım. "Artık tadının nasıl olduğunu biliyorsun," der göz kırparak ve dışarı çıkar, beni ayaklarımın dibinde, işememin ve sertleşmiş penisinin içindeki ölü bir adamla baş başa bırakır.

"O piçi öldüreceğim," diye gülerek yemin ettim.

Maddie

Şeytanla anlaşma yapmanın sorunu, şeytanın onurlu olmamasıdır.

Eli ile anlaşmamız için el sıkışmış olmamız, onun anlaşmanın kendi kısmını yerine getireceği anlamına gelmez.

Eli'nin doğruyu söylediğine tam olarak güvenmiyorum. Jordan'a yaptıkları hakkında yalan söylüyor olabilir. Ya da anlaşmamızı kolayca ihlal edip, üç gecemizden sonra Jordan'ı öldürebilir, sırf babama bana yaptıklarını anlatmam için benden onu yeterince nefret etmemi istemek için.

Eli hala intihar görevindeyse, Jordan ve ben ikimiz de boku yedik demektir. Bu psikopatın nedenlerini anlamıyorum ve hiç anlamayacağımı da sanıyorum.

Yine de, Jordan'ın hala hayatta olduğuna dair inandırıcı bir kanıt gösterirse, ve tanrım, öyle olsa iyi olur, Eli'nin üç gece boyunca bedenimi istediği gibi kullanmasına izin vermekten başka seçeneğim kalmaz. Bu ilk kez olmayacak. Bir yıldan fazla bir süre önce her deliğimi ele geçirdi.

Ayrıca, Jordan buna değer, Eli'nin bana yapacağı her şeye değer. Jordan benim için kelimenin tam anlamıyla her şeyi yapardı, ben de onun için

Bunu onun için yapabilirim. Sadece üç gece daha dayanması gerekiyor.

Eli, anlaşmamıza varmadan önce ona çok fazla zarar vermemişse ve ona su ve yemek vermeyi unutmazsa, Jordan o kadar süre hayatta kalabilir. Eli sözünden dönmezse tabii.

Ve sonra, Rockland'ı, Jordan'ı sonsuza kadar geride bırakacağım. Hayır bir olacak daha mutlu hakkında o onun annesi.

Onu beni sevmesi için ikna etmek için yapabileceğim hiçbir şey yok ve artık asla sevmeyecek. Eminim Jordan'ın, ona yalan söylemeyecek, onu korumak için başka bir erkekle yatmak zorunda kalmayacak iyi kızlarla çıkması için randevular ayarlamaya başlamıştır bile.

Eli daireden ayrıldıktan hemen sonra duş aldım ve dolapta bulunan içkileri içtim — biraz daha Fireball ve biraz Jack Daniels. Her türlü yardıma ihtiyacım var, bu yüzden ikisini de saatler önce içtim.

O zamandan beri kendimi fiziksel ve zihinsel olarak bu geceye hazırlamaya çalışıyorum.

Eli, görmeyi çok istediğim o hayatta olduğunun kanıtını ne zaman getirecek? Beni bekletmek, onun işkence oyununun bir parçası gibi. Saatlerdir yok.

Başlamak için acele ettiğimden değil. Sadece Jordan'ı görmek istiyorum. Bu gece ne zaman başlarsak başlayalım, güneş doğduğu anda bitmesini isteyeceğim.

Eli'nin anlaşmamıza sadık kalması için dua etmekten başka çarem yok. Tüm güç onun elinde ve bunun farkında.

Sabah ayrıldığında onu takip etmeye çalışabilirim, ama o çok dikkatli. Farkına varır ve muhtemelen Jordan'ı cezalandırır.

Savage Kings'ten veya polisten destek istersem insanların öleceğı konusunda beni zaten uyardı, bu yüzden bu kesinlikle söz konusu olamaz. Bütün bir ordunun Eli'yi kayıpsız alt edebileceğinden emin değilim.

Tek seçeneğim Eli'yi kendim vurmak, öldürmek için değil, yaralamak için, böylece pes edip Jordan'ın nerede olduğunu söylemesi.

Eğer onu kazara öldürürsem ya da bana söylemeyi reddederse, Jordan nerede olursa olsun orada mahsur kalıp ölebilir...

Silahı elimde tutmak bile bana en azından biraz güç sahibi olduğumu hissettiriyor, bu yüzden onu cüppemin cebine koyuyorum, onu kullanacak cesaretim olup olmadığından emin olmasam da.

Eli

Jordan'ı hayatta tutacağıma söz verdiğim için Maddie'ye lanet olsun.

Onu dükkanda öldürmeliydim, sonra onu alıp Vegas'a giden bir uçağa atlamalıydim.

Ama hayır, onu tekrar istediğim için aklımla değil, sikimle düşünmek zorunda kaldım. Şimdi, bütün günü Jordan'la vakit geçirerek, onunla konuşarak harcadım, ki bu da onu öldürmek zorunda kaldığımda pişman olmama neden olacak.

Elbette, Maddie'ye yapmayacağıma söz verdim, ama o çocuk gitmek zorunda. Dante onun varlığını öğrenirse, muhtemelen haftalarca ona işkence etmek zorunda kalacağım ve sonunda yine de onu öldüreceğim.

Onun hayatını sonlandırmam merhametli bir ölüm olacak.

En azından, onun ağzını kullanırken ya da ağzımda tutarken kendime böyle söylüyorum.

Maddie'nin motosikletçiyi neden sevdiğini anlıyorum. Onu sevmek, onunla konuşmak çok kolay ve onun gerçekten iyi bir adam olduğunu biliyorum. Adi üvey babasının bir zamanlar ona hissettirdiği utanç ve kafa karışıklığı nedeniyle cinsel yönelimini saklayan biri.

Motosikletçiyi yok etmek yerine, onu düzeltmek istiyorum. Sanki benim gibi bir canavar, tek yaptığı şey travma yaratmak olan biri, travmayı aşmanın yollarını bilebilirmiş gibi.

O gece, Maddie'nin penceresinden içeri girdiğimde, onun çok çekici sahte kocası sayesinde planladığımdan daha geç saatte, Jordan hakkındaki tüm düşüncelerimi kafamdan uzaklaştırıyorum.

"Çıplak değilsin ve yatakta da değilsin," diyorum, oturma odasında dik dururken Maddie'yi tüylü mavi bir bornoz giymiş, vücudunu benden saklarken bulduğumda. Uzun kahverengi saçları başının üstünde dağınık bir topuz halinde toplanmış.

Lanet olsun, o kadar güzel ki, yasadışı olmalı.

Onu gözlerimle siktiğim sırada, cüppesinin cebindeki ağırlığı fark edemiyorum, ta ki silah çıkıp titrek ellerinde bana doğrultulana kadar.

"Sanki beni gerçekten vuracaktıydın gibi," diye homurdanarak ona doğru yürüdüm.

"D-dur," diye uyarıyor beni, iki adım geri çekiliyor. "Jordan'ın hayatta olduğunu göster bana."

Bu iki çocuk bana emir verebileceklerini sanıyorlar da ne oluyor? Maddie bunu babasından almış, tamam, ama Jordan'ın bu cesaretini nereden aldığını bilmiyorum. Minik tavuk annesinden mi?

"Beni vurursan, Jordan'ı asla bulamazsın ve o ölür."

"Göster bana!"

Vay canına, o gerçekten motorcu çocuğu seviyor. Onunla birlikte yaşadığını ve karısı gibi davrandığını ilk öğrendiğimde, onu sadece kullanıyor sandım. O, çaresizlikten değil, aşkından onunla birlikte kalıyordu.

Siktir.

"Tamam," diye ağır bir nefesle kabul ediyorum. Ceketimin iç cebinden telefonumu çıkarıp, Jordan uyurken klima ünitesine sakladığım kameranın görüntülerini açıyorum. Neyse ki bu ürkütücü kampçının Wi-Fi'si var. Ekranımda canlı görüntü, sağ alt köşede tarih ve saat bilgisi görünce, telefonu çevirip Maddie'ye gösteriyorum.

Telefonuma uzanır ama ben onu geri çekip ulaşamayacağı bir yerde tutarım. "Başlamadan önce bir kez bak," diye hatırlatırım ona.

"Onun olup olmadığını bile anlayamıyorum!"

"O." Onun yüzüne yaklaşıyorum, gözlerini kontrol ettirmesi gerekip gerekmediğini merak ediyorum. O karın kaslarını ve penisini her yerde tanırım.

"O... o çıplak mı? Neden çıplak, Eli?!"

Omuz silkiyorum ve ona "Tüm esirlerimi çıplak tutarım. Bu işkencenin ilk adımıdır. İnsanlar yabancıların önünde çıplak kalmaktan nefret ederler. Şimdi bornozunu çıkar." diyorum.

"Bekle," diyor ve tekrar telefona uzanıyor, ben de onu geri çekiyorum. Bana öfkeyle bakarak, "Nefes aldığından ve hiçbir yerinden kanamadığından emin olmak istiyorum, ayrıca tarih ve saati de görmek istiyorum," diyor.

O kan lekelerini sildiğim iyi oldu, yoksa kanadığını düşünecekti.

İç çekerek, masanın üzerinde uzanmış bedenini kendi büfe gibi yakınlaştırıyorum ve ona yakın çekimi, göğsünün inip kalkışını gösteriyorum. "O gayet iyi. Ayrılmadan önce ona yemek ve su bile verdim. Bağları sayesinde kaçmaya çalışmayacaktır."

Ben tepki veremedim, o uzanıp görüntüyü kaydirdi. "Ayaklarının dibinde ne var? Başka bir adam mı bağlı?"

"Ah, evet. O öldü," diye dürüstçe söylüyorum.

"Tanrım, Eli! Jordan'ı ölü bir adamla aynı odada mı bıraktın?" İyi, onun karavanda olduğunu henüz fark etmemiş.

"Merak etme. Onu ortadan kaldıracam. Muhtemelen yarın, bu gece çok yorgun olmazsam," diye onu sakinleştiriyorum. "Üzerinde Jordan'ın DNA'sı olduğu için cesedinin asla bulunmamasını sağlayacağım," diye ekliyorum ve göz kırpiyorum.

Görünüşe göre, bu yorum onu düşündüğüm kadar rahatlatmamış. Maddie'nin yüzü soluyor. "Neden... neden Jordan'ın DNA'sı... nasıl?"

"Oh, o mu? Sadece idrarı. Önemli bir şey değil." "İdrarı mı?"

"Çocuk işemek zorundaydı ve ölü adam üzerine işenmeyi hak etmişti."

Ağzını avucuyla kapatır. "Sanırım kusacağım."

"Hamile değilsin, değil mi?" diye soruyorum. "Çünkü Cass hamile ve nihayet kusmayı bıraktı."

Bana göz kırparak Maddie, "Cass hamile mi?" der.

"Evet."

"Ne? Nasıl?"

"Şey, bir erkek ve bir kadın seviştiğinde, kadın yumurtlama dönemindeyken erkek onun içine boşalırsa, bebek yaparlar."

"Nasıl olduğunu biliyorum! Ve hayır, hamile değilim. Baba kim?"

"Ah, bilmek istemez misin?"

"Evet! Bu yüzden sana sordum!"

Düşüncelerimi içimden homurdanarak ona söylüyorum, "Bu kavgacı tavrını hiç beğenmedim. Aslında, testislerim boşalana kadar, kardeşlerin hakkında başka hiçbir ayrıntı vermeyi reddediyorum."

Gecesini nasıl geçireceğini hatırlayan Maddie, silahı kaldırır.

"Yine mi?" diye homurdanarak telefonumu cebime koyup silahın namlusuna doğru yürüdüm ve namluyu göğsüme dayadım. "Ya tetiği çek ya da lanet olası bornozu çıkar, ama zamanımı boşa harcamayı bırak." Maddie silahı indirmede. Ama tetiği de çekmedi. "Her şeyi ben mi yapmak zorundayım?" diye soruyorum, bornozunun iki yanını çekerek, kollarını omuzlarından aşağı indiriyorum. Kumaş, hala bana doğru uzanmış, silahı tutan sağ kolundan sarkıyor, ama kusursuz, mükemmel çıplak vücudunun geri kalanı gözlerimin önüne seriliyor.

Boğazından başlayarak, vücudunun her yerine morluklar bırakmak istiyorum.

"Jordan'a gerçekten zarar vermedin, değil mi?" diye sorar.

"Ona zarar vermedim. O, henüz sakatlamak ya da parçalamak için fazla güzel." Sanki ona zarar versem ona söyler miydim? Yine de, sözlerim Maddie'yi biraz rahatlatmış gibi görünüyor, çünkü omuzları çöküyor ve sonunda silahı yanına indiriyor. Cüppesinin kolunu silahın üzerine çekerek, silahın yere düşmesini sağlıyorum.

Bana karşı kullanmayacağını bildiğim silahı elinden almama bile izin verdi. Silahı yatak odasına götürdüm ve dolabın üstüne geri koydum.

"Nasıl..." Maddie yatak odasına kadar beni takip ederek sormaya başlar.

"Sence nasıl?" diyorum ve ceketimi çıkarıyorum. "Ve fikrimi değiştirdim. İlk seferinde yatakta olmanı istemiyorum. Mutfak masasına eğilmeni istiyorum."

"Masada mı?"

Maddie çıplak bir şekilde orada duruyor, gömleğimin düğmelerini açmamı, sonra ayakkabılarımı, çoraplarımı ve pantolonumu çıkarmamı izliyor. Hatta küçük dolaptan bir askı alıp pantolonumu, ceketimi ve gömleğimi katlayıp asıyorum, kırıışmasınlar diye.

İşimi bitirdiğimde, o hala hareket etmemiş ve gözleri her santimetrekaremi incelemeye devam ediyor. Beni ilk kez bu kadar çıplak görüyor ve ne düşündüğünü anlayamıyorum.

Ama bunun bir önemi yok.

Gözleri çoğunlukla parmaklarımdan omuzlarıma kadar kollarımı kaplayan dövmelere ve karnıma çarpan, o kadar sert ki zıplayan şişmiş penisime çekilmiş gibi görünüyor.

Ona doğru yürüyerek, parmaklarımı boynuna dolayarak onu geriye doğru yürütüyorum.

Maddie'nin dudakları bir çığlık atarak açılır ve onu yatak odasının kapısından mutfağa doğru sürüklerim. Parmaklarımı çekmeye bile çalışmaz. Sadece ellerini arkasına atar ve gideceğimiz yeri, yani dört kişilik ahşap mutfak masasını arar. Salvato ailesinin evindeki pahalı masa kadar sağlam görünmüyor ama işimizi görür. Masa kırılana kadar onu üzerinde sikmek de eğlenceli olabilir.

Yüzünü masaya koymak yerine, sırtını sert yüzeye bastırıyorum, onu ailesinin masasında ilk kez becerdiğim anı yeniden canlandırıyorum.

Tüm heyecanımla, boğazını çok sıkmış olmalıyım çünkü Maddie bayılmış, uzun çıplak vücudu masanın üzerinde tamamen gevşemiş, bacakları masanın kenarından sarkmış ve benim için genişçe açılmış durumda. Bu, Jordan'ı bıraktığım pozisyonla neredeyse aynı.

Onun uyanmasını beklerken, pantolonumun cebinden onun istediği prezervatifleri çıkardım, ama o hala baygındı.

Onu en çabuk uyandıracak şeyin ne olduğunu bildiğimden, prezervatifleri masanın üzerine attım ve muşamba zemine diz çöktüm. Uyluklarını daha da ayırarak, dilimin ucuyla klitorisini gıdıkladım.

"Mmm," sanki güzel bir rüya görüyormuş gibi üstümden yumuşak bir inilti geliyor.

İki başparmağımı kullanarak am dudaklarını ayırıp dilimi deliğinin içine soktum ve içinde hareket ettirdim.

"Oh!" Maddie haykırır, kalçaları sallanır, kığı kıvrılır, artık tamamen uyanmıştır.

"İyi uyudun mu?" diye soruyorum ona.

Cevap vermek yerine, parmaklarını saçlarımin iki yanına geçirir, iki yumruğunu da çekmez, ama dilimi daha yukarı, klitorisine doğru itmek için.

"Burayı yalamamı mı istiyorsun?" diye soruyorum ona, sinir demetine tekrar saldırmadan önce.

Nefes nefese kalır ve inlemeye başlar. "Oh, tanrım, senden nefret ediyorum." Beni nefret ettiğini söylemesine rağmen, başımı yerinde tutmak için uyluklarını başımın iki yanına sıkıca sıkıştırır.

"Tanrının adını değil, benim adım haykır," diye hatırlatırım ona, dilimi düzleştirip onun yarık boyunca sürmeden önce.

Sonra çıkardığı ses acı dolu bir inilti olur ve beni sertleştirir. Jordan benim tutsağımken, onun zevk almasından dolayı suçluluk duyarak, ona verdiğim zevke karşı koymaya çalıştığını biliyorum.

Onun orgazmını saatlerce, hatta bütün gece boyunca engellemeyi düşünüyorum. Ama onu kırmaya çok yaklaştım, düşündüğümünden daha hızlı. Ve bir kez kırıldığında, sadece onu sikheme izin vermekle kalmayacak, daha fazlasını için bana yalvaracak.

Klitorisini dudaklarımin arasına alıp emiyorum. Sertçe.

"Eli!" diye bağılıyor, tam da emrettiğim gibi, sırtı masadan kalkıyor. Uylukları başımı sarmış, sanki

Bir an için, bunu yapacak kadar güçlü olup olmadığını merak ediyorum. Ama sonra dilimle birkaç hareket yapıyorum ve Maddie'nin kalçaları yüzüme doğru sallanıyor, benim için kendini bırakıyor.

O dikkatini başka yere vermişken, iki parmağımı onun ıslak amına sokarak onu genişletiyorum ve kaygan, sıkı duvarlarını hissediyorum.

"Eli," diye tekrar tekrar inliyor, titremeler sonunda durana kadar adımı yumuşakça tekrarlıyor.

"Bu kadar çabuk boşalmana izin verdiğim için bana teşekkür etmelisin," diyorum ona, amına nazik, alaycı, dil öpücükleri kondurarak, onun uyarılmasını tadarken. "Yapmayacağını söylemiştin sanırım."

"Kapa çeneni," diye homurdanır, tüm vücudu titreyerek.

Parmaklarım güzelce ıslandığında ayağa kalkarım, onun üzerinde dururum, böylece bir parmağımı kıç deliğine doğru kaydırıp içeri ittiğimde yüzünü izleyebilirim.

"Ah!" Maddie haykırır ve gerilir, çenesi parmağımın etrafındaki duvarları kadar sıkı bir şekilde kapanır. Aynı parmağı daha önce Jordan'ın kıçına da sokmuştum.

O ağızda patladığında neredeyse elimde boşalacaktım, ama Maddie için iyi bir yük biriktirmek istiyordum.

Kondom olmadan amına girmeme izin vermeyebilir, ama kesinlikle ağızına boşalacağım. Karnının Jordan'ınki kadar benim spermimle dolmasını istiyorum.

"Jordan seni burada sikiyor mu?" diye soruyorum ve ikinci parmağımı da ekliyorum.

Onları ayırdığımda, yüzü buruşarak acı çekiyor. "Evet, oh!"

"Ne sıklıkla?"

"Ne kadar sık isterse o kadar sık," diye cevaplar, sesi daha yumuşak, kıçı biraz daha gevşer, muhtemelen benim için bir kez boşaldıktan sonra yorgun düşmüştür.

"Ne sıklıkla?" diye tekrar soruyorum, bir rakam istiyorum. "Bilmiyorum... Bilmiyorum. Haftada bir kez mi?"

Lanet olsun. Jordan bir göt adamı ve büyük olasılıkla, Maddie'nin götünü bu kadar sık sikiyorsa, bir erkeğin götünü de sikmek istiyordur.

"Şanslı piç." Öne eğilip deliğini yaladım, üzerine tükürdüm, böylece üçüncü parmağımı da sokabilecektim.

Maddie'nin çılgılığı zevkten çok acıdan geliyordu ve muhtemelen komşular da duymuştu. Buranın ıssız bir yer olmadığını unutmamam gerek.

"Götten sikilmeyi sevmiyor musun?" Sanırım.

Kafasını sağa sola sallıyor, gözlerini sıkıca kapatıyor. "Uh-uh. Pek sayılmaz."

"O da benim gibi parmaklarıyla seni gererken amını yalıyor mu?"

"Evet. Beni yalıyor... ben defalarca boşalana kadar... kaslarımı hareket ettiremeyecek hale gelene kadar... ve sonra bana ne yaptığı umurumda olmuyor."

Demek Jordan da sık emmeyi sevdiği kadar am yalamayı da seviyor. Biraz hayal kırıklığına uğradım. Onun sik emmeyi, özellikle de benim sikimi emmeyi tercih etmesini ve Maddie'ye karşı bencil bir sevgili olmasını istiyorum. Ona her zaman çoklu orgazm yaşıyorsa, Maddie'nin onu sevmesine şaşmamalı.

Ama ben ona bir kez bile boşalmamasına rağmen saatlerce sikimi emdikten sonra, o motorcu çocuğun cömert olduğunu bilmeliydim.

Jordan'ın bakire ağzının benim sikimi, sadece benim sikimi ısıttığını düşünerek Maddie'nin amını yalıyorum. Onu o kadar uzun süre ve o kadar iyi yalıyorum ki, kışını gererken benim adımı o kadar çok bağılıyor ki sesi kısılıyor.

Sonunda parmaklarımı çekip bir prezervatif alıyorum, açıyorum ve sert sikime geçiriyorum.

Masadaki sandalyeyi çekip oturuyorum, Maddie'nin kaygan amcığına neredeyse göz hizasında oturuyorum. "Gel, güzel kışını sikimin üzerine otur," diyorum ona, parmaklarımı dizlerine gömerek. "Ve gerçekten kışını kastediyorum."

"Yapamam... henüz hareket edemiyorum," diye cevaplar, hala masanın üzerinde bez bebek gibi uzanmış halde.

"Sen iyileşirken Jordan'ın kıkına sokayım mı?" diye soruyorum, motorcu çocuğun bundan hoşlanıp hoşlanmayacağını merak ederek. Eminim hoşlanırdı, sadece bunu itiraf etmesine izin verse.

Tehditlerim elbette Maddie'yi titrek bacaklarıyla masadan kalkmaya zorladı. Çıplak bir şekilde önümde duran, heyecanı uyluklarından aşağı damlayan Maddie, tereddütle bir elini sağ omzuma, sonra sol omzuma koydu ve yavaşça, dikkatlice kucağıma oturdu.

"Bu olmaz..." diye başlıyorum, ama o avucunu ağzıma kapatıyor.

"Bana bir dakika ver yoksa canın yanacak."

"Tabii ki acıtacak," diye onaylıyorum, Maddie parmaklarını prezervatifle kaplı penisimin etrafına dolayarak onu ıslaklığına doğru yönlendirdiğinde boğuk bir iniltiyle boğuluyorum. Sonra kendini üzerime indiriyor, kıkını değil, sıkı, sıcak amını.

Daha sonra itaatsizliğinin bedelini ödeyecek, ama şu anda değil. Onun duvarları ağrıyan sikimi sıkıca kavrarken ben de çok zevk alıyorum. Ve her yavaşça içine girdiğimde ağzından çıkan hıçkırık sesleri beni öldürüyor. Onun tamamen oturmaya çalışırken hissettiğim kadar uzun, kalın ve sert hissetmemiştim.

O beni sonuna kadar alı r k e n , ben de sallanan göğüslerini avuçlarım. Sol meme ucunu ağzıma kaldırıp, büyük bir ısırık alıyorum.

"Ah!" Maddie çığlık atar ve uyarı olarak kafamın arkasına bir tokat atar, sonra bir avuç saçımı tutup sertçe çeker.

Siktir, dişlerini göstermesini seviyorum. Bana daha sert vurmasını, saçımı kökünden çekmesini istiyorum. Ne kadar çok karşı koyarsa o kadar iyi.

İsteksizce dişlerimi gevşetip, izleri incelemek için bıraktım. "Kanatmadım," dedim, dişlerimin göğsünde bıraktığı izleri dilimle okşayarak, sonra meme ucunu ağzıma alıp nazikçe ısırdım.

Maddie inliyor ve kalçalarını sallayarak benim sikimi eziyor. Gözleri sıkıca kapalı, sanki başka birini beceriyormuş gibi davranmaya çalışıyor, şüphesiz Jordan'ı. Geçen sabah onun Jordan'ı sert ve hızlı bir şekilde becerdiğini izlemekten büyük zevk alsam da, onun içinde olan kişi olmayı tercih ederim.

Eğilip kalçasının birini kavradım, onu birkaç santim kaldırdım ve içine sertçe girdim, bu da onu nefes nefese bıraktı. Diğer elimi boynuna doladım ve tüm kaslarını anında gevşeten bir sıkışma yaptım.

"Kimin sikini sürüyor, Maddie?"

"Senin," diye fısıldadı. Boynunu daha sıkı sıktım ve gözleri açıldı, sonunda benimkilerle buluştu.

"Kimin sikini sürüyor musun?"

"Seninkini, Eli."

Onu yukarı aşağı zıplatıyorum, dişlerimi sıkarak o benim adımını fısıldadığında hemen boşalmamayı sağlıyorum.

Dante'nin muhteşem kızının çıplak bir şekilde sikimin üzerinde oturup adımını söylediğine, amının ıslaklığı testislerime damladığına inanmak zor.

"Kızlık amını ilk kim yaladı?" diye soruyorum, onu gittikçe daha hızlı sallarken.

"Seninki, Eli."

"Seni kim daha iyi sikiyor?"

Bu soruya Maddie duraksıyor ve bana bakıyor. Ve sonunda "Sen" dediğinde, yalan mı söylüyor yoksa doğru mu bilemiyorum. Amcığı benim sikimin etrafında titrerken şu anda umurumda da değil. Onu benden çekip çıkarmak neredeyse imkansız ama başarabiliyorum. Sandalyeden kalkıyorum ve Maddie'yi bırakıyorum, dizleri yere çarparak yere düşmesine izin veriyorum.

"Ah, ne oluyor lan?" diye öfkeyle homurdanırken, ben prezervatifimi çıkarıyorum. Prezervatif çıkarılır çıkarılmaz, başının arkasını tutup, sikimin başını onun zar zor açılmış dudaklarına bastırıyorum. "Gag flex'in nasıl, Maddie?"

Onun anal bakireliğini aldığım gece, sikimi güzelce kayganlaştırmak için ağzını kullandım. Boğulacak kadar zorlanırken, yüzünden gözyaşları akarken, üzerine kusacak sandım.

Bana dik dik bakarak, istediğim sonuca ulaşmamı reddetmeyi düşündüğünü görebiliyorum. Uyarı olarak kaşımı kaldırıyorum, eğer yaparsa tehdit olarak.

Önce dudaklarını ıslatarak, sonunda benim sikimi ağzına alabilecek kadar ağzını açar. Sıcak dilinin sikimin alt kısmında kayması, benim patlamam için yeterli olur. Başını vücuduma doğru çekerek, onu boğazına kadar sokarım. Küçük yumrukları protesto etmek için defalarca uyluklarıma vurur, ama ben boşalırken onu bırakmam. Yarısını bile yutamaz, çoğunu çenesinden aşağı damlatır.

Jordan'ın onun talihsiz öğürme refleksini kırmadığını bilerek, yüksek sesle gülmekten kendimi alamıyorum. O kadar sert boşalmasının sebebi, onun Jordan'ı tamamen içine alamaması olabilir. Ve eminim ki, Jordan'ın en sert şekilde boşalması için gerekli olan prostatını hiç okşamamıştır.

"Sen tam bir felaketsin," diyorum ona sırtıtarak, masadan prezervatif rulosunu alıp uzun saçlarından tutup onu yatak odasına sürüklerken.

"Eli!" diye bağırır, bu kaba muameleye tepki göstererek. Siktir, benim adımı bağırmasını seviyorum.

"Senin güzel yüzünü temizleyelim, ben de kıcını tekrar alayım." Onu kollarından kaldırıp, onu ve prezervatifleri yatağa atıyorum, Maddie'yi karnının üstüne çevirip, nemli yüzünü yatağa bastırıyorum, ikinci raunt için hazırım.

Sikim çalışmayı bırakana kadar onu kaç kez sikebilirim acaba?

Öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Maddie

Uyandığımda vücudumun tüm kasları ağrıyordu, ama özellikle uyluklarım, çünkü Eli gece boyunca çoğunlukla oraya vurmıştı.

Neredeyse her saniyesinden zevk aldığım için kendimden nefret ediyorum. Ancak, onun penisiyle boğulmak ya da saçımdan çekilip itilip kakılmak hoşuma gitmedi.

Birden fazla kez bayıldım ve uyandığımda ya boynumda ya da klitorisimde onun dili ya da içimde onun penisi vardı. Bazen, şu anda olduğu gibi, Eli de uyurken, sadece ağırlığı sırtımın üzerinde uzanıyor, sertleşmiş penisi kıkımın arasında yatıyor, sanki aramızda bir saniye bile boşluk kalmasına izin vermiyor gibi.

Tanrım, hiç gevşiyor mu? Ereksiyon hapi mı aldı? Çünkü Jordan bir saatte iki kez sevişebilirdi, ama sonra ikimiz de uykuya dalmaya hazır olurduk.

Dün gece kaç kez oldu, saymaya bile başlayamıyorum, özellikle de bazılarını muhtemelen uykumda geçirdiğim için. Eli beni diliyle uyandırdığında umursamadım.

O psikopatın esnek bir MMA dövüşçüsü olduğunu, beni yatakta oradan oraya fırlatıp, beni, bizi, çeşitli pretzel benzeri pozisyonlara sokana kadar unutmuştum.

Ve dövüşçünün parmaklarının boynumda morluklar bıraktığından hiç şüphem yok. Muhtemelen kalçalarım ve uyluklarım da, çünkü onları çok sıkı tuttu. Dış izleri hala göğüslerimde görünüyor, ayrıca her tarafında birkaç öpücük izi var.

Eli'nin beni ilk kez benim ve Jordan'ın yatağına götürdüğü zaman en kötüsüydü. Kafamı aşağı itip beni tekrar yaladıktan sonra kıcımlı aldı, ki bu asla en sevdiğim şeylerden biri olmayacak.

Eli için bunun bir önemi yok. Ben, onun istediği zaman ve istediği şekilde kullanabileceği delikleri olan seks bebeğinden başka bir şey değilim.

Bana o kadar çok orgazm yaşattı ki, ben de isteyerek ona izin verdim.

Uykusunda bile, büyük ellerinden biri amımı okşuyor, diğeri ise arkadan boğazımın önünü tutuyor. Kulağımda duyduğum düşük bir inilti, canavarın tekrar uyandığını haber veriyor. Bir an sonra, dört parmağını da ağrıyan amımın içine kolayca sokuyor.

Ağrıya rağmen, bu sadece böyle kaygan ve gergin ben . Yatak çarşaf uzamış iğrenç

iğrenç bir dağınıklık

"Bacaklarını birleştir. Amını genişlettim, şimdi tekrar sıkılaştırmam lazım," diyor Eli gülerek, elini çekip beni karnımın üstüne yatırıyor. "Siktir, sonuncusu," diyor, sonra yine bir folyo ambalajın yırtıldığını duyuyorum.

Son prezervatif. Tanrıya şükür.

"Bacaklarını birleştir, Maddie." Söyleneni yapıp bekliyorum...

Sikini amıma hizalayıp ileri doğru ittiğinde, nefesim kesildi ve tırnaklarımı altımdaki çarşaflara geçirdim. Derine doğru kayarken ağırlığı üzerime çöktü. Avucunu altıma kaydırıp parmaklarıyla klitorisimi bulup okşadığında, acı bir an için unutuldu.

"Geçenlerde kız kardeşinin böyle sikildiğini gördüm," diyor ve tekrar derinlemesine girmeden önce çekiliyor, nefesimi kesiyor.

Nefesim kesildi. "Bitirdiğimde sana onlardan bahsedeceğim."

"Onlar" derken ailemi kastettiğini varsayıyorum. Ama Eli beni derin, ama yavaş ve tembel bir şekilde sikerken, onlar ve diğer her şey hakkındaki tüm düşüncelerim kayboluyor.

Tabii ki, o bitirmeden önce beni boşaltıyor. Sonra tek kelime etmeden üzerimden kalkıyor. Hala onun bıraktığı yerde yüzüstü yatıyorum, gözlerimi sadece bir an için kapattığımda Eli, yine takım elbisesini giymiş olarak yatağın yanında beliriyor.

Eğilip, gece yarısını bacaklarımın arasında geçiren dudakları ve diliyle beni öpüyor.

"Canlı yayının linkini sana mesaj attım. İzlemeyi unutma. Bundan sonra olacakları kaçırmak istemeyeceğini sanmıyorum," diyor gizemli bir şekilde yatak odasından çıkmadan önce. "Bu gece görüşürüz, Maddie."

"Bekle! Jordan'a zarar verme! Ve bana Cass'ten ve ailemin geri kalanından bahsetmedin!" Eli'nin Jordan'ın canlı yayında olacakları kaçırmak istemeyeceğimi kastettiği şeyi merak ederken, arkasından bağıriyorum.

Sertleşmiş vücudumu yataktan kaldırıyorum, ama oturma odasına vardığımda Eli gitmiş. Pencere kapalı.

Çok ihtiyacım olan duşu almadan önce, telefonumu alıp bana gerçekten bağlantıyı gönderdiğinden emin oluyorum. Göndermiş. Jordan'ın canlı yayını açıyorum.

Eli'nin onu bıraktığı yerde duruyor, tabii ki hala çıplak ve iki kabin arasındaki mutfak masası gibi bir şeye bağlanmış halde. Tanrım, Eli'nin masalara olan takıntısı da ne böyle?

Neyse ki Jordan'ın gözleri, dün gecedен farklı olarak açık. Sıkılmış görünüyor ama yaralı ya da korkmuş gibi durmuyor, bu iyi bir şey. Ses seviyesini sonuna kadar açıyorum ama hiçbir ses gelmiyor, statik geri besleme bile yok.

Ve tabii ki mikrofon seçeneği de yok, bu yüzden Jordan'a her şeyin yoluna gireceğini, sadece

iki gece daha dayanması gerektiğini söyleyemiyorum. Eli ile iki gece daha dayanacağım ve sonra her şey bitecek.

Öyle değil mi?

Onunla bir gece geçirdikten sonra, bu neredeyse çok kolay geliyor.

Rockland'dan ayrılmak benim için hiç de kolay olmayacak. Burası Jordan'ın, arkadaşlarımla, yeni işimin olduğu yer.

Ama Eli'yi bensiz Vegas'a dönmeye ikna etmemin imkanı yok. Hayır. Eğer reddedersem, ya beni boğazlayıp sürükleyecek ya da... babama nerede olduğumu söyleyecek ve babam da peşimden bir ordu gönderecek. Sırf bana ulaşmak için kasabadaki herkesi öldürebilecek bir ordu.

Tanrım, ondan nefret ediyorum!

O hasta piç kurusuna bir şey için yalvardığım için kendimden iğreniyorum, hele ki dün gece onun vücut parçaları için yalvardığım için. Ama yaptım. Onun adını haykırdığımı, durmaması için yalvardığımı hayal meyal hatırlıyorum.

Bir saat sonra, duş aldım ve Jordan'ın videosuna bakarken kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Aniden hareket ediyor, artık yalnız olmadığı için başını kaldırıyor.

Bir saat.

Eli Jordan Rockland'dan.

Tabii önce başka bir yere gitmediyse.

Ama ne yazık ki, arka planda onu nerede tuttuğunu ele verecek hiçbir şey yok. Jordan'ın etrafındaki tüm duvarlar siyah plastik levhalarla kaplı, bu yüzden nerede olduğunu gösteren pencereler ya da duvarlarda herhangi bir resim yok.

Eli'nin yerde yatan adamı tutup kamera görüş alanından dışarı sürüklemesini gergin bir şekilde izliyorum. Kameranın görüş alanına geri döndüğünde Jordan'a yaklaşıyor ve ona ne yapacağını merak ediyorum. Ona zarar vermeyeceğine söz verdi, ama ona güvenmiyorum.

Eli, Jordan'a istediği her Şeyi yapabileceğini ve benim bu konuda hiçbir Şey yapamayacağımı biliyor. Gerçekten de öyle. Bu gece onu reddedebilirim, ama bu bile onu durdurmayabilir.

Eli'nin yaptığı Şey, benim beklediğim en son Şeydi.

Eli, Jordan'ın bacaklarının arasında durur, sonra eğilip Jordan'ın saçlarının üst kısmını sertçe tutup başını yukarı kaldırır ve... onu öper mi?

Oh, Eli kesinlikle sevdiğim adamı öpüyor. Ve Şüphesiz ki, bana defalarca oral seks yaptıktan sonra, benim uyarılma kokum hala Eli'nin sakallarında kalmıştır.

Biliyorum çünkü ayrılmadan önce bana veda öpücüğu verdiğinde bu çok belliydi.

Jordan farkında mı? İkisi de öpüşmeye devam ederken, bir kelime bile söylemek için ayrılmıyorlar. Jordan'ın başka seçeneği yoksa...

Onu kaçıran adamla öpüşmek *istemezdi*, değil mi?

Jordan'a Eli'nin dilini ısırmasını ya da başını çevirip o pisliğin ağzına direnmesini söylemek istiyorum.

Ama dün gece geri çekilmedim.

Ve Jordan'ın başka bir erkeğin dudakları ve diliyle bu kadar rahat olacağını hiç beklemiyordum.

Profilden, Eli'nin elini Jordan'ın uzun ve sertleşmiş penisine kaydırıp okşamaya başladığını görebiliyorum.

Aman Tanrım.

Jordan kesinlikle sertleşmiş. Eli'nin dokunmasından hoşlanıyor mu? Eli ona ilaç mı verdi?

Jordan, Eli'nin gözüne girip onu serbest bırakması için ikna edebileceğini düşündüğu için mi ona uyuyor? Bu tür Şeyler o kötü piç kurusunda asla işe yaramaz.

Sonunda Eli, masanın kenarına sarkan Jordan'ın bacaklarının arasına diz çöküyor ve Jordan'ı ağzına alıyor. Ama sadece birkaç saniye.

Tekrar ayağa kalktığında, Eli'nin güldüğü açıkça belli, ben duyamasam da. Jordan'ın ereksiyonuna son bir tokat atan Eli, çekim alanından uzaklaşır. Jordan'ın gözleri onu takip eder. Onları dolduran arzuyu görmek için yakınlaştırmam gerekmez, ama yine de yaparım.

Zaman geçiyor. Eli'nin geri dönmeyeceği ve devam etmeyeceği belli oluyor, Jordan uzanmaya çalışıyor ama zincirleri kendini eline almak için yeterince uzun değil.

Hayal kırıklığına uğramış gibi, başını masaya yaslar ve tavana bakar, ama kameraya değil, asla kameraya bakmaz, sanki... kameranın orada olduğunu bilmiyormuş gibi.

Sanki bir el ya da ağız arıyormuş gibi, birkaç kez titreyip sonra sönerek coşkusunu yitiren penisini izliyorum.

Yaklaşık bir saat geçer. Jordan vazgeçmiş ve neredeyse uykuya dalmış gibi görüldüğü anda, Eli odaya geri döner, ancak Jordan'ın yanından geçip gider. Yaklaşık on beş dakika sonra tamamen çıplak olarak geri döner, sanki duş almış gibi cildi nemliymişçesine parıldamaktadır. Üzerine eğilerek, ellerini Jordan'ın başının yanına koyar ve sanki dünyadaki tüm zaman onlara aitmişçesine yavaşça, keyifle onu öper. Sonra tamamen sertleşmiş penisini eline alır, diz çöküp biraz daha emdikten sonra Jordan'ı tam anlamıyla asılı bırakır.

Bu noktada, Jordan'ın giderek daha fazla sinirlendiği açıktır. Çaresizdir. Ağzı küfür ediyormuş gibi hareket eder, sonra çenesini sıkar ve sinirinden kafasını tekrar tekrar masaya vurur.

Neler olduğunu, Eli'nin Jordan'ı kendisine bu şeyleri yapmasına izin vermesi için ne yaptığını bilmiyorum. Jordan'ın pes edeceğini, kameradan haberi olmayacağını ve benim onları izlediğimi bilmeden, onu öldürmeyeceğine söz vermiş olmalı.

Cildimin her santimetrekaresi iğrenç ve pis hissederek, telefonumu bıraktım ve ekrandaki görüntüden uzaklaşarak, su bitene kadar en sıcak ayarda duş alıp kendimi temizlemeye gittim.

Geri döndüğümde, endişeli olsam ve Jordan'ı kontrol etmek istesem de, telefonuma tekrar bakmaya neredeyse korkuyorum.

Bu sefer Eli, Jordan'ın üzerine eğilmiş, meme uçlarını yalıyor, emiyor, çimdikliyor ve Jordan'ın bağlarından kurtulmaya çalışmasına neden oluyor.

Başı geriye atılmış, Jordan'ın dudaklarını okumak kolaydı, "Lütfen. Lütfen Eli! Lütfen!" diyordu. Bunu defalarca tekrarlıyordu, ama elbette Eli onu reddediyordu.

Bu dur-kalk alayları güneş batmaya başlayana kadar devam ediyor. Bütün gün boyunca telefonumun ekranına kilitlenmiş bir şekilde oturdum, şarj olması için yatağın yanında fişe takılı bırakmak zorunda kaldım ve her saniyeyi kıvrılmış bir şekilde izledim. Tek ara verdiğim zamanlar, Celeste ve RJ'den gelen mesajları kontrol etmek içindi. Mesajlarda Jordan'ı hala bulamadıklarını, polislerin daha da şüphelenmeye başladığını ve benim iyi olup olmadığımı soruyorlardı.

Onlara yalan söylüyorum çünkü kesinlikle iyi değilim.

Eli

Şehirdeyken ödünç aldığım çalıntı arabadan inmeden önce, en sevdiğim esiri son bir kez görmek için telefonuma bakıyorum, sonra da onun dairesinin penceresinden içeri giriyorum. Bir çukur kazıp ölü adamı gömdükten sonra, Jordan'ı kızdırarak onu çılgılık attırıp yalvartarak çok eğlendim. Maddie'ye geceleri işkence etmek için onu terk etmek zorunda kalmak neredeyse nefret ediyordum.

Neredeyse.

"Ona zarar veriyorsun!" Maddie içeri girer girmez bana bağırıyor. Hatta avuçlarını göğsüme dayayarak beni pencereye doğru itiyor.

"Seni de görmek güzel," diye homurdanıyorum.

"Ben izliyorum seni seniseni seni seni sen-
onu eziyorsun!"

"Oh, yani Jordan'ın sikini ağzıma boşalana kadar emmemi mi istiyorsun?" diye soruyorum ona.

"Ben... Hayır." O ovuyor avuçlarını avuç
siler yüzünü yüzüne ve başını sallar.

"Sadece onun acı çekmesini istemiyorum."

"Ama bu en iyi türden acıdır. Güven bana. Sonunda izin verdiğimde çok sert bir şekilde boşalacak."

"Öyle mi? Sonunda izin verecek misin?" diye sorar, motosikletçi çocuk için çok endişeli bir ses tonuyla.

"Onu acı içinde bırakmamı mı istiyorsun, Maddie? Kararı sana bırakıyorum, o yüzden söyle bakalım." "Hayır, onun acı çekmesini istemiyorum. Ona zarar vermemeni söylemiştim"

"O zaman sabah onu biraz daha ezeceğim ve sonra, tüm umudunu yitirip bana yalvararak, ilk çocuğunu bana sunarak sonunda gelmeme izin vermemi istediğinde, onu kurutacağım. Yoksa sadece kuru elimle onu mastürbasyon mu yapmalıyım? Bu da başlı başına özel bir acıdır."

"Ben... Jordan'ın ikisini de yapmanı istediğini sanmıyorum. Aslında istemiyor, ama başka seçeneği yok. Reddederse onu öldüreceğini düşünüyor, değil mi?"

"Oh, güven bana Maddie. O bunu istiyor, tehditlere gerek yok. Tanıştığımız ilk dakikada onun biseksüel olduğunu anlamıştım."

"Biseksüel mi?"

"Biseksüel. Hem kadınlardan hem erkeklerden hoşlanıyor." "Hayır, değil. O hiç..."

"Sana hiç söylemedi mi? Senin nasıl tepki vereceğinden, onu artık sevmeyeceğinden falan endişeleniyordu."

"Ben... bu benim için önemli değil."

"Önemli değil mi? Senden ihtiyacı olanı alamasa bile mi?"

"Ne yap ne ediyorsun?" diye sorar, gerçekten gerçekten kafası karışmış gibi.

"Hiçbir şey. Soruma geri dönelim. Ona kuru bir mastürbasyon mu yapmalıyım yoksa ağzıma boşalmasına izin mi vermeliyim?"

"Ağzını kullanabilirsin," diye mırıldanır. "Ama sadece o da isterse."

"İznini almak çok güzel. Jordan'a senin onayladığını söyleyeyim mi, böylece orgazmını daha da fazla tadını çıkarabilir?"

"Hayır! Ona bildiğimi veya izlediğimi söyleme. Lütfen."

"Sabah izleyeceksin, değil mi? Gözleri geriye doğru yuvarlanırken yüzünde yayılan coşkuyu izleyeceksin"

ve zevkten çenesi gevşerken yüzünde yayılan ecstasy'yi izleyeceksin, değil mi?"

Yutkunmasını duyacak kadar yüksek sesle yutkunur.
"Evet."

Elimi kulağımın arkasına koyarak ona doğru eğildim ve "Seni duyamadım. Ne dedin?"

"Evet, izleyeceğim!"

"Güzel. Sahte kocanı yalarken beni desteklediğini bilmek benim için daha da iyi olacak. Şimdi, neden çıplak ve yatakta değilsin?" diye soruyorum ona.

"Zaman su gibi akıp geçti."

"Canlı yayına hayran kaldın, değil mi?" Islak saç telini çekerek, "Duş aldın ama saçını taramaya veya kurutmaya zahmet etmedin." diyorum.

"Ne önemi var?"

Parmaklarımla saçlarının ön kısmını sertçe tarayarak, karışıklıkları düzelterip saçlarını başının üstüne topluyorum. Sonra başını geriye doğru çekiyorum.

"Çekebildiğim sürece mutluyum," diye ona dürüstçe söylüyorum. "Şimdi dizlerinin üzerine çök. Senin ağzına boşalacağım, ağzımın senin erkek arkadaşının sikinde olduğunu düşünerek. Ve sonra... sonra ıslak saçlarını sikimin etrafına dolayacağım ve içine boşalacağım. Ama sabah ben gidene kadar benim spermimi yıkayamazsın. Anladın mı?"

"İğrençsin," diye mırıldanır.

"Biliyorum. Şimdi diz çök ve çeneni kapat ki ağzını sikebileyim."

"Senden nefret ediyorum," diye fısıldıyor gibi, sonra önümde diz çöküyor. Daha önce belli olmasa da, artık oral seks hayranı olmadığı açık. Zavallı bebek.

Onu ve Jordan'ı merhametime bırakmak, uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şey. Belki de hayatımda yaşadığım en eğlenceli şey. İkisi de birbirlerini o kadar çok önemsiyorlar ki, sevdiklerini tehdit edersem istediğim her şeyi yaparlar. Ya da Jordan'ın durumunda, o kadar azgın ki, ona dokunmam için yalvarıyor.

Maddie'nin boğazına bu kadar çabuk boşalmam aslında utanç verici. Ona merhamet göstererek, geri çekilip dilinin üzerine boşalıyorum ve ıslak saçlarını yumruğumun etrafına sararak hepsini yutmasını sağlıyorum.

Onu saçlarından ayağa kaldırıp yatak odasına doğru itiyorum. Yatağa vardığımızda, beyaz, düz pamuklu tişörtünü başından çıkarmak için saçlarını bırakıyorum. Hiç şüphesiz Jordan'a ait olan büyük beden bir tişört. Sonra külotunu bacaklarından aşağı çekiyorum.

"Onlardan çık ve yatağın ortasına sürün. Bana dönük olarak ellerinin ve dizlerinin üzerinde durmanı istiyorum."

Maddie söyleneni yapar, biraz tereddütlü, zihni hala benimle ve Jordan'la meşgul, onu sandığı kadar iyi tanımadığı gerçeğiyle.

Umarım, onun aklını ondan uzaklaştırabilirim. O bana itaatkar bir şekilde beklerken, ben soyunuyorum. Bu sefer takım elbisemi asmaya bile zahmet etmiyorum. Giysilerimi yere attığım yerde bırakıyorum, sadece pantolonumun cebinden on iki adet prezervatif çıkarmak için bir dakika ayırıyorum.

Bu sefer kullanmıyorum, bu yüzden onları yatağın üzerine atıp yatağın diğer tarafına geçiyorum. Maddie'nin ayak bileklerini tutup bacaklarını daha da ayırıyorum, sonra dilimi kık deliğinden klitorisine doğru kaydırarak onu inlemeye zorluyorum. Arkasında yatağa oturup, o benim göğsüme oturana kadar amını yukarı çekiyorum ve amını ağzıma doğru çekiyorum. Sikim şimdi yüzünün altında, sarkan saçlarının altında.

"O saçlarını benim sikimin etrafına dolayın ve ben seni yalarken beni mastürbasyon yapın. Boşalana kadar durmayacağım."

"Saçıma mı?" Maddie bana bakarak sordu. "Amına boşalmamı mı tercih edersin?" diye sordum.

Tek kelime etmeden, uzun, ıslak saçlarını henüz sertleşmemiş olan penisimin etrafına dolamaya başlar, ama Maddie'nin amını tattığımda ve benim adımı inleyerek söylediğini duyduğumda, penisim kısa sürede sertleşir.

Beklediğim gibi, dilim klitorisini okşadığında, saçlarıyla beni mastürbasyon yapmaya daha hevesli hale gelir. Yaklaştıkça, daha hızlı okşar, inlemeleri ve çığlıkları daha yüksek olur. Eli durduğunda ve başı öne doğru eğildiğinde, yüzüme bastırırken, yaklaştığını anlarım.

Ama onun bu kadar kolay boşalmasına izin vermiyorum. Başparmaklarımla onu iki yana ayırıp, dün gece onu taciz etmeden önceki kadar sıkı olan amına dilimi sokuyorum. Duş aldığı belli olmasına rağmen, kullandığım prezervatiflerin tadını hala alabildiğime yemin ederim. Aynı şey, dilimi soktuğum göt deliği için de geçerli.

"Eli, lütfen!" Maddie hıçkırarak ağlıyor.

"İki elinle de beni okşa," emrediyorum.

Parmaklarını benim sikimi kaplayan saçların etrafına hevesle dolayarak, sanki hayatının tek amacı buymuş gibi beni okşuyor, ta ki ben tekrar uzun ve sertleşene kadar, tam da sınırdadır.

Sonunda, klitorisini tekrar yalıyorum, burnum onun amına gömülüyken Maddie benim adım haykırıyor ve kalçalarını yüzüme doğru geriye doğru vuruyor.

"Tanrım!" diye bağırır. Ona benim adım kullanmasını hatırlatmak için kalçasına bir tokat atarım. "Lütfen, Eli!"

"Daha iyi," derim ve tekrar kıkına şaplak atarım, sadece onun titremesini görmek için, o da parçalanır, dudaklarımın, burnumun ve çenemin her yerine fişkırır.

Onun uyarılmasının, Maddie'nin kokusunun ve tadının üzerime yayılması, beni tahrik etmek için yeterli.

Beni sonuna kadar okşadı, boşalmam onun ıslak saçlarını kapladı.

Ve şüphesiz biliyorum ki, bu gece dün geceden daha da güzel olacak.

Maddie

Bu sabah silah elimde her zamankinden daha ağır geliyor.

Geçen gün kontrol etmeme rağmen, Eli silahın nerede olduğunu bildiği için boşaltmış olabilir diye, dolu olup olmadığını kontrol ediyorum.

Şarjör dolu, bu yüzden emniyeti kapatıp, olabildiğince sessizce sürgüyü geri çekiyorum.

Dün gece, Eli beni dikkatimi dağıtmak için birçok yol denemesine rağmen, Jordan'ı, Eli'nin ona yaptıklarını, Eli'nin bana yaptıklarını düşünmekten kendimi alamadım. Üzerimde baskı yaratan suçluluk duygusu, onunla bir gece daha geçirmeme ya da Jordan'ın onunla bir gün daha acı çekmesine izin vermeme engel oluyor. Belki de içten içe bu iki adamı birlikte görmekten biraz kıskanıyorum.

Bu yüzden, Eli sonunda yanımda derin bir uykuya dalarken, sadece kolunu belime dolamış halde, son birkaç saati en iyi planımı yapmakla geçirdim.

O yataktan kalkana kadar bekledim, çünkü onun mümkün olduğunca dikkatinin dağılmasını istiyordum. Saçımdan kurumuş menisini yıkamak için ne kadar duş almak istesem de, önce bu işi halletmem gerekiyordu.

Dolaptan çıktığımda, Eli giyinirken bana sırtını dönmüştü. O kadar güveniyordu ki, ne olacağını hiç tahmin etmiyordu.

Bundan daha iyi bir fırsat bulamayacağımı bildiğim için ellerimi sabit tutmaya çalışıyorum, derin bir nefes alıp nefesimi tutuyorum, sonra tetiği çekiyorum.

Ancak son anda kolum titrer. İlk atışta Eli'nin vücudunu tamamen ıskalarım. İkinci kurşun, bana dönmeden hemen önce bacağının arkasından geçer.

"*Orospu çocuğu!*" diye bağılıyor, takım elbisesinin pantolonundaki kanayan deliğe bakarken, sonra da hala ona silah doğrultmuş olan bana bakıyor. Gerçekten şok olmuş ve... fiziksel acıdan bağımsız bir şekilde incinmiş görünüyor. "Ne oluyor, Maddie? Beni vurdun mu?"

"Tekrar yaparım," derim silahı indirirken. "Şimdi otur ve duvara yaslan, yoksa kafana ateş ederim."

"Ne oluyor lan?" Eli bir kez daha öfkeyle bağıırır. "Otur!" diye bağıırırım, çünkü hala orada durup bana inanamayan gözlerle bakmaya devam ediyor. Sakin kalmaya ve ellerimi sabit tutmaya çalışsam da ellerim titriyor.

Az önce birini vurdum. Eli'yi vurdum. Ve pişman değilim.

Jordan'ı güvende tutmak için gerekliyse pişman değilim. Küçük bir yara. Eli muhtemelen iyi olacak.

Kanayan adam sonunda yatağın ayak ucundaki duvara doğru yanlamasına sendeleyerek gider ve bacaklarını önümde uzatarak oturana kadar duvara kayar.

"Jordan'ı nerede tutuyorsun?"

"Ah, sana adresi verirsem onu kurtaracağını mı sanıyorsun? O benden asla kurtulamaz, Maddie. Beni öldürürsen, onu asla bulamazsın."

"Bu doğru değil. Kings ve polisin yardımıyla, onu bulana kadar 60 mil çapındaki her yeri arayabiliriz.

onu bulana kadar her santimetrekaresi arayabiliriz. Ona bir daha dokunmana izin vermeyeceğim." "O bundan hoşlansa ve benim onu

Gel mi?

"Şu anda nerede olduğunu söyle!" Dişlerimi sıkarak bağıyorum. "Hemen! Şimdi!"

"Vay canına, kızgın ve korkmuşken biraz babana benziyorsun."

Tetiği çektim, bu sefer kasıtlı olarak kafasını birkaç santim ıskaladım.

"Lanet olsun, Maddie! Beni öldürürsen, o da orada ölecek!"

"Nerede?" Dişlerimi sıkarak sorarım.

"Okyanusun ortasında." "Bir tekne de mi?"

Apartman kapısının çalınması bizi keser ve kalbimin atışı daha da hızlanır.

Kahretsin. Aday ya da komşulardan biri silah sesini duymuş olmalı.

"Kal," diyorum Eli'ye. O yatak odasında görünmediği için, gözetleme deliğinden bakıyorum ve Savage Kings'in yeni adaylarından biri olduğunu görünce zinciri çıkarmadan kapıyı açıyorum.

"Her şey yolunda mı? Silah sesi gibi patlama sesleri duydum galiba."

Elimde tuttuğum silahı kaldırıp, "Oops. Dolaptan çıkarırken kazara ateş ettim. Bilirsin, ne olur ne olmaz diye."

"Tamam," der, gözlerini benim dağınık saçlarıma dikerek. Aynaya bakmak bile istemiyorum. "Dikkatli ol."

"Olur," diye cevap verip kapıyı tekrar kapatıp kilitliyorum.

Eli, onu bıraktığım yerde, yatak odasında. Onun üzerine doğru yürüdüm, ama ona ulaşamayacağı bir mesafede durarak silahı ona doğrulttum ve "Jordan'ın şu anda nerede olduğunu söyle yoksa... yoksa seni tekrar vururum" diye tehdit ettim.

"Hadi ama Maddie. Eğleniyorduk. Sen ve ben, ben ve Jordan. Sadece bir gece daha, sonra onu bırakacağım."

Kafamı sallıyorum. "Hayır, yapmayacaksın. Onu öldüreceksin ve sonra beni Vegas'a geri götüreceksin, orada da babama bizim yattığımızı söylememi *isteyeceksin*, böylece o da sonunda seni öldürecek. Neden ölmek istiyorsun?"

"Çünkü bu lanet hayattan bıktım!"

Vay canına. Bunu itiraf etmesini beklemiyordum.

"Bu hayattan bıktın mı?"

"Kim olduğumdan, ne olduğumdan bıktım. Artık bunu yapmak istemiyorum."

"O zaman dur! İnsanlara işkence etmeyi ve öldürmeyi bırak."

"Anlamıyor musun? Duramam. Sanki beynimde bir Eğer varsa bile, bozulmuş ve sonsuza kadar açık konumda kalacak."

"Eli, insanlara zarar vermemeye karar verebilirsin. Bunu yapmaya devam etmek için kendine yapamayacağını söyleyerek bahane uyduruyorsun!"

"Hayır, Maddie. Durduramam. Ben bir canavarım. Hep öyleydim, hep öyle olacağım. Keşke değişebilseydim, ama yapamıyorum."

"O zaman... o zaman durmana yardım edeceğim. Jordan'ın nerede tutulduğunu söyle, ikimiz de durmana yardım edelim."

"Tabii, haklısın," diye homurdandı ve sonra sanki bu ani hareket yarasını daha da kötüleştirmiş gibi baldırına elini uzattı. "Jordan şimdi kafama bir kurşun sıkabilir."

"Ama sanıyordum ki... o senin bunları yapmanı *istediğini* söylemiştin, öyleyse neden özgür kaldığında seni öldürsün ki?"

"Oh, kesinlikle istedi. Ama bunu sana ya da kendine asla itiraf etmez. Muhtemelen senin bunu öğrenme riskini göze almaktansa beni öldürmeyi tercih eder."

"Peki, ona zaten bildiğimi söyleyeceğim, böylece seni öldürmek zorunda kalmayacak."

"Peki ya bizim hakkımızda öğrenirse?" Kahretsin. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Bunu düşünmemiştim. Umarım Jordan neden yaptığımı anlar, onun için yaptığımı. Çoğunlukla.

Bu düşünceleri bir kenara itip şu anki sorunumu çözmeye çalışıyorum. "Ölmek istiyorsan, neden bana seni vurmamı

ya da Jordan'ın intikamını almasına izin vermemi söyle?" "Çünkü bunu Dante'nin yapmasını istiyorum."

"Hayatını sona erdirecek kişinin babam olmasını mı istiyorsun?" "Evet," diye kolayca itiraf ediyor.

"Ama neden?"

"Çünkü Dante beni daha da büyük bir canavara dönüştürmeme yardım etti ve beni öldürmek zorunda kalmaktan nefret edeceğini düşünüyorum. Bu yüzden onu buna zorlamak istiyorum."

"Bu hiç mantıklı değil," diyorum ona.

Omuzlarını silkiyor ve yüzünü buruşturuyor. "Bana mantıklı geliyor."

"Peki. Neyse. Jordan'ı seni öldürmemesi için ikna edeceğime söz veriyorum, böylece beni Vegas'a geri götürebilirsin ve babamın hayatını sonlandırma onuruna sahip olmasını sağlayabilirsin. Anlaştık mı?"

Bacağından kanlar akarken gülerek Eli şöyle der: "Biliyor musun, baban beni vurduğunu öğrendiğinde gülmekten yerlere yatacak. Beni *neden* vurduğunu öğrendiğinde değil, beni silahla tehdit edip kurşunladığın için, evet, çok komik bulacak."

"Eli, kes sesini ve Jordan'ın nerede olduğunu söyle!"

Eli

Seçeneklerimi düşünürken başımı arkamdaki duvara defalarca vuruyorum. İki gece boyunca onu becerip, adımı defalarca haykırdıktan sonra, tatlı, masum küçük Maddie tüm planımı mahvetti.

Onu üç gece boyunca becerecek, motorcu sevgilisini öldürecek ve sonra o da seve seve babasının yanına koşup ona yaptığım tüm kötü şeyleri anlatacaktı.

Bu benim ilk planımdı.

Sonra, Maddie'yi ilk kez çıplak gördükten sonra planım biraz değişti. Üç gece boyunca ona orgazm yaşatırsam bana aşık olacağını düşünmüş olabilirim.

Ne kadar zavallıyım ben?

Maddie asla benim gibi birini istemez. Benden nefret ediyor. Benimle sevişmekten nefret ediyor.

Beni o kadar çok nefret ediyor ki, silahını çekip bana ateş etti. Hayati organlarımı ıskaladığı için şanslıyım. Yine de, bacağımdan akan kanı durdurmazsam kan kaybından ölebilirim. Acısı çok büyük olsa da, Madison Salvato'nun babasının silahını yüzüme doğrultması kadar seksi bir şey olamaz diye düşünerek kendimi zor tutuyorum.

Tanrım, o çok seksi.

Maddie zaten benden yeterince nefret ediyor, ölümümün suçluluğunu vicdanında taşımak istemem.

Dante'nin kızı olmasına rağmen, hala vicdanı var. Cass, kafama kurşun sıkmadan önce iki kez düşünmeyecek tek kızı. Ve iyi bir nişancı olduğu için, Cass bunu 15 metre veya daha fazla mesafeden kolayca yapabilir.

"Eli! Jordan'ın nerede olduğunu söyle!" Maddie tekrar sorar.

Sesindeki öfke, güzel yüzündeki öfke, aşkın neye benzediğini gösteriyor.

O, Jordan'ı seviyor, her ne kadar Jordan ona erkeklerle yatmak istediği konusunda yalan söylemiş olsa da ve o da ona kim olduğu, evli oldukları konusunda yalan söylemiş olsa da.

Onun dürüst olmamasına rağmen Jordan'ın da onu hala sevdiğinden hiç şüphem yok.

Böyle sevmenin ya da sevilmenin nasıl bir his olduğunu asla bilemeyeceğim, ama en azından son birkaç yılda bunu birçok kez gördüm. Dante ve Vanessa, Sophie ve Lochlan, Cass ve Cole var. Şimdi de Maddie ve Jordan var.

Maddie, sevdiği adamı kurtarmak için harekete geçmek istiyor. Zavallı Jordan, Maddie'nin onun erkeklere olan gizli aşkını bildiğini, bizi sevişirken gördüğünü öğrendiğinde çok üzülecek.

Bu drama izlemesi eğlenceli olabilir. Jordan'ın kendi kendini yok etmesi. Maddie ile olan tüm iyi şeyleri, onun tüm sevgisini, kontrol edemediği ilkel bir yanından utandığı için sabote etmesini izlemek çok eğlenceli olabilir.

Belki Jordan onu terk ettiğinde Maddie'nin ağlayabileceği bir omuz olmaya çalışabilirim. Çünkü o güzel aptal onu uzaklaştıracaktır. Maddie, Jordan onun kalbini kırdıktan sonra üzgün ve depresif bir halde benimle Vegas'a dönmeyi kolayca kabul edecektir. Dante bizi yakalayıp beni öldürmeden önce, ikimiz penthouse'da birkaç kez daha sevişebiliriz.

Evet, bence bu kesinlikle işe yarayabilir.

Ve sanırım ben de bu motorcu çocuğa karşı ufak tefek, yumuşak bir his beslemeye başladım. Onun gururu ve utancı uğruna, başına gelebilecek en iyi şeyi feda etmesini tercih ederim. Onun kendine vereceği acıdan daha fazla acı verecek bir işkence yapamam.

"Eli!" Maddie, istediğini vermediğim için öfkeyle bağırıyor. Parmaklarını saçlarına geçirmek için uzanıyor ve saç tellerinde kurumuş spermimin izini hatırlayınca duraksıyor. Siktir, çok eğlenceliydi.

"O, Chance yakınlarındaki 17 numaralı otoyolun kenarındaki bir karavanda. Quarter Farm Road ile otoyolun kesiştiği noktadan batıya doğru yaklaşık yarım mil kadar araziye girmelisin."

"Quarter Farm Road ve Chance yakınlarındaki Highway Seventeen mi?" diye tekrarlar ve elindeki silahı indirir. "Ama sen onun okyanusta bir teknede olduğunu söylemiştin..."

"Yalan söyledim. Keşke büyük bir yatım olsaydı. Mükemmel bir işkence gemisi olurdu, değil mi?"

"Gerçekten orada mı? Jordan, Highway Seventeen otoyolunun yaklaşık yarım saat uzaklığındaki bir karavanda mı?"

"Evet, Maddie, gerçekten orada."

"Teşekkürler!" diyor. Sonra dairede koşuşturarak sütyensiz beyaz bir tişört giyiyor, siyah külot ve tayt giyiyor, hepsini de silahı bir saniyeden fazla indirmeden yapıyor.

Sonunda, telefonunu ve çantasını arar.

"Burada oturup dönmeni beklemeli miyim?" diye soruyorum, tam yatak odasının kapısından çıkmadan önce.

Bir an için benim varlığımı unutmuş gibi bana bakarak Maddie, "Evet, orada kal" diyor.

"Harika. Üçümüzün yeniden bir araya gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Bacağıma saracak bir havlu falan alabilir miyim?"

"Tamam," diye homurdanır, banyoya girip geri döner ve havluyu yüzüme atar. Bacağımyı sardığımyı bir süre izler ve sonra "Kelepçeler için anahtar lazım mı?" diye sorar.

Ah, lanet olsun.

Cüzdanımı çıkarıp, karavan anahtarını ve kelepçelerin anahtarını çıkarıp, ikisini de ayaklarının yanındaki yere attım.

Onları alır ve tek kelime etmeden gider.

Onun peşinden gidebilirdim. Küçük kanayan yaraya rağmen hala yürüyebiliyorum. Acıyı seviyorum.

Ama ben, işlevsiz çiftin apartman dairesinde olduğum yerde kalıp zamanımı bekliyorum. Burada oturup onların şovu bana getirmesini bekleyebilecekken neden peşlerinden koşayım ki?

Jordan

"Jordan?"

Aniden adımın haykırılmasıyla uykumdan uyanıyorum.

Rüya görmüş olmalıyım, çünkü Maddie'nin sesi beni çağırıyor gibiydi. Gerçekte, onu bir daha asla görmeyeceğimi, onunla konuşmayacağımı, ona dokunmayacağımı biliyorum. O çılgın piç, beni kazara öldürene kadar ya da sıkılıp kasten öldürene kadar bana işkence edecek.

Karavanın kapısı açılır ve Eli'nin pizza veya keklere halüsinasyon görmem için bir şey kattığından eminim.

Maddie'nin kan, sperm ve ölüm kokan bu iğrenç insan kaçakçılığı karavanında, masaya çıplak bir şekilde bağlanmış halde bana bakıyor olması imkansız. "Aman Tanrım," diye haykırıyor halüsinasyon Maddie. Onun hüznü kahverengi gözleri beni görünce gözyaşlarını geri çekiyor.

Kahretsin. Bu o. Gerçekten o.

Onu gördüğüme sevindim, rahatladım, ama içimdeki küçük bir parça... dehşetle dolu çünkü hiçbir şeyin

önceki gibi olmayacağını biliyorum. Şimdilik, elimden gelenin en iyisini yapıp rol yapmaya çalışacağım.

"Hey, bebeğim. Beni özledin mi?" diye şaka yapıyorum.

"Jordan... Çok üzgünüm," diyor, avucuyla burnunu ve ağzını kapatıp ağlamaya başlıyor.

"Sorun yok. Ben iyiyim. Gerçekten. Sadece, bu kilitleri açmayı denemek ister misin?" Ona göstermek için bileklerimi ve ayak bileklerimi olabildiğince yukarı kaldırıyorum. Öncelikle, bu sert ve rahatsız masadan kalkmak istiyorum. "Anahtarları nerede sakladığını bilmiyorum."

"İşte." Parmakları arasında küçük bir anahtar tutuyor. "Anahtar bende."

"Harika." Eli'den anahtarları nasıl aldı acaba? "O geri gelmeden buradan gidelim."

"Acele etmek için çok fazla endişelenmemiz gerektiğini sanmıyorum." Maddie koşarak gelir ve önce kelepçeli ayak bileklerimle ilgilenmek için çömelir, umarım işediğim su birikintilerini kaçırır. Ellerini anahtar deliğinde çalıştırırken yapraklar gibi titriyorlar. Kelepçelerin düşerken çıkardığı ses hem rahatlama hem de dehşet verici.

Tanrım, Maddie'ye olanları, Eli'nin bana saatlerce, günlerce yaptıklarını nasıl açıklayacağım?

Açıkladırıamam. Açıklamayacağım da.

Bilmek zorunda değil.

Neden çıplak olduğumu sorarsa, Eli'nin beni önce nereden keseceğine karar vermeye çalışıyordu gibi bir şey uydururum.

O kabine girip bir bileğimi çözdükten sonra sonuncusunu da açmak için eğildiğinde başımı masaya yasladım. Kelepçeler çıkarılır çıkarılmaz masaya oturdum ve Maddie boynuma sarıldı.

"Çok üzgünüm. Çok, çok üzgünüm," diye fısıldayarak tekrarlar. "Sorun değil, bebeğim. Senin suçun değil."

"Ama bu benim hatam," diyor, başını kaldırarak. Yanaklarından akan gözyaşlarını görmek kalbimi parçalıyor.

kollarımı yeterince yukarı kaldırıp gözyaşlarını silebileceğimi hatırlamam biraz zaman alıyor, ama artık kollarım serbest olduğu için bunu yapıyorum, günlerdir kullanmadığım için titriyor olsalar da.

"Eli... benim için buraya geldi."

"O hasta bir pislik," diyorum ona. "Bu onun suçu, sadece onun. Şimdi, hadi buradan gidelim."

"Yürüyebilir misin?" diye soruyor Maddie. Gözleri çıplak kucağıma düşüyor ve hemen yüzüme geri dönüyor.

"Bacaklarım ve kollarım oldukça uyuşmuş durumda, ama birkaç dakika sonra çalıştırmayı başarabilirim sanırım."

O başını sallar ve "Peki ya giysilerin? Giysilerin nerede?" der.

"Şurada." Tezgâhın üzerinde, Maddie'nin cupcake'lerinin kaldığı kavanozdan yaklaşık 30 cm uzakta duran yığını işaret ediyorum. O da onu görüyor ve bir an duraksıyor, sonra yığını alıp bana getiriyor.

Sonra, boxer şortumdan başlayarak, tek tek giysilerimi giymeme yardım ediyor.

Her gün yaptığım bir şey için onun yardımına ihtiyaç duymam çok saçma geliyor.

Ya da Eli tarafından rehin alınmadan önce her gün yaptığım bir şey. Neyse ki telefonum kapalı ama hala kot pantolonumun cebinde. Açtığımda bataryası bile bitmemiş.

Sonunda, ayağımı ikinci bağlanmamış sol çizmeye sokuyorum ve artık gitmeye hazırız. Zemini kaplayan siyah plastiğin üzerinde durduğumda biraz sendeliyorum, bu yüzden Maddie kolunu belime dolayarak kapıya doğru yürürken dengemi sağlamaya çalışıyor.

Sadece mümkün olduğunca çabuk dışarı çıkmak istiyorum. Serbest bırakıldıktan sonra Eli'nin gelip Maddie'ye zarar vermesi ya da beni tekrar zincirleyip Maddie'ye onun bana zarar vermesini izletmesi çok acımasızca olurdu. Çünkü Eli'nin Maddie'ye zarar vereceğini sanmıyorum.

Çevremizde kimse yok, yakınlarda bir yol bile yok.

"Arabaya gitmek için biraz yürümek gerekiyor," diyor. "Çimlerdeki aşınmış yolu fark etmemiş olsaydım, saatlerce arardım."

"Beni nasıl buldun?" diye soruyorum.

Yüzüne bakarken, "Eli'yi vurdum ve bana söylemesini sağladım," diyor.

"Eli'yi vurdun mu?" diye

haykırıyorum. "Evet."

Kahretsin.

"O... o öldü mü?"

Onun ölmesini mi, yaşamasını mı istediğimden emin değilim, bu çok saçma.

"Hayatta," diyor Maddie. Rahatlama hissi çok kafa karıştırıcı. Sonuçta, beni onun rehin tuttuğu, bir masada çıplak ve bağlı haldeyken kurtardı. "Onu dairede bıraktım. Ve... sana onu öldürmeyeceğine dair söz verdirteceğimi söyledim."

"Ne?" diye bağıyorum. "Neden böyle bir şey yaptın?" diye soruyorum ona.

Bana dönerek, "O ölmek istiyor, Jordan. Sadece bunu senin yapmanı istemiyorum," diyor.

Siktir.

Maddie, Eli ve benim yaptığımızı öğrenirse... bana bir daha eskisi gibi bakmayacaktır. Onun ölmesini istemem gerekir. O hayatta olduğu sürece, Maddie'yi kaybetme riski çok büyük.

"Yani, beni kaçırın ve günlerce işkence eden adamı öldüremeyeceğimi mi söylüyorsun?"

"Onu öldüremezsin demiyorum. Öldürmemenizi rica ediyorum. *Lütfen.*"

"Neden?"

O çılgın piçi vurduktan sonra onu öldürmemem için yalvarıyor, bu hiç mantıklı değil. Ta ki... "Sana ne yaptı, Maddie?" diye endişeyle soruyorum. Bunca zaman, onun benimle nasıl oynadığına o kadar odaklanmışım ki, babasının öfkesi ve Eli'nin ona aşık olduğu gerçeği sayesinde onun güvende olacağını düşünmüştüm.

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum." Kahretsin. O zaman durum kötü olmalı.

"Neden?" diye soruyorum ona yumuşak bir sesle.

"Çünkü bunun hakkında konuşmak istemiyorum!"

"Tamam. Özür dilerim," diye cevap veriyorum.

"Siktir. Bekle," diyor ve karavana dönüyor. "Bu cehennemi yakmalıyız."

Siktir. Benim DNA'm da ölü adamın ve Eli'nin DNA'sı ile birlikte orada.

"Hemen dönerim," diye cevaplar Maddie ve karavanın üç basamağını koşarak çıkar, içeri girer.

Kapıyı bir sonraki sefer açtığında, koyu duman onu takip ediyor. "Ee?"

"Mutfak ocağını açtım ve Eli'nin kıyafetlerini üzerine attım. Ateş aldıklarında, bir gömleği yakıp koltuk minderinin üzerine attım. Umarım geri kalanı da yakında tutuşur ve ormanı yakmaz."

"Umarım," diye onayladım. "Beklemeli miyiz?"

"Hayır. Arabaya varır varmaz bu bölgede duman gördüğümüzü bildirmek için arayacağım.

Yanan karavandan uzaklaşıyoruz ve arkamızda patladığında şarapnel parçalarından kaçınmak için yeterince uzaktayız.

"Tanrım. Daha hızlı, daha hızlı hareket etmeliyiz," diye mırıldanırken Maddie'nin kolunu tutup onu uzaklaştırıyorum. "Alevler benzin deposuna ulaşmış olmalı. Şimdi kesin birileri görür ve ihbar eder."

En azından şimdiye kadar DNA'm yanmış olmalıdır. Eli'nin bu sabah ölü adamı kaldırması iyi oldu.

Maddie ve ben yürürken başka bir kelime bile etmiyoruz. Sonunda, ehliyeti olmamasına rağmen satın almasına yardım ettiğim arabası, otoyolun kenarında park edilmiş olarak görünüyor.

Yolcu kapısı kilitli değil, ben kapı kolunu tutup içeri girerken Maddie sürücü tarafına geçiyor. Pedallara basacak kadar ayaklarıma henüz güvenmiyorum.

O kapısını kapattıktan ve ben de kapımı kapattıktan sonra, kapıları kilitlemek için düğmeye basıyor ve ikimiz de rahat bir nefes alıyoruz.

"Üzgünüm, Jordan," diyor tekrar, arabayı çalıştırıp yol kenarından otoyola çıkmadan önce.

"Özür dilemeyi bırak. Senin suçun değil. Beni kurtardın." Karımın beni kurtarmaya gelmesi nedeniyle kendimi devasa bir korkak gibi hissettiğimi söylemiyorum ama... evet, öyle hissediyorum. Bu da aklıma şunu getiriyor... "Vegas'ta tanıştığımız gece evlenmedik, değil mi?"

"Ne?" Maddie bana o kadar sert bir bakış attı ki, araba sağa kaydı, lastikler çakıllara değdi ve sonra tekrar yola döndü.

"Eli dedi ki..."

Kafasını sallar, birkaç gündür yıkanmamış gibi sert ve yağlı görünen uzun kahverengi saçları zar zor sallanır. "Hayır, evli değiliz. Sana yalan söylediğim için üzgünüm, ama Vegas'tan çıkmak için çaresizdim."

"Vegas'tan çıkmak için çaresizdin, tabii, anlıyorum," diyorum ona. "Ama Rockland'a vardığımızda bana gerçeği söyleyebilirdin."

"O zaman beni kovardın! Annen muhtemelen beni şehirden sürerdi."

"Hayır, yapmazdı."

"Josie benden nefret ediyor, Jordan. Özellikle de sen kaybolduktan sonra..."

"Senden nefret etmiyor, ama neyse. Bana yalan söylemek için onu bahane olarak kullanmayı bırak."

"Tamam. Belki... İlk başta, belki de sadece evlilik yüzünden benimle birlikte olduğunu düşünmüştüm."

"Seni daireden kovmazdım," diye dürüstçe söylüyorum. "O uçakta uyandığımda yüzünü gördüğüm anda sana aşık oldum. O gecedan önce olanları pek hatırlamıyorum... Bana ilaç mı verdin?"

"Hayır, kendi kendine sarhoş olup bayıldın."

Doğru. Caesar's Palace barında Maddie ile tanıştığımda sarhoş olduğumu hatırlıyorum. Sarhoş olmayı planlamamın nedeni, Savage Kings'in geri kalanından uzak, Vegas'taki son gecemde, bir erkekle birlikte olmaya çalışmak

bir erkekle birlikte olmaya çalışacaktım, böylece bunu kafamdan silip, bir kez ve sonsuza kadar unutacaktım.

Sonra Maddie, beyzbol şapkası takmış, neredeyse bir erkek gibi görünen bir şekilde yanıma oturdu ve yüzünü bana çevirip gülümsedi.

Boğazımı temizleyerek, "Tamam. Başka ne var?" dedim. "Başka ne mi?"

"Bana başka ne konuda yalan söyledin?"

Parmakları direksiyonu sıktı. "Şey, benim gerçek adım Madalyn değil, Madison. Eli sana babamın kim olduğunu söyledi mi?"

"Dante Salvatore ya da öyle bir şey, Vegas'ta bir İtalyan mafya üyesi, değil mi?"

"Evet. Ve soyadım Salvato."

"Eli baban için mi çalışıyor?" "Evet."

"Yani seni Vegas'a geri getirmek için mi buraya geldi?" "Evet."

"Onunla geri dönecek misin?" diye soruyorum.

Gözlerini Rockland'a giden yola çevirmeden önce bana hızlıca bir bakış atarak, "Vegas'a dönmemi mi istiyorsun?" diyor.

"Hayır. Kalmanı istiyorum."

"Eli ile geri dönmezsem, babama nerede olduğumu söyleyecek ve o zaman karar bana kalmayacak. Buraya gelecek ve seni... muhtemelen ben ona yapma diye yalvarmadan önce öldürecek."

Buna ne cevap vereceğimi bilmiyorum. Söylemek istediğim şey, onun yetişkin bir kadın olduğu ve geri dönüp dönmemenin kendi kararı olduğu. Ama şimdilik dilimi tutuyorum.

Sonra gittiğim gittiktenbir birkaç gün bu
garip nasıl normal Maddie

. Kulübün aday üyelerinden biri hala gizleniyor ve ben ona gitmesini, her şeyin yolunda olduğunu söyledim, ki bu büyük bir yalandı.

Belki de farklı olan benimdir diye düşünmeye başlıyorum, çünkü apartmanımız birkaç gün önce ayrıldığımdan beri hiç değişmemiş gibi görünüyor. Tabii, yatak odamızın duvarına yaslanmış pislik hariç.

Bacağından kan sızdığını görünce Maddie'ye yatak odamızda ne halt ettiğini sormaya başlıyorum.

"Tanrım. Onu gerçekten vurdun!" Bana vurduğunu söylediğini biliyorum, ama yine de inanamıyorum.

"Kesinlikle öyle yaptı." Pislik herif bunu sanki kendisi de inanmıyormuş gibi söylüyor ama garip bir şekilde onunla gurur duyuyor gibi geliyor. "Neyse ki acıyı seviyorum, ama şimdi ne olacak Maddie? İkimiz beni burada kan kaybından ölene kadar oturtacak mısınız?"

Hayır, bu ona ağzını açması için çok fazla zaman verir. Ama pislik herif silahımı çöp kutusuna attı ve Maddie onu öldürmememi istedi, bu yüzden onun silahını bana vereceğini sanmıyorum. Sanki o onun için önemliymiş gibi "lütfen" bile dedi.

"Ee, Maddie?" diye sordu Eli.

"Henüz bilmiyorum. Ben Jordan'la konuşurken sen orada otur." Çantasından silahını çıkarır ve o pisliğe doğrultur. Ben ise apartmanın merdivenlerini çıkmaktan yorgun düşen bacaklarımla yatağa otururum. "Jordan demişken, ona bir daha dokunursan bu silahı sana boşaltırım. Duydun mu Eli?" Maddie, tamamen yabancı biri gibi görünüyordu. Seksi bir yabancı, ama yine de.

"Bekle. Ne dedin?" diye soruyorum ona. "Bana bir daha dokunursa ne demek istiyorsun?"

Eli kahkahalar atarken Maddie bana dönüp üzgün, köpek yavrusu gibi gözlerle bakar. "Jordan, sana ne yaptığını biliyorum."

"Tam olarak neyi biliyorsun? Sana ne saçmalıklar anlattı?" diye soruyorum, titrek ayaklarımla ayağa kalkarken.

"Seni nasıl işkence ettiğini, orgazm olmanı engellediğini biliyorum."

Siktir. Bu sefer o orospu çocuğunu kesinlikle öldüreceğim.
"Sana söyledi mi? Sen ona söyledin!"

"Daha da iyisi, ona izlettim," diye cevaplar Eli, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

Az önce *izlemesine* izin verdin mi dedin?

"İzlemesine izin verdin de ne demek?"

"Canlı video yayını vardı," diye açıklıyor Maddie sessizce, sonra alt dudaklarını ısırtıyor.

"Hayır, yoktu."

"Senin yüzünü gömleğimle örtmüşken kurdum." "Aman Tanrım." Bunu hatırlıyorum, onun kokusunu taşıyan gömlek. Sonra o gömleği çıkardıktan sonra olanlar. "Gördün mü... bana yaptıklarını gördün mü?" diye soruyorum Maddie'ye.

"Evet, ve sana tüm bunları yaşattığı için çok üzgünüm, Jordan."

Acıma. Sesi acıma dolu. Ve o, beni karavanda bulduğunda bile, başından beri bunu biliyordu.

"Seni öldüreceğim!" Eli'ye bağıriyorum.

"Lütfen yapma," diye yalvarır Maddie, avucunu göğsüne koyarak önüne geçer. "Bu... utanılacak bir şey değil, Jordan. Eğer... bundan zevk aldıysan sorun değil."

"Zevk almadım!"

Yalan söylediğimi bildiğini ama bunu yüzüme vurmayacağını belirten bir bakış atıyor bana.

Sanki aklımı okumuş gibi, Eli, "Ah, bebeğim. Hoşuna gittiğini biliyor. Ne kadar sert olduğunu gördü. Ses yoktu ama eminim, devam etmem için yalvarırken dudaklarından 'lütfen' kelimesinin çıktığını görebilmiştir."

"Oh, lanet olsun," diye mırıldanarak yatağın kenarına oturup yüzümü ellerimle kapattım. Ölmek istiyorum. Yatağın içine gömülüp sonsuza kadar ortadan kaybolmak istiyorum.

"Sorun yok, Jordan. Seçeneğin yoktu," diye fısıldıyor Maddie yanımdan.

"Her saniyesinden zevk almamış gibi davranma," diyor Eli. Sonra ekliyor, "Maddie, ona sana ne yaptığımı anlat, böylece kendini daha iyi hisseder. Ona, dilimi ve sikimi nasıl yalvardığımı anlat."

"Ne?" Ellerimi bırakıp ayağa kalkıyorum, ikisinin arasında, sonra da dağınık, yapılmamış yatağıma bakıyorum. Maddie her zaman yatağı mükemmel yapar. Havada güçlü bir lastik ve sperm kokusu olduğunu söylemeye gerek bile yok. "Maddie? O da seni bağladı mı?" Başlıkta, yatakta kelepçe ya da bir tür ip arıyorum, ama yok.

Eli, tüm konuşmayı çok komik bulmuş gibi kahkahalar atıyor. "Hayır, onu zorlamadım. Tek yapmam gereken sormaktı, o da istediğim her şeyi yaptı. *Maddie, dizlerinin üzerine çök de ağzını sikebileyim. Maddie, gel, kıcını sikimin üzerine oturt ve sür. Maddie, bacaklarını daha fazla aç da seni tekrar yiyebileyim.* O kısmı gerçekten çok sevdi. Muhtemelen dilimle sikmekle onu arkadan sikmek arasında bir çekişme vardı. Hayatının en iyi seksiymiş gibi benim adımı inleyerek söyledi. Ama eminim senin sikinde de aynı şekilde boşalıyor, değil mi?"

"Maddie..." Boğazım düğümleniyor, ona bakarken sessizce bana onun yalan söylediğini söylemesi için yalvarıyorum. Söylediği her kelimenin sadece beni eziyet etmek için kullandığı bir yöntem olduğunu ve bunların hiçbirinin gerçekte yaşanmadığını.

Dudaklarını ıslatarak, gözlerini yere indirerek, "Onunla bir anlaşma yaptım" diyor. Anlaşma, diyor, lanet olası bir inkar değil.

"Ne tür bir anlaşma?"

"Onunla üç gece geçirirsen, sana zarar vermeden gitmene izin verecek."

"Üç gece mi? Onunla üç gece mi?" diye bağıyorum, sesimin tonu her kelimeyle yükseliyor. "Yani... vücudunu üç kez kullanmak değil, üç gece boyunca seni sikmek mi?"

"Dün gece sadece ikincisiydi," diyor, gözlerini bana kaldırmadan.

"Sadece ikinci... Tanrım, Maddie! Ne düşünüyordun?"

O, öfkeyle ellerini beline koyar. "Senin nerede olduğunu ve onun sana ne yapacağını bilmediğimi düşünüyordum! Anlaşma, onun sana zarar vermesini veya seni öldürmesini engellemekti. *Hepsi* senin için yapıldı!"

"Yaşadığın tüm orgazmlar benim içindi. Tabii," diye alaycı bir şekilde gözlerimi deviriyorum. "Ve sen gerçekten o orospu çocuğunun sözünü tutacağını mı sandın?" diye soruyorum ona.

"Bu konuda haklı," diyor Eli.

Parmağımı yüzüne doğrultarak onu uyardım, "Sen çeneni kapat ve bu işe karışma."

"Jordan, özür dilerim, tamam mı? Düşündüm ki... Onu vurup sana nerede olduğunu söylemesini talep edecek cesareti bulana kadar yapabileceğim tek şeyin bu olduğunu düşündüm!"

"Neden önceki gece onu vurmadın?" diye merakla soruyorum.

"Bu çok iyi bir soru," Eli başını sallayarak onaylar. "Silahın vardı, kaçarken babandan çaldığın silah, öyleyse neden ilk gece beni vurmadın, Maddie?"

O, başparmağını ısırarak şöyle diyor: "Ben... Sanırım onu yanlışlıkla öldürebilirim ve senin nerede olduğunu asla öğrenemeyebilirim diye düşündüm."

"Saçmalık!" diye bağırırım. "Hoşuna gitti!" Bana bakmayınca Eli'ye dönerim. "Hoşuna gitti, değil mi?"

"Tabii ki hoşuna gitti. Her gece kaç kez orgazm olduğunu sayamadım."

Vay canına. Bu konuda Maddie'den daha çok gerçeği Eli'dan mı öğreniyorum? Bana verdiği tek şey yarı gerçekler ve düpedüz yalanlar.

"Sen onu sikerken gerçekten boşaldı mı?" diye soruyorum ona.

"Bir sürü kez. Neden? Senin sikinde orgazm olmuyor mu?"

"Genelde olmuyor."

"Siz ikiniz, sanki ben burada değilmışim gibi hakkımda konuşmayı keser misiniz!" diye bağırır Maddie.

"Sadece notlarımızı karşılaştırıyoruz," diyor Eli. "Ve görünüşe göre Jordan'a bazı ipuçları vermem gerekiyor. Belki bir gösteri daha iyi olur."

"Kapa çeneni!" diye bağırırım ona. Maddie'ye sorarım, "Ne oluyor Maddie? Nasıl onun seni defalarca sikmesine izin verdin?"

"Seni korumaya çalışıyordum! Eli'nin sana neler yapabileceğini bilmiyorsun."

"Oh, inan bana, şimdi biliyorum. Onun seni becerip sonra sözünü tutacağını düşündüğüne inanamıyorum."

"Başka ne seçeneğim vardı ki?"

"Mesele şu, Maddie. Onunla başa çıkabilirim. Beni kurtarmana gerek yoktu."

"Onunla tam olarak nasıl başa çıktın, Jordan? Sikini ağzına alıp daha fazlasını isterken onunla başa çıktığını mı sanıyorsun?"

"Senin aksine *benim* başka seçeneğim yoktu!" diye hatırlatıyorum ona. "Kelepçeli ve bağlı olduğum için onu terk edemedim ya da durduramadım. Ama sen, onunla anlaşma yaptın ve kendi isteğinle onunla yatmaya razı oldun! Hangisi daha kötü bilmiyorum, bana söylediğin onca yalan mı, yoksa beni bu kadar kolay aldatabilmen mi? Sanki seni tanıımıyormuşum gibi!"

"Özür dilerim! Onunla yattığım ve yalan söylediğim için özür dilerim. Sana yalan söylemekten *nefret ettim*, ama hapishanemden kaçmanın tek yolu buydu."

"Hapishanen. Hadi ama."

"Babam bir gangster!" "Ee?"

"Yani, kumarhaneden ayrılmama izin vermedi. Üniversiteye gidemedim, normal bir hayatım olmadı. Hiç arkadaşım yoktu."

"En azından çocuğa Dante'nin neden bu kadar koruyucu olduğunu söyle," diye araya girer Eli, yine lafını keserek.

"Babamın, ona zarar vermek için beni öldürecek düşmanları var." "Bu yüzden kaçman çok aptalcaydı," diye mırıldandı Eli mırıldanır.

"Burada kimse kim olduğumu bilmiyor. Babamın kaybolduğumu kamuoyuna duyurmayacağından emindim. Jordan da bir motosiklet kulübünün üyesi. Onlar kolay lokma değiller. Savage Kings silah taşır ve kendilerine zarar verenlere zarar verir."

"Evet, bebeğim seni benden ve kapına kadar getirdiğim lanet olası insan taciri özel dedektiften korumak için *harika* bir iş çıkardı. Ona bunu belirten küçük bir altın rozet takalım mı?"

"Siktir git!" Eli'ye bağıryorum.

"Senin sikini tercih ederim," diye cevaplar. "Maddie'yi güvende tutmak için seni sikmeme izin verir misin?"

Maddie'nin Eli'yi neden bu kadar çabuk içine aldığını sonunda anladığımda öfkem diner.

"Neyse ki, bir daha sana dokunması gerekmeyecek," diyor Maddie Eli'ye. Bana ise, "Belki de Vegas'a geri dönüp senin için bu kabusu sona erdirmek en iyisidir," diyor.

Hayır.

Sözlü olarak söylemiyorum ama içimden öyle düşünüyorum.

Yaşadığımız onca şeyden, tüm yalanlardan ve aldatmalardan sonra bile, Maddie'nin gitmesini istemiyorum.

"Maddie, tatlım, sen istemediğini düşünseydim sana beni sikmeni önerir miydim sence?" diye sorar Eli. "Oğlanın istediğini bilmesem onun sikini emer miydim sence? Her saniyesinden zevk aldı. Kabul etmiyor olabilir ama ben bunları bilirim. Eminim şimdi de ilk sen yaptığın için intikam almak için beni sikmek istiyordur."

Maddie

Jordan yaklaşır ve eğilir, Eli'yi yarı düğmeli gömleğinin önünden yakalar, sağ yumruğunu sanki ona vuracakmış gibi sıkar. Eli'nin eğitimli bir MMA dövüşçüsü olduğunu muhtemelen bilmiyordur. Jordan onunla kavga etmeye başlarsa, Eli kurşun yarasıyla yerde yatarken bile kazanamaz.

"Jordan, özür dilerim. Lütfen! Gideceğim. Hemen şimdi."

"Bu boktan kasabada seni bulduğum andan itibaren bu kararın sana ait olduğunu mu sanıyorsun? Bu benim için, Maddie. Ve onun için," diyor Eli, Jordan'la kavga etmekten hiç de endişeli görünmüyor. Aslında, Jordan'ın vücudunun üzerinden beni sakın bir şekilde inceliyor. "İkimizi birlikte izlemekten sen de keyif alacaksın bence."

"Hayır, hoşuma gitmeyecek!"

"Bu konuda da yalan mı söylüyor?" diye sorar

Jordan Eli'ye. "Tabii ki."

"Tahmin etmiştim," diyor Jordan, Eli'nin dudaklarına yaklaşmadan önce.

İkisi, sanki doyamayacaklarmış ve dünyanın sonu gelmiş gibi, dillerini birbirlerinin ağızlarının derinliklerine sokarak öpüşüyorlar.

Ve ben şaşkınım. Kırgınım. Sanki Jordan büyük yalanını yüzüme vuruyor, benimle olmaktansa Eli gibi bir canavarla olmayı tercih ettiğini kanıtlıyor.

Benim kim olduğumu bilmediğini söyledi, peki, aynı şey onun için de geçerli. On beş aydır birlikte yaşadığım bu adamın kim olduğunu hiç bilmiyorum.

Jordan'ın telefonu kot pantolonunun arka cebinden dışarı çıkmış. Onun telefonuna hiç bakmadım, o da benimkine hiç bakmadı çünkü birbirimize güveniyorduk.

Artık öyle değil.

O dikkati dağılmışken, cihazı çıkarıp onun sakladıklarını kendim görmek istiyorum.

Bu, onu öpücükten uzaklaştırır.

"Hayır! Maddie. Lütfen yapma," Jordan dönüp yalvarır. Onun şifresini kullanarak cihazın kilidini çoktan açmışım, sahte yıldönümümüz olan sıfır-altı-bir-sekiz.

"Oh, hayatta olmaz. Artık ona o isimle hitap edemezsin. Ona Maddie diyen tek kişi benim," diyor Eli.

Telefonuna girdiğimde, daha önce hiç umursamadığım arama geçmişini kolayca açtım. Erkeklerin diğer erkekleri siktiği videolarla doluydu.

Eli haklıydı. Jordan biseksüel, belki de erkekleri tercih ediyor.

"Neden bana söylemedin?" diye soruyorum ona, oynatılan videolardan birinin ekranını göstererek.

"Senden *bir* şeyi sakladım," diye cevaplar. "Neden bana kim olduğunu söylemedin, ya da bilmiyorum, aslında evli olmadığımızı?"

"Şu anda bunu yapamam," diyorum, başımı sallayarak ve telefonunu ona geri atarak. "Gider misin?"

"Gitmek mi?"

"Evet, git ve Eli'ye bir doktor bul."

"Ciddi misin?"

"Onu öldürmekten sorumlu olmak istemiyorum. Ve... şu anda sana bakamıyorum."

İkimiz de birkaç saniye boyunca birbirimize bakıyoruz, muhtemelen ikimiz de aynı şeyi düşünüyoruz.

Karşımdaki adamın gerçekte kim olduğunu ya da aramızda ne olacağını hiç bilmiyorum.

"Silahı bana ver. Ben bu işi bitireceğim," diyor Jordan, yani Eli'yi öldürene kadar ona daha fazla kurşun sıkacak.

"Hayır. Onu öldüremezsın. Hem az önce onu öpüyordun!"

"Maddie, o kötü piç kurtarılamaz. Bunu biliyorsun, değil mi? O olmadan dünya daha iyi bir yer olacak."

"Onunla hayatının en güzel öpücüğünü paylaşmış gibi öpüştün!" diye hatırlatıyorum ona. "Şimdi de onu öldürmek mi istiyorsun?"

"Jordan, sana benim sikimi ağzına almayı ne kadar sevdiğini söylemeden önce ölmemi istiyor," diye bağıyor Eli bize.

Vay canına. Ben böyle bir şey görmedim.

"Bu doğru mu?" Jordan'a soruyorum. "Sen... bunu sevdin mi?"

"Çok sevdi!" Eli bağıyor. "Saatlerce beni emdi. Üç kez boğazına boşaldım."

"Onu öldürmeme izin ver, Maddie," diyor Jordan, çenesini sıkıp yanakları koyu kırmızıya dönerek. Utanıyor. Utanç duyuyor. Ve bu duygularını Eli'dan çıkarmak istiyor. Bu adil değil.

"Hayır. Onu öldürürsen, seni asla affetmem." "Bu saçmalık, Maddie!"

"Ona öyle deme!" Eli bağıırır.

"O sana takıntılı. Anlamıyor musun?" Jordan, yerde kanlar içinde yatan adamı işaret ederek sorar. "O seni bulup babana geri götürmek için burada değil. Seninle ve benimle oynuyor. Ve seninle oynamaktan sıkıldığında..."

"Bana zarar vermez," diyorum kendinden emin bir şekilde.

"Evet, incitecek. Ve muhtemelen fırsatını bulur bulmaz beni öldürecek."

"Onu ikna edeceğim."

"Evet, çünkü ilk seferinde üç gece onunla yatmayı kabul ettiğinde bu çok iyi sonuç vermişti!"

"Bunun için bana kızamazsın," diyorum ona. "Sen ve o da aynı şeyi yaptığınız halde."

"Beni öldüreceğinden emindim, Maddie. Tek nedeni bu..."

"*Saçmalık*," diye bağırır Eli. "O benim ve benim sikime azgındı, Maddie. Senin ona asla veremeyeceğin bir şey."

"Yalan söylüyor," diyor Jordan, ama ikna edici değil.

"Bak, tüm bunları sonra konuşabiliriz. Şu anda, şu anda onu tedavi edecek birini bulmalıyız."

"Onu psikopat bir katil piç gibi değil de, sıradan bir insan gibi tedavi etmek mi istiyorsun?"

"Evet. Lütfen, Jordan."

"Beni öldürebilmesi için onu kurtarmak aptalca olur."

"Eli, Jordan'a bir daha zarar vermeyeceğine ve onu öldürmeye çalışmayacağına söz ver."

"Beni kaçırıp rehin tutan adamlar yatmış olmana inanamıyorum, bir de ona doktor bulmamı istiyorsun. Umarım ölür."

Bu sözlerle Jordan yatak odasından çıkar. Birkaç saniye sonra apartman kapısı çarparak kapanır.

"Kahretsin, bu çok sert oldu Maddie," diye onaylar Eli, ama yine de Jordan'ın ona ölmesini dileyen sert sözlerine şaşırılmış görünür. "Sahte kocanın erkekleri sevdiğinden gerçekten haberin yok muydu? Sanırım seni eğitmek için gelmem iyi oldu, değil mi? Evlilikler güvene dayalı olmalıdır."

"Kapa çeneni. Sadece... kapa çeneni ve senden nasıl kurtulacağımı söyle."

"Ben de bunu anlamaya çalışıyorum. Dürüst olmak gerekirse, ikinizi aynı anda sikmek istiyorum, ama bu lojistik bir zorluk."

" eve git, Eli! Baba'ya beni bulamadığını söyle. O zaman benimle yattığını asla öğrenmek zorunda kalmayacak.

"Sen olmadan geri dönmem mümkün değil. Dante'ye göre, Vegas'a geri dönmeme izin verilecek tek yol seninle birlikte gitmek."

"Neden öyle?"

"Çünkü Dante'yi yine mahvettim. Seni bulmak benim cezamdı."

"Bu sefer ne yaptın?" diye soruyorum ona, yatak odasında volta atarken, hala silahı bir can simidi gibi sıkıca tutuyorum. "Dur. Babam bizim hakkımızda bir şey öğrendi mi?"

"Hayır. Hâlâ senin bekaretini onun yemek masasında, ailesiyle akşam yemeği yediği yerde çaldığımı bilmiyor," diyor, sanki ben masada yatıp onun bana istediği her şeyi yapmasına izin vermemişim gibi. Bazen neden onu durdurmaya çalışmadığımı, neden direnmediğimi merak ediyorum.

"O zaman sana neden kızgın?" diye merakla soruyorum.

"Şey, ona senin kız kardeşini tanıdığımı ve Cole'un onun çatısı altında tavşanlar gibi seviştiğini söylemedim."

"Bekle. Ne?" Bu sözler beni durdurur. "Sophie ve Vanessa'nın oğlu Cole birlikte mi?"

"Hayır, Cass. Sophie evli bir kadın. Birinin o İrlandalı pisliğin karısı olması gerekiyordu. Açıkçası, Maddie, aileni daha önce sormadığın için kendinden utanmalısın."

"Onlar hakkında soru sormaya çalıştım ama sen, taşakların boşalana kadar cevap vermeyeceğini falan söyledin, sonra da kalkıp gittin!"

"Tekrar sorabilirdin," diye mırıldanır.

"Her neyse. Yani Sophie, Lochlan Dunne ile evlendi çünkü... çünkü ben kaçtım mı?"

"Evet."

"Ve Cass, Vanessa'nın oğlu Cole ile mi yatıyor?"

"Evet."

"Vay canına. Babam onu öldürdü mü?"

"Hayır. Cass onun çocuğuna hamile olduğu için Cass ve Cole'u ortak mirasçıları yaptı."

"Cass gerçekten bebek mi bekliyor?" Geçen gün hamile olduğunu söyledi, ama hala inanamıyorum.

"Evet, Cole ve Cass da ben Vegas'tan ayrıldığım gün evlendiler."

"İki kız kardeşim de evlendi mi? Vay canına."

"Bir yıldan fazla süredir yoktun Maddie. Bir yılda çok şey olur."

Uzun bir süre sonra, "Bir yılda senin için ne değişti?" diye sordum.

"Gavin'i öldürdüm."

"Gavin mi? Ben gittiğimde birlikte olduğun striptizci mi?"

"Evet, güzel striptizci."

"Onu neden öldürdün?"

"Dante ve Vanessa'ya ihanet etti. Bulunup Vegas'a geri getirildiğinde, onu boğarak öldürdüm. Cass ve Cole onu gömmek için bir çukur kazdılar, çünkü onu öldürmeleri gerekiyordu."

"Aman Tanrım."

"Onu saatlerce işkence ettim ve kurbanım olduğu ilk gece onu becerdim."

"Jordan'a yaptığın gibi mi?"

"Evet. Biliyor musun, eminim Jordan da benimle sevişirdi."

"Hayır. Jordan'la sevişemezsin!"

"Neden?"

"Çünkü... çünkü onu seviyorum. Gerçekten evli olmasak bile, ona aşık oldum. O iyi bir adam."

"Sana yalan söyleyen iyi bir adam. Muhtemelen kıcını sikerken senin bir erkek olduğunu hayal ediyordur."

Yanaklarım kızardı. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

"Oh, evet. Eminim o bir vers, bilirsin, hem üstte hem de altta olmak ister. Bana ikinizin çok fazla anal seks yaptığınızı söylemiştin, hoşlanmasanız bile. Eminim Jordan ve ben seni aynı anda sıksek hoşuna giderdi."

"Eli!"

"Yapabiliriz. Bir sik amına, diğeri kıçına. O da sana oral seks yapmayı seviyor, değil mi? O seni yalarken ben de onu sikebilirim."

"Eli, dur. Lütfen dur ve git. Vegas'a dönmek zorunda değilsin. Sonunda babamdan kurtuldun. Kurşun yarasını iyileştirdikten sonra istediğin yere gidebilirsin."

"Vegas benim evim, Maddie. Senin de."

Karşı çıkararak başımı sallıyorum. "Artık benim evim değil. Rockland benim evim. Jordan benim evim, şu anda onun sikini bıçaklamak istesem bile."

"Hey, Sophie gerçekten bir adamın aletini bıçakladı!" Eli gülerek diyor.

"Sophie mi? Olamaz."

"Gangster kocası ona da bulaşmış."

"O... Lochlan'la mutlu mu? Yani, bu gerçek bir evlilik mi?"

"Seninkinden farklı olarak, evet, gerçek, resmi bir evlilik. Birbirlerini gerçekten seviyorlar. Neden? Lochlan'ı fırsatın varken kapmadığın için kıskanıyor musun?"

"Hayır. Ayrılma kararımdan asla pişmanlık duymadım," diye dürüstçe cevap verdim. "Burada kurduğum her şey parçalanıyor gibi hissetsem bile."

Jordan

"Jordan?" Colt, Greer'in barına girer girmez haykırır. Pazar günü öğlen vakti henüz gelmemiştir ama içki içmem gerekiyor. Dört Fulton erkek kardeşi ve Thane de çoktan gelmiş, masalardan birinde kart oynuyorlar. Ayağa kalkıp bana doğru koşarlar. Cole bana ilk ulaşır ve kollarıyla beni sarar. "Neredeydin sen? Öldüğünü sandık!"

"Peki sizler burada içki içip kart oynayarak yas tutuyordunuz?" diye alaycı bir şekilde soruyorum ve önce onu, sonra RJ'yi, Thane'i, Bear'ı ve en son Remy'yi kucaklıyorum.

"Siktir, endişelendiğimizi biliyorsun," diyor RJ.

"Her yeri aradık," diye ekliyor Thane.

"Şerif yardımcıları da hala arıyor ve çok kızgınlar," diyor Remy cep telefonuna bir şeyler yazarken. "Aramayı durdurmalarını söyleyeceğim, ama muhtemelen seni tutuklayacaklar."

Siktir.

"Annen kafayı yiyor," diyor Colt. "Bu yüzden buradayım. Onunla bir saniye daha kalamazdım unable to tell her you would be okay when we

senin deli bir katille birlikte olacağından emin değildik." Omzuma yumruk atarak, "Neredeydin sen? Birdenbire ortadan kayboldun. Göz küresi psikopatının seni kaçırdığını düşündük."

"Hayır, sadece... Maddie ile beklenmedik bir işe bulaştım," diyorum onlara, ki bu çoğunlukla doğru.

Eli'nin Maddie'ye yaptığımız şeyi anlatmakla kalmayıp, onu bizi izlemesine izin verdiği için yavaş ve acı verici bir şekilde ölmesini dilesse de, Kings'e o adamları öldürenin ve beni kaçıranın Eli olduğunu söylemiyorum. Onlar kesinlikle onu öldürürler ve Maddie'nin vicdanında onun ölümünün yükü olsun istemiyorum.

Şu anda onu siktiği için ondan nefret etsem de. Hem de defalarca. Bir gün önce, bir yıldan fazla bir süre sonra ilk kez benim sikimde boşaldıktan sonra, onun sikinde boşaldı. Tabii ki, bu beni karısını sikmeyi bilmeyen dev bir bok parçası gibi hissettiriyor. Ya da sahte karımı.

Bu düşünceleri kafamdan atmak için başımı sallayarak Colt'a, "Bu özel sorun, benim burada olmamın sebebidir" diyorum. En yakın masaya oturuyorum, bacaklarım hala tam güçte değil. Buraya gelmek için Maddie'nin arabasını neredeyse mahvediyordum. Herkes sandalye çekiyor, ben de onlara, "Aranızda ev ziyaretleri yapan bir doktor veya cerrah tanıyan var mı?" diyorum.

"Neden doktora ya da cerraha ihtiyacın var?" diye sordu Remy. "Maddie iyi mi?"

"Evet, evet. Maddie gayet iyi." "O zaman neden doktora ihtiyacın var?" diye sorar Colt. "Bir... durum var."

"Söyle hadi, evlat. Bütün gün bekleyemeyiz," diye Remy sinirlenerek söylüyor. "Senin için endişelendiğimiz için günlerdir uyumadık, sabrımız taşmak üzere."

"Evet, söyle bize Jordan. Elimizden gelen her şeyi yapacağımızı biliyorsun," diye Colt beni teselli eder.

Dirseklerimi masaya dayayarak, bilmeleri gereken gerçeği ağzımdan geçiriyorum. "Tamam, Maddie'nin

aslında Madison Salvato, Vegas mafya patronu Dante Salvato'nun kızı."

RJ sonunda "Bir mafya patronunun kızıyla mı evlendin?" diyene kadar, tek aldığım tepki boş bakışlar olur.

"Evet. Yani hayır." Boynumun arkasını ovuşturarak, onlara durumu açıklıyorum. "Aslında evli değiliz."

"Seninle evleneceğine dair yalan mı söyledi?" diye sorar Colt, ben onaylayarak başımı sallayınca sırtarak ekler: "Josie, 'sana söylemişim' demek için can atacak." Hemen ona haber vermek için telefonunu çıkarır.

"Bekle. Dahası var."

"Harika," diye mırıldanır Remy. Elini kaldırarak barın arkasındaki Greer'a işaret eder. "Buraya bir tur daha içki lazım."

"Hemen geliyor," diye bağırır kulüp arkadaşımız. " kid," Bear, quietest Fulton kardeşlerim emrediyor.

"Maddie'nin babası, Vegas'tan kaçtığından beri bir yılı aşkın süredir onu arıyor. Kızının ona haber vermeden parasını ve silahını alıp gitmesinden hiç memnun değil. Hatta o kadar sinirlendi ki, onu bulup geri getirmesi için çalışanını gönderdi."

"Çalışanı mı?" Colt tekrarlar. "Sanırım bu adamın doktora ihtiyacı var?"

RJ'in kocası Thane sırtarak, "Aferin Jordy! Onu vurdun mu? Vurdun, değil mi? Ama neden onu ölmesine izin vermedin?" der.

RJ, kocasının birini öldürme konusundaki kaygısız tavrına sinirlenerek yüzünü avucuyla ovuştururken "Tanrım" diye fısıldar.

"Onu ben vurmadım. Maddie vurdu."

"Maddie bir adamı vurdu mu?" diye sorar Remy, kaşlarını kaldırarak. "Mafya patronu babasının adamını mı vurdu?"

"Evet. Bacağına kurşun saplanmış ya da belki de içinden geçmiş. Çok yakından bakmadım. Şimdi kendini suçlu hissediyor ve

kan kaybından ölmesini istemiyor, bu yüzden onu tedavi edecek birini bulmamı istedi."

"Ama onu ölüme terk etmek mi istiyorsun?" diye tahmin ediyor Colt.

"Evet ve hayır. Onun ölmesini istiyorum, ama Maddie'nin onu öldüren kişi olmasını istemiyorum, anlıyor musun? Bu yüzünden sonsuza kadar kendini mahvedecek."

"Yani, sen onu öldürene kadar bu adamı iyileştirmeye çalışmalıyız?" diye sorar Remy.

"Evet, özetle öyle."

"Vay canına," diye mırıldanır Colt. "Annen çok kızacak. O kızın sorunlu olduğunu hep söylediler. Meğer tamamen haklıymış."

Eli

"Bacağın... bacağın nasıl?" Maddie, yatak odasında volta atarken tırnaklarını sinirli bir şekilde çiğneyerek sorar.

"Acıyı severim," diye hatırlatırım, böylece beni vurduğu için çok suçlu hissetmesin. Yine de ona sorarım, "Ben ölürsem ne yapacaksın, Maddie?"

Benden gözlerini kaçırarak, "Sen ölmeyeceksin," diyor.

"Peki ya ölürsem? Hayatının geri kalanını, sadece seks isteyen motorcu çocukla mı geçireceksin?"

"Benden bazı şeyleri saklamasına rağmen Jordan'ı seviyorum. İstedğim şey buydu, basit, normal bir hayat."

"Burada gerçekten mutlu musun? Vegas'ı özlediğin hiçbir şey yok mu?"

"Cass'i özlediğimden daha çok babamı ve Sophie'yi özlüyorum, ama evet, eve dönsem olabileceğimden daha mutluyum burada."

"Ben öldüğümde beni özleyecek misin?" diye soruyorum, acıma kartını oynamaya çalışarak.

"Bazı yönlerini."

"Öyle mi? Hangi kısımları?" diye soruyorum ona.

Sonunda, beni incelerken ayakları durur. "Sen tamamen kötü değilsin, Eli. Senin böyle düşündüğünü biliyorum, herkesin böyle düşündüğünü biliyorum, ama ben buna inanmıyorum. Sen... yumuşak olabilirsin."

Kıkırdayarak, ona dürüstçe söylüyorum, "Eğer yumuşak bir yanımla varsa, o da sadece senin için." O ve babası, belki Jordan da, ama bunu söylemiyorum.

"Eli..."

"Ciddiyim, Maddie. Neden seni bulmak için bu kadar uğraştığımı, nerede olduğunu öğrenene kadar pes etmediğimi sanıyorsun?"

"Bana mecbur olduğunu söyledin! Babam, onun affını istiyorsan beni bulmanı söyledi."

"Evet, ama bu sadece nedenlerden biri," diye homurdandım. "Sen yokken her gün seni özledim. Sen ve gece atıştırmalıklarımız olmadan ev boş geliyordu."

Her şey, bir gece Maddie birinci kattaki mutfığa dondurma aramaya geldiğinde ve ben barda oturmuş sandviç yerken başladı. Ondan sonra, her zaman ikinci katta bir şeyler bitmiş gibi davranarak aynı saatlerde aşağı inmeye devam etti, oysa aslında her zaman her şey tamdı. Bu, onu yemek masasında sıklıkla çok önceydi. Birbirimize birkaç kelime bile etmiyorduk, ama ortada kesinlikle flört havası vardı. En azından ben öyle düşünüyordum.

"Ben Jordan'la birlikteyim. Jordan'ı seviyorum," diyor. "Onu incitmemiş, onunla uğraşmamış ve onu öldürmek istememiş olsan bile, ben senin sadece seks oyuncağın, babamı incitmenin bir yolu olacağımı biliyorum."

Tabii ki onu sıklıkla seviyorum ama o bir seks oyuncağından daha fazlası. Jordan haklı. Maddie'ye takıntılıyım. Uzun zamandır öyle. Onu bulmak muhtemelen hayatımda başardığım en iyi şeydi. Tek iyi şeylerden biri.

"Peki ya bu?" diyorum, onun argümanını tartışmaya gerek görmeden. "Yola çıkmadan önce bana oral seks yapsan nasıl olur?"

"Yola çıkmadan önce mi? Çünkü gerçekten gideceksin ve Vegas

her yere kan akıtmayı bırakır mısın?"

"Çünkü ölüyorum, Maddie!" diye bağıyorum.

O, benim aşırı dramatik davrandığımı düşünerek alay ediyor. Tabii ki öyle davranıyorum. Yine de ona şöyle diyorum: "Kurşun yarası beni öldürmezse, başka biri beni öldürmeden önce çok zaman geçmeyecek. Muhtemelen Jordan buraya döndüğünde ya da birkaç gün sonra baban. Ee, ne dersin? Ölmek üzere olan bir adamın son isteğini yerine getirir misin?"

Jordan ile aramızda bir bağ olduğunu, ya da aramızda bir kimya olduğunu düşünmüştüm. Ne olursa olsun, Maddie'nin bizi birlikte izlediğini öğrendiğinde, dolaptan atılmanın utancıyla bu bağ bir anda yok oldu. Kamp aracında benden daha fazlasını isteyen muhtaç adamdan, sanki gerçekten umursuyormuş gibi hayatımı soran çocuktan çok farklı davranması onu biraz incitti.

"Sen delisin," diye mırıldanır Maddie.

"Biliyorum. Ama bu, bu dünyadaki son anım olarak senin ağzının benim sikimde olmasını istediğim gerçeğini değiştirmez."

Maddie isteğimi düşünür gibi görünüyor. Jordan'ın bunu onaylamayacağını ve anlamayacağını bildiği halde, gerçekten düşünüyor.

Ama beni vurmuş olmaktan dolayı aşırı suçluluk duyuyor. Kurşunun acısını hissetmeden önce bunu yüzünden okudum.

Tanrım, vicdanlı insanları seviyorum. Onları manipüle etmek çok kolay.

Muhtemelen benim boktan isteğime boyun eğerse suçluluk duygusunun azalacağını düşünüyor.

Zaten daha önce de benim sikimi ağzına almıştı. Jordan'ın da orada olduğunu biliyor. Ona hatırlatmanın bir zararı olmaz.

"Jordan beni arka arkaya üç kez emdi, arada da sikimi sıcak tuttu," diye onu ikna etmek için söylüyorum.

"Onu ikna etmek için neyle tehdit ettin?"

"Tehdit etmedim."

"Saçmalık," diye homurdanıyor.

"Doğru. Ona sor. İlk gece, sikimi ağzında tutarsa seni izlemesine izin vereceğimi söyledim. *Saatlerce* ağzında kaldı. Beni çok iyi emdi. Derin boğazda senden çok daha iyi. Tabii, öğürdü ama yine de her damlayı yuttu."

Maddie, Jordan'ın yüzünü siktiğimi, boğazına defalarca boşaldığımı hayal ederken kaşlarını çatı.

"Tamam," diye kabul etti.

"Siktir, evet!" diye zafer ııııı attım. "Çıplak ol ve buraya gel."

"Çıplak mı? Kimse benim çıplak olmamdan bahsetmedi."

"Ben bahsettim," diye işaret ettim. "Oral seksin tadını tam olarak çıkarmak için, senin ağzına gömülürken güzel vücudunun her santimini görmek istiyorum. Oh, ve yumuşak şilteye uzanmak istiyorum."

"Fazla zorluyorsun, Eli."

"Eğer bu seni rahatlatacaksa, sana dokunmayacağım." "Pek sayılmaz."

"Hadi ama Maddie. Gözlerimi daha ne kadar açık tutabileceğimden emin değilim. Kendimi çok zayıf ve yorgun hissediyorum. Seni son bir kez çıplak görmek istiyorum."

Gerçek şu ki, kan kaybediyorum ve muhtemelen bu yüzden biraz solgun görünüyorum.

"Bunu yaptığımı inanamıyorum," diye mırıldanıyor Maddie, üstünü çıkarıp başından geçirirken, sonra da taytını aşağı indiriyor. "Yatağa uzan."

"Sen iyi bir kadınsın, Maddie," diyorum, yerden kalkarken gözlerimi ondan ayırmadan. "Çok iyi bir kadın. Külotunu da çıkar," diyorum, yatağa tırmanıp sırt üstü uzanırken, iki elimi de başımın altına koyuyorum.

Maddie istediğimi yapar, kopçayı açar ve saten ve dantelli külotu yere düşürür.

Son iki gecedir her santimini dokunup tattığım halde, önümde dururken utangaç görünüyor.

"Tanrım, çok güzelsin. Sanırım senin için erkeklerden vazgeçmeyi denerdim," diyorum ona.

"Kapa çeneni," diyor yatakta sürünürken. Ona yer açmak için bacaklarımı daha fazla açıyorum. Havluya sarılmış sızan uzvumdan yatak örtüsüne bıraktığım kırmızı lekeyi fark edince duraksıyor.

"Ee?" diye soruyorum, o bacaklarımın arasında diz çökmüş ama işe koyulmamışken. "Pantolonumu aç."

"Harika. Bütün işi bana yaptırıyorsun," diye homurdanıyor. Benim kemerimle uğraşmasını izlerken yüzü utançtan kızarıyor, ellerim titriyor sanki bu sefer onu domine etmediğim için gerginmiş gibi.

Maddie pantolonumun düğmesini açar, sonra fermuarını indirir. Kumaşı uyluklarımdan birkaç santim aşağı çeker. İç çamaşırı giymediğim için, sürekli sert olan penisim sessizce talepkar bir şekilde yüzüne doğru sıçrar. O seksi küçük haylaz gibi bana ateş ettiğiinden beri zonkluyor.

"Eğer ölmezsen, Jordan'a bundan sakın bahsetme," diye uyarıyor Maddie, parmaklarımı penisime dolayarak dudaklarına götürüyor.

"Tek kelime bile etmem," diye yalan söylüyorum.

Ağzını indirir ve penisimin başını birkaç kez alaycı bir şekilde yalar. Başım güzelce ıslandığında, dudaklarını ayırır ve ilk birkaç santimi sıcak, kaygan diliyle yalar.

"Tanrım, evet," diye inledim, sonra biraz sesimi alçaltmam gerektiğini hatırladım. Ölmek üzere olan bir adam gibi ses çıkarmam gerekiyordu.

Maddie, sanki aynı şeyi düşünüyor gibi bana bakıyor, bunun sadece tekrar ağzını bana dayamak için bir taktik olduğunu düşünüyor. Ama beni vurduğu için pes ediyor ve başını sallamaya başlıyor, ağzını sikimde yukarı aşağı hareket ettiriyor.

Ağzını benim uzunluğum boyunca ne kadar hızlı hareket ettirirse, ben o kadar çok inler ve homurdanırım. Kalçalarımı yataktan kaldırıp

birkaç santim daha derine itmek için kalçalarımı yataktan kaldırıyorum ve boğazının arkasına vuruyorum. O öğürür öğürür, ben de boşalmaya yaklaşıyorum.

Beni derinlemesine emiyor, tekrar tekrar, sanki bu hayatımda son oral seksim olacakmış gibi beni çok iyi tatmin etmek istiyormuş gibi.

Parmakları çıplak bacaklarının arasına kayarken bile keyif aldığını biliyorum. Tanrım, o kadar seksi ki. Daha önce hiç böyle

bir şey yapmamıştı ve daha önce bana oral seks yaparken mastürbasyon yapmasını istemediğim için kendime kızıyorum.

Tam sınırdayım... tam o sırada yatak titremeye başlıyor.

Siktir. Cep telefonum.

Maddie de bunun farkına varır ve boş eliyle cebimden telefonu çıkarır, neyse ki ağzını ya da parmaklarını bacaklarının arasından çekmeden, bana uzatır. Durmak için çok yakındır.

Ve belli ki ekranda babasının adını görmedi, yoksa muhtemelen duraksardı. Sikim şu anda kızının boğazını sikiyor olsa bile, gangstere cevap vermemek elimde değil.

"Evet?"

"Öyle mi? Ne zamandan beri patronuna bu kadar saygısızca cevap veriyorsun?"

Eğer bunu saygısızlık olarak görüyorsa, Maddie'nin hala yıkamamış saçlarını görmeli...

"Özür dilerim efendim," diyorum, İngilizceyi hatırlamaya çalışarak. Cevaplarımı kısa tutmalıyım.

"Efendim" dediğimde Maddie endişeyle gözlerini bana çevirir, ama ben başımı sallayarak durmamasını işaret ederim. Aksine, sanki telefon görüşmesi sırasında gelmemi istiyormuş gibi birden daha hevesli hale gelir.

"Neredesin? Bu hafta hiç haber vermedin." "Doğuda," diyorum. "Kıyıda. Virginia'da."

Maddie mırıldanıyor, sikimin etrafında mırıldanıyor, titreşimleri ruhuma gönderiyor. Sonra, onun

titrediğini izliyorum, babası "Herhangi bir gelişme var mı?" derken parmaklarını kullanıyor.

Kayıp kızınız, karnını benim spermimle doldurmamı isterken çok sert boşalıyor.

"Hayır, efendim." Hoplayan ağzımdan hoparlörü uzaklaştırmam gerekiyor.

"O zaman gelecek hafta konuşuruz. Pazartesi sabahı ilk iş beni aramak için bir hatırlatma ayarla," diye homurdanıyor, tam da Maddie hala amının içindeyken ıslanan parmaklarıyla taşaklarımı okşarken. Şiddetle boşalıyorum, tüm vücudum yataktan havaya yükseliyor.

"Evet," diye inlerim. Parmaklarım aramayı sonlandırmak için aceleyle tuşlara basmadan önce hızlıca "efendim" diye eklerim ve telefonu dikkatsizce bir kenara atıp iki elimle yatağı yumruklarım. Zevki sonuna kadar yaşarken, kalçalarımı kaldırıp Maddie'nin boğazına biraz daha derine girerek onun tekrar öğürmesini duymak isterim.

Öyle de yapıyor ve bu çok seksi. Onun öğürmesini izlerken, apartmanın kapısı açıldığında, benim büyük miktardaki spermimi yutarken çok eğleniyorum ve büyüleniyorum.

Kapıdan içeri girer girmez yatak neredeyse düz bir çizgi halinde görünüyor, bu yüzden "*Ne oluyor lan?*" diye bir bağıris duyduğumda hiç şaşırmadım.

İkimiz de Jordan'ın yatak odasının kapısından bizi izlediğini fark ederiz. Maddie başını kaldırmaya başladığında, onu tutup sikimin üzerine bastırırım, beni çok derine alır, o kadar derine ki, sikimin üzerinde çığlık atarken gözleri yaşlarla dolar ve nefes almaya çalışır.

Maddie

Çıplak, Eli'nin sikinde boğulmuş, salya ve onun spermi çenemden damlarken, Jordan bizi böyle bulur.

"Ne oluyor lan?" diye tekrar bağırır, sanki ilk seferinde onu duymamışız gibi.

Eli başımı aşağıda tuttuğu ve beni bırakmadığı için, beni bırakması için onun sikini yeterince sıkamak zorunda kalıyorum, böylece ağzımı ondan çekebiliyorum.

Sonra aklıma gelen tek şeyi, söyleyebileceğim en kötü şeyi söylüyorum. "Göründüğü gibi değil," diye fısıldıyorum, nefes almadan önce ağzımı silerek.

"Onun penisi boğazına sokulmuştu! Eminim tam da göründüğü gibiydi!" diye yanıtladı Jordan. "Ne, onu orgazmla öldürecektin mi diye mi söyleyeceksin?"

"O ölüyor olabilir ve bu benim hatam!" diye hatırlatıyorum ona. "Seni kurtarmak için onu vurdum!"

"Ölmüyor!" Jordan hemen karşılık veriyor.

"Çok kan kaybetti," diyorum, kanayan yaraya bakarak.

"Tanrım, Maddie! Bir adam kan kaybından ölürken ereksiyon olabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Oh." Bunu düşünmemiştim ve şimdi kendimi gerçekten aptal hissediyorum.

Bir saniye sonra, bize bakan tek kişi Jordan değil. Remy ve Colt da ona katılır. Fulton kardeşlerin gözleri, benim hala diğer adamın bacaklarının arasında diz çökmüş, Eli'nin penisi hala elinde dururken beni görünce büyür.

"*Tanrım*," diye mırıldanır Remy ve avucunu gözlerine kapatır. "Avery sorarsa, ben hiçbir şey görmedim."

"Çıkın dışarı!" Jordan iki motosikletçiye bağırır. Onları geri ittiğinde, yatak odasına girer ve arkasından kapıyı çarpar. Sonra üçümüz sessizce birbirimize bakarız. Eli'nin kendini beğenmiş sırtışını ve Jordan'ın öfkeli yüzünü bir saniye daha tahammül edemeyerek, giyinmek için yataktan kalkarken sorarım, "Doktor buldun mu?"

Sanırım bulamadı ve bulmuş olsa bile, Jordan şimdi doktora Eli'nin yarasını iltihaplanmaya bırakmasını söyleyecektir. Ya da doğrudan üzerine tuz dökecektir.

"Bir veteriner yolda.

"Veteriner mi? Köpek doktoru gibi mi?" diye sorar Eli ve ardından kıkırdar.

"Sen bir orospu çocuğu olduğun için uygun olduğunu düşündüm," diye yanıtladı Jordan.

"İyi espri," diyor Eli, dövmeli ellerini tekrar başının arkasına koyarak. Dağınık yatağımızda uzanırken, hala pantolonundan dışarı sarkan penisiyle, rahat ve memnun bir erkeğin resmini çiziyor.

"Üzgünüm," diyorum Jordan'a. "Ama ya kurşun onu öldürecek, ya da sen öldüreceksin, değil mi?"

"Tabii ki o piçi öldüreceğim!" "O zaman sorun yok, değil mi?"

Jordan alaycı bir şekilde gülüyor. "Dalga mı geçiyorsun? Başka bir adamın sikini *benim* yatağında emmenin büyük bir mesele olmadığını mı düşünüyorsun?" Onun yatağı, artık bizim değil.

"O senin aletini emdi, sen de onunkini emdin," diye hatırlatırım. "Bunun nesi farklı?"

"Evet, Jordan, ne farkı var?" diye sorar Eli. "Maddie'ye kızacaksın, ama benim sikimi ondan daha fazla ağzına aldın, değil mi?"

"Kapa çeneni!" Jordan göğsü inip kalkarak ona bağırır. Sonra bana, "Bu aynı şey bile değil. Ben rehinem!"

"Vay canına. Sen... tam bir ikiyüzlüsün," bir yıldır birlikte yaşadığım ve sevdiğim adama söylüyorum.

"Sen de lanet bir fahişesin!"

"Vay canına," diye fısıldadı Eli. "Bu hakaret hiç de yerinde değildi. Maddie fahişe değil. Şimdiye kadar birlikte olduğu tek iki erkek bu odada. Sen aynı şeyi söyleyemezsin, değil mi Jordan?"

Ne?

"Seni dışarı atacağım ve umarım bir kurt gelir de seni yer. Ya da belki de seni okyanusa götürüp köpekbalıklarının yemesi için suya atarım."

"Maddie beni çoktan bitirdi," diye Eli kendini beğenmiş bir şekilde karşılık verir. "Lanet olsun sana!" Jordan haykırır ve odadan çıkar,

yine yatak odasının kapısını çarpıp çıkar.

"Sen bir pisliksin," diyorum Eli'ye giysilerimi giyerken. Tanrım, diş fırçası ve duşa ihtiyacım var.

"Hey, sana fahişe diyen ben değilim," diyor. "Sana oral seks yaparken kendini parmaklamayı ben söylemedim, bunu da belirtmeli miyim? Hepsi senin fikrindi, bebeğim."

Jordan

"Vay canına, Jordan. Çok üzgünüm," diyor Colt, ben öfke ve kafa karışıklığıyla dolu bir şekilde otoparka doğru yürürken.

"Onu öldürmemizi mi istiyorsun?" diye sorar Remy.

"Biliyorsam ne olayım," diye homurdanıyorum ve parmaklarımı saçlarımın arasına geçiriyorum. Maddie uzun saçlı erkekleri sevdiğini söylediği için saçlarım normalden daha uzun. Ve şimdi Eli kasabaya geldiğine göre, bu hayranlığın nereden başladığını anladım galiba. Bu gerçeği daha önce fark etmediğime inanmıyorum.

"Ne yapacaksın?" diye sordu Remy.

"Onu da bilmiyorum," diye homurdanırım. "O pislik, manipülatif bir piç. Muhtemelen Maddie'yi suçluluk duygusuyla bunu yapmaya zorlamıştır."

Fulton kardeşler birbirlerine anlamlı bir bakış atarlar. "Jordan, sen bu saçmalığa gerçekten inanmıyorsun, değil mi?" diye sorar Colt.

"Sanki kafasına silah dayayıp zorluyordu sanki," diye ekler Remy.

"Hayır, ama onu vurup yaralamasını engelliyordu," diye hatırlatırım onlara.

"Hepimiz kendi gözlerimizle gördük," diye karşılık verir Remy. "Karıların kocalarının arkasından böyle şeyler yapması doğru değil."

"O benim karım değil," diye hatırlatırım. "Oh. Kahretsin. Haklısın. Üzgünüm."

"Evli olmasanız bile, bir yıldan fazladır birliktesiniz. Bu, o şeyden daha fazla saygıyı hak ediyor." Colt eliyle arkamızdaki daireyi işaret eder.

"Bakın, ikinizin beni korumaya ve benim tarafımı tutmaya çalıştığınızı anlıyorum, ama buradaki hikayenin tamamını bilmiyorsunuz."

"O zaman tüm hikaye nedir?" diye sorar Colt, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Maddie... Maddie onunla benim yapmadığım hiçbir şey yapmıyordu."

Remy ve Colt, bir anlığına gözlerini genişleterek birbirlerine sessizce bakışırlar.

"Gerçekten mi?" diye sorar Colt yumuşak bir sesle. "Yani hepiniz üçlü seks mi yapıyorsunuz, ne?"

"Bu... karmaşık bir durum," derim, adamın beni nasıl kaçırdığını ve olan biteni açıklamaktansa. Onlar onun kötü adam olduğunu ve beni o şeyleri yapmaya zorladığını düşünecekler. Bu doğru değil.

Yani, Eli kötü bir adam. Bunu biliyorum. Bir adamın gözünü oyduğunu gördüm. Ve bu, Stockholm sendromu falan geliştirdiğimden değil. O kötü bir adam. İnsanlara zarar vermekten ve öldürmekten zevk alan kötü bir canavar. Kendi annesi bile o daha çocukken onun kötü olduğunu düşünürdü.

Ama yaptığımız şeylerde, beni tehdit etmedi ya da öyle bir şey yapmadı. Ne yaptığımı biliyordum ve bunu istedim.

Başka bir erkekle birlikte olmak istedim.

Hayatımdaki ikinci erkekti, ama bu sefer onu istedim.

Evet, Eli manipülatif bir pislik olabilir, ama onun ağzını, ellerini, her şeyini üzerimde hissetmeyi seviyordum. O muhteşem ve tehlikeli ve bu iki şey beni daha fazlasını isteyen bir şehvet yığınınına dönüştürdü.

Bir yıl boyunca her gece yatağında güzel bir kadın olmasına rağmen, yine de bu psikopatın cazibesine karşı koyamadım.

Maddie'nin beni aldattığı için ona kızmak, ona karşı tamamen kendim olabileceğimden emin olmadığımı itiraf etmekten çok daha kolay. Ya da onun tüm ihtiyaçlarımı karşılayabilecek kadar yeterli olup olmayacağını itiraf etmekten.

"Siktir, ne yapacağımı bilmiyorum," diye Colt ve Remy'ye itiraf ediyorum.

"Bence burada sadece iki seçeneğimiz var," diyor Remy.

"Sadece iki mi?" diye soruyor Colt.

"Sadece iki," kardeşi de aynı fikirde. "Ya kızı, mafya patronu babası Rockland ve Savage Kings'e savaş açmadan önce Vegas'a geri göndeririz, ya da o piçi öldürür ve babasına onu burada bizimle yaşarken bulduğunu söylemediğini umarız."

"Peki ya babasına çoktan söylemişse?" diye sorar Colt, ben ise onu geri gönderme seçeneğine takılıp kalmış durumdayım.

"O zaman bittik. Onu almaya gelecek. O aptallar Truva Helen'i kaırdıklarında ne olduğunu hepimiz biliyoruz, değil mi? Herkes ld. Kötü biri olmak istemem ve senin için üzülüyorum Jordan, ama o kız hiçbirimizin ölmesine değmez."

"yleyse tek bir seçeneğimiz var gibi görünüyor," diye cevaplar Colt. "Kız babasının yanına geri dönmeli."

Remy başını sallar. "Babasının yanına dönmeli. Eğer istersen, bunu oylamaya sunabiliriz, Jordan."

Remy, MC'nin başkanı olduğu için, tüm üyeler üzerinde en fazla etkiye sahip olan kişidir. Çoğu onun lanet kardeşleridir, bu yüzden oylamanın nasıl sonuçlanacağını tahmin edebiliyorum. Ben, diğerlerine karşı.

"Anlıyorum," diyorum onlara. "Ve doğru şeyi yapmak için fazla inatçı olduğum için hibirinizin incinmesini istemiyorum. Maddie... Vegas'a geri dönmeli. Bu herkes için en iyi seçenek."

Ben ve o hariç herkes.

Eli neden ortaya çıkıp her şeyi mahvetti ki? "Aynı fikirde olduğuna sevindim, evlat. Ama şimdi ne yapacağına karar vermelisin

ne yapacağına karar vermelisin," diyor Remy, tam da arkamdaki daire kapısı açılırken.

Maddie dışarı çıkıyor, neyse ki beyaz tişört ve tayt giymiş. Fazla bir şey değil, ama önemli yerleri örtüyor.

"Jordan, lütfen konuşabilir miyiz?" diye soruyor bize yaklaşarak.

Bu konuyu konuşmak istemiyorum ama yetişkinlerin yapması gereken bu, bu yüzden ona başımı sallıyorum.

"Siz ikiniz burada bekleyip doktor geldiğinde onu yukarı gönderir misiniz?" diye Fulton kardeşlere soruyorum.

"Tabii ki, evlat," diyor Remy, omzuma destekleyici bir şaplak atarak.

Colt, fikrini söylemek istercesine ağzını açar, ama ben onu durdurmak için avucumu kaldırırım. "Sakın söyleme. Sakın söyleme, tamam mı? Bırak ben halledeyim. Annem değil, sen değil, ben. Ben."

"Peki," diye homurdanır ve ellerini kot pantolonunun ceplerine sokar. Maddie'ye son bir kez sert bir bakış attıktan sonra, ikimiz mahremiyet için apartmanın yan tarafına doğru yürürüz.

Sonunda Maddie, "Onu vurduğum için kendimi kötü hissettim ve Eli bunu biliyordu, bu yüzden benden bir nevi yararlandı. Öyle değil, ama durumdan yararlandı," diyor.

"Biliyorum," diyorum sakın bir şekilde, çünkü bu yakışıklı piçin tek kelime etmeden bile ne kadar ikna edici olabileceğini çok iyi biliyorum. "Söyledikleri doğrudu. Onun rehinesi olduğum süre boyunca birçok kötü şey yaptık. Ve bunların hiçbirisi gerçek anlamda işkence değildi."

"Yani, onu... seviyor musun?"

"Tanrım, hayır! O pislikten nefret ediyorum," diyorum, ki bu bir bakıma doğru. Maddie onunla birlikte olduğumu öğrenmeden önce beni öldürmemesine nefret ediyorum. "Ama yine de onu istiyorum. İstiyordum," diye hemen düzeltiyorum. "Ve bence sen de istiyorsun, Maddie."

Kafasını salladı. "Ben..."

"Vegas'a geri dönmelisin," diye patladım, sonra da korkup vazgeçtim. Yüzü anında düştü, sanki onu hiç olmadığı kadar incitmişim gibi, Eli ile oynaşp ona yalan söylememden bile daha kötü.

"Gitmemi mi istiyorsun?"

"Gitmen en iyisi olacak bence. Yapamam... Babana, mafya patronuna, burada olduğunu öğrenirse savaş başlatmak istemem. Savage Kings bizim sorunlarımıza bulaşmamalı."

"Yani benim için baş ağrısına değmezsin demek istiyorsun."

"Sen bana yalan söyledin, ben de sana yalan söyledim. Biz gerçekten evli değiliz, bu yüzden kalman için bir neden yok."

"Sebep yok mu? Sana aşık olmak, beni tutmak için savaşman için yeterli bir sebep değil mi?"

"İkimiz de hatalar yaptık," diyorum, az önce söylediği sözleri fazla düşünmemeye çalışarak. "Ve senin söylediklerine inanabileceğimden emin değilim. Sanki geçen bir yıl tamamen bir yalandı. Ve tüm suçu sana yüklemiyorum. Ben de sana karşı dürüst davranmadım. İkimiz de bir yalanı yaşıyorduk, aramızda her şeyin yolunda olduğunu iddia ediyorduk, ama öyle olmadığını biliyorduk."

"Jordan... lütfen beni geri gönderip, hiç buraya gelmemişim gibi davranma."

"Artık bu sadece benim kararım değil," diyorum, Kings'i feda ederek. "Kulüp oylama yapacak ve Colt ile Remy'nin dairede gördüklerinden sonra, senin istediğin gibi sonuçlanacağını sanmıyorum. Colt anneme söylediği anda, seni şehirden ilk uçakla göndermek için kampanya başlatacaktır."

"Annen beni hiç sevmedi," diye mırıldanır Maddie.

"Hayır, sevmedi," diye sonunda ona dürüstçe itiraf ediyorum. "Ve haklıydı. Sen bela gibisin. Kimsenin, hatta Eli'nin bile senin için ölmeye değmeyecek kadar bela gibisin."

"Vay canına," diye fısıldadı Maddie. "Yani benden ayrılıyorsun ve beni eve gönderiyorsun. Beni hiç sevdin mi, yoksa sadece rol mü yapıyordun?"

"Sakın oraya gitme," diyorum ona. "Seni önemsemişimi biliyorsun. Sana tapıyordum. Ama bunu yanlış nedenlerle yapıyordum. Kendim hakkındaki gerçeği görmezden geliyordum. Seni sevip yanında tutabilirsem, bir daha asla başka biriyle birlikte olmayı düşünmeyeceğimi sanıyordum. Ama yanılmışım."

"Yani beni istemiyor musun?"

"Seni istemediğimden değil. İsteddiğimi biliyorsun. Ama ikimizin de kendi başımıza daha iyi olacağımızı düşünüyorum."

Sağ yanağından bir damla gözyaşı süzülür ve o anda neredeyse yıkılıp, az önce söylediğim her kelimeyi geri almaya çalışırım.

"İşte bu yüzden sana kim olduğumu, babamın kim olduğunu söylemedim!" diye haykırır. "Beni geri göndereceğini biliyordum. Tanrım, seni seviyorum Jordan. Vegas'ta,

tekrar hapishaneme geri gönderildiğimde de seni seveceğim. Ve bana güven. Sensiz daha iyi olmayacağım."

"Eli olacak," diye hatırlatıyorum ona, bu da onu gözyaşları içinde daireye geri koşmasına neden oluyor. Bunun alçakça bir hareket olduğunu biliyorum, ama o kadar acı çekiyorum ki, ona da acı çektirmek için bu şansı değerlendirdim.

Lanet Eli'nin sadizmi bana da bulaşmış olmalı.

Eli

"Yani, hiç direnmeden onu eve gönderiyor musun?" Jordan daireye adımını atar atmaz ona soruyorum. Maddie koşarak banyoya girip kendini kilitledikten sonra, konuşmalarını duymama gerek kalmadı, bunun doğru olduğunu anladım. Duş açıldı, şüphesiz sonunda saçlarını yıkıyor ve su altında ağlıyor. "Tanrım, ne kadar korkaksın."

"Başka ne yapmam gerekiyordu?" Jordan öfkeyle soruyor. "Tek seçeneğim ya seni öldürmek ya da ikinizi de Vegas'a geri göndermek."

"Öyle mi?"

"Onu burada bulduğunu babasına söyledin mi?" Jordan, öfke ve hayal kırıklığıyla yüzünü buruşturarak, ellerini beline koyarak sorar.

Onun sorusu bir tuzak. Bunu biliyorum çünkü o, motorcu çocukların bulduğu seçenekleri bana çoktan söyledi. Dante'ye kızını bulduğumu, onu takip ettiğimi, onunla yattığımı ve erkek arkadaşıyla oynadığımı söylemediğimi itiraf edersem, beni öldürecekler ve Maddie güvende kalacak.

"Tabii ki Dante'ye söyledim."

"Saçmalık. Öyle olsaydı, şimdiye kadar buraya gelmiş olurdu."

"Ona, Maddie'yi zorla geri getirmeden önce, onu gönüllü olarak eve dönmeye ikna etmeye çalıştığımı söyledim. Maddie'nin gitmesine kızgın olduğunu biliyorum, ama yine de onunla barışmak istiyor."

"Sen tam bir yalancısın," diyor Jordan. "Telefonunu ver."

Cebimden çıkarıp yatağın ayak ucuna atıyorum, böylece kontrol edebilsin. "Şifre 0-2-0-1."

Arama kaydında birçok Vegas telefon numarası var, Dante'nin oral seks yaparken aradığı son numara da dahil. Sadece bu da değil, Dante'ye birkaç günde bir sesli mesaj bırakıyorum, hala aradığımı ama yaklaştığımı falan söylüyorum. Ama o benim aramalarım asla cevap vermiyor. Sadece bugün olduğu gibi, o beni aramaya tenezzül ettiğinde konuşuyoruz.

"Bugün Vegas'tan bir telefon aldın. Bazen Vegas'taki bir numarayı ararsın. Telefonumdaki numaraları deneyecek kadar aptal değilim," diyor Jordan ve cihazı yatağın üzerine geri atıyor. "Ve Maddie'yi bizimle bulduğunu babasına söylediğini bize söylemediğin için, tek bir seçenek kalıyor: ikinizin de mümkün olan en kısa sürede Vegas'a dönmenizi sağlamak."

"Başka bir seçeneği unutuyorsun," diyorum. "Hayır, unutmuyorum."

"Elbette unutuyorsun. Bizimle Vegas'a gelme kararını verebileceğin hiç aklına gelmedi mi?"

"Sizinle mi?" diye sordu gülerek. "Babası beni öldürmez mi? Bütün bu zaman boyunca bununla tehdit ediyordunuz."

"Ve işte tam da bu seni korkak yapıyor. Maddie'yi gerçekten sevseydin ve cesaretin olsaydı, Dante ile şansını denerdin. Vegas'a gelip, kızına aşık olduğunu söyler ve ikinizin birlikte olmasına izin vermesi için ona yalvarırdın."

"Hayır," diyor, bu fikri beş saniye bile düşünmeden reddediyor. "Dante Salvatore'dan korkmuyorum."

"Tabii ki korkmuyorsun. Ve adı Salvato," diye düzeltiyorum.

"Korkmuyorum. Sadece..." Kapalı banyo kapısına bakarak, "Maddie ile her şey artık farklı," diyor.

"Yani, senin de erkeklerden hoşlandığını bilerek, onun hala seninle olmak isteyip istemediğinden emin değil misin?"

"Aptal değilim. Bu durumun ilişkimizi karmaşık hale getirdiğini biliyorum. İkimiz de yalan söyledik."

"Sen ve Maddie'nin tüm sorunlarını, penis eksikliğini de dahil olmak üzere çözebilecek bir bilgiyi unutuyorsun."

"Nedir o?"

"Ben."

"Sen mi?" diye sordu, kafası karışmış gibi.

"Maddie onu siktiğimde çok hoşuna gitti. Ona senden alamadığı bir şeyi veriyorum: sert ve kaba bir sikiş. Ve ben de ona senin veremediğin bir şeyim: bir sik."

"Bu değil... Üçlü seks istemiyorum. Asla yürümez."

Onun reddi beni rahatsız etmiyormuş gibi omuz silkiyorum. "Eh, muhtemelen haklısın. Dante öğrenirse, muhtemelen ikimizi de öldürür. Ve senin gibi bir amcığın bu riske değer olup olmadığından emin değilim."

"Siktir git."

Ona göz kırparak, "İsteddiğini biliyorum. Eminim çok seveceksin," diyorum.

"Her neyse. Artık önemi yok, değil mi? Sen gidiyorsun ve ben mutluyum."

"Sen bir korkaksın," diyorum ona bir kez daha, her seferinde yüzünü buruşturmasını çok seviyorum. "İlk gözlemimin arkasındayım."

Maddie nihayet banyodan çıktığı sırada, birisi içeri dalarken apartman kapısı aniden açılır ve duvara çarpar.

"Oh, lanet olsun," Jordan, minik bir kadın yatak odasına sanki orası ona aitmiş gibi girince mırıldanır.

Kollarını Jordan'a dolayarak ona sarılır ve sonra ona, "Bir daha asla ortadan kaybolup beni böyle endişelendirme!" der.

"Üzgünüm anne."

"Ve sen... Maddie ve benim biraz konuşmamız lazım," der kadın, Maddie'ye bakarak, sonra da gözleri bana takılır. "Yatağındaki adam da kim?"

"Merhaba," diye selam vererek el sallarım. Onu takip ettiğim için, onun Jordan'ın annesi olduğundan eminim. Sevimli bir kadın, Maddie'nin yeni üvey annesi Vanessa'yı andırıyor.

"Onu takma, anne. Bu seni ilgilendirmez. Bu Maddie ile benim aramda," diyor Jordan.

"Onun yalanları tüm MC'yi etkiliyor!" diye bağırır. "Ve sen benim oğlumsun. Senin için her zaman benim de işimdir."

"Sorun değil. Konuşabiliriz," diyor Maddie yumuşak bir sesle, yeni yıkanmış saçları başının üstünde toplanmış halde.

"O senden nefret ediyor. Her zaman nefret etti," diye hatırlatır Jordan, güzel ve güçlü kızı kelimenin tam anlamıyla küçültür.

"Ve ben bunu hak ediyorum, o yüzden bırak da onunla konuşayım, böylece içini döküp rahatlasın."

"Harika. Hadi yürüyüşe çıkalım," diyor Jordan'ın annesi, boş otoyolun kenarındaki kaldırıma doğru başını sallayarak.

Maddie

Jordan'ın annesi Josie, yürüyüşümüzün ilk birkaç dakikasında hiçbir şey söylemez. Ama bir kez konuşmaya başladığında, onu durdurmak imkansızdır.

"Sana güvenemeyeceğimizi biliyordum," diyor. "Biliyordum ve Jordan'ı uyarmaya çalıştım, ama sen çok güzeldin ve ona yapışıp kalmıştın, büyük, kahverengi köpek yavrusu gözlerini ona dikip bakıyordun, ben de pes ettim. Jordan kısa hayatında çok kötü şeyler yaşadı, ben de ne olacak ki dedim. Belki yanılıyorum ve bu kız tam da onun ihtiyacı olan şeydir. Karanlığında eksik olan güneş ışığı. Sonra sen gelip onu daha da mahvettin!"

"İsteyerek yapmadım," diyorum ona dürüstçe. "Onu gerçekten seviyorum."

Bu, onun durup bana dönmesini sağladı. Ben bu minyon kadından yaklaşık 18 cm daha uzun olmama rağmen, gözleri kötülükle dolu bir şekilde bana dik dik bakıyor. Apartman kompleksini işaret ederek, "Bu aşk değil! Sen aşk hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Jordan'a yaptığın şey... O bundan asla kurtulamayabilir, biliyorsun. Ve umarım suçluluk duygusu seni yiyip bitirir, çünkü oğlum iyi bir çocuk, iyi bir adam ve sen onu mahvettin!"

"İkimiz de birbirimize bazı konularda yalan söyledik. Ona kim olduğumu söylemeyip, evli olduğumuza ikna ettiğim için hatalı olduğumu biliyorum, ama çaresiz ve korkmuştum. Dürüst olmak gerekirse, uçak iner inmez oradan ayrılacağımı düşünmüştüm. Ama sonra, sahip olduğum tek ailemden, bildiğim tek evimden binlerce kilometre uzakta olduğumu fark ettim. Ve çok korktum. Param ve silahım vardı, ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. Jordan benim hakkımda hiçbir şey bilmiyordu ama bana sağladığı sıcaklık ve rahatlığa ihtiyacım vardı." Derin bir nefes alıp ona şöyle diyorum: "Birlikte olduğumuz her gün ona daha çok değer verdim. O da beni seviyor. Biliyorum. En çok pişman olduğum şey, onun beni sevmesi ve bana güvenmesi, benim ise onu incitmiş olmam. Ama beni affedebilirse, tüm bunları aşabiliriz."

"Çözmek mi? Nasıl? Gangster babanın Jordan'ı evine kollarını açarak kabul edeceğini mi sanıyorsun?"

"Hayır, muhtemelen hayır. En azından ilk başta."

"Onu oyalamak sadece durumu daha da kötüleştirecek. Git Maddie. Git ve asla geriye bakma. Jordan'ın hayatına devam etmesine izin ver. Seni unutunca, yerleşmek için güzel bir kız bulmasına izin ver."

"İyi bir kız mı? Onun tercihi bu olduğundan emin misin? Değilse kızacak mısın?"

"Bak, Jordan'ın erkeklerle... deneyimler yaşadığını biliyorum. Ama bunu kendi isteğiyle yapmadı. O... sana eski kocamla olanları anlattı mı?"

Eski kocası mı?

Kafamı
sallıyorum.

"Jordan, Darren tarafından manipüle edildi ve istismar edildi. Bunun farkında değildim, ama öğrendiğimde...O canavarı evime, oğlumun yanına aldığım ve onun oğluma zarar verdiği için kendimi çok suçlu hissettim. Jordan çok depresif ve kafası karışık bir haldeydi. O yaz liseden mezun olması bir mucizeydi. Colt gelip ona çabalaması için bir amaç, bir hedef verdi: Savage Kings'in umut vadeden oyuncusu olmak. Böylece başına gelenleri unutabilecekti. Bunu sana hafife alarak söylemiyorum Maddie. Oğlumun yeterince acı çektiğini bilmen gerekiyor. O yüzden onu, kim bilir başına ne geleceği belli olmayan bir ülkeye sürüklenme. Onu benden alma. Daha da fazla incinmesine izin verme. Onu seviyorsan, bırak gitsin. *Lütfen*.

Boğazımdaki düğümü yutarak ona şöyle diyorum:

"Bana Vegas'a geri dönmemi istediğini söyledi. Herkes için en iyisi buymuş. Benimle gelmek istemediğini düşünüyorum."

"İyi. Eve git. Baban hakkında pek bir şey bilmiyorum, ama muhtemelen geçen bir yıl boyunca senin için çok endişelenmiştir. Jordan böyle bir şey söylemeden ortadan kayboldu...". Başını sallar. "Birkaç gün bile beni çok korkuturken, aylarca onun hayatta mı yoksa başı dertte mi olduğunu bilmeden nasıl yaşayabilirdim bilmiyorum. O yüzden git Maddie. Jordan'la ilişkini bitir.

Jordan'la ilişkisini bitir. Hayatındaki bu bölümü kapat ve onun iyileşip hayatına devam etmesine izin ver."

Jordan'ın başka biriyle, erkek ya da kadın, hayatına devam ettiğini düşünmek midemi bulandırıyor.

Ama annesi haklı. Ona yeterince zarar verdim. Jordan benden daha iyisini hak ediyor. Onun beni sevdiği gibi onu seven bir kadını hak ediyor.

Ayrıca, artık neyin gerçek neyin gerçek olmadığını bile bilmiyorum. Jordan bu konuda haklı. Bütün bir yıl bir yalan gibi geliyor. Gerçek olamayacak kadar güzeldi.

Şu anda yapabileceğim tek şey eve gitmek, babamın ayrıldığı için vereceği cezayı çekmek ve imkansız gibi görünse de hayatıma devam etmeye çalışmak.

Daireye döndüğümüzde, Kings'lerin çoğu otoparktan ayrılmıştı. Sadece Colt'un motosikleti ve Jordan'ın garajdan biri onun için getirdiği motosikleti otoparkta kalmıştı.

"Jordan'a, sen gidene kadar benimle ve Colt'la kalabileceğini söyle."

"Tamam," diye kabul ediyorum ve içeri giriyorum.

Jordan yatak odasında duruyor, hala genç bir kadının ilgilendiği Eli ile tartışıyor.

Ve onun yüzünü görmeden onu hemen sevmediğim için kendimden nefret ediyorum. Eli'nin çıplak bacağına ellerini gezdirmesinden hoşlanmıyorum, ona yardım etmek için olsa bile.

"Bu Megan, veteriner," diyor Jordan.

"İyi. Bu iyi. İyi olacak mı?" diye soruyorum.

Başını kaldırmadan dikişleri atmaya başlar. Eli acı içinde ve acıdan baygın görünürken, Megan "Mermi tamamen geçip gitmiş, bu iyi bir şey. Enfeksiyon kapmadığı sürece iyi olacak" der.

"Harika. Teşekkürler," diyorum zorlukla.

Eli bana soru dolu bir bakış atar, ama ben Jordan'a dönerim. "Annen, Eli iyileşene kadar onlarla kalabileceğini söyledi... Eli iyileşir iyileşmez buradan ayrılacağım."

"Sabahleyin yürüyebilecek durumda olacaktır," diye yardımcı olmak için veteriner haber verir.

"O zaman sabah ayrılacağız," diyorum Jordan'a.

"Kings rahatlayacak," diyor. "Annem de." "Üzgünüm," diye fısıldıyorum. "Her şey için."

"Evet, ben de," diye cevaplıyor ve dönüp kapıdan çıkıyor.

Bir dakika sonra, dairenin ön kapısının çarpıldığını duyarım.

"Yani, onunla bitti mi?" diye soruyor Eli.

"Sanırım öyle. Yalvarsam bile Vegas'a gelmek istemeyeceğini düşünüyorum, özellikle de babam onu görür görmez vuracağından eminim."

"Muhtemelen sonunda düzelecektir," diye ekliyor Eli. "O genç. Ama hala çözmesi gereken sorunları var. Mesela, kadın mı erkek mi tercih ettiğini."

Veterinerin başı Eli'nin yüzüne doğru kalkar. "Benim kurşun yaramı dikiyorsun. Eminim bir sırrı daha saklayabilirsin, değil mi?" diye sorar.

"T-tabii. Ben... Savage Kings iyi adamlardır, ama kendilerine ihanet edenleri affetmezler."

"O zaman iyi, tüm sırlarımız güvende," diye onaylar Eli.

Veteriner, Eli'nin kanayan bacağına temizler, ona pansuman ve antibiyotik verir ve yarasını temizleme ve kapatma talimatlarını verir. Sonra nihayet gider.

"Ne gün ama, değil mi?" Eli, onu uğurladıktan sonra yatak odasına döndüğümde sorar. Ben de Jordan'ın bisikletinin gerçekten gitmiş olup olmadığını görmek için otoparka baktım.

Gitmişti.

"O zaman yarın için uçak bileti ayırtayım mı?" diye soruyorum.

"Önce babanı arayıp ona iyi haberi vermelisin," diye önerir.

"Hayır. Yapamam... Şu anda her şeyin üstüne bir de onun öfkesiyle uğraşmak istemiyorum."

"Tabii," diye burun kıvrır. "Yüz yüze konuşursan sana daha yumuşak davranacağını mı sanıyorsun?"

"Bu mümkün, değil mi?"

"Yine de çok kızacak." "Yarın. Yarın onunla konuşurum." "Yani, Jordan'la ilişkiniz gerçekten bitti mi?"

"Öyle görünüyor. Annesi, onu Vegas'a davet etmememin en iyisi olacağını düşünüyor gibiydi. Bilmiyordum... Jordan'ın eski kocasıyla yaşadıkları hakkında bana bazı şeyler anlattı."

"Sana manipülatif üvey babasından mı bahsetti?" diye sordu Eli.

"Nereden biliyorsun?" diye şaşkınlıkla soruyorum ve yatağın diğer tarafına oturuyorum.

"Jordan birlikteyken bana anlattı. Aslında çok konuştuk. Aptalca şeyler yaparken kadar çok değil ama ara sıra geçmişimizle ilgili şeyler paylaştık."

"Şimdi ona yalan söylediğim, cehennemi yaşadığı halde onu bu karmaşaya soktuğum için kendimi daha da büyük bir kaltak gibi hissediyorum."

"En azından tüm bunlardan iyi bir şey çıktı," diyor Eli.

"Nedir o?"

"Jordan sonunda erkeklerden ve kadınlardan hoşlandığını kendine itiraf etmek zorunda kaldı. O piçin ona yaptığı bazı şeyleri sevmiştir. Keşke bunları başka biriyle, istediği biriyle yapabilseydi."

"Ve seninle yapmak istedi mi?" "Tabii ki.

Çok sevdi."

"Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun? Çünkü buna gerek yok. Zaten ikinizin birlikte olduğunu düşünmekten nefret ediyorum..."

"Bu düşünceden nefret mi ediyorsun? Yoksa orada olup izleyemediğin veya katılamadığın için mi nefret ediyorsun?"

Gözlerimi devirerek ona şöyle diyorum: "Peki. Keşke orada olsaydım. Belki de Jordan'ın

beni isteyerek aldatacağına inanmak zor geliyor."

"Senin ona yaptıklarının aksine, Jordan seni gerçekten aldatmadı, Maddie."

"Ne demek istiyorsun?"

"Çocuk öleceğini sandı. Ben onu ilk seferden sonra öldürmeyi planlamıştım."

"Neden yapmadın, yani anlaşılmayı yapmadan önce?" diye soruyorum ona, mutlu ama gerçekten merak içinde, çünkü Eli genellikle hayat sonlandırmaktan çekinmez.

"Çünkü onu önemseydiğini biliyordum," diye cevapladı basitçe. "Ve onu öldürürsem, beni asla affetmeyeceğini biliyordum. Aptalca bir nedenden dolayı, sanırım senin benim hakkımda ne düşündüğünü umursuyorum."

"Bence... sen bir pisliksin," diyorum ona dürüstçe.

"Doğru. Ben bir pisliğim. Ama sen de benim hakkımda başka düşünceleriniz var, değil mi?"

"Bilmiyorum. Açıkçası, şu anda çok üzgün ve yorgunum, hiçbir şey düşünemiyorum bile," diyerek yatağa uzanıp başını Eli'ye dönük yastığa koyuyorum.

Eli uzanıp parmaklarını temiz, nemli saçlarımin arasında gezdirir, sonra yüzümü avuçlar. "Seni neyin neşelendireceğini biliyorum."

"Nedir o?" diye soruyorum, pişman olacağımı bilerek.

"Çıplak olup sikimin üzerine oturmaya ne dersin?" "Eli!" I exclaim while batting his hand away. "Don't

Bana bir daha dokunma. Bu gece bu yatakta uyumana izin vermemin tek nedeni, bacağına bir delik açmış olmam. O yüzden ellerini kendine sakla, yoksa seni dışarı atarım."

"Peki. Vegas'a döndüğümüzde tekrar çıplak kalmak için bekleyebiliriz. Ya da belki uçakta, mil yüksekliği kulübüne katılabiliriz."

"İkisi de olmayacak."

"Cass ve Cole penthouse'da gizlice buluşabiliyorsa, biz de yapabiliriz."

"Hayır."

"Neden olmasın? Dante seni bulup geri getirdiğim için bana çok sevinecek, seni becerdiğim için beni öldürmeyebilir."

"Evet, öldürür. Bana zarar verdiğini veya beni zorladığını düşünecektir."

"O zaman o tetiği çekmeden önce ona gerçeği söyleyebilirsin."

Onun yakışıklı, yorucu yüzüne bakmak zorunda kalmamak için diğer tarafıma dönerek, "İyi geceler, Eli," diyorum.

"İyi geceler, Maddie. Benimle eve geldiğin ve Jordan'ı beni öldürmemesi için ikna ettiğin için teşekkürler."

"Rica ederim," diye fısıldıyorum derin bir nefes alarak. "Rockland'da daha fazla kalamazdım, Jordan benden nefret ediyor, tüm arkadaşları ve MC kardeşleri bana kızgın. Her şeyi mahvettin, Eli."

O da derin bir nefes alarak, "En iyi yaptığım şey bu. Her şeyi mahvetmek," diyor.

Bir an sonra, çok daha iri vücudu arkamda kayıyor, bana sarılırken kolunu belime atıyor. Bana dokunmama tehdidime rağmen, sanırım sarılmak hoşuma gidiyor. Bir kucaklaşmaya ihtiyacım var. "Seni de mahvetmek istiyorum," diyor, ağzı kulağıma yakın.

"Zaten mahvettin," diyorum üzüntüyle. Yine de, elini kendi elimle kapattım. "Babama Jordan'dan ve Savage Kings'ten bahsetmeyeceğine söz ver."

"Söylemeyeceğim."

"Yemin eder misin?"

"Evet, yemin ederim. Jordan ölmek için çok güzel. Diğer Savage Kings üyeleri de öyle."

"Ciddi misin?"

"Evet. The motosiklet çocuklargerçekten bazı bazı muhteşem piçler..."

"Eli! Ben ciddiyim. Babama söylemeyeceksin, değil mi?"

"Yemin ederim," diyor ve kendi kalbinin yerine bizim birleşmiş parmaklarımızı kalbimin üzerinde gezdiriyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona. Boynumu uzatıp dudaklarımı onun yanağına bastırıyorum. "Ve beni bulmak istemediğim halde beni bulmaya geldiğin için teşekkür ederim. Eğer gelmemiş olsaydın... özel dedektif ve arkadaşları..."

"Rica ederim," diyor nefes verirken.

Kendime, bir anlığına gözlerimi kapatıp dinleneceğimi, sonra da Vegas'a dönüş uçuşumuzu ayarlayacağımı söylüyorum, bu Jordan'ı bir daha asla göremeyeceğim anlamına gelse bile. Ama bunun yerine, sessiz gözyaşları yanaklarımdan birbiri ardına akıyor.

Eli

Maddie ilk uçağa binip eve dönmek istedi, bu yüzden sabahın dördünde kalktık.

Jordan'a el yazısı bir not bıraktı ve havaalanına giden bir saatlik yolculuk boyunca ve uçağımızı beklediğimiz iki saat boyunca benimle tek kelime bile konuşmadı. Ehliyeti olmasa da arabayı kendisinin sürmesi bile başlı başına bir şoktu. Sanırım geçen yıl birçok yeni şey öğrenmiş.

Sonunda uçağa bindikten sonra, Maddie eve dönüş yolculuğu boyunca ağladı. Bazen, gözlerimi kapatıp onun yanındaki koltukta uyuyormuş gibi yaptığımda, onun hıçkırıklarını ve burnunu çekişini duyabiliyordum.

Onun ağlaması, bacağımdaki zonklayan delikten daha çok canımı yakıyor. Onun acı çekmesini görmekten hoşlanmıyorum, ki bu çok garip bir durum.

İnsanlara acı çektirmeyi seviyorum. Bu bir hobiden daha fazlası; bu dünyaya bunun için geldim.

Maddie görünüşe göre bu kuralın istisnası.

Acı çekiyor ve bu benim suçum. Fiziksel bir iz bırakmadım ama duygusal olarak çok fazla iz bıraktım.

Onu bulup kaçtığı eve geri götürmekle kalmadım, aynı zamanda onunla ve erkek arkadaşıyla da ilişkimizi mahvettim.

Eminim Jordan da bugün birkaç damla gözyaşı döküyordur.

Çocuk sert davranmaya çalışıyor, ama hassas bir tarafı da var. Maddie'yi gerçekten tanımıyor olsa da onu seviyordu. Ama benimle olmayı da seviyordu.

Birçok erkek ve kadın sevgilim oldu, ama o çocuk ona dokunduğumda cennetteymiş gibi hissediyordu. Onu bağlayıp hayatını sonlandırmakla tehdit ettiğimde onda hiç korku yoktu. Korku yoktu, sadece şehvet vardı. Belki de onu yaşatmamın gerçek nedeni budur.

Evet, çok yakışıklıydı, ama o da beni istiyordu.

Gavin dahil diğerlerinin aksine, o benim ona yapacağım şeylerden korkmuyordu. Jordan her saniyesini arzuluyordu.

Gavin biseksüel olmasına rağmen, ellerimin, ağzımın veya penisimin ona yaklaşmasını istemiyordu. Beni sadece bir canavar olarak görüyordu, sevebileceği çekici bir erkek olarak değil.

Jordan'ın da aşk olmadığını biliyorum. Sadece birkaç gün birlikte geçirdik. O açıkça acıdan zevk alan biri. Bir mazoşist. Ya da o kadar uzun süre her gün heteroseksüel olmaya çalışmak için elinden geleni yapan, ciddi şekilde bastırılmış bir çocuk ki, benimle yalnız kaldığında, tüm bu zaman boyunca gerçekten istediği şeyi elde ettiği için rahatlamıştı.

Derinlerde, muhtemelen Maddie'yi bile sevmiyordu. Sadece güzel bir kadınla birlikte olma fikrini seviyordu, arkasına saklanabileceği mükemmel bir paravan. Kimse ikisini birlikte görse, onun gibi bir kadını elde edebildiği için tamamen heteroseksüel olduğunu düşünürdü.

Ama görünüş aldatıcı olabilir.

Maddie, Jordan için yeterli değildi. Asla da yeterli olamazdı. Bu yüzden onu ondan aldığım için suçluluk duymamalıyım.

Tek pişman olduğum şey onu geride bırakmak.

Kahretsin. Onu öldürmeliydim, o zaman şimdiye kadar onu düşünmeyi bırakıp Maddie'yi tamamen kendime saklamaya ya da bir sonraki kurbanımı bulmaya odaklanabilirdim. Dante'nin bir sonraki görevi.

Henüz çok geç değil.

Maddie'yi babasına teslim edebilir, Virginia'ya giden bir uçağa atlayabilir ve başladığım işi bitirebilirim.

Ama hayatımda sadece ikinci kez, bunu yapabileceğimden emin değilim.

Sanırım Maddie, acı çekmesini görmek istemediğim tek kişi değil.

Sonuçta, Jordan'a hiç hoşuna gitmeyen bir şey yaptım mı? Hayır, tabii ki. Onun mükemmel tenini kesemedim. Garajda benimle kavga etmeye çalıştığında, bronz teninde morluklar bile bırakmak istemedim.

Gavin dünyadaki en yakışıklı adamdı, ama yine de kendi ellerimle onun hayatını sonlandırdım. Onu boğarken boynunda morluklar bıraktım. Artık asla iyileşmeyecek morluklar.

Ama Gavin her şeyi mahvetti. Ona güvenebileceğim bir adam değildi. Ona yaptıklarımı hak etmişti.

Jordan'a ise güvenebileceğimi düşünüyorum. Maddie ona güvenmişti. Gerçek adını bile bilmeden ona Rockland'da bir yuva ve bir hayat vermişti.

Ona baktığımda, başı yana eğilmiş, sonunda uykuya dalmış, yanakları hala gözyaşlarından ıslak. Maddie'nin boynundaki morluklar soluk ama hala orada. Dante sorarsa, ki soracağından eminim, onu kurtarmadan önce onu yakalayanın özel dedektif olduğunu söyleyeceğim.

Hostes yanımdan geçerken onu durdurdum. "Bir paket mendil alabilir miyim?"

"Tabii," diye neşeyle cevaplar. Bir dakika sonra küçük paketi getirir. Tek bir mendil çıkarır ve Maddie'nin gözyaşlarını silerim. Ben bunu yaparken gözlerini açar.

"Onu çok geçmeden unutacaksın," diye onu ve kendimi teselli ediyorum. "Dante'nin ayrılmanın cezası olarak sana yaptıkları yüzünden onu düşünmeye bile vaktin olmayacak."

ayrılmanın cezası olarak Dante'nin sana yaptıracakları yüzünden onu düşünmeye vaktin bile olmayacak." "Bacağın bugün nasıl?" diye sorar sessizce

koltuğunda biraz daha dik oturur ve burnunu sümkürmek için mendili alır.

"Ölecek değilim," diyorum, o anda zonklayan ağrıyı neredeyse hiç hissetmeden.

Başını sallayarak, "Sence bu yeniden bir araya gelme ne kadar kötü olacak?" diye soruyor.

"Hiçbir fikrim yok. Dante sana fiziksel olarak zarar vermez," diye onu teselli ediyorum. Dante'nin ona elini kaldıracacağını veya kaçtığı için ona bir saniye bile acı çektireceğini düşünseydim, onu Vegas'a geri götürmezdim. "Muhtemelen sana boktan işler yaptırır. Belki Cass'in veledin doğduktan sonra bezlerini değiştirir. Ama yine de, o ve bebek, Cole mezun olana kadar New York'ta Cole'la birlikte kalacaklar..."

"Hala onun bebek sahibi olacağına inanamıyorum," diyor küçük bir gülümsemeyle.

"Ben inanıyorum. Bir keresinde onu ve Cole'u sevişirken yakaladım. Dikkatli olmazlarsa, deli gibi çocuk yapmaya başlayacaklar."

"İğrenç," diyor Maddie ama gülümsemesini kaybetmiyor. "Yani, Sophie ve Cass evlendiler ve taşındılar. Bu da demek oluyor ki, babam ve Vanessa ile baş başa kalacağım."

"Dante, kendisi ve Vanessa için bir ev arıyor. Ama onlar taşındıktan sonra bile, tamamen yalnız kalmayacaksın. Sanırım ben hala o evde yaşıyor olacağım. Dante, borcumu ödediğimi düşünene kadar beni asla bırakmayacak."

"Oh. Tamam," diye cevaplar Maddie.

Kısa cevabından, benim orada olacağımdan mutlu olup olmadığını anlayamıyorum.

"Başka erkekler de olacak, Maddie," diyorum ona. "Biliyorum. Sadece... Jordan için endişeleniyorum."

"Yalnız kalacağından mı yoksa başka biriyle birlikte olacağından mı endişeleniyorsun?"

"İkisi de. Onun yalnız kalmasını istemek yanlış. Ama onun başka biriyle olduğunu düşünmek çok acı verici. Başka biri

başka biri, erkek ya da kadın."

Kahretsin. Onun acı çekmesinden daha çok nefret ediyorum ve bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyorum.

"Onun mutlu olmasını istemiyor musun?" diye soruyorum ona.

"Benimle mutlu olmasını istiyorum. Josie ne derse desin, ona Vegas'a gelmesi için yalvarmalıyım."

"Zamanla kolaylaşacak," diyorum ona, umarım haklı çıkarım. "Sonunda onun yüzünün ne kadar yakışıklı olduğunu, ne kadar uzun ve seksi olduğunu, ya da penisinin ne kadar büyük ve güzel olduğunu bile hatırlamayacaksın..."

"Eli!" diye bağılıyor ve elinin tersiyle göğsüme vuruyor.

Elini geri çekmeden önce tutuyorum ve kendi elimle kapattığım uyluklarımın üzerine koyuyorum. "İyi olacaksın Maddie."

Bana dönüp bir kez daha gülümser ve "Senin de penthouse'da olacağına sevindim" der.

"İyi."

Dante beni geri kabul ederse tabii, diye düşünüyorum ama ona söylemiyorum. Mafya kralını geri taşınmama izin vermesi için ne gerekiyorsa yapacağım.

Ne gerekiyorsa.

Jordan

Annem ve Colt'un evindeki misafir yatağına hiç ulaşamadım.

Hayır, sadece karanlık mutfaklarındaki duvara yaslanmış kahvaltı köşesinde oturup kahve içiyorum. Sanki zihnim iki saniye bile susmayacakken uyanık kalmak için kafeine ihtiyacım varmış gibi.

Aklıma sürekli gelen şey, Maddie ile birlikte olduğum on beş ay boyunca, onunla birlikte olmanın kolay olduğu için mi, yoksa cinselliğimle ilgili derin ve karanlık gerçekle yüzleşmekten kaçınmak istediğim için mi olduğunu kendime hiç sormadığımdır.

onunla birlikte olmanın kolay olduğu için mi, yoksa cinsel yönelimimle ilgili derin ve karanlık gerçekte yüzleşmekten kaçınmak istediğim için mi olduğunu hiç sormadım.

Şimdi belki de sormalıydım diye düşünüyorum.

Eli'nin dövmele ellerinde kesin ölümle karşı karşıya olduğumdan emin olduğum için, kendim hakkında bildiğimi sandığım her şeyi sorguluyorum.

Erkeklere olan cinsel çekiciliğimi ruhumun dolabının arkasına itip, kapıyı kilitleyip, anahtarı atarsam, hayatımın geri kalanında orada kapalı kalacağını düşünmüştüm. Kapıyı bir daha asla açmasam bile, kapının altındaki o küçük çatlaktan pisliğin sızabileceğini tamamen unutmuştum.

kapıyı bir daha açmasam bile pisliğin sızabileceği o küçük çatlağı tamamen unutmuştum.

Anlamaya başladığım şey, kendinden hangi parçaları saklayıp hangilerini atacağını seçemeyeceğin.

Eli bunun mükemmel bir örneğidir. Cinayetlerini bir tür adalet adaleti olarak göstermeye çalışmak yerine, kendini tamamen kötü bir canavar olarak kabul eder. Hak ettiği adalet. Bildiğim kadarıyla, Virginia'dakiler bunu hak etmişti.

Belki de o kendi karanlığını fazla kabul ederken, ben kendiminkini inkar ediyorum.

Biseksüel olmanın karanlık bir tarafı olduğu anlamına gelmez. Sonuçta, dünyadaki çoğu iyi insan, cinsiyeti ne olursa olsun, istediğin kişiyi sevme fikrini tamamen destekliyor.

Sanırım benim takıntım bu.

Eli ile olan ilişkimiz sadece seksti, tamamen fizikseldi. Şehvet. Peki, Maddie'yi sevdiğim gibi bir erkeği sevebilir miyim, bunu nasıl anlayabilirim?

Çünkü onu seviyorum.

En azından öyle düşünüyorum. Tabii kendimi kandırmıyorsam... "Lanet olsun, çocuk," Colt diyor ışıkları açıyor.

pamuklu şortu ve tişörtüyle çıplak ayakla mutfığa girer, kısa sarı saçları diken diken, gözleri hala uykudan bulanık ve kendine bir fincan kahve doldurur. "

beynini yakacak kadar çok düşünüyormuş gibi görünüyorsun."

"Olabilir," diye onaylıyorum. "Saat kaç?" diye soruyorum, kot pantolonumun cebinden telefonumu çıkarmak için çok tembelim.

Masadan göremediğim mikrodalgadaki saate bakar. "Altı buçuk. Uyuyamadın mı?" diye sorar, kahvesini yudumlarken masama oturur.

Kafamın masaya çarpmasını önlemek için, yıkanması gereken yağlı saçlarımı iki elimle taradım. "Hayır."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek değil."

"Çünkü konuşmanın bir faydası olmayacağını mı düşünüyorsun, yoksa geçmişteki boktan şeyleri ortaya çıkarıp şimdiki zamanı mahvetmek istemediğin için mi?"

Colt'un tek kelime etmeden anlayacağını bilmeliydim. Sonuçta, ikimiz de hayatımızda yaşlı erkeklerin avıydık. Ancak, ben teknik olarak bir yetişkindim, Colt ise çocukken amcası tarafından istismara uğramıştı, ki bu aynı şey değil. İkimizin aynı kategoriye girdiğini düşündüğüm için kendimi berbat hissediyorum.

"Maddie'yi gerçekten sevdiğimi mi, sevdiğimi mi yoksa... erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığımı anlamamak için onu kullandığımı mı anlayamıyorum."

"Bak, sana daha önce de söyledim, olanlardan sonra kendi cinsel yönelimimi sorgulamakla çok zaman geçirdim, değil mi? Kim olmak istediğin sorusuna sadece sen cevap verebilirsin. Geçmişindeki manipülatif pislik değil. Ve kimsenin iznine veya onayına ihtiyacın yok, ne annenin, ne de özellikle bağınaz babanın."

"Kimsenin ne dediği umurumda değil diye inanmak istiyorum. Özellikle RJ ve Thane evlendiğinde ve Savage Kings'in her üyesi onlara mutluluklar dilediğinde ve birlikte oldukları için onlara farklı davranmadığında. Yine de, babamın yıllar boyunca bana söylediği tüm hakaretleri unutmak imkansız. Sen ve ben onu dövdüğümüz geceden beri yıllardır onunla konuşmadım, ama hala

hayal kırıklığı ve öfke dolu lanet sesini duyabiliyorum, bana ibne ya da twink diyor ve bundan nefret ediyorum."

"O senin baban, iyi ya da kötü, bu yüzden büyürken duyduğun, seni bugünkü haline getiren o sestən kaçamazsın. O pisliğin sesinin yalnız ve mutsuz olmaya değer olup olmadığına karar vermelisin. O senin baban olabilir, ama aynı zamanda kendini iyi hissetmek için kadınları ve kendi oğlunu küçük düşürmeyi ve istismar etmeyi seven iğrenç bir insan. Kafadaki sesine her zaman "kapa çeneni ve cehennemde çürü" diyebilirsin."

"Bir gece o piçin sesini neredeyse susturuyordum. Greer ve Celeste'nin düğünü için hepimiz Vegas'taydık. Maddie ile tanıştığım gece. Seçtiğim bir erkekle birlikte olup olamayacağımı anlamak için sarhoş oluyordum. Alkol benim cesaret kaynağımdı ve bir erkekle birlikte olsaydım savunmam olurdu. Bilirsin, eski "O kadar sarhoştum ki ne yaptığımı bilmiyordum" bahanesi. Sonra Maddie barda yanıma oturdu ve ben... Gözlerimi ondan ayıramadım."

"Yani, onunla tanışmamış olsaydın ne olabileceğini merak ediyorsun? Maddie ile tanışmak, ya ona ilgi duyduğun için ya da yüzleşmeye hazır olmadığın gerçeği aramanı kesintiye uğrattığı için ruhundaki yakıcı soruyu cevaplama şansını kaybetmene neden oldu mu?"

"Evet. Hepsi öyle," diye yavaşça başımı sallayarak onayladım. "Maddie ile birlikte olmak, ona bir içki ısmarlayabilir miyim ya da benimle akşam yemeği yemek ister mi diye sorduğum ilk andan itibaren çok kolaydı. Şimdi, Vegas'tan kaçmak için çaresiz olması sayesinde bunun kolay olduğunu biliyorum."

"Ah, bu işleri karmaşıktırıyor. O seni şehirden kaçmak için bir araç olarak kullanırken, aranızda anında bir bağ oluştuğunu sandın. Olaydan bu kadar zaman geçtikten sonra onun niyetini öğrenmek, kabul etmesi zor bir durum olmalı ve tanıştığınız andan itibaren her şeyi yeniden sorgulamana neden olmalı."

"Aynen öyle. Eğer bana şehirden kaçması gerektiğini söyleseydi, yine de benimle eve gelmesini isterdim. Ama onun niyetini bilirdim, sahte bir bağla karıştırmazdım. O bana yalan söyleyip evlendiğimizi söylediğinde, kumarhanede büyük ikramiyeyi kazanmış ve aynı anda piyangoyu da tutturmuşum gibi hissettim."

"Yine de, onu karın olarak aldığın için mi şanslı olduğunu yoksa kafadaki soruyu sonuca bağlayabildiğin için mi şanslı olduğunu şu anda bilemezsin. Sonuçta sen iyi bir adamsın, güzel karını asla aldatmazsın, özellikle de gerçekten birlikte olmak isteyip istemediğin belli olmayan bir erkekle."

"Hepsi bu kadar," diye onayladım. "Ama Maddie'yi aldattım. İyi bir adam olduğumu savunmak için söylemeliyim ki, Eli bana evli olmadığımızı, Maddie'nin bana yalan söylediğini söyledikten sonra oldu. Araştırdığımda evlilik cüzdanımızı bulamadığım için, bir yabancı olan Eli'nin söylediğini doğru kabul ettim. Reece de bulamadı. IT dahisi, ona gönderdiğim fotoğraftan dünyanın hiçbir yerinde onun görüntüsünü bulamadı. Öfkelenmiş, hayalet kızın kim olduğunu öğrenmek istiyordu. Tüm bunlar, Eli'nin diğerleri gibi benim de gözlerimi oyup beni öldüreceğinden emin olmamla birleşince, suçluluk duymadan pes etmemi sağladı."

"Bekle," diye mırıldandı Colt, yüzü sertleşmişti. Sadakatin onun için önemli olduğunu biliyordum, ama bana çok kızgın görünüyordu. "*Eli* göz küresi katili mi?"

Oh. O mu.

"Seni kaçırdı, değil mi?"

"Evet, ama hala iki gözüm de yerinde, gördün mü?" diyerek yüzümü işaret ettim. "Ve bu uzun bir hikaye. Sen ve Kings çatal ve meşaleleri toplayıp gelmeden önce, Eli'nin cinayetler için iyi bir nedeni olduğunu söyleyeyim. Onlar hayattayken gözlerini çıkarmak, onun bir nevi imzası gibi bir şey."

"Gerçekten de hayattayken gözlerini alıyor mu?" "Evet, ama o adamlar iğrenç insan kaçakçılarıydı."

Colt bana göz kırpmıyor, belli ki tüm bu bilgileri kafasında sindirmeye çalışıyor. "Clayton'daki özel dedektif ve kamyon şoförü *insan* ticareti mi yapıyordu?"

"Evet, bu ikisi ve başka bir adam birlikte çalışarak kadınları ve kızları avlayıp zengin sapıklara satarak bir sürü para kazanıyorlardı."

"Tanrım."

"İyi ki kurtulduk, değil mi?"

"Tabii ki," diye Colt hemen kabul eder. "Ve sen o adamla oynadın mı? İnsanların gözlerini canlı canlı oyup çıkaran katille mi? Onun esiri olduğun halde mi?"

"Evet."

"Jordan..." Üvey babam başını sallar ve ağzından çıkacak sözleri daha söylemeden ne diyeceğini biliyorum. "Eli'nin sana yaptığı şey, annenin evlendiği o orospu çocuğunun yaptıklarından ne farkı var?"

"Tamamen farklıydı," diye onu temin ederim. "Onu istediğimden, yaptığımız şeyi istediğimden hiç şüphem yoktu. Hatta, Eli'nin esiri olarak, hayatımdan endişe etmek, sonunda kendime karşı dürüst olabilmem için bana cesaret verdi."

"Vay canına. O psikopat birkaç günde sana yıllarca süren terapiden daha fazlasını yaptı, ha?"

"Değil mi?" Gülümsayarak onaylıyorum. "Eli'nin acımasız bir katil olduğunu biliyorum. Üçüncü adamı işkence ederken kendi gözlerimle gördüm. Yine de, bana dokunduğunda ondan korkmadım. Evet, o manipülatif bir piç, ama onu reddedebilirdim, sadece... reddetmedim."

"Sonunda Vegas'ta istediğin sorunun cevabını buldun."

Kafamı sallayarak onaylıyorum. "Sonunda cevabımı buldum. Evet, suçluluk duydum, Maddie'yi aldattığım için kendimi pislik gibi hissettim, ama bir yandan da büyük bir rahatlama oldu. Üzerimden bir yük kalktı ve artık sadece kendim olabilirdim."

"Bu harika. Senin adına sevindim. Ve neden bütün gece burada oturup cevabı bulmaya çalıştığını

cinselliğin, Maddie'yi sevip sevmediğin sorusuna cevap bulmana yardımcı olmaz.

"Sence... hem biseksüel hem de ona aşık olmam mümkün mü?" diye soruyorum.

"Kesinlikle. Erkeklere karşı gerçek hislerini bildiğin için açıkça daha mutlusun. Şimdi kendine Maddie ile mutlu olup olmadığını sorman gerekiyor."

"Evet. Mutluydum. Buna hiç şüphe yok. Beni mutlu ediyordu. Onunla uyanmak, hayatımın her anını onunla paylaşmak beni mutlu ediyordu, beni sadece kullanıyor olsa bile."

"İkimiz de biliyoruz ki, nasıl başladığına bakılmaksızın, o kız da seni seviyor. Annen bile, Maddie hakkında şikayet etmesine rağmen, ikinizin birbirinizi mutlu etmediğini dürüstçe söyleyemez. Mutluluk aşk olabilir ya da olmayabilir, ama küçük bir şey de değildir. Onu sevip sevmediğin ya da onun seni sevip sevmediği konusunda tereddüt ettiğini bile sanmıyorum. Muhtemelen, biseksüelliğinin diğer yarısını görmezden gelecek kadar onu sevip sevmediğin konusunda mücadele ediyorsun. Onun için erkeklerle birlikte olma arzusundan vazgeçebilir misin?"

"Ben... bilmiyorum."

"Sorun değil, Jordan. Hayatının geri kalanını nasıl geçireceğini bir günde çözmen gerekmiyor. Belki de ikisini de elde edebileceğin üçüncü bir seçenek vardır."

"İkisini de mi?" diye tekrar ediyorum.

"Bir kişiyi sevmek kolay değildir. Kimse incinmesin diye sevgiyi iki kişiye eşit olarak dağıtmaya çalışmak zor bir iştir."

Colt çok önemli noktalara değiniyor. Ve ona söyleyemediğim şey, Maddie ve Eli ile aynı anda birlikte olmanın bir rüyanın gerçekleşmesi gibi geldiği. Her iki dünyanın da en iyisi. Mükemmel bir çözüm.

En azından seks konusunda, bu benim tüm cinsel istek ve ihtiyaçlarımı karşılardı.

Ama Maddie ve Eli ile bir ilişki imkansız görünüyor.

Birisi kesinlikle incinecekti. Maddie sonunda aramızdan birini seçmek zorunda kalacaktı. Onun arkamdan Eli ile birlikte olduğunu öğrendiğimde çok kıskanmıştım. Maddie, ona biseksüel olduğumu söylemediğim için kızgın olmakla kalmamış, Eli ile birlikte olduğum için de kıskançlık duymuştu.

Bir sevgiliyi başka biriyle paylaşmak çok zor olurdu. Her zaman üçüncü tekerlek olup, sadece ayak bağı olduğumu merak ederdim.

Ayrıca, Maddie'nin katı mafya babası, biz onun için kavga etmesek bile, hayatında iki erkeğe izin vereceğini sanmıyorum.

Eli'nin ikimizle de gerçek bir ilişki kurmaya çalışacağını sanmıyorum.

Kendini bir canavar olarak gören ve kendi annesinin bile onu sevmediğini düşünen biri bunu nasıl yapabilir ki? Maddie'nin beni tercih ettiği ilk varsayımında, Eli duygularının incinmemesi için gemiyi terk ederdi.

Bu da Eli'nin sadist olup olmadığını merak etmeme neden oluyor, çünkü birini incitmenin, onun hayatını elinde tutmanın gücünden zevk aldığı için değil, hayatında kaldırılabileceğinden daha fazla acı çektiği için kendi derin acısını başkalarına yaşattığı için.

Lanet olsun.

Sanırım orgazmın doruklarında, yanlışlıkla o orospu çocuğuna aşık olmuş olabilirim.

Maddie ona ateş ettiğini söylediğinde neredeyse paniğe kapıldım, çünkü onun için endişeleniyordum. Sonra Maddie'nin bizi izlemesine izin verdiği için boğazına yumruk atmak istedim. Ama hala onu önemsiyorum, bacağındaki yaranın enfeksiyon kapmasından ve ona acı vermesinden endişeleniyorum.

O acıyı sevdiğini söylüyor ama bence hepsi saçmalık. Ve şaşırtıcı bir şekilde, Maddie'ye karşı hissettiğim yeni duygular Eli'ye karşı hissettiğim yeni şeyler, Maddie'ye olan duygularımı gölgelemedi.

Onu seviyorum ve ona aşık olmaya başladım.

Ben, her şekilde ikisini de elde etmek isteyen açgözlü bir piçim. Eli ve Maddie de aynı şeyi yapmayı kabul ederse, kıskançlığımı bastırmaya çalışabilirim.

Denemek.

Sadece denemek, çok da zor bir şey değil gibi görünüyor.

O yüzden, Las Vegas'a giden tek yönlü uçağa binmeden önce ikisini de istediğimi onlara söylemeliyim.

"Onları görmem lazım," diyorum Colt'a.

"Tamam," diye cevaplar. "Öyle yap. Ben de Little yardımcısıyla ölü adamların insan kaçakçısı oldukları konusunda konuşup, seni rahat bırakmasını sağlayacağım, bilirsin, kasabadan ayrılman gerekirse diye."

"Teşekkürler, Colt," diyorum, her şey için.

Apartmanımızın otoparkına girer girmez, her şeyi mahvettiğimi ve çok uzun süre fazla düşündüğümü anlıyorum.

Maddie'nin arabası yok. Kimliğini kanıtlayan yasal belgeleri olmadığı için ehliyet alamamasına rağmen, acil durumlar için seçmesine yardım ettiğim araba.

Eli'nin işkence kampından beni kurtarmak için geldiği araba.

Belki de sadece kahvaltı almaya gittiğini söylüyorum kendime. Saat çok erken, daha yedi buçuk. Elbette havaalanına gitmek için henüz yola çıkmamışlardır.

Ama Maddie erkenci biridir. Çoğu gün bu saatte Greer'in mutfağında iki tepsi kek pişirmiş olurdu.

Emin olmak için, kalbim hızla çarparak bisikletimden inerim ve kaskımı çıkararak kapıya doğru merdivenleri çıkarım. Kapıyı açar ve içeri ilk adımımı atar atmaz daire daha boş hissettirir.

"Maddie?" diye sesleniyorum, yüzlerce kez denedikten sonra bana cevap vermeyeceğini bilsem de.

Çok geç kaldım.

Yatak odasına doğru yürürken içtiğim kahve geri çıkacak gibi oluyor. Yatak örtüsü ve halıdaki kan lekelerini görmezden gelerek dolabın kapısını açıyorum ve onun eşyalarının hepsinin kaybolduğunu görüyorum. Rockland'a geldiğinde yanında sadece bir çanta dolusu para ve bir silah varken, ona almamda yardım ettiğim kıyafetleri de götürmüş.

Maddie temelli gitmişti. Ve en kötüsü, kendisi için mücadele etmeye değmeyeceğini düşünerek gitmişti.

Hatta Eli bile bana onlarla Vegas'a gelmemi istedi.

Şimdi, yalanlarımızın aramıza koyduğu mesafe, asla kapatılamayacak kadar geniş hissediliyor. Keşke en azından deneseydik. Vegas'a giden bir sonraki uçağa tüm paramı harcamak zorunda kalsam bile, ikisinden de denemelerini istemek istiyorum.

Dairede dolaşırken, katlanmış bir defter kağıdı yere düşüyor. Önünde Maddie'nin el yazısıyla benim adım yazıyor.

Eğilip kağıdı alıp açtım.

Jordan,

Her şey için teşekkür ederim. Bu mektupta sayamayacağım kadar çok şey için.

Hayata ilk kez tek başıma atılırken, nereye gideceğimi, kim olmak istediğimi bile bilmeden, seninle tanıştığım için çok şanslıyım.

Kusurlarımla birlikte kendimi sevmeyi ve kabul etmeyi öğrenmeme yardım ettin. Keşke ben de senin aynı şeyi yapmana engel olmasaydım.

Benden ayrılmamı istediğin için seni suçlamıyorum. Haklıydın. Bu ikimiz için de en iyisi. Babam Eli kadar şiddetlidir. Gittiğim için bana çok kızacak, seni de kabul edemeyeceğini düşünüyorum. Ve sana zarar verirse, Savage Kings benim ailem gibi, aslında senin ailen olsalar da. Senin için savaş başlatırlar. Ve sen dökülen her damla kanın karşılığını hak edersin, ama ben hak etmem. Lütfen benim için savaş başlatma.

*Sana en iyisini
diliyorum. Sevgilerimle,
Madison*

Ve işte böyle, birkaç paragrafla, tüm planımı mahvetti.

Maddie

"Hazır mısın?" Eli, kumarhanenin arka girişlerinden birinden geçerken soruyor, omzunda benim spor çantam asılı. Biraz buruşuk, baldır kısmında delik olan siyah bir takım elbise giymiş, ama yine de mavi tişörtüm ve siyah taytımla kendimi yetersiz giyinmiş hissediyorum.

"Buraya geldiğimize göre başka seçeneğim yok gibi görünüyor," diyorum ona.

Rockland dışında bildiğim tek ev olan Virginia'nın serin sonbahar havasından ayrılıp Vegas'ın sıcaklığına geri dönmek... yanlış geliyor.

Ama işte buradayım, bir yıldan sonra ilk kez babamı tekrar göreceğim.

"Dante'ye veya güvenliğe senin benimle olduğunu söylemedim. Çoğu otel çalışanı seni tanımadığı için seni tanıyacaklarını bile sanmıyorum," diye açıklıyor Eli.

"Doğru. Aradım ama biri telefonu yüzüme kapattı," diyorum ona. "Yani sürpriz olacak mı?"

"Sen de bunu istemiştin, dönüşünün büyük bir sürpriz olmasını? Bu iyi bir sürpriz, Maddie."

Sanırım beni sakinleştirmeye çalışıyor, ama işe yaramıyor. Yumruklarım terli, korkutucu babamla yüzleşmekten dolayı gerginim.

Asansörlere ulaştık ve Eli bizi yukarı çıkarmak için düğmeye bastı. Bana dönerek, "Dante senin hayatta ve güvende olduğunu görünce çok sevinecek. Bu rahatlama, öfkesinin çoğunu ortadan kaldıracak" dedi.

"Çoğunu ama hepsini değil," diye mırıldanıyorum.

"Çoğu, ama hepsi değil," diye onaylar. "Sadece onun bakış açısından düşünmeye çalış. *Jordan* bir gün sana bir not bile bırakmadan, hatta veda etmeden, birdenbire garajdan kaybolmuş olsaydı, nasıl hissederdin? Nereye gittiğini veya neden gittiğini bilmediğini, günlerce değil, aylarca, bir yıldan fazla bir süre boyunca hayatta olup olmadığını merak ettiğini hayal et..."

"Anlıyorum," diyorum sinirli bir şekilde. "Kaybolduğunda, bilememek çok acı vericiydi. Babama bir not bırakmalı mıydım?"

Eli elini önündeki havayı savurur. "Hayır. Dante, nefret etse de neden gittiğini biliyordu. Kendini suçladı. Seni çocuk gibi azarlarken bunu da unutma."

"Sabırsızlanıyorum," diye inliyorum. "Tartışmalarını ve inatçılığını hiç özlemedim."

"Sen onun sandığından daha çok ona benziyorsun." "Sen öyle diyorsan."

Sonunda çatı katına ulaşıyoruz ve kilitli ön kapıda iki muhafızdan biri bir adım öne çıkıyor. İki elini de kaldırırken gözleri üzerimde dolaşıyor. "Buraya öylece bir hatunla gelemezsin Eligor. Sen sürgün edildin."

"Doğru. Patron, senin bu şehirde istenmediğini söyledi, bu yüzden onun evinde de kesinlikle istenmiyorsun," diyor diğer güvenlik görevlisi.

"Kapa çeneni ve çekil, aptallar," diye emreder Eli, dişlerini göstererek. "Bu sıradan bir kadın değil. Bu Dante'nin en büyük kızı Madison. Hani bir yıl önce kaçan kız? Ama Dante'ye ona ne dediğini söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Üzgünüm," diye mırıldanır güvenlik görevlisi ve geri adım atmakla kalmaz, şifreyi girer, kapıyı açar ve bizim için açık tutar. "Üzgünüm, hanımefendi."

"Neyse," diye mırıldanırım, çünkü kendimi hakaret edilmiş hissetmiyorum. Şu anda bir seks objesi olmaktan daha değerli olduğumu düşünmüyorum. Ve Jordan geçenlerde bana daha kötü şeyler söyledi.

Kapının eşiğinde duraksadığımda, Eli içeri girip çantamı antreye bırakır, sonra geri dönüp avucunu belime koyarak beni içeri girmeye teşvik eder. "Hadi. Şu işi bitirelim. Muhtemelen düşündüğün kadar kötü olmayacak."

"Evet, tabii," diyorum alaycı bir şekilde.

"Dante muhtemelen ofisinde." Babam işkolik olduğu için, gayrimenkulleri, yasal işleri ve yeraltı uyuşturucu kaçakçılığını yönettiği için buna şüphe yok. Onu aramak için haftanın her günü ilk bakacağım yer ofisidir. Ve tabii ki, kapı ardına kadar açık olduğu için, babamın derin, emir veren sesinin odadaki birine veya telefonda birine emirler yağdırdığını duyuyorum.

Eli sırtıma daha sert bir itme yapar ve sonra kendimi açık kapıda bulurum, babamın bana dönüp çenesinin gevşediğini izlerim. Cep telefonu elinden kayar, ani sessizlikte yere düşer ve unutulur.

"Merhaba, baba."

"Madison? *Madison*," diye tekrar sordu, geniş mavi gözleriyle beni başımdan ayak parmaklarıma kadar süzdü. Ayrıldığımdan beri değişmiş miyim, şimdi farklı mı görünüyorum diye merak etmeden edemiyorum

mutlu ve aşık olduğum halde her şeyi geride bırakmak zorunda kaldığım için farklı görünüyor muyum diye merak ediyorum.

Babam, tertemiz özel dikim takım elbisesiyle hala aynı görünüyor, uzun boylu, fiziksel olarak heybetli bir adam. Kalın siyah saçları ve bakımlı sakalı, ayrıldığım zamankinden biraz daha fazla griye dönmüş olabilir.

"İyi misin?" diye soruyor.

"İyiyim."

Babam bana doğru koşarken silüeti bulanıklaşıyor. Eli, babamın bana fiziksel olarak zarar vermeyeceğine dair güvence verse de, ona yaşattıklarım için yüzüme bir tokat ya da başka bir tür saldırı bekliyorum.

Bunun yerine, kolları beni o kadar sıkı sarıyor ki derin nefes alamıyorum. Hatta beni kaldırıyor, ayaklarım yerden kesiliyor ve ciğerlerimde kalan az miktardaki oksijenle gülüyorum.

"İnanamıyorum. İnanamıyorum... nasıl?"

"Eli beni buldu," diye itiraf ediyorum, adama hakkını vererek.

"Eli mi?" Ayaklarımı yere indiren babam, başımın üzerinden onun kişisel işkencecisine bakar. "Gerçekten yaptın, seni çılgın piç kurusu. Onu buldun!"

"Onu ben buldum," diye cevaplar Eli, gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle. Aslında, normalde kendini beğenmiş olan bu adamın endişeli görüldüğünü düşünüyorum. "Kolay olmadı, ama onu sana sağ salim geri getirdim."

Babam başını sallarken yüzüme bakarak omuzlarımı bırakmıyor. "Aynı görünüyorsun, ama... farklı."

"Öyle mi?"

"Ve gerçekten iyisin, değil mi?"

"Öyleyim." Boynumda iyileşmekte olan hafif morluklara dikkat çekmemeye çalışarak hafifçe başımı sallıyorum.

"İyi. Bu iyi, çünkü seni öldüreceğim!" diye bağılıyor, pencereleri sarsacak kadar yüksek sesle, omuzlarımdan sallayarak. Beni bıraktığında, ondan uzaklaşıyorum.

"Baba..."

"Sakın bana 'baba' deme! Senin öldüğünü ya da daha kötüsü, hayatta olup acı çektiğini düşünerek ne kadar endişelendiğimi, ne kadar yıkıldığımı biliyor musun?"

"Gitmem seni üzdüyse özür dilerim, ama gitmem gerekiyordu, bir süre yalnız kalmam gerekiyordu."

"Gitmen beni 'üzdü' mü sanıyorsun? Her günün her saniyesinde çok mutsuzdum, seni bencil velet!"

Onun öfkelenmesini bekliyordum, ama yine de yükselen sesi beni bir çocukmuşum gibi hissettiriyor.

"Dante..." Eli cesurca araya girer. "Ona karşı nazik ol. Daha yeni döndü. Onu tekrar uzaklaştırmak istemezsin, değil mi?"

"Peki," babam o kadar şiddetli bir şekilde nefes alır ki saçları havaya uçar. "Hâlâ başın büyük belada, anladın mı? Sakın çizgiden bir adım bile sapma, yoksa göz açıp kapayana kadar ayak bileğine takip bileziği takarım."

Hayır. Yapmaz. Beni sanki onun malıymışım gibi, bir köpekten farksızmışım gibi takip etmesine *asla* izin vermem.

"Neredeydin sen?" diye sorar.

"Ben... Virginia sahilinde küçük bir kasabada yaşıyordum."

"Eli mi?" diye sorar babam, daha fazla bilgi için çalışanına bakar.

daha fazla bilgi ister.

"Rockland, Virginia'daydı efendim, kek pişirip satıyordu ve özel bir dedektifle yaşıyordu. Bu yüzden onu bulamadık. Adam onu saklamasına yardım etti."

Tamam, vay canına, bu hikayeyi nereden uydurdu bilmiyorum, ama en azından Jordan ve Savage Kings babamın radarından uzak duruyor.

"Bir özel dedektif mi? Cidden mi, Madison?"

"Merak etme. O artık öldü," sanki sevgilimin kaybını yas tutar gibi dişlerini sıkarak söylüyorum.

"Öyle mi?" Babam Eli'ye dönerek sordu.

"Evet. Gözleri ve dili yok, tamamen öldü. Onu saklamaya yardım eden arkadaşları da öldü. Ölmeden önce... çok

pişmandı."

"İyi," dedi babam acımasız bir gülümsemeyle.

"İyi mi? Bir adamın sırf benimle olduğu için ölmesi iyi mi sence? Ya onu sevseydim?"

"Seviyor muydun?" Babam, cevabı zaten biliyormuş gibi sakın bir şekilde sorar.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Çok üzgün görünmüyorsun, bu yüzden bir tahminde bulunacağım ve tüm bu zaman boyunca o zavallı aptalı sadece kullandığını söyleyeceğim. Senin yüzünden öldüğü için hiç suçluluk duyuyor musun?"

"Hayır." En azından bu doğru.

"O zaman onu sevmiyordun. Ve eğer sadece, bilmiyorum, nerede olduğunu ve hayatta olduğunu söylemek için beni arasaydın, o zaman Eli'yi peşine takmak zorunda kalmazdım ve o adamlar hala hayatta olurdu!"

"Burada neden bağırış çağırış var?" Vanessa, küçük buluşmamıza katılmak için ofise girerken soruyor. "Madison!" diye haykırıyor. "Aman Tanrım!" Bana koşarak geliyor ve kaçmadan önce sadece birkaç hafta tanıdığım halde babam kadar sıkı sarılıyor bana. "İyi olduğuna ve sonunda eve döndüğüne çok, çok sevindim! İyisin, değil mi?" diye sorar, beni bırakıp görünüşümü incelemeye başladığında. Bakışları boğazımda biraz fazla uzun süre kalır.

"Babam bana bağırmaya başlayana kadar iyiydi." "Dante, ona biraz daha nazik davranabilir misin? Daha yeni eve geldi.

. Onu tekrar kapı dışarı ederek aynı hatayı tekrarlamayın," diye Vanessa onu uyarır.

Vay canına. Kimsenin babama böyle konuştuğunu, onu yerine koyduğunu, hatta benim kaçmamdan dolayı onu suçladığını hiç duymamıştım.

"Oh, bir daha bana o kaybolma numarasını çekmeyecek," diyor babam. "Aslında, bu sana nasıl ceza vereceğime dair harika bir fikir verdi."

Oh, harika. İşte geliyor.

"Her gece burada, kumarhanede... sihirbazımız için çalışacaksın."

"Ne? Ciddi olamazsın," diye inanamadan homurdanırım. "Peynirci bir sihirbaz için çalışmaktansa, tüm tatil köyünün bulaşıklarını yıkamayı ya da çöpü çıkarmayı tercih ederim," derim ona.

"Oh, o zaman bunu kesinlikle yapacaksın." "Ne kadar süreyle?"

"Dersini aldığını, hatalarının bedelini ödediğini ve benden çaldığın tüm parayı geri ödediğini düşünene kadar. Silahı saymıyorum bile. Silahım nerede, Madison?"

"Ticari bir uçağa binmektense Virginia'da bıraktım."

O, benim korunmak için silah taşımamdan pek de rahatsız olmadığı belli bir şekilde başını sallar. Sonra sorar, "Onu... kimseye kullanmak zorunda kaldın mı?"

"Sadece Eli'ye," diye itiraf ettim.

"Eli mi?" Şimdi babamın dikkati sessiz adama geri dönüyor. "Göster bana."

Eli pantolonunun paçasını kaldırır ve baldırına sarılmış gazlı bezi gösterir.

"Hay sıçayım," diye fısıldar babam. "Eli'yi vurdun mu?" "Evet."

Babam beni yine sırtımı kıracak kadar sıkı bir kucaklamaya alır, bu sefer bizi ileri geri sallayarak. "Seninle çok gurur duyuyorum. Gerçekten büyümüşsün."

"Eli'yi vurduğu için onunla gurur mu duyuyorsun?" Vanessa alaycı bir sesle sorar.

"Evet," der babam, bu kez yüzünde kocaman bir gülümsemeyle beni tekrar bırakırken. "Kendini koruyordu. Onunla daha fazla gurur duyabilmemin tek yolu Eli'nin ölmesi olurdu."

"Hey!" Eli öfkeyle bağırır ve Vanessa kahkahayı patlatır.

"Muhtemelen bunu hak ettin," diyor Vanessa Eli'ye. "Eminim Madison'a gizlice yaklaşmış ya da çılgına dönüp öfkelenmiş,

Onu Vegas'a geri götüreceğini söyledin. Öyle mi?" diye soruyor bana.

Biraz terlemeye başlayan Eli'yi izlerken başımı sallıyorum. "Öyle bir şey. Benim Vegas'a dönmem konusunda birkaç gün tartıştık, sonunda ben pes ettim."

"Birkaç gün mü?" diye bağırır babam. Şimdi Eli'ye doğru ilerler ve yakasından tutar. "Kızımın *günlerdir* hayatta ve güvende olduğunu biliyordun ve bana söylemedin mi? Daha dün konuştuk!"

"Sana sürpriz yapmak istedim," diyor Eli, artık babasının ona zarar vermesinden pek korkmuyor gibi. Eminim ki, babam son telefon görüşmesinde Eli'nin sikini boğazımın derinliklerine soktuğunu bilseydi, çok korkardı. Oh, hemen babamın aradığını anladım, bu yüzden Eli'nin telefon görüşmesi sırasında boşalırken inlemesi veya homurdanması için elimden geleni yaptım. İşe yaradı da.

"Beni şaşırtmak mı?"

"Maddie'yi doğru olanı yapmaya ve gönüllü olarak eve dönmeye ikna edemezsem seni arardım."

Babam onu sıcak patates gibi bırakır, mavi gözleri kısılır. "Maddie?" der, sanki iğrenç bir küfürmüş gibi. "Ona Maddie mi dedin?" İkimize bakarak babam, "Siz ikiniz... arkadaş falan mısınız şimdi?" der.

"Tanrım, hayır, ondan nefret ediyorum," diyorum dürüstçe. Ondan nefret ediyorum, yüzde doksan dokuz ihtimalle yine benim yatağıma ya da benim onun yatağıma gireceğimi bilsem bile.

"İyi. Bu iyi," dedi babam, rahatlamış bir sesle. "Çünkü ona elini sürseydin..."

"Seni balık gibi deşerim," diye başka bir adamın sesi kapıdan onun yerine cümleyi tamamlar.

Dönüp baktığımda, kızıl saçlı kız kardeşim ve yakışıklı sarışın bir adam babamın ofisinde olanları izliyorlardı.

"Sen Madison olmalısın," diyor yabancı adam.

"Cole?" diye soruyorum. O cevap veremedi gözlerim artık düz olmayan kız kardeşimin karnına takılıyor. "Vay canına, gerçekten hamileymişsin. Eli bana birkaç kez söylemesine rağmen inanmamıştım, ama şaşırdığımı söyleyemem, seni küçük sürük."

"Neredeydin, seni kirli fahişe?" Cass, ben ona yaklaşırken sırtarak sorar.

"Burada orada," diye cevap veriyorum ve muhtemelen hayatımızda ilk kez, onun bebek karnının etrafında birbirimize sarılıyoruz.

"İkinizin birbirinizle konuşma şekliniz umurumda değil," diye homurdanır babam, bu da ikimizin gülümsemesini daha da genişletir.

"Eli senin New York'ta olduğunu söylemişti," derim Cass'e, babamızı görmezden gelerek.

"Sonbahar tatili için eve geldik," diye cevaplar ve gözlerini devirir. "Babam, Doğu Kıyısı'nda harika bir kadın doğum uzmanı olmasına rağmen, kendi doktoruna muayene olmamı istedi."

"Torunuma karşı fazla dikkatli olmaktan zarar gelmez," diyor babam. "En azından Madison hamile ya da çocuklu olarak eve gelmedi." Topuklarını döndürerek beni, özellikle karnımı tekrar inceliyor ve "Çocuğun yok ve hamile de değilsin, değil mi?" diyor.

"Hayır baba, çocuğum yok ve hamile de değilim." "Tanrıya şükür," diye mırıldanır, sanki son ihtiyacı olan şey artık masum bir bakire olmadığımı kanıtlamakmış gibi mırıldanır.

Eli'nin bunu ailemizin yemek masasında yaptığını söylemek, sadece tepkisini görmek için çok cazip geliyor, ama o çılgın piçi vuran tek kişi olmak istiyorum.

Yeniden bir araya gelmemiz, önümüzdeki birkaç saat boyunca hepimizin sohbet etmesiyle harika bir oyalama oldu, hatta Sophie ve Lochlan bile benim bekaretimin bozulduğu masada bize katıldılar.

Ama herkes yatmaya gider gitmez, düşüncelerim Rockland'a geri dönüyor, orada ne kadar uzun süre uzak kalırsam kalayım, onların devam edeceğini biliyorum.

Eli

Birinci kattaki açık yatak odamın kapısından, ikinci kattaki yemek odasında Salvato ailesinin kahkahalarını ve konuşmalarını duyabiliyordum.

Elbette herkes Madison'ın sağ salim eve dönmesine seviniyor. Dante de son birkaç saat içinde hiç olmadığı kadar neşeli görünüyor.

Yine de, mafya kralının yanında gardımı düşürmem aptalcaydı.

"Bacağın nasıl?" diye sordu gür sesiyle kapımın önünden. Duştan yeni çıkmış, siyah polar pijama altım ve beyaz tişörtümle dururken, bana gizlice yaklaşmasına rağmen şaşırıp atlamadım. Dante'nin evinde gömleksiz dolaşmayı aklımdan bile geçirmemem gerektiğini çok iyi biliyorum.

"Dr. Gates iyi görüldüğünü söyledi. Sarabilir ve duş alabilirim dedi," diye cevap veriyorum. Ayağımı yatağa dayayıp, gazlı bezle örtmeden önce pantolonumun paçasını kaldırıp yarayı gösteriyorum. "Enfeksiyonu önlemek için antibiyotik de verdi."

"Güzel. Temiz bir kurşun yarası," Dante gülümseyerek yarayı incelerken diyor. "Hala

"Ben de."

"Bütün küçük kızlarım artık büyüdü," diyor ve sonra bacağıma eliyle işaret ediyor. "Sanırım bu, dün telefonda konuştuğuktan sonra oldu."

"Öyle. Geldiğimde nasıl tepki vereceğini ve onu eve dönmeye ikna etmenin ne kadar süreceğini bilmiyordum. Bu yüzden hiçbir şey söylemedim," diye yalan söylüyorum.

Sakallı çenesini ovuşturarak sordu, "Nasıl yaptın bunu?"

"Neyi nasıl yaptım?"

"Onu eve gelmeye nasıl ikna ettin? Özel dedektifi öldürmek onu motive etmezdi."

"Oh, şey, ona senin ne kadar endişelendiğini söyledim ve geri dönerse her şeyin farklı olacağını söyledim."

Mavi gözleri hafifçe kısıldı. "Öyle mi?" "Evet."

"Madison'ın Virginia'da ne yaptığıyla ilgili bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Hayır. O adamla birlikte yaşadığını ve pasta yaptığını söyledim. Hepsi bu kadar." Bir an durup, tam adını kullanmaya özen göstererek ona soruyorum, "Madison için uzun vadeli planın nedir?"

"Bilmiyorum. Neden sordunuz?"

"İşine devam etmesine izin verirsiniz, onunla aranızı düzeltmek için çok yardımcı olur diye düşünüyorum. Kumarhanede çok sayıda büyük mutfak var."

"Doğru. Cupcakeler mi?"

"Wicked Delights Cupcake şirketi," diye bilgilendiriyorum onu. "İki cupcake'i bir kavanoza sıkıştırıp saklayıp nakledebiliyorlar. Çeşitli tatları var ve şaşırtıcı derecede lezzetliler."

"Gerçekten mi? Madison'ın bir şeyler pişirmesi, Madison'ın sana ateş etmesi kadar şaşırtıcı," Dante gülerek cevap verir. "Annesinin benimle yaşamaya başladıktan sonra yemek pişirmeyi, kurabiye yapmayı ve benzeri şeyleri sevdiğini hatırlıyorum. Görünüşe göre, genelevin mutfakı böyle şeyler için çok kalabalıktı. O, Georgia'daki

küçük bir kasabadan gelmişti ve yemek yapmayı annesinden öğrenmişti."

Vay canına. Acaba Maddie'ye bunlardan hiç bahsetmiş mi? Muhtemelen annesinin fahişe olduğu kısmını anlatmamıştır...

Uzun bir süre sonra Dante şöyle der: "Bana bana onun ihtiyaç duyduğu şeylerin bir listesini verirsen, o yerleşince barış teklifi olarak onları ona alırım."

"Tamam," diyorum, bunun, kızın tekrar kaçmaya çalışmazsa demek olduğunu bilerek. "Kız araba kullanmayı biliyor," diye uyarıyorum onu. "Belki de kaçtığı için cezasını çektikten sonra ehliyet almasına izin verebilirsin."

"Hmm," diye mırıldanır, sanki bu fikri reddediyormuş gibi.

"PI ona araba kullanmayı öğretti, bunu senin yapman gerekirdi," diye işaret ediyorum. "Normal babalar çocuklarına araba kullanmayı öğretir."

"Peki," diye homurdandı. "Ehliyet almasına izin vereceğim, ama en az dört güvenlik görevlisi olmadan araba kullanmayacak."

En azından bu da bir şeydir.

Dante, bana tek bir kaşını kaldırarak alaycı bir şekilde sorar, "Bana vermek istediğin başka emir var mı?"

"Onlar sadece önerilerdi," diye onu temin ettim. "Ama başka bir isteğim daha var."

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Madison'ı bulup onu eve sağ salım getirdiğim için, ya beni izinli ve maaşlı gerçek bir çalışan yapmanı ya da beni bırakmanı istiyorum."

Vegas'a, Dante'nin evine geri döndüğümde, ondan intikam almak istemediğimi fark ettim. Maddie'nin bedenine yaptığım saygısızlıklara rağmen, sadece onun saygısını istiyorum. Ayrıca onun onayını ve sevgisini de istiyorum. Bu gerçekten aptalca. Bunca zaman Dante'ye karşı hissettiğim şeyin şehvet olduğunu sanıyordum, ama Jordan'la tanıştıktan sonra, Dante'yi daha çok Mac gibi bir baba figürü olarak gördüğümü fark ettim, babamı hiç tanımadan büyüdüğüm için özlediğim bir şey.

"Seni bırakmak mı?" Dante yavaşça, öfkeyle tekrarlar. "Hayatta olduğun için şanslısın."

"Biliyorum, ve dövüşü ayarlamak için sana ödediğim parayı sana borçlu olduğumu da biliyorum. Ama iki yıl oldu..."

"Ve bana kaybettiğin 1,5 milyon doları ödemek için en az üç yıl daha borçlusun," diye cevaplar. "Kızımı bulduğun için minnettarım, ama bu bana olan borcunu ortadan kaldırmaz. Hala çok riskli bir durumdasın. Üçüncü bir şans vermeyeceğim. Bir daha bana yalan söylersen, öldün demektir, anladın mı?"

"Evet, efendim."

"O zaman neden bana bir şey söylemediğin hissine kapılıyorum?"

Siktir.

Gangsterden bir şey saklamanın neredeyse imkansız olduğunu biliyordum. Bu yüzden ona bir şey vermem gerekiyordu. Hızlıca düşünerek, yarı doğru bir cevap verdim. "Biriyle tanıştım. Virginia'da."

"Öyle mi?"

"Evet. Ve birlikte çok fazla zaman geçirmemiş olsak da, daha önce hiç hissetmediğim, hissedebileceğimi bilmediğim bir şey hissettim."

"Hala burada, benim çatımın altında yaşayacak ve benim için çalışacaksın," diyor Dante. "Ama... istersen onu ziyaret edebilirsin."

Kaşlarımı çatarak soruyorum, "Onun erkek olduğunu nereden bildin?" Dante omuz silkiyor. "Erkekleri tercih ediyorsun, en azından öyle varsaymıştım." "Öyleydin. Yani, öyle," diye çabucak düzeltiyorum.

Maddie ile geçirdiğim son birkaç gün öncesine kadar erkekleri tercih ediyordum.

Ama şimdi, onunla Jordan arasında eşit bir tereddüt içindeyim.

Maddie

"Peki, Vanessa'nın oğluyla yatmanın dışında başka ne var?" Ertesi sabah, Cass'e,

Eski odama geri dönüp yerleşebildikten sonra Cass'e soruyorum. Duş almak ve ara sıra yemek yemek dışında yataktan çıkmadım.

"Sen gittikten kısa bir süre sonra babam ve Vanessa evlendiler," diyor ve yatağın diğer tarafına oturuyor.

Bunu duyduğuma şaşırmadım. Ayrılmadan önce bunun olacağını tahmin etmiştim. Vanessa, babamın dikkatini başka yöne çekerek kaçış planıma yardımcı olmuştu.

"Onlar için mutluyum."

"Ben de," diye cevapladı Cass, ki bu şok ediciydi. Yüzümdeki ifadeyi görünce omuz silktili. "Ne? Vanessa oldukça havalı biridir. Cole'un yerine benim babamın varisi olmam için mücadele etti. Ve ilk başta onun kendini beğenmiş piç oğlundan nefret etsem de, sonunda onu sevmeye başladım."

"Yani, Cole seninle yattığında üvey kardeşim miydi?"

"Evet."

"Vay canına. Eli, ikinizin birlikte olduğunu bildiği halde babama söylemediği için başının belaya girdiğini söylemişti."

"Evet, söyledi. Oops," diye cevapladı, pek üzgün görünmüyordu. "Düğün günümüzden beri aylardır onu görmedik. Babamın Eli'yi şehirden kovduğunu biliyordum, ama Eli'nin seni bulmak için 'sorgulama yöntemlerini' kullanmakta ciddi olduğunu bilmiyordum."

"Sorgulama yöntemlerini kullanarak beni bulacağını mı söyledi?"

"Evet." Bir an durup bana uzun uzun bakar. "Bu ne demek oluyor? Neden seni bulmak istedi ve neden sana Maddie diyor?"

"Sadece beni kızdırmak için," dedim, çünkü Jordan ve Rockland'daki herkesin bana da Maddie dediğini asla bilmeyecekti. "Sophie'nin Lochlan ile evlendiğine inanamıyorum," dedim, konuyu hızla değiştirmek için.

"Haziran başında evlendiler ve başlangıçları zorlu geçti, ama dün gece gördüğün gibi, her şey yoluna girdi."

"Evet, Sophie onu gerçekten seviyor gibi görünüyordu ve Lochlan da ona aynı şekilde hissediyordu."

"Sophie'nin iki kez ölümle burun buruna gelmesi gerekti, ancak artık birbirlerine o kadar aşıklar ki, bu iğrenç bir hal aldı. Dün akşam yemeğinde onları gördün."

Onun yorumunun ilk kısmı beni hala şaşkınlık içinde bırakıyor. "Sophie iki kez neredeyse öldürülüyordu mu?" Dün akşamki yemekte bu konu hiç açılmamıştı.

"Evet. Patlayan insansız hava araçları ve Lochlan'ın deli üvey kardeşi."

"Vay canına. Eminim tüm bunlar olurken babam çok keyifliydi."

"En azından seni ve Sophie'yi düşünmekle o kadar meşguldü ki, Cole ve benim gizlice dolaştığımızı fark etmedi."

"Sen ve Cole aşık değilsiniz, değil mi?" diye soruyorum. "Gece boyunca duvarların arkasından ikinizin seviştiğini duyduğuma eminim. Ya da yüksek sesli porno izliyordunuz."

Cass gülerek, "Aslında ikisi de vardı. Hamilelik hormonları. Cole ve ben evdeyken hala benim odamı paylaştığımız için, muhtemelen bu hafta boyunca başka bir odada kalmak isteyeceksin."

Kafamı sallayarak, "Babamın ikinizin onun çatısı altında sevişmenize izin verdiğine inanamıyorum," diyorum.

"Oh, yakında bizim evimiz olacak," diyor gururla. "Vanessa ve babam ev arıyorlar. Cole mezun olur olmaz, beğendikleri bir ev bulur bulmaz, penthouse'dan taşınacaklar ve benimle Cole'un küçük kızımızla birlikte orada yaşamamıza izin verecekler." Kız kardeşim koruyucu bir şekilde avucunu karnına koyuyor.

"Oh, kız mı?"

"Evet. Charlotte."

"Güzel isim," diyorum, bunun annesinin adı olduğunu hatırlayarak. Cass'ten daha fazla zaman geçirmem haksızlık. "Ve anne olacağın için gerçekten heyecanlı mısın?"

"Evet."

"Vay canına. Seni hep, test maviye dönünce hemen kürtaj yaptıracak türden biri olarak görmüştüm," diye itiraf ettim.

"Siktir git!" diye bağırdı Cass, ayağa kalkarak.

Onu işaret ederek, "Görüyorsun ya, senin ağzın pek anne gibi değil" diyorum.

"Kızımızı seviyorum, tamam mı? Hem cadaloz olabilirim hem de bebeği ve Cole'u aynı anda sevebilirim."

"Tamam. Özür dilerim," diye özür dilerim, görünüşe göre hassas bir noktaya dokunduğum için ellerimi havaya kaldırıyorum.

Tavana ve duvarlara bakarak, ateşli kızıl saçlı kız kardeşim ellerini beline koyar. "Sadece ağzını açtığın için odanı bebek odasına çevireceğim. Sophie'nin odasını kullanacaktık, ama şimdi bence seninkini alıp Sophie'nin odasını benim dev dolabım yapmalıyız."

"Ne? Nereye gideceğim?"

"Babamın ve Vanessa'nın odasını ya da Eli'yi kovduktan sonra onun odasını alabilirsin. Ya da babam ve Vanessa'nın yanına taşınabilirsin."

"İğrenç. Onlarla ya da onların eski odasında kalmak istemiyorum. Açıkçası, seninle, Cole'la ve ağlayan bir bebekle burada yaşamak istediğimden emin değilim."

Başını yana eğip yeşil gözlerini kısarak sorar, "Neden geri döndün?"

Gözlerimi indirip yorganın üzerindeki bir ipliği kopararak ona şöyle dedim: "Eli bana fazla seçenek bırakmadı."

"*Gerçekten* geri dönmek istemeseydin daha fazla direnebilirdin."

"Evet, daha fazla mücadele edebilirdim, ama Eli nerede olduğumu öğrendiğinde, ya onu öldürmek zorundaydım ya da babamı beni geri getirmesi için göndereceğini biliyordum."

Jordan ve Savage Kings'in bana seçenek bırakmayacağını söylemiyorum, çünkü onun bunları bilmesine gerek yok.

"Nasıl bir şeydi?" diye sorar Cass. "Ne?"

"Görünüşe göre küçük bir kasabada tek başına yaşamak."

"Tek başıma değildim, aslında."

"Biriyle birlikte miydin?" Başımı

sallıyorum ama başka bir şey

söylemiyorum. "Peki? Kimdi o?"

"Ah, özel dedektif," diyorum ona, Jordan hakkında babasına ağzını açmasını istemediğim için yalanıma devam ediyorum.

"Özel dedektif mi? Yaşlı mıydı?" "Hayır."

"Yakışıklı mıydı?"

"Evet. Çok yakışıklıydı. Bana da iyi davranıyordu, ama... şimdi öldü."

Ve Jordan, babamın öfkesiyle uğraşmak zorunda kalmayacağı için hayatta kalacak ve nefes almaya devam edecek.

"Öldü mü? Eli onu öldürdü mü?" diye soruyor.

"Evet, onun kasabada olduğunu ve beni bulduğunu öğrenmeden önce." Yine, bunların hepsi doğru, sadece beni takip eden sapık özel dedektifle yaşadığım kısmı hariç.

"Ne iş yapıyordun? Yoksa çaldığın parayla mı geçiniyordun?"

"Çoğunlukla yanımda getirdiğim parayla geçiniyordum. Ama baharda kendi işimi kurdum: Wicked Delights Cupcake Company."

"Cupcake şirketi mi kurdun?"

"Evet. Kavanozlarda cupcake satıyordum. Başlangıçta sadece yerel halk için birkaç tane yapıyordum ve ilk birkaç partiyi yakıyordum. Ama sonra daha iyi oldum, farklı tatlar denedim. Herkes onları o kadar çok sevdi ki, satmam gerektiğini söylediler, ben de çevrimiçi bir iş kurdum. Her gün ülke çapında düzinelerce gönderiyordum."

"Her gün kişisel olarak yaptığın düzinelerce cupcake mi?" Cass sırtarak sorar. "Ne kadar... 1950'ler tarzı

."

"Pişirmeyi ve bu işe harcadığım çabadan para kazanmayı seviyordum," diyorum ona. "Burada yaşarken yemek bile yapamadığım için buna inanman zor, biliyorum, ama bu işte iyiydim. Deneseydin, bir kavanoz için canını bile verirdin."

"Neden yapamayayım?"

"Neden ne yapamıyorum?" diye soruyorum.

"Kavanozda satılan cupcake'lerini neden denemem? Online bir işse, burada da pişirebilirsin, değil mi?"

Dudaklarımı ısırarak düşünürüm. Penthouse'da ve kumarhanede bolca mutfak var. Greer'in barında yaptığımın dört ya da beş katı kadar cupcake yapabilirim her gün. "Henüz bunu düşünmemiştim. Babam, ayrıldığım için ceza olarak lanet olası bir sihirbazla çalışmamı istiyor."

"Ne? Olamaz! Bu çok komik," Cass gülüyor. "Sahne de ikiye bölünecek misin?"

"Tanrım, umarım olmaz," diye inlerim.

"İzlemeye gelmek için sabırsızlanıyorum."

"Belki onu ikna edebilirim, birkaç malzeme sipariş etmeme ve boş zamanlarımda pasta yapmama izin verir... Babamdan bir şey istemeden önce sakinleşmesi için birkaç gün daha bekleyelim."

"Eli, Cole ve benim babamın imparatorluğunu devralacağımızı söyledi mi?" diye soruyor Cass.

"Söyledi. Tebrikler."

"Sen de dahil edilmediğin için kızgın değil misin?"

"Tabii ki hayır. Kumarhaneyi yönetmek ve uyuşturucu kaçakçılığı yapmak yerine küçük keklerimi tercih ederim. En azından hapishaneye girme endişesi yaşamam," diye ekliyorum gülümseyerek.

"Herkes gıda zehirlenmesi yaşatmadığın sürece hayır," diye cevaplar, kendi sırtışıyla. Cass kapıya doğru yürür, sonra durup sorar, "Eğer her şeyi yeniden yapma şansın olsaydı, arkana bakmadan gider miydin?"

"Evet. Kesinlikle," diye tereddüt etmeden cevap veriyorum. " 'da herkese kasabasında kim olduğum hakkında ama arkadaşlarım vardı

arkadaşlarım, bir hayatım vardı. Mutlu ve özgürdüm.”

Sanırım bir daha asla Jordan'ın motosikletinin arkasında yolculuk yapamayacağım ya da yasal olmasa bile istediğim yere kendim araba süremeyeceğim. Bunları bırakmadan önce, sahip olduğum sürece bu küçük şeylerin tadını daha çok çıkarmalıyım. Onu bırakmadan önce.

"Kulağa eğlenceli geliyor," diye onaylıyor Cass.

"Sürdüğü sürece öyleydi. Şimdi yepyeni bir plan yapmam gerekecek."

Jordan'ın olmadığı ve babamın Eli'yi vurmasıyla sonuçlanmayacak bir plan.

Sonuçta, o çılgın piçi vurabilecek tek kişi benim.

Jordan

"Dostum, hala o kızı özleyip duruyorsun, çıplak yakaladığın ve başka bir adamın sikini emen kızı mı?" Hank, devasa eski Devil Hound, şimdi Savage King, Greer'in barında içki içerken bana soruyor.

"Evet, Hank, onu hala özlüyorum." Ve onu da.

Keşke Eli ile hiç tanışmasaydım. Tanışmasaydım, onu düşünmezdim ve Maddie hala burada olurdu, çünkü Eli onu babasının yanına götürmek için gelmezdi.

"Ne kadar oldu? İki gün mü?" diye sordu Hank.

"İki uzun, berbat gün." En azından Colt şerifin departmanını peşimden uzaklaştırmayı başardı, böylece berbat bir durumda hapisane hücresinde oturmak zorunda kalmadım. Polisler, eyalet çapında kaybolan bir grup kız ve kadını, kimsenin yas tutmadığı o ölü pisliklerle ilişkilendirmeye çalışmakla meşgul.

"O zaman artık hayatına devam etmenin zamanı geldi dostum."

"Bir yıldan fazla bir süre birlikteydik! Onun karım olduğunu sanıyordum. İki gün sonra parmağımı şıklatıp onu unutamam!"

"Sana vurmamı mı istiyorsun?"

"Ne?" Sonunda, devasa kafası diğerlerinden iki kat daha büyük görünen adama dönüp baktım.

"Sana vurmamı ister misin? Kafana yeterince sert vurursam, belki onunla ilgili anılarını silebilirim. Doğru türde bir beyin sarsıntısı ile, onu hiç tanımamış gibi olursun."

Vay canına. Büyük aptal bir kez olsun mantıklı konuşuyor. Sarhoşluktan bayılmak üzereyim galiba.

"Cazip bir teklif," diye itiraf ediyorum. "Ama hayır, teşekkürler. Acı verici olsa bile onunla ilgili anılarımı korumak istiyorum."

Yine de kısa süreli hafıza kaybı iyi olabilir. Eli kasabaya geldiği günden beri olanları unutabilirsem, kesinlikle daha iyi hissederim.

Hayır, bu tamamen doğru değil.

Eli ile yaptıklarımı geri alabilsem bile, almazdım. Onunla olmak berbat ve çılgınca bir şeydi, ama eğlenceliydi. Eğlenceden de öteydi. Benim eksikliğini hissetmediğim her şeydi. Keşke bu süreçte Maddie'yi incitmeseydim.

Onu Eli ile aldattığım için bana kızgın olması haklıydı. Eli benimle yattıktan sonra beni öldüreceğini düşünmem, ihanetimi mazur göstermez.

Ama Maddie de Eli ile birlikte oldu, sanki o da ona karşı koyamıyormuş gibi.

O çılgın piçin ikimizi de kendine çeken yanı neydi?

Eli ve Maddie tekrar Vegas'a döndüler, peki tekrar birlikte mi oldular? Maddie geceleri Eli'nin yatağında mı yatıyor? Eli, Maddie'nin babası görmediğinde onunla sevişiyor mu?

İkisini de nefret ediyorum.

Aslında, pek sayılmaz.

Kıskanıyorum. Onların burada benimle olmamalarından ve Maddie'nin notunda Vegas'a gelmemi istemediğini açıkça belirtmesinden nefret ediyorum.

Tabii... gelmememi, onun için bir savaş başlatmamamı söylemesinin tek nedeni, benim incinmemi istememesi değilse.

"Belki de Vegas'a gitmeliyim," diyorum Hank'e, sanki o mantığın sesi olabilirmiş gibi.

"Vegas mı? Kulağa eğlenceli geliyor. Yakındaki kasabalarda genelevler var, biliyorsun. Eminim o orospular birkaç yüz dolar için her şeyi yaparlar."

Zavallı Hank, Greer'in düğününe gitme fırsatını kaçırdı. Koca adam uçmaktan çok korkuyordu. Yunan titanları gibi yapılı bir devin zayıf yönleri olması çok komik.

"Vegas, Maddie'nin yaşadığı yer," diye açıkladım ona.

"Oh. Hiç genelevlere gitti mi?" diye sordu.

"Bundan ciddi şüphelerim var, koca adam. Her neyse, RJ bana dükkanda biraz izin verecek ve uçak bileti için kullanabileceğim biraz birikimim var. Ama ya oraya gittiğimde babası beni öldürürse? O, ölmeye değer mi? Tabii ki değer, eğer beni gerçekten önemsiyorsa."

"Ya oraya gittiğinde babası seni öldürmezse?" diye sorar Hank.

Onun söylediklerine katılıyorum ve başımı sallıyorum. "Annem, bana on beş ay boyunca yalan söyleyen ve son zamanlarda beni aldatan kadını kovalamak için Vegas'a gittiğim için beni öldürür."

"Hayır. Josie sadece senin mutlu olmanı istiyor. Mutluluğu kovaladığın için seni öldürmez."

"Annemin beni öldüreceğini kastetmedim." Eli'nin annesinin onu boğmaya çalışıp sonra gömmesi gibi, bunu hatırlamadan edemiyorum. Birisi o çılgın herifi, boktan bir çocukluk geçirdiği için telafî etmeye çalışacak kadar sevmeli. "Sadece annemin bunu onaylamayacağını kastettim. Bana zamanımı boşa harcamamamı

ya da paramı, tanıştığımız andan itibaren bana yalan söyleyen bir kız için uçak bileti almaya harcamamamı söylerdi."

Tanrım, Maddie ile tanıştığımız gecedен daha fazlasını hatırlayabilmeyi dilerdim.

Beni uyuşturup unutmamı sağlamadı. Çok fazla içtiğim için benim hatamdı. Savage Kings'in geri kalanı Greer'in düğününü kutlarken, ben eşcinsel arkadaşlık uygulamasından biriyle takılmayı düşünüyordum ve bulunduğumuz şehirde hiçbir eşcinsel beni tanımıyordu.

Bunu yapmaya cesaret edebilmek için sarhoş oluyordum ki, hayatımda gördüğüm en güzel kadın beyzbol şapkası takmış olarak yanımdaki bara oturdu. O anda bu, kaderden bir hediye gibi geldi bana, bana ilgi duyan bu muhteşem kadınla konuşabilecekken rastgele bir erkekle takılmamam gerektiğinin bir işareti gibi.

Ama o benimle sadece ertesi sabah erken saatte Vegas'tan kalkan özel bir uçağa binme imkanım olduğu için ilgileniyordu. Bu yüzden benimle birlikte otel odama geldi.

Ben onun yeni bir hayata kaçış biletiydim.

Vegas'tan ayrılmak için o kadar çaresizdi ki, tamamen yabancı biriyle uçağa atladı ve ben kıskançlığım ve cinsel yönelimim hakkında dürüst olmaktan korktuğum için onu o cehenneme geri gönderdim.

Maddie

Yeni işim can sıkıcı ama en azından yatakta yatıp durmaktan ve her gece üç saat boyunca kalabalık penthouse'dan çıkmamı sağlıyor. Ezra the Elusive ve asistanı Trisha için sahne aksesuarlarını buluyorum, Trisha'nın kostümlerini değiştirmesine yardım ediyorum ve ihtiyaçları olan her şeyi getiriyorum. Sonra her şeyi sahne arkasına kaldırıp bir sonraki gecenin gösterisine hazırlanıyorum.

Neyse ki sahneye çıkmam ya da ikiye kesilmem gerekmiyor.

Babamın bana bu tür sıkıcı işleri ne kadar süre yaptırmaya devam edeceğini bilmiyorum, ama yakında onunla cupcake işi hakkında konuşmayı planlıyorum. Ona "borcumu" ödemek için tüm gelirleri vermeyi teklif edersem, belki ikna olur.

Ağır, "aşılmaz kasa"yı dört sallantılı tekerleği üzerinde duvarın yanındaki yerine geri götürürken, her zamanki gibi bana yardım etme zahmetine girmeyen sessiz korumalarım, onun sesini duyarım.

"Nasılsın?" diye soruyor Eli.

"Buraya gelmemeliydin," diyorum ona, kasayı kenara itip düzelmeden önce.

karşısına geçiyorum. Kasabaya döndüğümüzden beri onu ilk kez görüyorum.

Benim rahat kot pantolon ve tişörtümün aksine, geç saat olmasına rağmen Eli hala her zamanki üniformasını giyiyor: iri vücudunu saran siyah bir takım elbise. Donanma mavisini mi yoksa siyah mı, loş ışıklı sahne arkasında ayırt etmek zor. Kirli sarı saçları omuzlarına dökülüyor, bu yüzden bu gece bodrumda kimseyi eziyet etmemiş olmalı. Babamın kirli işlerini yaparken saçlarını lastik bir bantla geriye çektiğini fark ettim.

Onun uzun saçlarını seviyorum ve açık saçlı halini tercih ediyorum. Her halükarda yine de çok çekici görünecektir. Elindeki dövme ve takım elbisesiyle hem korkutucu hem de seksi bir karışım oluşturuyor.

Ve beklediğim gibi odama gizlice girmeye çalışmadığını da belirtmeliyim. Bu iyi bir şey. Onunla orgazm peşinde koşmak için çok üzgündüm. Hayır, tek istediğim bir kucaklaşma, belki yatakta sarılmak.

Eli kesinlikle sarılmayı seven biri değil. En azından önce sikini yalatmazsa ya da beni sikmezse.

Rockland'da birlikte yaptığımız onca şeyi düşünmemeye çalışarak, bileğimi kaldırıp etrafına sarılmış yeni monitörü ona gösterdim. "Dört korumam ve bu lanet şey varken başka bir bakıcıya ihtiyacım yok."

Babam, suçluların şartlı tahliye veya benzeri durumlarda takmak zorunda oldukları cihazı bana taktı. Ne yaparsam yapayım çıkarmayı reddeden türden bir cihaz.

Eli, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle ona bakıyor. "Hey, araziden uzaklaştığın için bu senin kendi lanet hatan."

"Siktir git," diyorum. "Plajı, temiz havayı özlemiştim, bu yüzden beş dakika kadar dışarı çıktım ve Bellagio'daki su ve ışık gösterisini izlemeye gittim. Şehri terk etmek için uçağa atlamaya çalışmıyordum."

"En azından bu sefer değil."

Alaycı bir şekilde mırıldanıyorum, "Babamın tarafını tuttuğuna inanamıyorum."

"Onun tarafını tutmuyorum," diye cevapladı Eli, iki elini de takım elbisesinin ceplerine sokarak. "Sadece, bu tecrit şu anda berbat olsa da, geçici olduğunu belirtiyorum. Bu, on beş ay boyunca babanı ölümüne endişelendirdiğin için aldığın cezanın bir parçası. Sana fazla sempati duymadığım için üzgünüm. O kadar huysuzdu ki, burada kalan bizler de onun kötü ruh halinden acı çektik." Her sözümüzü dinleyen dört sadık gardiyana eliyle işaret eder. "Ona birkaç hafta ver, eminim Dante geri adım atıp bilekliği çıkaracaktır."

"Peki ya beni sürekli izleyen dört muhafız?"

"Oh, onlar her zaman etrafta olacaklar, buna şüphe yok. Ama muhafızlar burada sana güvenmediği için değil. Seni korumak için buradalar. Dante, burada kalacağını ve düşmanlarının seni yakalayabileceği yerlere çıkmayacağını kanıtlayabilirsen, muhafız sayısını ikiye indirebilir."

"Bundan nefret ediyorum!" diye haykırıyorum. "Seni öldürmeli ve Rockland'da kalmalıydım."

Eli daha da geniş bir gülümsemeyle, "Beni öldürseydin, hayatının geri kalanında mutsuz olurdun," diyor.

Elbette öyle olurdu. Bunu kaldıramazdım. Yine de ona, "Belki öyle, ama en azından burada olduğum gibi mutsuz bir *tutsak* olmazdım," diyorum.

Bana birkaç adım yaklaşan Eli, gardiyanların duymaması için sesini alçaltır. "Esirleri ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Bu gece odana gelip kafanı dağıtmaya ne dersin? Sen bayılana kadar amını yalayabilirim."

"Hayır." Onun teklifine cevap vermek için bir saniye bile düşünmeme gerek yok. O piç kurusu, ben yine baygınken beni sikmek istiyor, bu onun sapıkça fantezilerinden biri. Rockland'da birlikte geçirdiğimiz geceler umurumda değildi.

Orgazmların mutluluğuyla o kadar sarhoş olmuştum ki, bana ne isterse yapmasına izin verdim.

"Bacağın nasıl?" Konuyu değiştirmek için soruyorum, çünkü onu vurmuş olmaktan pişman değilim, ama Jordan'ı bulmanın başka bir yolu olmasını dilerdim.

"İyileşiyor. Seni duvara dayayıp sikebilecek kadar iyi hissediyorum, ama emin olmak için önce dizlerinin üzerine çöküp öpebilirsin..."

Aptalca bir yanımda, azgın olduğunda hiçbir şeyin onu durduramamasını, hatta bir kurşun yarasının ya da benim uyanık olup olmadığının bile, bir şekilde seksi buluyor. Eli ile yatakta olduğumda, vücudumun her santimetresi ona ait ve ikimiz de bunun farkındayız. Bu, seks sırasında her zaman çok dikkatli olan ve benim iyiliğimi düşünen Jordan ile birlikte olmanın tam tersi. Sanırım aşk ile şehvet arasındaki fark bu.

"Jordan'la birlikte olamıyorsam, kimseyle birlikte olmak istemiyorum," diyorum Eli'ye, onun yaklaşımlarına son vermek için.

"Hiç mi?"

Omuz silkiyorum. "Gerekirse yalnız ölürüm."

Eli, aşırı dramatik davrandığımı düşünüyormuş gibi gözlerini devirir. Birini sevip ondan vazgeçmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyor. Uzaklaşıp ruhunda sürekli kemiren, boş bir acı hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyor.

"Maddie, onu bırak. Her şey bitti. Jordan senin hayatına devam etmeni isterdi."

Onun aptalca değerlendirmesine burun kıvırıyorum. "Hayır, yapmazdı. Onu birkaç gün boyunca esir olarak yanında kalmaya zorladığın halde, Jordan hakkında bir şey biliyormuş gibi davranmaya bile kalkışma."

"Birkaç çok *samimi* gün," diye cevaplar Eli, beni dişlerimi gıcırdatmaya zorlayarak. "Senin görmediğin, ona yaptığım şeylerin daha fazla detayını öğrenmek ister misin?"

Onun sorusunu uzun süre düşündükten sonra "Belki sonra" dememden nefret ediyorum.

"Ah! Erkeklerden hoşlandığını biliyordum," diyor gardiyanların önünde çok yüksek sesle. "Sen de bizimle birlikte olmalıydın Maddie. Jordan'ın yıllardır istediği şeyi sonunda elde ettiğinde, daha fazlasını istemek için çaresizce yalvarması çok seksi bir şeydi."

"Kapa çeneni ve git," diyorum ona, Eli'nin sevdiğim adama benim asla sunamadığım bir şeyi sunabileceğini hatırlatmasından nefret ederek. "Kovulmadan ve babam telafi etmek için bana daha boktan bir iş bulmadan önce işe dönmeliyim."

"Tamam. Ama neşelenmeye çalış. Evet, Jordan'ı özlüyorsun. Ben de özlüyorum, özellikle de saatlerce ağzında sikimi ısıtmasını. Ama en azından ölmedi ya da bodrumda asılı kalmadı. Rockland'da annesi ve motorcu arkadaşlarıyla birlikte güvende ve sağ salım. Onu özlemek, onun için yas tutmaktan daha iyidir, değil mi?"

Ondan uzaklaşarak Eli'yi görmezden geliyorum, sanki bir şey arıyormuş gibi, o gidene kadar asılı giysi raflarını karıştırıyorum.

Sonunda ipucunu anladı. Çıkarken, "Babanızdan ehliyet almanıza izin vermesini istedim ve burada cupcake işine girmek istersen diye size pişirme malzemeleri sipariş ettirdim," dedi.

Cupcake işi mi? Kafamı salladım ama cevap vermedim, babamı ehliyet almama izin vermesi ve ben buradayken işimi sürdürmem için ikna edecek kadar önemsedğine şaşırdım.

Ama o gittikten sonra, aslında işe geri dönmüyorum.

Jordan'ı düşünmeden duramıyorum, cebimden yeni cep telefonumu çıkarıyorum, babamın izlediğinden eminim. Sonra, Jordan'ı aramak için kullanmak üzere ücretsiz bir telefon numarası almak için bir telefon uygulaması indiriyorum. Böylece arama, telefonumun giden arama kaydında görünmeyecek.

Her şeyi ayarlamak için birkaç dakika daha zamanım gerekiyor, ama geç olmadan bunu yapmam lazım. Virginia, Vegas'tan üç saat geride, yani orada saat gece yarısını çoktan geçti.

Cevap vermediğinde hayal kırıklığına uğradım.

Sanırım cevap vermesini beklemiyordum. Başka bir kadınla dışarıda olduğunu düşünmemeye çalışıyorum. Ya da erkekle.

Sesli mesaj servisi devreye girdiğinde, bir mesaj bırakmaya karar verdim. "Merhaba Jordan. Benim, Maddie. Nasılsın?" diye sordum ve ardından, "Seni özledim ve sadece sesini duymak istedim. Her neyse, umarım... umarım iyisindir. Bu numaradan beni arayabilirsin, babam muhtemelen görmez. Ama garanti veremem, o yüzden..." Babamın beni ne kadar sıkı takip ettiğini bildiğimden, ekliyorum: "Biliyor musun? Boş ver. Beni aramakla riske girme. Aslında, seni rahatsız ettiğim için çok üzgünüm. Bir daha sana ulaşmayacağıma söz veriyorum. Ama... benden bir daha haber almaman, seni düşünmediğim veya hala sevmediğim anlamına gelmez. Çünkü seviyorum ve her zaman seveceğim. Hoşça kal."

Telefonu kapattıktan sonra, hemen geri dönüp silmenin bir yolu olmasını dilerdim. Jordan'a o kadar çok karışık sinyal gönderdiğimi biliyorum ki, muhtemelen benim geveze mesajımı yorumlamaya çalışırken kendini çıldırtacaktır.

Aramayı geri almanın bir yolu olmadığı için, telefonumu kot pantolonuma geri koyup Trisha'nın bir sonraki kıyafetini buluyorum, böylece ona giyinmesine yardım edebilirim.

Jordan

"Bu da neydi lan?" diye mırıldanıyorum, Las Vegas'tan gelen sesli mesajı dördüncü kez dinliyorum. Maddie'den gelen mesaj. Madison, bana veda notunda böyle imzalamıştı.

Neredeyse bir haftadır yoktu ve *şimdi* nihayet beni aramaya karar verdi?

Ve mesajı da çok kafa karıştırıcı.

O bana ulaştı ve beni aramamı istemediğini söyledi. Sonra, bir daha benimle iletişime geçmeyeceğine söz vererek görüşmeyi sonlandırdı, ama beni sevdiğini ve muhtemelen her zaman seveceğini söyledi.

Bu o kadar kafamı karıştırdı ki, saatlerce onun vanilya şampuanının kokusunun hala sinmiş olduğu boş yatağımda oturup, onun sözlerini tekrar tekrar dinleyerek anlamaya çalıştım.

Güneş doğduğunda, ne kadar aptalca ve tehlikeli olsa da, onu görmek için Vegas'a umam gerektiği sonucuna vardım. Sadece bir kez, benim gelip ona benimle geri dönmesi için yalvaracağımı beklemediğinden emin olmak için.

Ya da benimle Vegas'ta kalmamı isteyip istemediğini öğrenmek için.

Mafya patronu babasını siktir et. Onunla başa çıkabilirim. Maddie ile birlikte olmak söz konusu olduğunda her şeyle başa çıkabilirim.

Ve Eli, onu tekrar görmek daha da büyük bir zihin karmaşası yaratacaktır, ama bu onu hala özlediğim gerçeğini değiştirmez.

Vegas'a gitmemden iyi bir şey çıkmayabilir, ama yine de bütün bir ordu bile beni gitmekten alıkoyamaz.

Sadece anneme gideceğimi haber vermem gerekiyor. Maddie'nin babasına ve bana yaptığı gibi, veda etmeden kamayacağım. Annemle mantıklı bir insan gibi konuşacağım ve hatta bu girişimimde beni desteklemesini sağlamaya çalışacağım.

En azından, sinir krizi geçirdikten sonra beni nerede bulabileceğini söyleyeceğim.

Güneş henüz doğmamış olsa da, hızlıca duş alıp, birkaç parça giysi ve diş fıramı sırt çantama koyup bisikletime atlayarak annem ve Colt'un evine gidiyorum.

Evimin anahtarı olmasına rağmen kapı zilini alıyorum, çünkü annemle kocasının kanepede ya da duvarda sevişmelerini görmek istemiyorum.

Annem, dağınık saçları ve pembe kabarık bornozuyla kapıyı açması birkaç dakika sürüyor. Gözlerini ovuşturarak, "Merhaba tatlım. Bu saatte burada ne işin var?" diyor.

"Merhaba anne. Seni ve Colt'u uyandırdıysam özür dilerim."

"Önemli değil. Bana ihtiyacın olduğunda beni her zaman uyandırabilirsin, bunu biliyorsun. İçeri gel. Hepimize kahvaltı hazırlayayım." Kapıyı benim için açık tutarken sonunda sordu: "Ne oldu?"

"Maddie'yi özledim."

Omuzları bornozunun altında çöküyor. "Özlediğini biliyorum, tatlım."

Mutfağa doğru yürüdüm ve kahvaltı köşesinde oturdum. Annem buzdolabını karıştırırken bir sonraki bombayı patlattım. "Ve... Eli'yi de özlüyorum."

Buzdolabının kapısını yavaşça kapatır, sonra dönüp bana bakar. "Kim?"

"Maddie'yi Vegas'a geri getirmek için buraya gelen adam. O, bizim yatakta olan, kirli sarı saçlı, uzun boylu ve kaslı adam. Her neyse, evet, o bir erkek ve Maddie bizim ilişkimizde tek aldatan kişi değildi. Eli buradayken ben de onunla bir şeyler yaptım."

Annesi buzdolabına yaslanarak, bornozunun önündeki kuşağı parmaklarıyla oynuyor, sanki sonraki sözlerini dikkatlice seçiyormuş gibi. Sonunda, kendi ve benim seçimimi kabul edercesine başını sallıyor. "Tamam. Sorun yok, Jordan. İstedğin kişiyle istediğini yapabilirsin. Seni mutlu eden kişiyle birlikte olma şansını asla kaçıрма."

"Yani, erkeklere ve kadınlara ilgi duymamın bir önemi yok mu?" "Hayır, of course not. But..." She trails off, biting her

alt dudağını

ısıyor.

"Ama ne?"

"Maddie ne olacak?" "O

ne olacak?"

"Onu sevdiğini sanıyordum," dedi basitçe.

"Evet. Onu seviyorum ve Eli ile birlikte olmaktan hoşlanıyorum, bunun karmaşık olduğunu biliyorum. Ama bunu basitleştirmenin tek yolu Las Vegas'a gidip ikisini de görmek. İkisini de görmek ve aynı şekilde hissedip hissetmediklerini anlamak."

Annemin omuzları bornozunun altında daha da çöküyor.
"Gidiyor musun?"

"Evet."

"Ne zaman?"

"Yakında. Senin onayını alır almaz."

"Tabii ki izin veriyorum," diye cevaplar. Sonra, "Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır anne, sahte karım ve erkek sevgilimi görmek için Las Vegas'a benimle gelmeni istemiyorum."

"Oh. Tamam." Bornozunun kuşağını biraz daha sıkarsa, alt vücudunun kan dolaşımı kesilecek. "Sadece tek başına gitmemenizi istiyorum."

"Ben iyiyim. Başka kimsenin Maddie'nin babasıyla uğraşmasını istemiyorum."

"Gangster mi?"

"Evet. Bunun tehlikeli olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama ne iş yaparsa yapsın, o hala Maddie'nin babası. Ve onu sevdiğinden eminim. Yani, o da beni seviyorsa, bana zarar vermez. Kalıcı olarak değil. Muhtemelen."

"Jordan..." diye başladı, bu ses tonuyla beni bu işten vazgeçirmeye çalışacağını belli ediyordu.

"Kontrolüm dışında birçok sorun olduğunu biliyorum, ama yine de gideceğim anne. Fikrimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemezsin."

"Peki," diye homurdanır. "Ben... umarım her şey istediğin gibi olur."

"Teşekkür ederim."

"Paraya ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ben iyiyim. Ama teklifin için teşekkür ederim. Ve anlayışın için de. Daha önce sana yalan söylediğim için özür dilerim, her şey olduktan sonra sana eşcinsel olmadığımı söylediğim tüm o zamanlar için."

"Tatlım..."

"Hala emin değilim. Sanırım erkekleri ve kadınları eşit derecede seviyorum, bu da beni biseksüel yapar. Bunu yıllardır biliyorum, ama Darren'la olanlardan sonra kendime itiraf etmek istemedim. Kafam karışık ve onunla birlikte olmak istemiyordum, ama sanırım erkeklerle birlikte olmak istiyordum, bu yüzden kafamda her şey karıştı."

"Bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin tatlım. İstedığın kişiyle birlikte ol. Keşke Darren seni istemediğin ya da denemeye hazır olmadığı şeyler yapmaya zorlamamış olsaydı. O orospu çocuğunu çok seviyorum."

"Biliyorum. Ben de öyle hissediyorum," diyorum ona. "En çok, sana zarar vermeme neden olduğu için ondan nefret ediyorum. Oh, ve beni kendimden daha iyi tanıdığı ve bunu benden yararlanmak için kullandığı için. En azından ben öyle hissettim. Sanırım bu yüzden onu durdurmadım ve sana söylemedim, çok üzgünüm."

"Hayır, Jordan. Özür dilenecek bir şey yok. Özür dilemesi gereken benim. Onu sana yaklaştırmamalıydım ve çok üzgünüm! Sen daha çocuktun. Şimdi... şimdi, artık büyüdün ve kendi kararlarını verebilirsin, ben hepsine katılmasam da."

"Erkek kısmına mı yoksa Maddie kısmına mı katılmıyorsun?"

"Maddie sana yaptıklarından sonra, onun için bu kadar uğraşmaya değer mi?" diye soruyor ve onun yerine bir erkekle birlikte olmamı tercih ettiğini açıkça belli ediyor. "Belki de önce bu Eli denen adama bir şans vermelisin."

Kıkırdayarak sandalyemden kalkıp anneme sarılmak için yanına giderim ve ona şöyle derim: "Muhtemelen Maddie'yi asla sevmeyeceğini biliyorum, ama ben onu seviyorum. Bence... belki de aynı anda birden fazla kişiyi sevmek mümkün olabilir. Hugo'nun arkadaşı Abel öyle yapıyor, değil mi? O yüzden, Eli ve Maddie konusunda bana şans dile. Lütfen?"

Annem boynuma derin bir nefes verir ve sonra, "İyi şanslar. Dikkatli ol. Ara sıra beni ara ya da mesaj at, hala hayatta olduğunu bilmem için. Meşgul ve

ama senden haber almazsam, en kötüsünü düşüneceğim. Çok endişelenirsem, seni aramaya bile gelebilirim."

"Sana her gün haber vermeye çalışacağıma söz veriyorum. En azından geri dönene kadar her gün."

Beni bırakarak başını yana eğip bana bakıyor. "Maddie ya da bu Eli denen adamla aranızı düzeltirseniz gerçekten Rockland'a geri döneceğinizi düşünüyor musunuz?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Geri dönmezsem benden nefret eder misin?"

"Hayır, tatlım. Seni asla nefret edemem. Seni özleyeceğim ve gittiğin her saniye senin için endişeleneceğim, ama ne yaparsan yap seni asla nefret edemem. *Maddie* ile gerçekten evlenirsen bile."

"Biliyorsun anne, Maddie'nin hiç annesi olmadı. Kız kardeşleri de annelerini kaybetti, bu yüzden sen onun için anne figürüne en yakın kişi olabilirsin. Onu sevmeye çalışırsan çok mutlu olurum. Onun da beni sevdiğini biliyorsun, değil mi?"

"Şimdi kendimi kocaman bir kaltak gibi hissediyorum."

Gülerek ona son bir kez sarıldım. "Seni seviyorum anne."

"Ben de seni seviyorum Jordan. Her zaman ve sonsuza kadar. Kendine dikkat et."

"Tamam," diye kabul ediyorum. "Ve Colt'a... Savage Kings'e bunun benim kararım olduğunu söyle, ne olursa olsun, onların bu işe karışmasını istemiyorum, tamam mı?"

"Tamam," diye kabul etti, yüzünü buruşturarak. "Emin misin?"

"Kesinlikle eminim. Artık her şeyin kendi haline bırakılma zamanı geldi..."

Eli

Maddie ve ben eve varır varmaz, Dante'nin IT ekibine Jordan için Virginia'dan Vegas'a gelen ve giden uçuşları takip etmelerini söyledim. Çocuğun onun peşine düşmesinin an meselesi olduğunu biliyordum. Bu yüzden, Bobby bir sabah erkenden beni aradığında hiç şaşırmadım.

"Evet?" diye sordum, daha o konuşmaya başlamadan ne olacağını biliyordum. "Jordan Robertson just boarded a plane headed to Vegas."

"Teşekkürler, Bobby. Uçağı indiğinde bana haber ver," diyorum. "Fotoğrafını kumarhane güvenliğine gönder ve içeri girer girmez onu ön kapıda karşılamalarını söyle. Onlara ne zaman geleceğini yaklaşık olarak bildirmeye çalış."

"Anlaşıldı," der ve telefonu kapatır.

Dante'ye söylememesini söylemiyorum. Birine bir şeyi yapmamasını söylemek, onu daha hızlı yapmasına neden olur.

Umarım Dante, Vanessa ile ev aramakla ve sonbahar tatilinde Cass ve Cole'u ziyaret etmekle o kadar meşgul olur ki, yeni bir misafirimizin geleceğini fark etmez.

Çocuğu göreçeğim için bu kadar heyecanlanmam çok saçma. Maddie için buraya geldiğini biliyorum, ama yine de önce onunla biraz oynamak eğlenceli olacak. Onu Maddie'ye vermeden önce? Tanrım, onunla ne yapacağım bilmiyorum.

Aslında, Maddie'ye onun geleceğini söylememeye karar verdim. Muhtemelen Maddie bu akşam sihirbazın gösterisi için işe gitmeden önce gelmeyecek, o yüzden Maddie işini bitirene kadar ona eşlik edeceğim.

Belki sabaha kadar onunla kalırım...

Bu, ona başka bir sürpriz hazırlayıp şehre getirebilmek için de yeterli bir süre olur.

Jordan'ı tekrar görmek için sabırsızlanıyorum ama onun kasabada olması başımı gerçekten belaya sokabilir.

Dante, ona bir daha yalan söylersem öldüğümü söyledi.

Yani, Dante özel dedektif hakkında yalan söylediğimi ve Maddie'nin aşık olduğu gerçek adamın Savage King MC'nin bir üyesi olduğunu, hem de hala hayatta olduğunu ve şehirde yaşadığını öğrenirse, bana çok kızacak. Kafasına kurşun yemiş mafya babası kadar kızacak.

Ve Dante, Jordan'ı bodrumda bağlayıp onu öldürmeden önce gerçeği öğrenmek için dövmeye karar verirse, Jordan kendi canını kurtarmak için Maddie'ye yaptıklarını anlatmak zorunda kalabilir.

Siktir et.

Her halükarda ben mahvoldum, Jordan da muhtemelen öyle, o yüzden bu gece eğlenelim bari.

Sonuçta, bu dünyadaki son gecemiz olabilir.

Jordan

Maddie'nin babasının sahibi olduğu kumarhaneye girip onu soramayacağımı biliyordum, ama bir plan yapmaya çalışmadan, siyah giyinmiş iri yarısı güvenlik görevlileri tarafından çevrildim ve doğrudan asansöre götürüldüm.

"Madison Salvato'yu nerede bulabileceğimi bilen var mı?" diye soruyorum, sessiz ve havasız asansör kabiniinde hepimiz sıkışıp kalmışken.

Kimse bana cevap vermedi. Sanki hepsi asansör gibi sessizdi... Asansör bodrum katına inerken mi?

Orada biri beni karanlık, boş beton odaya itti. Başımızın üzerindeki ışıklar yanana kadar yürümeye devam ettim. Ve sonra arkamda bir silahın kurulma sesini duydum. Havaalanı güvenliğinden geçemeyeceğimi bildiğim için silahımı yanıma almamıştım.

"Ben buraya neden geldiğimi size söylemeden beni gerçekten öldürecek misiniz?" diye inanamadan gardiyana soruyorum, sırt çantamı omzumdan indirip avuçlarımı yukarı kaldırıyorum. "Eli nerede? Onunla konuşmak istiyorum."

Sonunda, bana silahını doğrultan adamlardan biri konuşur. "Neden burada olduğun umurumuzda değil. Emrimiz seni buraya getirmek ve buradan çıkmamanı sağlamaktı."

"Harika." Yavaşça dönerek, tavandan sarkan kancaları ve her türlü acı verici görünümlü aletle dolu bir tezgahın bulunduğu alet kutusunu görüyorum. "Demek burası Eli'nin ofisi gibi, ha?"

"Ona kelepçe takın," konuşan tek gardiyan diğer ikisine talimat verir ve onlar hemen işe koyulur, bileklerimi yakalar ve her birine soğuk, tanıdık metali takarlar.

Başka biri kancayı çalıştırarak, adamların kollarımı başımın üzerine kaldırıp kelepçelerin ortasına takabilecekleri kadar alçaltıyor. Sonra, kancayı tekrar kaldırıyorlar, ayak parmaklarım neredeyse yere değecek kadar, ama tam değmeyecek kadar.

"Şimdi gömleğimi ve pantolonumu kesecek misiniz yoksa Eli mi yapacak?" diye güvenlik görevlilerine soruyorum. Hepsi donup kalıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor, işkenceciyi tanıdığımı görünce şaşırıyorlar.

"Eli ile ilk kez karşılaşmıyorum. İlk seferinde, o beni soyup bağladığında ben baygındım."

"Nasıl hala hayattasın?" diye sorar silahlı güvenlik görevlisi.

"Sanırım Eli'nin bana karşı bir zaafı var. Ya da sert bir zaafı, ne demek istediğimi anlıyorsan," diye abartılı bir şekilde göz kırpmıyorum.

Muhafızın yüzü tiksinti ile buruşuyor. Kesinlikle homofobik. Harika.

"Bilgin olsun, Eli sonunda son sevgilisini öldürdü. O yüzden fazla heyecanlanma. Sonunda seni de öldürecek."

"Sen öyle diyorsan öyledir," diye cevap veriyorum, hissettiğimden daha kendinden emin görünmeyi umarak.

Ya yanılıyorsam? Ya gardiyan haklıysa ve Maddie beni kurtardığı için ilk seferinde Eli'den kurtulduğum için şanslıysam?

Belki de buraya gelip kaderi kışkırtmak inanılmaz derecede aptalcaydı. Ya da işkenceciyi kışkırtmak.

O pislik muhafızlar aynı anda bir mesaj alırlar ve telefonlarından okuduktan sonra nihayet beni bırakırlar.

Sonra, o pislik herif yüzünü göstermeden önce beni biraz daha bekletir.

"Sen tam bir aptalsın," diyor Eli selam verirken, her adımında boş alanda ayakkabılarının sesi yankılanıyor. Saçları geriye taranmış, bu da keskin hatlı çenesini ortaya çıkararak onu daha da yakışıklı yapıyor.

"Seni de görmek güzel," diyorum. Gözlerim, takım elbisesinin pantolonuyla örtülü sağ baldırına kayıyor. Rockland'da olduğu gibi, içindeki canavarı kontrol altına almaya çalışan siyah, dar bir takım elbise giymiş, ellerinin arkasındaki dövmeleler acı vaat ediyor.

"Bacağın nasıl? Gayet iyi yürüyorsun, iyileşiyor olmalı."

"Burada ne işin var, Jordan?" diye soruyor, yaklaşık bir buçuk metre uzaklıkta durup beni baştan aşağı süzdükten sonra

benim iltifatımı ve sorumu görmezden geliyor.

"Maddie'yi görmeye geldim. Ve seni. Tabii ki."

Eli'nin gözleri kısılır. "Bu, beni umursuyormuş gibi davranarak beni kendi tarafına çekmeye çalıştığın bir numara mı?"

"İkinizi de özledim," diye dürüstçe söylerim. "Sen beni özlemedin mi?"

"Senin sikini ve ağzını sikmeyi özledim." "Yani beni özledin."

"Senin önemsememi istediğin hiçbir şeyi özlemedim."

"Şimdilik elimden geleni yapacağım," diye cevap veriyorum.

"Sikimi çıkaracak mısın

Sikimi çıkaracak mısın, çıkarmayacak mısın? Beklemek beni öldürüyor. Taşaklarım o kadar morardı ki düşecekler."

"Öyle mi?" Eli birkaç adım yaklaşarak sorar. "Ağzımı mı düşünüyordun? Sikimi mi?"

"Gereğinden fazla."

"Ben de seninkini düşündüm," diye itiraf etti Eli sonunda. "Şimdi buradasın, dilini kesip sikini dilimleyebilirim, böylece ikisini de yakın tutabilirim."

"Tehditlerinin beni korkutmadığını biliyorsun, değil mi?" Buna cevap vermediğinde, ona ciddi bir şekilde soruyorum, "Senin, görüldüğün kadar büyük, kötü bir canavar olduğunu düşünmüyorum. Sadece... biraz şiddet eğilimin var."

Eli buna gülümser ve yemin ederim ki, takım elbisesinin ceketini çıkarırken yanakları hafifçe kızarır. Ceketini yakındaki bir sandalyeye asar, sonra hala gülerek kravatını gevşetir. "Şiddet içeren sapkınlıklar mı? Sen tam bir palavracısın."

"MMA dövüşlerinden bazılarını izledim."

Tek kaşını kaldırır. "Bunu nasıl yaptın?" "İnternette seni araştırdım."

"Soyadımı bile bilmiyorsun."

"Buna gerek yoktu. Vegas'ta Eli'yi internette aradım ve birdenbire, kafeste insanları dövdüğün tonlarca video çıktı. Uzun saçlarınla kolayca tanınırsın. Kavga için saçlarını dar örgüler halinde ördürmeni beğendim.

. Diğer adamlar saçını çekmesinler diye mi yapmıştın?"

"Eski dövüşlerimin videolarını izledin mi?" diye gülümseyerek sordu, şaşkın bir ses tonuyla.

"Evet, izledim. Sanırım bende bir izlenim bıraktın. Bağımlı oldum. Kelimenin tam anlamıyla." Kollarımı salladım, bileğimdeki metal kanca sallandı.

"Komik," diyor, şimdi aniden çelişkili bir şekilde kaşlarını çatarak. "Buraya Maddie için geldiğini biliyorum."

"Evet, öyleyim. Senin için de burada olamaz mıyım?"

"Hayır. Şu anda benim gözetiminde olduğun için böyle söylüyorsun. Benim merhametime kalmışsın."

"Senin de çok iyi bildiğin gibi, senin merhametinde olmaktan hoşlanıyorum."

"Kapa çeneni!" diye bağırıyor, yüzü öfkeden kızarıyor çünkü yalan söylediğimi düşünüyor. Sanki ona zarar vereceğim ya da onu rezil edeceğim korkusuyla bana inanmaya cesaret edemiyor gibi. Ve bu patlamasıyla beni korkutup boyun eğdirmek, onun sadece bir oyun olduğunu düşündüğü şeyi bozmak istiyor.

"Bana inanmıyor musun?"

"Benim kötü bir piç, psikopat bir katil piç olduğumu ve benim olmadan dünyanın daha iyi bir yer olacağını söyledin! Beni öldürmek istemiştin, hatırladın mı?"

"Sen öyle birisin. Ama seni asla öldüremezdim. Bütün bunlara rağmen seni hala istiyorum."

"Hayır, istemiyorsun."

"Peki. Pantolonumun fermuarını aç, Eli. Seni ne kadar istediğimi kendin gör."

Bana doğru yürüdü, elleriyle kemerimi sertçe yırttı, sonra kot pantolonumu açtı ve pantolonum ayak bileklerime kadar düştü. Boxer külotumun şişkinliğinden tahrik olduğumu anlayabilirdi, ama yine de külotumu da aşağı çekti ve sikimi serbest bıraktı.

"Tada!" diye seslenerek ortamı yumuşatmaya çalışıyorum.

Eli'nin uzun parmakları penisimi kavrar ve sıkıca sıkar, bu da beni inlemeye zorlar.

"Buna bir kez daha başladığımızda, sen ölene kadar durmayabilirim. Seni eskisi gibi beslemeyi veya su vermeyi unutabilirim. Senin çürümüş cesedinden başka bir şey kalmayana kadar seni kullanacağım."

"Bence sen... saçmalıyorsun," diye nefes nefese söylerim, o ise yumruğuyla beni okşar. "Eğer ölürsem, aptalca sohbetlerimizi ve ağzımı kullandığın diğer şeyleri özlersin."

"Belki seni sonsuza kadar burada tutarım ve Maddie'ye onun için geldiğini asla söylemem."

Homurtular ve inlemeler yerine gerçek kelimeler söylemek gittikçe zorlaşıyor. "Bu... bu senin için oldukça bencilce olur... çünkü çok iyi biliyorsun ki... üçümüzün... birlikte çıplak kalma ihtimali var."

"Hayal görüyorsun," diyor ve beni daha hızlı sarsıyor. "Tabii ki," mırıldanıyorum. "Geri döndüğünden beri onunla yatıyor musun?"

"Hayır."

"Neden?" diye merakla soruyorum, daha çok rahatlamış bir şekilde. Bu yüzden bir tahminde bulunabiliyorum. "Maddie seni reddetti mi?"

"Evet," diye homurdanır, onun reddetmesi hakkında ne hissettiğini tam olarak belli eder. "Görünüşe göre seni elde edemiyorsa kimseyi istemiyor."

"Öyle mi?" diye soruyorum, bu iyi haber ve artan zevk sayesinde sanki uçuyormuşum gibi hissederek.

"O yüzden ona yas tutması için zaman veriyorum. Sonunda fikrini değiştireceğini düşünüyorum."

"Yas tutması için mi? Beni mi?" diye soruyorum, o bana kızgınmış gibi sikimi çekip dururken. Bu bana harika geliyor. "Oh, yas tutacak çünkü... beni öldürecek misin?"

"Evet."

"Yalancı."

Eli, yumruğu beni okşarken düşünceli bir şekilde beni inceliyor. "Biliyor musun? Sanırım bu gece Maddie'ye şansımı deneyeceğim. Ve bence o da benim yaklaşımlarıma çok açık olacak. O her zaman benim istediğimi

. Mesela yemek masasında ya da bayıldığında onu becerdiğimde. Uyandığında çok yüksek sesle inliyor ve sonra benim sikime boşalıyor."

"Bunu sadece beni kıskandırmak için söylüyorsun, ben henüz onunla birlikte olamazken senin onunla birlikte olabileceğini yüzüme vurmak için. Sen beni hayal kırıklığına uğratmaya karar verene kadar olmaz."

"Belki. Belki de değil," diye cevaplar. "Dikkatlice dinlersen, belki buradan bile onun çılgınlıklarını duyabilirsin."

Sonra, benim aletimi bırakır, avucunu kaldırır ve ön sıvımı yalar, sonra uzaklaşır.

"Siktiğimin alaycısı!" diye bağırırım, o tüm ışıkları kapatıp beni karanlıkta bırakarak asansöre girip kaybolduğunda.

Maddie

Jordan, uygulamadaki telefon numarasından beni hiç aramadı.

Bu iyi oldu, çünkü ona bunun çok tehlikeli olduğunu ve aramamasını söylemiştim. Ama tüm bu karışık sinyallerimden sonra en azından deneyeceğini düşünmüştüm.

Tanrım, ne kadar aptalım.

Sahne arkasında işimi bitirdikten sonra saatlerce yatakta dönüp durdum, kafamdaki sesleri susturamadım, yaptığım tüm hataları, neden olduğum sorunları anlatıp durdu.

Kapım aniden aralanıp mutfağın ışığı odaya girip tekrar kapanınca, bu durumu nasıl ele alacağıma karar vermek için sadece birkaç saniyem olduğunu biliyorum.

Eli'yi istiyor muyum? Evet. Ama ben... onunla birlikte olamam.

Rockland'da oynadığımız zamanları hâlâ pişmanlık duyuyorum, özellikle de Jordan bizi yakaladığı son seferi.

I yalan hareketsiz üzerinde yanımda
yanımda karşımda uzak benden kapı
uyuyormuş gibi yapıp, Eli'nin ne yapacağını

ne yapacağını öğrenmek için bekliyordu.

Giysilerinin hışırdayan sesini dinleyerek kararımı veriyorum.

Yine de, o yatağın diğer tarafına, evdeyken Jordan'ın yattığı tarafa geçene kadar hiçbir şey söylemedim. Ağırılığıyla yatağı sarsarak kaydı ve hemen elini kalçamdan karnıma, daha da aşağıya kaydırды.

Onu durdurmak için elini tutuyorum ve aynı anda "Hayır" diyorum.

"Hayır mı?" diye tekrarlar, sanki onun anlamadığı başka bir dil konuşuyormuşum gibi. Cevap vermediğimde, nefesini üfler, ağzı kulağıma o kadar yakındır ki hissedebiliyorum. "Birkaç dakika onu unutmama yardım edeyim."

"Onu unutmam için yapabileceğin hiçbir şey yok, birkaç dakika bile olsa," diyorum.

Eli alaycı bir şekilde, "Buna inanmak zor" diyor.

"İnanın o zaman."

Eli'nin reddimi, reddetmemi saygı gösterecek mi, göstermeyecek mi, hiç bilmiyorum. Ne de olsa, genellikle sormadan istediğini alır.

Sert vücudu benimkine yaslandığında rahatlarım ve birleştirilmiş ellerimizi karnıma kaldırıp orada bırakır.

"Jordan'ın nesi bu kadar harikaydı ki?"

"Beni seviyordu," diye cevap veriyorum basitçe, boş elimle başımın altındaki yastığı sıkıca tutarken gözlerimden yaşlar akıyor. "O... benim için her şeyi yapardı ve bana asla seks oyuncağı gibi davranmazdı."

Uzun bir sessizlikten sonra Eli sorar, "Ben sana öyle mi davranıyorum? Seks oyuncağı gibi mi?"

"Evet. Ve seks bazen harika oluyor. O sırada beni çok iyi hissettiriyorsun. Ama bunun senin için bir intikam olduğunu biliyorum. Yani, bittiğinde, benimle işin bitecek."

"Jordan'ın sadece bir tur daha beklemek için etrafta dolaşmadığından emin misin?" diye sorar Eli ve sözlerinde alaycı bir gülümseme duyabiliyorum

duyabiliyorum.

"Evet, eminim. İkimiz baş başa kaldığımızda, bu sadece seks değildi. O benim en iyi arkadaşımdı. Uzun zamandır tek arkadaşımdı. Belki... belki de biz sadece arkadaş olmak, birbirimizi arkadaş olarak sevmek için yaratılmıştık. Belki de benim için olduğu gibi, onun için de her şeyi tüketen, koşulsuz bir aşk ve fiziksel çekim değildi. Öyle olsaydı, benimle gelmek istemeden sadece gitmemi söylemezdi, değil mi? Beni gerçekten sevseydi, benim ona yetecek kadar iyi olsaydım, bir gün bile benden ayrı kalmak istemezdi, çünkü o kadar zaman bile çok uzun. Ama ben öyle değildim..."

Eli, "Durumu düzeltmek için ne yapabilirim?" demeden önce başımın arkasına bir öpücük kondurmuş gibi hissediyorum.

Kafamı sallıyorum. "Yapabileceğin hiçbir şey yok." Eli'nin irkildiğini hissettiğime neredeyse yemin edebilirim.

"Denememe izin verir misin?" diye fısıldadı, vücudu sırtıma daha da yakınlaşarak.

"Seks yok," diye uyarıyorum onu. "Ben uyurken sokmaya bile kalkışma."

"Tamam, ama seni dürtmekten kendimi alamam. Çok güzel bir kıçın var, içine bir sik sokmak için yaratılmış."

"Her neyse."

"Yani, kalabilir miyim?"

"Evet. Sadece uyumak için. Ve sarılmak için."

Bu sefer "Tamam" diye homurdanıyor. "Ama kimseye seninle sarıldığımı söylememelisin. Eligor olarak itibarımı mahveder."

"Kimse bana inanmaz. Ayrıca, birine söylersem, babam seni öldürür," diye hatırlattım.

"Doğru. Ve bu benim için sadece intikam değil..."

Hıçkırarak, yastık kılıfına yanağını silerken Eli, "Lütfen artık ağlama" der.

"Neden? Gözyaşların sikini yumuşatıyor mu?" diye soruyorum. "Evet, gözyaşların sikimi ve kalbimi yumuşatıyor."

Bunu sevmiyorum."

İtirafı boğazımı düğümlüyor. "Yumuşak bir kalbe sahip olmayı sevmiyor musun?"

"Hayır. İlk kez onarmak yıllarımı aldı, tekrar parçalamak çok kolay olur."

"Kalbin ilk kez ne zaman parçalandı?" diye soruyorum, bunun geçmişinde bir kadın ya da erkek olduğunu varsayarak, hemen sevmediğim birini.

Ama sonra Eli şöyle diyor: "Annem beni boğduğunu sandıktan sonra beni sığ bir mezara attığında. Beni yakmaya çalışmadığı için şanslıydım sanırım..."

Onun sözleri kafamda tekrar tekrar yankılanıyor, ben de anlamaya çalışıyorum. İlk başta şaka yaptığını düşünerek, gülüp geçmesini bekliyorum. Ama gülmüyor.

Bu gerçekten başına gelmiş, annesi onu boğmaya ve gömmeye çalışmış. Kim oğluna böyle bir şey yapabilir ki? Belli ki onu sevmiyordu...

Eli'yi hiç kimse sevmiş miydi?

Babam, muhtemelen güvenebileceğim tek kişi ve o da Eli'yi kölesi yaptı.

"Üzgünüm," diyorum ona, avucunu benim avucumun altına alıp ağzıma götürüp ortasına bir öpücük kondururken.

Ve o "lütfen" dediği için, Eli uykusunda kıpırdanana kadar bekledim, sonra sessizce onun ve Jordan için daha fazla gözyaşı döktüm.

Jordan

"Günaydın!" Eli yüksek sesle duyurur. Aynı anda, bodrumdaki tavan ışıkları açılır. Gözlerimi sıkıca kapatıp parlaklığı engellemeye çalışırken, onun silüetini ve arkasında muhafızlar olduğunu fark ederim... ben ise hala belden aşağısı çıplak haldeyim.

"Saçmalıkların için çok erken," diyorum ona, onun selamlamasına rağmen sabah mı gece mi olduğunu bilmesem de. "En azından beni aşağı indirip birkaç saat yatakta ya da başka bir yerde uyumama izin veremez misin?"

"Bu sabah sana olağanüstü bir hediye getirdim, sen de ciddi ciddi sızlanıyor musun?"

"Kahvaltı mı?"

"Sonra. Önce şuna bak."

Eli yana çekilir ve arkasındaki muhafızları gösterir. Bulanık gözlerimin netleşmesi birkaç saniye sürer. Netleştğinde, gördüklerime inanamıyorum.

"Bu..."

"Sürpriz!" Eli, sanki "olağanüstü hediyesi" beklenmedik bir doğum günü partisi ya da yepyeni bir Harley gibiymiş gibi bağırıyor.

Sözde hediyesi, iki gardiyan tarafından bana doğru sürükleniyor ve Eli onlara işlerini kolaylaştırmıyor. Ağzına sarılmış koli bandına rağmen, boğuk çığlıklarını bile duyabiliyorum.

Eli adamın kafasına yumruk atıyor ve adam baygınlık geçiriyor. "Onu buraya bırakın ve gidin," diyor gardiyanlara.

"Bu Darren mı?" diye soruyorum, emin olmak için.

"Şaka yapmıyorum," diyor Eli ve sanki adamı buraya taşıyan kendisiymiş gibi elinin tersiyle kafasını siler. "Kesin kimlik tespiti için teşekkürler. Bir grup adamın yanlış adamı yakalayıp onu yavaş ve acı verici bir ölüm için buraya getirmediğini bilmek güzel."

"Bekle... neden, Darren nasıl Vegas'ta? O Güney Carolina'da yaşıyor."

"Az önce söyledim ya, yavaş ve acı verici bir ölüm için. İntikam için. O orospu çocuğunun sana yaptığı şey için, kafanı karıştırıp anneni incittiği için."

"Ama... benim için intikam almak için onu öldürmene gerek yok. Colt ve ben, bana yaptıklarının intikamı olarak onu dövdük."

Alaycı bir şekilde, "Onu dövdünüz mü? Ne kadar sürdü?" der.

"Bilmiyorum. Süreyi tutmadım. Belki on ya da on beş dakika, o bitkin düşene kadar."

"Ve onu manipüle ettiği için hak ettiği tek şeyin on ya da on beş dakikalık bir dayak olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Yani... Onu polise teslim edebilirdim, ama on sekiz yaşındaydım ve mahkemede ona karşı tanıklık etmek ya da başka bir şey yapmak istemedim."

"Hayır, Jordan. Bu adam hayatını *mahvetti*. Yavaş ve acı verici bir ölümden başka bir şeyi hak etmiyor. Onu umursamıyorsun, değil mi?"

"Tanrım, hayır. O adamdan nefret ediyorum.

Annem de öyle." "Aynen öyle! O zaman bırak da senin için ona acı çektireyim."

Eli, Darren'ı benimkinden yaklaşık üç metre uzaktaki kancalardan birine bileklerinden asmak için işe koyulurken, ben uzun bir süre ona bakakaldım.

İşini bitirip, cansız bedeni havaya kaldırdıktan sonra, Eli geri çekilip yaptığı işi incelerken gülümsüyor, kendiyle çok gurur duyuyor gibi görünüyor.

O anda Eli'nin, haftalarca benimle uğraşan, lise son sınıfımı o kadar mahveden ki neredeyse mezun olamıyordum ve annemin evliliğini mahveden adamı getirmemizi bir hediye olarak gördüğünü anladım.

Çılgın, psikopat piç Eli'nin bana verdiği bir hediye.

Bana zarar veren adamı işkence edip öldürmek, onun için bir düzine gül gibi bir şey.

Ve aslında bunun biraz tatlı olduğunu düşünüyorum. "Buraya gel," diyorum ona.

"Ne?" diye soruyor Eli. Yeni esirinden bana karışık bir bakış atıyor.

"Buraya gel!" diye emrediyorum ve bu sefer gerçekten dinliyor. Ama hala çok uzakta. "Daha yakın. Biraz daha. Şimdi parmak uçlarında dur. Mükemmel," diyorum ve dudaklarımı onun dudaklarına değdiriyorum.

Eli

Jordan'ın beni tekrar görmek istediğine inanarak umutlanmak istemiyorum.

Ama pantolonundaki kanıt ve yumuşak öpücüğü görmezden gelmek zor.

"Hediyem için teşekkür ederim," diyor Jordan yumuşak bir sesle.

Parmaklarımla saçlarını okşuyorum, burnumu burnuna değdirerek dudaklarını dudaklarımdan ayırmıyorum, bunun için parmak uçlarımda durmam gerekse bile. "Rica ederim." Onu inciten pisliği bu kadar kısa sürede bulabildiğim için mutluyum.

"Bir tane daha isteyebilir miyim?"

"Benden bir hediye daha mı?"

"Evet."

"Neymiş o?" diye merakla soruyorum, dilimi dudaklarında gezdirip ağzının içinde onu tahrik ederek. Jordan'ın dilini okşadığımda titriyor. "Ee?"

"Seni sikmek istiyorum," diyor sessizce. İnleyerek, elimi arkasına kaydırıp kışını tutup şişmiş sikini karnıma bastırıyorum. "Ve... senin beni sikmeni istiyorum," diye ekliyor.

Daha da sertleşirsem, vücudumun geri kalanına kan gitmediği için bayılabilirim.

"Bu iki hediye demek, bebeğim," diyorum, çünkü çok gergin ve heyecanlıyım ama bunu göstermeye çalışmıyorum.

"Beni sikmek istiyorsun, değil mi?" Jordan dudaklarıma karşı sorar, gözleri benimkileri esir alır.

"Tabii ki," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Ve ben de seni sikmek istiyorum." "Öyle mi?"

"Bir erkekle birlikte olsaydım, üstte mi, altta mı yoksa ikisinde de mi olurdu diye hep merak etmişimdir, ama daha önce hep çok korkmuş ya da utanmıştım."

"Ve şimdi benim esirim olduğun için korkmuyorsun ve beni durduramadığını iddia edebilirsin?"

"Hayır. Ne istediğimi itiraf etmeye hazırım. İkisini de denemek istiyorum. Alt olmak hoşuma gider mi bilmiyorum, ama denemek istiyorum. Seninle her şeyi denemek istiyorum."

"Bunu bana ve yakında ölecek bir adamın önünde itiraf edebilirsin," diyorum. "Peki ya hayatındaki diğerleri?"

Jordan gülümseyerek, "Anneme senden bahsettim," diyor.

"Ona benim hakkımda ne söyledin?" diye merakla soruyorum. "Gözleri oyup çıkaran bir katil olduğumu mu?"

"Hayır, sana ilgi duyduğumu söyledim. Seninle oynadığımı söyledim."

"Gerçekten mi?" diye şok içinde soruyorum. "Annene bizim..."

Kıkırdayarak, "Ona ayrıntıları falan anlatmadım, ama eminim ana fikri anlamıştır" diyor.

"Ona benden bahsettin mi? Bizden bahsettin mi?"

"Sana bir şans vermemi ve Maddie'yi unutmamı istedi."

"Hmm." Elimi ikimizin arasına sokup Jordan'ın uzun penisini avuçlarım ve onu okşayarak gözlerini kapatıp dudaklarını açarak nefes almasını sağlarım. "Sanırım anneni sevdim," derim ve dilimi ağzına sokarım. O da elinden geldiğince sertçe beni öper.

Pantolonu hala ayak bileklerinde olmasaydı, uzun bacaklarını belime dolayarak beni kendine çekeceğini düşünüyorum.

"Parmağımı sevdiğinden daha çok sikimi seveceksin," diye söz veriyorum ona, elimi uzatıp parmağımın ucuyla deliğine dokunuyorum. Onu incitmek istemediğim için kesinlikle biraz hazırlık gerekecek. Jordan'ın içimde olmama o kadar bayılmasını istiyorum ki, bunu tekrar yapmak istesin.

Ama önce yapmam gereken bir şey var. Jordan'ın bana dokunmama izin verme konusunda fikrini değiştirebilecek bir şey.

Ingram, onu işkence edip öldürdüğümde bir yabancıydı. Maddie'yi tehlikeye atan bir pislikti.

Darren ise Jordan'ın tanıdığı, vücuduyla oynamasına izin verdiği, istemese de bundan zevk aldığı biriydi. Onu nefret ettiğini iddia etse de, onu öldürmenin Jordan'ın benim ilk erkeği olmam konusunda fikrini değiştirmeyeceğini bilmem gerekiyor.

Ağzımı ve ellerimi ondan çektiğimde, Jordan homurdanarak, "Hayır! Artık orgazm erteleme oyununu oynamak istemiyorum" der.

Kıkırdayarak ona "Biraz daha devam et" diyorum.

Ondan uzaklaşmadan önce, iç çamaşırını ve sonra da kot pantolonunu yukarı çekiyorum. Önünü iliklerken Jordan, "Ne yapıyorsun?" diyor.

"Artık benimsin," derim ve asılı dururken ağzından daha kolay ulaşabileceğim boğazına bir öpücük kondururum. "O piç artık sana bakamayacak. Ve ben senin kıcını ilk kez ele geçirdiğimde onun bizi görmesini ya da duymasını bile istemiyorum."

"Oh," diye mırıldanır Jordan. "Ben de onun bizi görmesini ya da duymasını istemiyorum."

"İyi."

Vücudunun her yeri tekrar örtüldüğü için kemerini çözüyorum, sonra tezgaha gidip bir bıçak seçiyorum. Keskin bir bıçak, çünkü bunu uzatacak havamda değilim. Jordan'ı, kafasını karıştıran o piç kurusunu yavaşça öldürmekten daha çok istiyorum.

Ona kafasını karıştıran piç kurusunu öldürmekten daha çok Jordan'ı istiyorum. Onun kafasını karıştırabilecek tek kişi benim.

Darren'ın yanına gidip, ağzındaki koli bandını yırtıyorum, bu da ona verdiğim beyin sarsıntısından sonra onu tekrar uyandırıyor. "Hoş geldin, pislik herif. Her bir çığlığını duymak için sabırsızlanıyorum."

Ve ben bıçağı göğsünün ortasına bastırdığımda, gömleğini kesip pantolonuna kadar aşağı doğru kaydırduğımda çığlık atıyor. Sonra, yırtık gömleğinden, bir taraftan diğer tarafa, göbek deliğinden geçerek onu soldan sağa kesiyorum. Bu kesik daha derin, o kadar derin ki, bağırsakları dışarı dökülüyor.

Çığlıkları boğuklaşınca, sonunda bıçağı boğazına geçirip onu çabucak öldürürüm. Daha yavaş bir ölümü hak etmişti, ama o piç kurusu, ben Jordan'a tapınırken benden bir saniye bile daha çalamaz.

Şişkin gözlerinden ışığın kaybolmasını izledim, ta ki vücudu kelepçeler içinde gevşeyene kadar.

Şimdi, karar anı.

Jordan'a bakmaya bile korkuyorum, her şeyin değiştiğinden, hepsinin bir yalan olduğundan korkuyorum. Jordan, tanıdığı birinin hayatını aldığımı görmeye dayanamayabilir.

"Yıkanmalısın," diyor motorcu arkadaşım. "Onun kanı çok iğrenç, cildine nüfuz etmesine izin verme."

Tamam, sesi yeterince sakın geliyor.

Ona doğru döndüğümde, Jordan'ın beni bir şahin gibi izlediğini görüyorum, elimden damlayan ve takım elbisenin kolunu lekeleyen kandan tiksinererek gözlerini kaçırıyor.

"Cidden, yıkan ve soyun Eli." Ben gülüyorum ve o ekliyor, "Beni de aşağı indirebilir misin? Sen onu içime sokmadan önce, ağzımla sikini güzelce ıslatmak istiyorum."

"Sen tanıdığım en otoriter alt sensin," diyorum ona, silmek için havlu almak üzere çalışma tezgahına giderken.

"Sadece senin de istediğini bildiğim şeyler için sana emir veriyorum," diye cevaplar Jordan.

"Doğru," diye onaylıyorum. "Yukarı çıkıp hızlıca düş alacağım. Döndüğümde..."

"Beni sevişmeye mi götüreceksin?"

Sallanarak sallayarak sallayarak sallayarak bir gülümsemeyle söyledim ona ona "Evet, öyle bir şey."

Jordan

Çok gerginim. Eli'nin geri gelmesini heyecanla bekliyorum.

Maddie'yi görmeye gitmek istesem de, önce kendim için yapmam gereken bir şey var.

Beni kaçıran kişi geri dönmeye karar verene kadar, beklerken sakın kalmaya çalışmaktan başka bir şey yapamam.

Bunu nasıl yapacağım? Hala benden üç metre uzakta asılı duran cesetle konuşarak.

"Bunu hak ettin, biliyorsun," diyorum ona. "Ve kendimi suçlu hissetmiyorum. Asla da hissetmeyeceğim. Seni deşip kan kaybından ölmeye terk eden ben değildim. İstesem bile Eli'yi durduramazdım, ki istemiyordum."

Eli, Darren'ı öldürerek beni korkutmak istedi. Sanırım, benden sıkıldığında sonunda beni de öldüreceğini düşünmemi istedi.

Ama bunu yapacağını sanmıyorum.

Ve eğer yanıyorsam ve o beni öldürürse, o zaman çok şaşırırm ve korkmaya bile vaktim olmaz.

Neyse ki Eli düş alıp çabucak geri döner. Şimdi, kolları dirseklerine kadar kıvrılmış temiz beyaz bir gömlek ve ceket olmadan bir takım elbise pantolonu giymektedir. Geniş omuzlarına değen nemli sarı saçları buradan bakınca kahverengi görünüyor. Ve vay canına, içinde yiyecek olduğunu

içinde yiyecek olduğunu kokusundan anlayabiliyorum, bir de bir kutu bir şey var.

Sabunlu su olduğunu, yanıma yere koyduğunda anlıyorum.

"Aç mısın?" diye soruyor. "Tanrım, evet."

"O varken bile mi?" Ölmüş Darren'a başını sallıyor, sanki onu gözümün ucuyla göremesem de ölüm ve kan kokusunu almamın imkansız olduğu halde, onun hala burada olduğunu unutmuşum gibi.

"Doğu Kıyısı saatine göre kahvaltıdan beri hiçbir şey yemedim, evet, açlıktan ölüyorum." Midem guruldadığı için Darren'ın hayatta olup olmadığına dair tüm düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum. Canı cehenneme. Benden başka hiçbir şey alamayacak, özellikle de sıcak bir yemek.

Eli çantayı çalışma tezgahının üzerine koydu, sonra kancanın kumandasını çalıştırmak için yanına gitti. Dizlerim betona değene kadar beni indirdi, beton o kadar soğuktu ki kot pantolonumun içinden bile hissedebiliyordum.

Sonra, şimdiye kadar gördüğüm en büyük dilim pepperoni pizzayı ve bir peçeteyi getirir.

Bu bodrum için fazla temiz görünen kıyafetleriyle önümde yere diz çökerek, dilimin sivri ucunu ağzıma tutuşturur.

"Kokusu çok lezzetli."

Bir ısırık aldığımda, "Vegas'ın en iyisi," diyor.

"Mmm. Evet, kesinlikle," diye onaylıyorum, çiğneyip bir ısırık daha alırken.

"Biliyor musun, sen benim beslediğim tek mahkumusun."

"Gerçekten mi?" diye soruyorum, ağzım doluyken.

"Evet, öyle. Diğerleri ölecekken yemeği boşa harcamak ne anlamı vardı ki?"

"Haklısın," diye onaylıyorum. Devasa dilimin yarısını yedikten sonra Eli'ye, "Şimdi tatlıya hazırım," diyorum.

"Siktir, evet," diyor onayladı tam olarak tam olarak ne ne demek istediğimi tam olarak biliyor. A yağa kalkarak, pantolonunu açıyor.

Bir eliyle onları düşürür ve sonra ağızıyla onun penisine ulaşabileceğim kadar yaklaşır... O pizzayı yerken, ben onu yutarken her lokmada inler. Boğazımın derinliklerine kadar soktuğunda, öğürme refleksimi kontrol altına aldığım için onun uzunluğunu onaylayarak mırıldanırım ve muhtemelen bunu özlediğini bilirim.

"Tanrım, bu konuda çok iyisin," diyor Eli onaylayarak, beni test etmek için başımın arkasını avuçlayarak, her santimini bana veriyor. Burnum onun pelvisine değdiğinde ve onun bitirmeye ne kadar yakın olduğunu tattığımda ben de kendimle gurur duyuyorum. "Bu... bu kadar yeter," diyor ve ağızından çıkıyor.

Sabunlu suyla ellerini çabucak yıkadı, pantolonuyla kuruladıktan sonra cebinden, sanırım kayganlaştırıcı olduğunu düşündüğüm bir tüp çıkardı.

"Söz veriyorum, bu sadece iyi hissettirecek," diyor bana pantolonumu açarken, dizlerime kadar indirirken. "Ve fikrini değiştirmen için sana fırsat vermeyeceğim."

"Değiştirmeyeceğim," diye onu temin ederim, o arkama geçerken. Omzumun üzerinden bakıp, kıkırma bakarken soyunduğunu izlerim. Keşke ben de çıplak olsaydım, ama Savage Kings'in vücudumdan kestiği deriyi kesmesine izin vermem. Ellerimi çözmesini de istemiyorum. Eli'ye daha önce söylediğim gibi, onun merhametine kalmayı seviyorum.

Çıplak kaldıktan sonra, arkamda diz çöküp sırtıma bastırarak beni öne doğru eğiyor. O noktaya ıslak dilini sürmesi o kadar beklenmedik bir şey ki, şaşkınlığımı haykırarak onu güldürüyorum. Bir saniye sonra, çıkardığım tek ses nefes nefese

kalmak oluyor ve inlemeler haz çıkarabiliyorum çünkü... kahretsiz.

Onun araştırıcı dili müthiş bir şey, gözlerimi geriye doğru yuvarlıyor. O kadar mutluyum ki, sikim sızıyor, parmakları beni germeye başladığında, acıyı neredeyse hissetmiyorum.

Eli'nin avuç içi kıkırma tokat atıyor ve daha fazlasını isteyerek sırtımı kamburlaştırdığımda gülüyor. Onun her şeyini istiyorum.

"Lütfen, Eli," diye yalvarıyorum. İtici parmakları beni kızdırıyor, sadece ara sıra prostatımı vurarak beni çığlık attırıyor.

bana zarar vermemek için acele etmediğini biliyorum, ama daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Tam da bana istediğimi verecek mi diye merak etmeye başlamışken, kendini hizalıyor. Her iki avucunu da gömleğimin altına sokuyor, karnımı yukarı aşağı okşuyor, sonra beni sıkıca kendine çekip içime giriyor.

"Oh, lanet olsun!" diye bağıriyorum, acı ve zevk birbirine karışıyor.

"Çok iyi hissettiriyorsun," diyor Eli. Dudakları ve dili boynuma yapışırken, bir eli karnımdan aşağı kayarak beni yumrukluyor. Bir şekilde tam ereksiyonumu kaybettim, ama hala doruk noktasındayım. "Çok sıcak ve sıkı," diye ekliyor, yavaşça çekilip tekrar tekrar derinlemesine girerken, kalçalarının her sert hareketinde çığlık atmamı sağlıyor. "Ve sen *benimsin*."

Beni mastürbasyon yaparken içimdeki o sihirli noktaya vurması beni o kadar etkiliyor ki, düşünemiyorum. Beni vücudunun önüne o kadar sıkı sıkıştırıyor ki, derin nefes bile alamıyorum.

Eli beni sikmiyor, beni sahipleniyor, her bir itişiyile bana sahip oluyor. Bunu başka türlü tarif etmenin yolu yok.

Ben onunum.

Ve sonunda ona teslim olduğumda çok iyi hissediyorum. Kendime.

"Oh! Oh, tanrım!" Eli beni tam doğru şekilde sıkarken zevkten çığlık atıyorum.

"Tanrının adını değil, benim adım haykır," Eli beni kuruturken kulağıma fısıldıyor.

"Sen lanet olası bir tanrısın," diyorum ona dürüstçe. "İntikamcı bir tanrı, canavar değil."

"Siktir, ağzını açıp bana tapınmayı seviyorsun," diye gülüyor, bir saniye sonra dişleri omzumun ve boğazımın birleştiği yeri deliyor. Arkamda hareketsiz kalıyor ve homurdanıyor, kendi boşalmasıyla titriyor, beni sıcak tohumuyla dolduruyor

sıcak tohumuyla doldurur, sanki mümkün olduğunca çok damlamasını izlemek için saklamış gibi.

Kalçaları birkaç kez sallanıyor, sonra sırtıma yaslanıyor. Sonra avucunu sikimden çekip, onu kaldırıyor ve omzumun üzerinden yalayıp temizliyor.

"Bir damla bile israf edilemez" diyor. İşini bitirdikten sonra beni göğsüne sarıp "Ee?" diye soruyor.

"Ne? Yine senin için pasif olmak ister miyim diye mi soruyorsun? Öyleyse, cevabım kesinlikle evet."

"Maddie'nin önünde seni sikmeme izin verir misin?"

"Evet."

"Yalancı," diyor Eli, sikime bir tokat atarak. "Peki. Sanırım duruma bağlı."

"Neye?"

"Onun bu konuda ne hissettiğine."

"Her neyse," diye homurdanır, sanki bu istediği cevap değilmiş gibi. "Bacaklarını önüne uzatabilir misin?"

"Hâlâ bacaklarım var mı bilmiyorum," diye cevapladım. "Neden?"

Avuç içi karnımdan göğsüme doğru okşuyor, sonra tekrar aşağı inip testislerimi avuçluyor. "Çünkü seni temizledikten sonra, sikini sürmek istiyorum."

Kıkırdayarak ona şöyle diyorum: "Bana istediğini yapabileceğini biliyorsun ve seni durduramam, ama bu kulağa harika geliyor."

Eli sözünü tutar. Beni belden aşağısı tamamen soyup, tişörtümü keser ve bana süngerle banyo yaptırır, biraz deodorant sürer, ben de buna alınmamaya çalışırım, sonra da sikimi zar zor yağladıktan sonra kucağıma oturur. O acıdan zevk alır, ben de onun kıcının ne kadar sıkı olduğundan zevk alırım.

Aynı şekilde, yüzümü elleriyle kavrayıp, bitiş çizgisine koşmak yerine yavaş ve lezzetli bir şekilde üzerimde hareket ederken beni öpmesini de sevdim.

İlk seferinde beni sahiplenmişti, ikinci seferinde ise beni sevgiyle kucakladı.

Ama ikimiz de işimizi bitirir bitirmez, tek kelime etmeden süngerle banyo suyuyla bizi temizledi, giyindi ve beni yarı çıplak halde yerde otururken bıraktı.

Maddie

Duşumu bitirip yatağıma girmiştım ki, yatak odamın kapısı yavaşça açılıp tekrar kapandı. Karanlıkta oturup onun silüetini ve boyutlarını kolayca tanıdım.

"Eli?" diye fısıldadım. "Gerçekten babamın seni öldürmesini istiyorsun." "Seni görmek istedim," diye cevapladı.

"Tekrar seks yapmak istedin."

"O da var," diyor ve sesinde gülümsemeyi, kıyafetlerini çıkarırken çıkan hışırtıyı duyabiliyorum. Sonra üzerimdeki battaniyeyi çekiyor, ya da çekmeye çalışıyor. Ben battaniyeyi kendime sıkıca sarıyorum.

"Yapamam. Henüz yapamam," diyorum ona.

"Onu özlüyorsun, biliyorum. Onu aldatmış gibi hissediyorsun, değil mi?" diyor ve yatağıma giriyor.

"Evet." Ona doğru yuvarlanıyorum, sıcak, çıplak göğsüne sokuluyorum.

"Ama o bunu isterdi; Jordan, onsuz sevişmemizi isterdi. Eminim şu anda bunu düşünüyordur... nerede olursa olsun."

"Ben... ben..." Daha fazla itirazda bulunmaya başlıyorum ama derinin kokusu burnuma geliyor ve Jordan'ı hatırlatıyor. Burnumu

boynuna ve göğsüne daha yakın bir şekilde nefes aldı. "Onun gibi kokuyorsun."

"Öyle mi? Bu iyi bir şey mi?"

"Bilmiyorum."

"Benim yerime onun içinde olduğunu hayal edebilirsin." "Sen gerçekten bunu sorun olursa ben düşünüyorsam düşünüyorsam seninle seninle seks yaparken onu düşünürsem?"

"Ben de onu düşünürsem sorun olmazsa."

Gülerek ona şöyle diyorum: "Bu çok saçma. Bunu yaparsak ve ikimiz de aslında başka biriyle birlikte olmak istiyorsak, kafamız çok karışık demektir."

"Ben de seninle olmak istiyorum Maddie. Bunu biliyorsun." "Ama sen de onu özleyorsun musun?"

"Muhtemelen senin onu özlediğin kadar değil."

"Seni düşündüm, ilk gecemizi, o geceyi ve sabahı, Jordan'la birlikte beni izlediğin zamanı."

"Gerçekten mi?" diye sordu, şaşkın bir ses tonuyla. "Kendimi çok suçlu hissettim, ama çok iyi geldi..."

Eli'nin dudakları karanlıkta benimkini bulur ve sonra avucunu üstümün altına kaydırarak göğsümü okşar.

"Jordan'ın göğüsleri yok," diye fısıldadım dudaklarına, avucunu çekerek.

"Onun birçok kusurundan biri."

"Onun hiçbir kusuru yok."

"Kapa çeneni ve buna odaklan." Serbest elini boğazıma getirip, uzuvlarım gevşeyene kadar sıkıyor. "Aferin kızım. Ben ve Jordan'ı birlikte düşünürken, seni sevdiğin gibi sert ve hızlı bir şekilde alayım. Onu bodrumda bağlayıp, sıkı kışını sertçe sikerim."

"Sizi sevişirken mi düşünmeliyim?" diye soruyorum, bileğini tutarak. "Neden ben de sizinle birlikte olamıyorum?"

"Yani, üçlü seks fikrini seviyor musun? İkimizin de seni yalaması, sikmesi... birbirimizi sikmesi?"

"Evet," diye fısıldıyorum ve parmakları boğazımı sıkıyor. "Jordan senin önünde sana dokunur mu bilmiyorum"

... ama ben çok isterdim."

"Oh, ona benim onun sikini emdiğimi izlerken ya da benim onu siktiğimi düşünürken ne kadar ıslandığını söylemelisin."

Eli, beni inlememe neden olan meme ucumu çimdikleyerek, elini şortumun önünden aşağı kaydırır ve iki parmağını içime sokar. "Ve lanet olsun, seni boğduğumda çok ıslanıyorsun. Sanırım sen de benim kadar sikilmiş olabilirsin."

"Muhtemelen," diye itiraf ettim. "Tekrar yap," diye onu cesaretlendirdim, elini kendi elimle kapattım ve parmaklarını sıktım. "Sadece babamın görebileceği yerlerde morluklar olmasın."

Parmakları, saçlarımın izleri gizleyeceği ensemin arkasına kayıyor. Sonra, bir anlığına bayılıyorum. Tekrar nefes almaya çalıştığımda, Eli hala parmaklarını içime sokup çıkarıyor, kesik kesik nefesleri ve homurtularından anlaşıldığı kadarıyla bir süredir bunu yapıyormuş gibi.

"Hoş geldin," diyor. "Şimdi, seni boğazlayıp geri dönüşü olmayan bir noktaya gelmeden önce benim için boşal." Başparmağı klitorisimi okşarken, parmaklarını tekrar tekrar derine sokuyor.

Ben boşalırken Eli parmaklarını içimden çıkarır ve boğazımı bırakarak vücudumun aşağısına kayar. Altımı aşağı çekip çıkarır ve dili hızla bacaklarımın arasındaki ıslaklığı yalamaya başlar. Kaygan parmağını aşağı kaydırır ve hiçbir uyarıda bulunmadan kıcıma sokar, bu da beni inlemeye başlar. "Bu gece burada bitireceğim," der bana.

"Acıyor," diyorum ona, parmağı içeri girip çıkarken. "Sadece dilime daha fazla ihtiyacın var. Bütün gece amını ve kıcını yalayabilirim," diyor, ağzı klitorisime saldırırken, parmaklarının ne yaptığını unutturuyor.

ve Jordan'ın kıcını bütün gece yiyebilirim," diyor ve ağzı klitorisime saldırırken, parmaklarının ne yaptığını unutmamı sağlıyor. İkisi, belki üçü içime girip çıkıyor. Bilmiyorum ve umursamıyorum çünkü onun dilinde tekrar tekrar boşalıyorum.

Jordan

Eli sadece insanları fiziksel olarak işkence etmeyi bilmiyor. Zihin oyunları da şaka değil.

Bekaretimi aldıktan, beni becerdikten, her iki seferde de aklımı başımdan aldıktan sonra, sanki hiçbir şey değişmemiş gibi çekip gitti.

Bu gece muhtemelen Maddie ile yumuşak bir yatakta yatarken, benim burada dünyada en çok nefret ettiğim, artık hayatta olmayan kişiyle yalnız kaldığımı bilmek de çok berbat.

Eli de bunu biliyor. Sanki benim onu terk etmemi bekliyor gibi. Duygusal olarak, çünkü fiziksel olarak bunu yapamam. Beni bağlayıp, seviştığımız yerde yarı çıplak bir şekilde yerde oturmaya bırakarak bunu garantiye aldı.

Ama ben kaçmayacağım. Beni korkutacak hiçbir şeyi yok. Onu, beni serbest bırakması için nasıl ikna edeceğimi bulmam gerekiyor, böylece Maddie'nin babasıyla yüzleşebilirim ve sonra Maddie'nin hem benimle hem de Eli ile bir ilişki kurmak isteyeceğini umabilirim.

Kolay olmalı.

Darren'a onu ne kadar nefret ettiğimi bir kez daha söylerken, bodrum kapısının açıldığını ve ardından sessiz açık alanda ayak sesleri duyulduğunu duydum.

En az iki çift ayak sesi ve fısıltı sesleri, ışıkların hala kapalı olduğu bodrumun en karanlık köşesinden geliyor.

"Neden fısıldıyorsun?" diye bir kadının sorduğunu duyuyorum. "Babam ve Vanessa, ben avazım çıktığı kadar bağırırsam bile bizi buradan duyamazlar."

"Benim istediğim de bu," diye cevaplıyor bir erkek, kesinlikle Eli değil. "Kumarhanedeki herkesin duyacağı kadar yüksek sesle bağırmanı istiyorum."

Buraya gelip birbirleriyle sevişmeye çalışan bu insanların kim olduklarını bilmiyorum, ama umarım bana yardım ederler. Belki onları beni aşağı indirmeleri için ikna edebilirim.

"Merhaba!" diye sesleniyorum. Cevap yok, sadece sessizlik var. Kuruyan boğazımı temizleyip daha yüksek sesle bağıriyorum. "*Merhabaaa?* Burada olduğunuzu biliyorum!"

"Kim lan..." Adam sözünü bitirmiyor.

"Babam Eli'ye bugün buraya birini getirmesini mi söyledi?" diye sorar kadın.

Ah, demek onlar da Eli ve çalışmalarını tanıyorlar. Onun "babası" Maddie'nin babası olmalı, bu da onu Maddie'nin üvey kız kardeşi yapar.

"Hayır. Bildiğim kadarıyla yok. Yakında New York'a geri döneceğiz, belki de bize söylemeye gerek olmadığını düşünmüştür." "Hayır. Dante, onu kazıklayan bir hain ya da başka biri olsaydı, ona sadece Eli'yi oynaması için vermiş olsa bile bahsederdi."

"*Merhaba!*" Daha yüksek sesle bağıriyorum. "Benim adım Jordan. Jordan Robertson." Birkaç saniye daha sessizlik oluyor, sonra kadın "En azından kiminle konuştuğumuzu görebilmemiz için diğer ışıkları da açın" diyor.

"Ama Cassie, ben sadece sevişmek istedim."

"Birkaç dakika bekleyebilirsin. Eğer susmazsa onu kendim öldürürüm."

"Ya da... beni dinle, ağzına bir şey tıkıp Eli'ye bırakabiliriz," diye yardımsever bir öneride bulunur adam.

Tamam, belki bu ikisi bana yardım etmeyecek.

Tavan lambaları bir sıra halinde yanıyor ve saatlerdir sadece zifiri karanlığı gören gözlerimi kamaştırıyor. Net görebildiğimde, iki metre uzakta kızıl saçlı bir kadın ve sarışın bir adamın bana baktığını görüyorum.

"Merhaba," kızıl saçlı kadın gülümseyerek, yarı çıplak vücudumu süzerken diyor. Aslında süzdüğü şey benim sikim.

"Merhaba," diye dostça bir gülümsemeye cevap veriyorum.

Ve ya hamile ya da çok genç ve zayıf olmasına rağmen çok belirgin bir bira göbeği var.

"Cassie!" diye bağırır adam, arkasına geçip avucunu kızın gözlerine kapatır.

"Çıplaklık için özür dilerim ama bu benim hatam değil. Giysilerim buralarda bir yerde. Beni serbest bırakırsanız giyinmekten memnuniyet duyarım." Sanki bu çok açık değilmiş gibi başımın üstündeki kancayı ve zincirleri sallıyorum.

"Kimsin sen?" diye sorar adam.

"Görünüşe göre Eli'nin yeni oyuncuğu," diye cevapladı kızıl saçlı kadın, gözleri hala kapalıyken. "Psikopatın erkekler konusunda harika bir zevki var."

"Kapa çeneni ve bırak ben halledeyim, yoksa striptiz kulübüne gidip çıplak kadınlara bakmamdan ne kadar hoşlandığını görürüz," der adam kadına.

"Peki," diye homurdanıyor, omuzları gözle görülür şekilde sönmüyor. "Üzgünüm.

Hamilelik hormonları beni çok gergin yapıyor."

"Ve bu sorunu çözdüğümüz anda o hormonlara ihtiyaçları olan her şeyi vereceğim," diyor adam ve kadının başına bir öpücük konduruyor.

"O zaman, hepimiz baştan başlayalım," diyorum. "Benim adım Jordan ve ben Eli'nin... arkadaşayım, ama ben de Maddie için Vegas'a geldim. Madison Salvato. Onu tanıyor musun? Acaba, aynı mafya babası var mı?"

"Az önce ona Maddie mi dedi?" diye sorar kızıl saçlı kız, sanırım ona Cassie dedi.

"Madison'ı nereden tanıyorsun?" diye sorar adam.

"Harika! Sen de onu tanıyorsun demek?"

"Sorumu cevap ver," diye bağırır.

"Evet, tamam, Maddie ve ben geçen yılı Rockland'da birlikte geçirdik. Onun karım olduğunu sanıyordum, Caesar's Palace'daki Alto Bar'da tanıştıktan sonra Vegas'ta evlendiğimizi sanıyordum. Oraya hiç gittin mi? Harika bir yer. Neyse, aslında evli değildik ve onun bir mafya patronunun kızı olduğunu bilmiyordum. O gittiğinde, Savage'ı korumak için..."

Kings, benim motosiklet kulübümdür. Beni kaçırdığı ve kasabadaki bazı pislikleri öldürdüğü için Eli'yi öldürmelerini engellemek için ayrıldığında, onu bırakmışım, anlarsın ya? O zamanlar bunun doğru karar olduğunu düşünmüştüm, ama onu deli gibi özledim. Garip bir şekilde Eli'yi de. Sonra geçen gece Maddie beni aradı ve onun da beni özlediğini anladım. Ama bana onu aramamamı söyledi ve ben onun yalan söylediğini biliyordum, beni aramamı istiyordu ama babasının benden haberi olmasını istemiyordu. Sonunda cesaretimi topladım ve onu ve Eli'yi görmek için uçağa atladım. Kumarhaneye girer girmez korumalar beni yakaladı ve buraya getirdi.

"Vay canına," diye mırıldandı adam.

"Bugün günlerden ne? Sanırım bir iki gündür buradayım." "Tanrım. Çok konuşuyor," diyor Cassie.

"Açıklanacak çok şey vardı," diyorum ona. "Şimdi beni indirecek misin?"

"Bütün bunları doğrulamak için Eli'yi aramalı mıyız?" diye sorar adam. "Hayır. I think we should let him down," Cassie says

neşeyle.

"Senden hoşlandım. Ondan hoşlandım," diyorum adama.

"Yani, ondan *hoşlandım* demek değil. Belli ki hamile ve sanırım babası sensin. Sadece düşünme şeklini seviyorum. Nazik bir kadına benziyor."

Adam gülüyor. "Muhtemelen Cassie hakkında bunu söyleyen ilk kişisin."

"Aptal!" diye bağırarak geriye doğru uzanıp onun kafasının yan tarafına bir tokat attı. Sonra bana, "Ben Cass, Madison'ın kardeşi" dedi.

"Tabii. Maddie bana hiç kız kardeşi olduğunu söylememişti, ama Eli söylemişti. Ayrıca hepinizin annelerinizi kaybettiğinizi de söylemişti. Bunlar için üzgünüm."

"Ben Cole, onların üvey kardeşi ve Cass'in kocası," diye açıkladı adam.

"Oh. Tanıştığımıza memnun oldum. Şimdi beni indirir misin lütfen?"

"Söylediklerinin doğru olduğunu nereden bileceğiz? Dakikada bir kilometre hızla konuşman, iyi bir yalancı olmadığın anlamına gelmez." Cole yorumlar.

"Doğru. Şey, bir düşüneyim. Söylediklerimin doğru olduğunu nasıl kanıtlayabilirim? Maddie'ye sorabilirsin, ama ona sürpriz yapmak istiyordum. Oh, ceketime bak! Deri ceketimin üzerinde Rockland, Virginia yaması var. Maddie sana geçen yılı orada geçirdiğini söylemişti, değil mi? Benimle birlikte?"

"Babama ve bize, özel bir dedektifle yaşadığını ve Eli'nin onu öldürdüğünü söyledi."

"Ah, klasik Maddie ve Eli. Beni korumaya çalışıyorlardı ve Savage Kings ile bir savaş başlatmamak için, çünkü biz Doğu Kıyısı'nda oldukça önemliyiz."

"Sen öyle diyorsan öyledir,"
diye cevapladı. "Öyle
diyorum."

"Ölen adam kim?" diye sordu Cole, çenesiyle Darren'ı işaret ederek.

"Oh, o kimse değil. En azından artık değil. Annem bizi birlikte yakalayana ve onu evden kovana kadar birkaç ay annemin kocasıydı. Eli'ye olanları anlattığımda, onu Güney Carolina'da buldu ve intikam almak ya da her neyse benim için onu Vegas'a getirdi. Sanırım bu onun bir düzine kırmızı gül ya da mum ışığında akşam yemeği versiyonu."

"Tabii," dedi adam yavaşça, sonra karısına sordu, "Ne düşünüyorsun, Cassie? Onun söylediği onca şeyin hiçbirine inanıyor musun?"

"Evet," diye hemen kabul etti. "Bunlar kimsenin uydurması için fazla çılgın şeyler. Ve şuna bir bak." Koluyla beni işaret ederek, "O çok yakışıklı. Eli onu öldürmedi, bu da ona karşı bir şeyler hissettiği anlamına geliyor. Umarım Gavin gibi olmaz, özellikle de Madison ona aşık falan ise. Ama babam bundan hoşlanmayacaktır..."

"Maddie beni seviyor," diyorum kendinden emin bir şekilde. "En azından öyle düşünüyorum. Bana söylediği tüm yalanları öğrendikten sonra emin olamadım, ama şimdi biliyorum ki, birbirimizden sır saklasak da, sevgisi gerçektir. Onu gerçekten görmek istiyorum."

"Eli neden onu görmene izin vermiyor? Neden seni burada tutuyor?" diye soruyor Cole.

"Çünkü o Eli," diye Cass benim yerime cevap veriyor. "Eli Madison'la yatıyor mu?" diye soruyor bana.

Yorum yok, bunu kız kardeşine sormalısın demek üzereydim, ama boş ver. Ayaklarım yere basana ve bileklerim tavandan sarkmayana kadar dürüstlük en iyi politikadır.

"Eli, Maddie'yi birkaç kez becerdi. Vegas'tan ayrılmadan önce onun bekaretini aldı."

"Biliyordum!" diye bağırır Cass.

"Vegas'a döndüklerinden beri birlikte olmadıklarını söylüyor, ama istiyor."

Cass alkışlaronunellerini çırpır sanki heyecanlı

"Sanki gibi kaygı kaydı ve ona Maddie dediğinde, anladım."

"Bir dakika, Eli ona Maddie demeye başlayan kişi mi?" diye soruyorum.

"Evet."

"Tanıştığımızda bana onu öyle çağırmamı söyledi, ama Madalyn'in kısaltması olduğunu söyledi, oysa tanıştığımız gece Madison dediğini sanmıştım, ama çok sarhoştum."

"Onu aşağı indirelim," diyor Cass kocasına, kolunu tutarak. "Bu eğlenceli olacak."

"Sen sadece drama yaratmayı seviyorsun," diye mırıldanır.

"Çatı katı *çok* sıkıcı. Ayrılmadan önce hepimiz biraz heyecanlanabiliriz."

"Tamam. Ben de buna katılıyorum. Sadece hamile olduğun için ve o buradan çıkana kadar istediğimiz kadar yüksek sesle sevişemeyeceğimiz için," diye cevaplar Cole.

"Neden kendi evinizde falan istediğiniz kadar yüksek sesle sevişemiyorsunuz?" diye soruyorum onlara.

"Çünkü sadece bir haftalığına ziyarete geldik ve buradayken, onun babası ve benim annemle penthouse'da kalıyoruz," diye cevaplar Cole. "Biraz daha mahremiyet için buraya geliyoruz ve sessiz olmak zorunda kalmıyoruz."

"Mantıklı," diyorum. "Ve bu gece buraya gelmeye karar verdiğiniz için gerçekten çok mutluyum. Eli'nin beni ne kadar süre kendine saklayacağını bilmiyorum. Ya da Maddie'yi kendine saklayacağını."

"Dante çılgına dönecek," diyor Cole. "Kelepçelerin anahtarları nerede?" diye soruyor, çalışma tezgahını karıştırırken.

"Maddie'nin babasıyla tanışmak için sabırsızlanıyorum," diyorum onlara. "Umarım giysilerimi giydikten sonra."

Anahtarları sallayarak yanıma geldiğinde bana dişlerini göstererek gülümseyen Cole, "Cass haklı. Bu çok eğlenceli olacak," diyor.

Maddie

Eli'nin "Buraya nasıl çıktın?" dediğini duyduğumda, ecstasy'nin etkisiyle sanki havada uçuyormuşum gibi hissediyorum.

"Bilmek istemez misin?" diye tanıdık bir ses cevap veriyor.

Onu hayal etmiş olmalıyım diye düşünerek ayağa kalkarım. Ama karanlıkta kapalı kapının önünde, her yerde tanıyabileceğim uzun boylu, ince yapılı bir silüet durmaktadır.

"Jordan?"

"Merhaba Maddie. Bensiz eğleniyor musun?"

Eli'yi itip, titrek bacaklarımla karışık battaniyelerin içinden çıkıp gölgeye doğru ilerliyorum, onun gerçek olduğunu, gerçekten burada olduğunu ve rüya görmediğimi umarak. Avuçlarımla yakışıklı yüzündeki bir haftalık sakalını okşarken, hıçkırarak ağlıyorum. "Burada mısın? Sen misin?"

"Benim," diyor. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim. Çok özledim."

"Şu anda öyle görünmüyordu."

"O... sadece seks. Seni düşünüyordum."

Dudaklarıma gülümseyerek, beni bir öpücükle alay ederek, "Eli buna bayılmıştır" diyor.

"O da seni düşünüyordu," diyorum dudaklarımı onun dudaklarına bastırırken.

"Şimdi buna inanabilirim," diye cevaplar Jordan. "Özellikle de bugün erken saatlerde benim bakireliğimi bozduktan sonra."

Bu bilgiyi sindiremeden, ağzı benimkine çarpar. Beni döndürür, sırtımı duvara dayayarak öper. Ellerimi boynuna ve omuzlarına, deri ceketinin üzerine kaydırırım.

Elim aşağı, aşağı, aşağı, onun açık pantolonuna doğru iner ve parmaklarımın içeri girip onun uzun, sert santimetrelerini kavramasını kolaylaştırır. "Acelen mi var?" diye şaşkınlıkla sorarım. Ben orgazmlarla boğulurken o soyunmaya başlayacak kadar uzun süre burada mıydı?

"Seni görmek için acele ediyordum, evet."

"Sen... sen babamın evinde, kumarhanesinde, pantolonun açık halde dolaşıyor muydun?"

"Günlerdir sana çok yakın ama aynı zamanda çok uzak olduğum için olabildiğince çabuk giyindim," diyor sanki bu çok mantıklıymış gibi. "Söylediğim şeyler, gitmeden önce davranışlarım için özür dilerim. Kendime kızgındım, sana değil. Aslında değil. Seni seviyorum. Her zaman. İyi günde, kötü günde, değil mi?"

"İyi günde, kötü günde," diye onaylıyorum. Onu içimde hissetmek için çok sabırsız olduğumdan, daha fazla soru sormuyorum. Jordan da aynı şeyi hissediyor olmalı ki, tişörtümü başımdan çıkarıp beni tamamen çıplak bırakıyor, sonra beni kaldırıp bacaklarımı beline dolayabiliyorum. Kendini hizalaması bir saniyeden fazla sürmüyor ve sonra ıslak sıcaklığımın içine dalıyor.

"Evet!" zevk ve rahatlamayla haykırıyorum. O burada. Gerçekten burada.

"Onu sessiz tut," Eli, Jordan'ın arkasından fısıldıyor, o kadar yakın ki, tam arkasında duruyor olmalı. Jordan'ın ağzı benim ağzımı kapatıyor, söyleneni yapıyor. Sonra birbirimizin inlemelerini yutuyoruz ve Jordan'ın bu sesleri benim için mi yoksa Eli için mi çıkardığını bilmiyorum.

Ve umurumda bile değil.

Sadece bana dokunmayı bırakmasını istemiyorum. Elleri her yerde, saçlarımda, göğüslerimde, boynumda.

"Kıçın muhtemelen hala ağrıyordur, dön de ben de onun içine girebileyim," diyor Eli, Jordan da emri yerine getiriyor, sırtını kapıya dayayıp Eli'nin benimkine erişmesine izin veriyor. Parmakları kıçımın arasına kayıyor, daha önce başladığı işi bitiriyor, beni onu alacak şekilde genişletiyor. İkisini aynı anda alacak şekilde.

Eli kendini hizalayıp yavaşça içime girer girmez, o kadar doluyum ve o kadar iyi hissediyorum ki parçalanıyorum. Jordan, içimde boşalırken benim çığlıklarımı yutuyor.

Kendime geldiğimde, tamamen çıplak iki erkeğin arasında yatakta uzanmış durumdayım ve birçok el bana dokunuyor. Hangi ellerin hangi erkeğe ait olduğunu anında anlıyorum. Eli'nin bir kolu altımda, diğeri ise etrafımda, her ikisi de arkamdan göğüslerimi avuçluyor. Jordan ise önümde, parmaklarıyla yüzümün yanını okşuyor.

"Nasılsın... burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum ona. "Burası güvenli değil."

Kıkırdayarak, özlediğim sesi hatırlatarak, Jordan diyor ki, "Ben de seni gördüğüme sevindiğini düşünüyordum, çünkü odana girdiğimde resmen üstüme atladın."

"Tabii ki seni gördüğüme sevindim." Elimi yüzüne uzatıp parmaklarımı saçlarına geçirdim. "Geldiğine çok sevindim. Ama babam seni odamda bulursa ne yapacağını bilmiyorum. O çok öfkeli biridir. Sana değer verdiğimi söylemeden önce aşırı tepki verebilir."

"Risk alacağım. Yoksa onu uyandırıp kendimi tanıtmam mı gerekiyor?"

"Tanrım, hayır," diyorum diyorum. "Nasıl yaptın sen buldun buldun burayaburaya geldin mi?"

"Eli'ye sor."

"Eli mi?" Diğer adam cevap vermediğinde, omzumun üzerinden soruyorum, "Jordan'ın geleceğini biliyor muydun?"

"Günlerdir geleceğimi biliyordu," diyor Jordan. "Bir süredir Vegas'tayım..."

"Ne?"

"Onu sınıyordum, seni hak ettiğinden emin olmak için," diye açıklıyor Eli.

"Bu çok saçma! O günlerdir burada ve sen bana söylemedin, ama onunla takılıyordun?"

"Aynen öyle," diyor Jordan gülümseyerek. "Beni bodrumda bağlamıştı."

Vay canına. O burada, aynı çatı altında ve Eli benden sakladığı için ben hiç haberim yoktu.

"Aman Tanrım. Çok üzgünüm."

"O kadar da kötü değildi, değil mi Eli?" diye yanıtladı Jordan.

"Bileklerinde kelepçe izleri dışında fiziksel bir yaralanması var mı? Hayır. Gördün mü? O iyi," Eli mırıldanırken, ben Jordan'ın elini tutup metal kelepçelerin olduğu yerde cildinde kalan kıızıl izleri inceliyorum. "Sadece eğlendik, sonunda seviştik."

"Günlerce oyalanıp, onun kumarhanenin bodrumunda takıldığını bana söylemedin mi?"

"Peki," Eli öfkeyle nefesini enseme üfledi. "Sadece sarılsak bile, Jordan için beni yatağından atmanı istemedim."

"Ben geldiğimde sarılmaktan daha fazlası gibi görünüyordu," diyor Jordan.

"Nasıl oldu da buradan kurtulup buraya çıktın? Bu imkansız," dedi Eli.

"Oh, Maddie'nin kız kardeşi ve üvey kardeşiyle tesadüfen karşılaştım."

"Cass ve Cole ile mi tanıştın?" diye soruyorum.

Parmaklarıyla dudaklarımı izleyen Jordan, "Biraz mahremiyet için bodruma indiler. Kim olduğumu ve yarı çıplak olduğum için babana tehdit oluşturmadığımı veya onun emriyle işkence görmediğimi onlara ikna etmek biraz zamanımı aldı. Sonunda beni aşağı indirdiler," diyor.

"Seni yarı çıplak mı gördüler?" diye soruyorum.

"Evet. Komik olan ise, onlar hiç şaşırmadılar bile." Parmak ucuyla nazikçe burnuma dokunarak, "Ailen deli, bebeğim" diyor.

"Şaka yapmıyorum. Ve gerçekten, gardiyanlardan biri babama burada olduğunu söylemeden ve o da seni ve Eli'yi odamda yakalamadan önce gizlice kaçmalısın."

Otmaya çalışıyorum ama Eli beni yatağa geri çekiyor.

"Kız kardeşin gardiyanlara benim onun ve Cole'un misafiri olduğumu söyledi ve onlar da inandılar, bu yüzden bir süreliğine güvende olduğumuzu düşünüyorum."

"Kız kardeşim ve gardiyanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, onların ağzından laf kaçırmayacaklarına güvenebileceğini düşünüyorsan."

"Kız kardeşin iyi birine benziyordu," diyor Jordan, beni alaycı bir şekilde güldürüyor.

"Aman Tanrım." Eli'nin yüzünü görmek için dönerek soruyorum, "Ona ilaç mı verdin?"

"Ne? Hayır. Onu tekrar besleyip su verdiğimden emin oldum."

"Onu besleyip sulamaktan, sanki evcil hayvanınmış gibi mi bahsediyorsun?"

"O benim evcil hayvanım. Onu yıkadım da."

"Onu yıkadın mı?"

"Sünger banyosu," diyor Jordan, sanki bu çok normal bir şeymiş gibi. "İnan bana, kokuyu giderdiğim için çok mutluydum. Hatta bana deodorant bile sürdü."

"Ne kadar nazik," diye alaycı bir şekilde mırıldanıyorum.

"Değil mi? Ben de öyle düşündüm," diyor Jordan samimi bir ses tonuyla. "Bana konuşacak birini de getirdi."

"Kim? Konuşman için kimi getirdi?" diye soruyorum ama cevap alamıyorum. "Eli mi?"

"Jordan'a sor." "Biri bana söylesin!"

Jordan boğazını temizler ve benden uzaklaşır, kolunu başının üzerine atarak sırt üstü yatar ve sonunda konuşmaya başlar. "Şöyle ki, Eli benim ilk sevgilim değildi. Bir başkası daha vardı ve bu çok kötüydü çünkü ondan hoşlanmıyordum ve o annemle evliydi."

"Eli, Jordan'ı kendisiyle yatması için şantaj yaptı," diye ekler Eli.

Çenemi onun pazısına dayayarak, "Üzgünüm. Annen böyle bir şeyin olduğunu söylemişti. Bu sana ne zaman oldu?" diye sorarım ona yumuşak bir sesle.

"Lise son sınıftaydım. Yasal olarak reşit olduğum için teknik olarak suç sayılmazdı..."

"Jordan, bu yanlış. Eğer sana dokunmasını istemiyorsan..."

"Bazı şeyleri yapmak istemiyordum, doğru. Ama erkeklerden hoşlandığı için onu suçlayamazdım. Bir şekilde, benim biseksüel olduğumu biliyordu. Bu bilgiyi, benim hala kafamda oturtmaya çalıştığım düşünceleri kendi lehine kullandı. Çoğunlukla, babam büyük bir homofobik olduğu için bunu inkar ediyordum. Her neyse, son birkaç yıldır heteroseksüel olduğumu ısrarla söylüyordum, ama aslında erkeklerden hoşlanıyordum. Bir süredir böyleydi. Eli de bunu anladı."

"Onu manipüle ettin," diyorum, Eli'ye bakmadan. "Üvey babası gibi onu kullandın!"

"Aynı şey değildi Maddie. Yemin ederim," diyor Jordan, sonunda tekrar gözlerime bakarak. "Eli'yi istedim. Onu durdurmaya hiç çalışmadım. Birlikte yaptığımız her şeyi sevdim ve tekrar yapmak istedim."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Kısıtlamalar ve vaat edilen ölüm bile. Eli sayesinde, garip bir şekilde, sonunda kendim olabilecek kadar özgür hissettim."

Alt dudağımı ısırarak, cevabını bilmek istediğimden emin olmadığım soruyu soruyorum. "Peki, erkekleri mi tercih ediyorsun?"

"Seni kapıya dayayıp becerirken erkekleri tercih ediyormuşum gibi mi hissettim?"

"Hayır, ama... sadece kafam karıştı."

Jordan yanına dönerek başını dirseğine dayadı. "Benimle ve Eli ile birlikte olmaktan hoşlanıyorsun, değil mi? Bunu itiraf etmenin bir sakıncası yok."

"Tamam, evet, seviyorum."

"Harika. Çünkü ben de seninle ve Eli ile birlikte olmayı seviyorum. Ve bunu daha da iyi hale getirecek tek şeyin, ikinizle aynı anda birlikte olmak olduğunu biliyordum. Hayal ettiğimden daha da iyiydi."

"Oh," diye fısıldayarak anladığımı belirttim.

"Bunu tekrar yapmak zorunda değiliz, Maddie."

"Oh, katılmasa bile kesinlikle bizi birlikte izlemek istiyor," diye Eli Jordan'a bilgi verir.

"Öyle mi?" Jordan şaşkın bir sesle sorar.

"Evet. Senin için sorun olmazsa? Rockland'da o sana oral seks yaparken ikinizi izlemek çok tahrik ediciydi."

"Söylemişim," diyor Eli, omzumun üzerinden eğilip Jordan'ı gözümün önünde öpüyor.

Ve ben hiç kıskanmıyorum bile. Bu iki güzel erkeğin benim yatağında birlikte yuvarlanmalarını, dokunabileceğim kadar yakınımda olmalarını istiyorum. Arkama uzanıp Eli'nin uzun, sert penisini buluyorum ve elimle okşamaya başlıyorum.

O inliyor ve sonra beni sırt üstü çevirip, Jordan'la öpüşmesini kesmeden üstüme çıkıyor. Kendini girişime yönlendirerek, kolayca içime giriyor ve beni inlemeye zorluyor.

Gözlerim kapalıyken, bir ağız beni sessiz tutmak için ağzımı kapatıyor. İlk başta bunun Eli mi yoksa Jordan mı olduğunu bilmiyorum. Ta ki Eli pounds into me hard and fast and I moan in

zevk. Jordan dudaklarımaya karşı kıkırdar ve "Tanrı gibi sevişiyor, değil mi?" der.

"Evet," diye fısıldarım, sırtım kavislenirken dudağımı ısırırım. Jordan'ın ağzı göğüslerime iner, dudakları meme ucuma yapışır ve emerken Eli'nin parmakları boynumu sarar.

"Onu boğduğumda seksi vücudunun nasıl gevşediğini izle," diyor Eli Jordan'a.

Orgazmım o kadar sert vurur ki neredeyse acıtıyor. Jordan'ın ağzı beni sessiz tutmak için benimkine geri döner, karanlığa dalana kadar nefesimi çalar.

Gözlerimi tekrar açtığımda, Eli hala üstümde, içimde, gözleri kapalı, dudakları mutlulukla aralanmış, Jordan'ın eli omzunu sıkıca tutuyor. Onun mutlu yüzünün, Jordan'ın arkadan ona girip çıkarak beni içime sokup çıkarmasından kaynaklandığını anlamam uzun sürmüyor. Üzerime baskı yapan ikisinin toplam ağırlığı muhteşem.

Eli boşalırken homurdanınca, kalın sikinin her sarsıntısını hissediyorum, sıcak spermi duvarlarımı ıslatıyor ve beni tekrar boşaltıyor.

Gözlerimi açtığımda, Jordan'ın bana kıskançlık yerine sevgi ve minnetle baktığını gördüm. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Sanki tüm yalanlarımız silinmiş ve ikimiz de sonunda ilişkimizde bunca zamandır eksik olan şeyi görebiliyormuşuz gibi.

"Eli," diye aynı anda ikimiz de söyleriz, aramızdaki adam zevkten titrer.

"En azından bu gece üçümüz burada uyuyabilir miyiz?" Eli, birkaç dakika sonra, hepimiz hala yığılmış halde dinlenirken bana sorar. "Odama gidip tek başıma uyumak istemiyorum

Yalnız kalmak istemiyorum. Jordan da seni buraya geldikten sonra ilk kez gördüğü için seni bırakmayacaktır."

"Ben kalıyorum," diye cevaplar Jordan arkasında, Eli'nin saçlarını yumruklayarak boynunu yalar.

"İkiniz de kalabilirsiniz," diye onaylıyorum. "Biraz uyumaya çalışırsak tabii. Çok yorgunum."

"Tabii, bebeğim." Jordan yanımdaki yatağa uzanır. "Yastıklar ve battaniyelerle yatakta uyumayı iple çekiyorum. Kollarım, boynum ve sırtım dinlenmeye ihtiyaç duyuyor."

"Eli seni bütün gece yarı çıplak ve asılı mı tuttu?" diye sorarım.

"Evet. Ama o kadar da kötü değildi. Ben sadece mola vermek isteyen mızımız bir korkakım."

"Ben mola vermiyorum," diyor Eli, sonunda içimden çıkıp benimle Jordan'ın arasına yığılırken.

"Bacaklarımı hissedebildiğimde temizlenmeye gideceğim," diyor Jordan, tam da biri yatak odamın kapısını hafifçe çaldığı sırada.

Üçümüz de donup kalırız.

Babam burada iki erkek olduğunu bilseydi şimdiye kadar kapıyı kırmış olurdu, bu yüzden onun olmadığını varsayıyorum. Bir kez daha kapı çalınca, en yakın olan ben olduğum için yataktan kalkıp kapıya gidiyorum. Jordan ise hemen arkamda, sanki kaçırılacağımdan korkar gibi kolunu belime doluyor.

"Kim o?" diye kapıya yaklaşınca yumuşak bir sesle soruyorum.

"Ben ve Cole," diye cevaplar kardeşim. "*Arkadaşın* odana gelmeyi başardı mı?"

Kapıyı kilidini açıp bir parmak kadar aralayıp onlara bakıyorum. "Evet, buldu."

"Merhaba, tekrar," diyor Jordan başımın üstünden. "Onu serbest bıraktığın için teşekkürler."

"Sorun değil," diye gülümseyerek cevaplar Cass. "Babana söyleyecek misin?" diye sorarım.

"Hayır, ona işkencecisi ve Rockland'dan bir seksi kadını becerdiğini sen söyle."

"Bence bu cümlenin ilk kısmı sana en çok baş ağrısı verecek," diye araya girer Cole.

"Babam Eli'ye çok kızacak," diye onaylar Cass.

"Biliyorum."

"Seks sırasında sana işkence yapmayı seviyor mu?" diye sorar. "Ne? Hayır."

"Gerçekten mi? Seksi kızla oldukça sapıkça davranıyor gibi görünüyordu. Jordan, değil mi?"

"Evet, adı Jordan."

"Ben de aynı anda iki erkekle yattığım için ailenin fahişesi olduğumu sanıyordum," diyor Cass.

"Sen... sen de mi yaptın?"

"Evet."

"Ama bunun hakkında konuşmayacağız," diye homurdanır Cole. "O iki adam artık öldü, ait oldukları yere, toprağın altına gömüldüler."

"Vay canına."

"O kadar kıskanç ki, gülünç bile," diyor Cass, gözlerini devirip sırtarak, sanki kocasının eski sevgililerini öldürmekten bahsetmesini sevimli buluyormuş gibi. "Peki, Eli de orada olduğunu bildiğim için sizi erkeklerinize bırakalım. Ama babamdan önce, muhafızlardan biri ona söylemeden önce, ona söylemek için bir plan yapsan iyi olur."

"Senin yerinde olsam, Eli, kaçardım," diyor Cass, her ne kadar onu hala çıplak bir şekilde yatağında uzanırken göremese de.

"Kaçmayacağım," diyor Eli. "Bir daha olmaz. Dante ile bir çözüm bulmalıyız."

"Sen öyle diyorsan," diye mırıldanır Cass, bunun o kadar kolay olacağına pek ikna olmuş gibi görünmüyor.

Kolay olmayacağını biliyorum, ama babamı sevdiğim iki adamı öldürmemesi için ikna etmenin bir yolu olmalı.

Şu anda bunu nasıl yapacağımı bulamayacak kadar yorgunum, bu yüzden yarın bir fikir bulmam gerekecek.

İki büyük, çıplak erkeğin arasında uyumak, sıcak ve terli bir iştir.

Ve bunu sadece seksi bir şekilde kastetmiyorum, tabii ki o da doğru olsa da. Eli bana oral seks yaptıktan sonra, beni Jordan'ın üzerine bindirdi, sonra da kendisinin üzerine. Ondan sonra, ikisi de beni tekrar aynı anda aldılar, yavaşça ve rahatça, beni aralarında yan yatırarak, hepimiz böyle uykuya daldık ve ben de böyle uyandım, hala birbirine dolanmış ve bağlıyız.

Sanki iki fırın arasında sıkışmış gibiyim, bütün gece boyunca bana diğerinden daha yakın olmaya çalışmak için sessiz bir rekabet içindeler ve bu da beni aşırı ısıtıyor.

Sonunda uyumaktan vazgeçip yatağın ucundan kayarak soğuk bir duş almaya gidiyorum.

Bütün bu süre boyunca, katı ve aşırı koruyucu babama tüm bunları nasıl açıklayacağımı düşünmeye çalışıyorum.

Ve nereden başlayacağımı bile bilmiyorum.

"Merhaba baba. Eli, sana benim öldürdüğü özel dedektife aşık olduğumu söylerken yalan söylüyordu. Aslında bir yıl boyunca, bizim evli olduğumuzu düşünen bir adamla yaşadım. Ayrıca o da erkeklerden hoşlanıyor, bu da harika çünkü ikimiz de senin işkenceci hizmetkarını beceriyoruz."

Evet, bunu halletmenin daha iyi bir yolu olmalı.

Eli

Jordan gözlerini açıp diğer yastıkta uyanık bir şekilde onu izlediğini gördüğünde, "Günaydın, bebeğim" diyorum.

Dün gece hayatımın en güzel gecesi idi. Ve sadece seks yüzünden değil. Beni isteyen iki kişiyle aynı yatakta uyumak, hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

"Günaydın." Dün geceyi hatırlar gibi sırtarak, Jordan yatak odasına bakınıp "Maddie nerede?" diyor.

"Duşta. Bir saattir orada."

"Sence bu konuda tereddüt ediyor mu?" diye sorar.

"Biz mi? Hayır. Bahse girecek olsam, babasına ikimizi de tutmak istediğini nasıl açıklayacağını ve bizi öldürmemesi için onu nasıl ikna edeceğini düşünmeye çalışıyordur."

"Dante Salvato hakkında bana anlattıklarına bakılırsa, bir saatten fazla zamana ihtiyacı olabilir," diyor Jordan.

"Şaka yapmıyorsun." Sırt üstü dönüp kollarımı başımın üzerine uzatarak, "Bir şeyler bulurum."

Eğer babası ikimizden birini bile öldürürse, bu onu mahveder. İkimizi de öldürürse, bundan kurtulabileceğinden emin değilim."

"Maddie'yi gerçekten önemsiyorsun," diyor Jordan, şok olmuş gibi.

"Evet," diye gülerek cevap veriyorum. "İnan bana, bunu itiraf etmekten benim kadar şaşkın olan kimse yok."

"Ve beni önemsiyor musun?" diye soruyor Jordan. Ona baktığımda, cevabı zaten bildiği için bana gülümsüyor, sadece bunu söylememi istiyor.

"Evet, önemsiyorum."

"Biliyorsun, dün gece söylediklerimde ciddiymdim. Gözlerinde bir canavar, şeytan ya da başka bir şey görmüyorum. Bence annen bu tür şeyler söylemekle deli olduğunu kanıtladı, çünkü sen, Eli Murphy, bir tanrısın."

"Ben eğlence için insanları incitir ve öldürürüm," diye hatırlatıyorum ona, meme ucunu çimdikleyip çevirerek onu irkiltiyorum.

"Bütün tanrılar öyle yapmaz mı? Sen bunu hak eden insanları ya da Dante için incitip öldürüyorsun. O, sana bunları yaptırdığı için pisliğin teki."

"Bunu yapmaktan hoşlanıyorum," diye hatırlatırım ona.

"Eğer hak ediyorlarsa, bunda yanlış bir şey olduğunu düşünmüyorum. Ama patronun sana söylediği için insanları incitmek ya da öldürmek zorunda kalmamalısın."

"Gavin'in ölmeyi hak ettiğini düşünmüyorum," diye itiraf ediyorum. "Onu öldürdüm çünkü Dante'nin bunu istediğini biliyordum. Cass ve Cole'un bunu yapması imkansızdı."

"Gavin mi?" diye sorar, sesi kıskançlık dolu bir sertlikle.

"Sana bir süre birlikte olduğumu söylediğim striptizci."

"Onunla mıydın? Çift gibi mi?"

"Hayır. Onu işkence ettim, astım ve siktim. Yani, sana yaptığım her şeyi yaptım."

"Anladım. Gardiyanlar bana son sevgilinin akıbetinden bahsetmişti. Sanırım bodrumda hayatta kalamayacağımı söylemek için beni uyarmaya çalışıyorlardı." Bir süre sonra

sordu, "Dante sana emretseydi, beni öldürür müydün?"

"Eğer o beni önce öldürürse, o zaman benim yapmam gerekmez."

"Ciddi misin?" Jordan öfkeyle nefes alır. Yüzüme uzanır, beni kendine doğru çeker ve dudaklarımdan öper. "Senin beni öldürmemesi için onun önce seni öldürmesini istemiyorum. Bu delilik, Eli. Nasıl böyle birinin için çalışabilirsin?"

"Başka seçeneğim yoktu. Ben onun kuklasıyım, o da benim efendim."

Jordan başını sallar. "Hayır, buna inanmıyorum. Maddie'yi bulmak için Rockland'a onsuz geldin. Onunla buraya geri dönmek zorunda değildin. Öyleyse neden döndün?"

"Yıllarca Dante'ye aşık olduğumu sandım," diye itiraf ettim.

"Ona aşık mısın?"

"Hayır. Artık bunun başka bir şey olduğunu biliyorum. Onu bir baba gibi seviyorum, sanırım. Bilmiyorum, hiç babam olmadı. Ve tabii ki, bana yapmam gereken bazı şeyleri yaptırmasından nefret ediyorum. Ama Maddie'yi özlediğini biliyordum. Cass ve Cole'un ilişkisini ondan sakladığım için bana kızgındı, bu yüzden beni affetmesi için onu geri getirmek istedim."

"Bu çok berbat. Gitmelisin Eli. Hepimiz bu sabah buradan gitmeliyiz."

"Maddie, Dante'nin öfkesinden kaçmak için muhtemelen seninle birlikte giderdi. Ama ben gidersem, Dante beni bulur ve onu üçüncü ve son kez ihanet ettiğim için öldürür."

"Seni güvende tutabiliriz. Savage Kings seni korumaya yardımcı olabilir."

Burun kıvrarak ona şöyle diyorum: "Hayır, koruyamazlar. Dante'yi benim tanıdığım kadar tanımıyorsun. Bir şeye karar verdiğinde, hiçbir şey, hatta bir ordu bile onun yoluna çıkamaz. Ve sen onaylamasan da, ona borçluyum."

"Ona hiçbir şey borçlu değilsin."

"O beni kabul etmeseydi, şu anda ya ölmüş ya da hapiste olurum."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Ve beni evine almamış olsaydı, Maddie ile asla tanışamazdım. Benim yüzümden gittiğini sanıyordum. Ama beni kendimden kurtarmak için gitmişti. Ve hayatında ilk kez biraz özgürlük yaşamak istediği için."

"Vegas'tan uzak kaldığı süre boyunca benimle bağlı olduğu için gerçek anlamda özgürlüğüne kavuşmuş sayılmazdı. Onun benimle yaşaması için ısrar etmemeliydim..." Jordan kaşlarını çatarak yorumladı.

"İnan bana, Maddie asla istemediği bir şeyi yapmazdı."

"Sen öyle diyorsan."

"Evet. Ve ikinizin tekrar bir araya gelmesi için bir yol bulacağım."

"Üçümüz," diye düzeltir Jordan.

"Doğru," diye cevap veriyorum ve yataktan kalkıp giyinmeye başlıyorum.

Onlara katılmak için yeterince uzun yaşayabileceğimi sanmadığımı ona söylemiyorum.

Şu anda tek bildiğim, Dante onun şehirde olduğunu öğrenmeden önce Jordan'ı çatı katından gizlice çıkarmamız gerektiği.

"Burada kal. Ben güvenli olduğunu söyleyene kadar bu odadan çıkma."

"Tamam," diye cevaplar ve yatakta oturup giyinmemi izlerken, çarşafı çıplak belinin etrafında toplanır. Yıllardır sıkı bir penis diyeti uygulayan ve şimdi doyamayan bir adam gibi bana bakışını seviyorum. "Sadece aptalca bir şey yapmayacağına söz ver."

"Söz veriyorum," diye yalan söylüyorum. Aksi takdirde, Jordan muhtemelen bu sabah Dante'nin yanına çıplak halde gidip ona pislik olduğunu ve Madison'la birlikte bir sonraki uçuşla Rockland'a döneceğimizi söylemeye çalışırdı.

Benim motorcu erkeğimin anlamadığı şey, Dante'nin ağzından iki kelime bile çıkmadan onu kurşunlarla doldurup dökceği.

Maddie

Buharlı banyodan çıktığımda ilk fark ettiğim şey, Jordan'ın başucuna yaslanarak telefonunda bir şeyler yazdığıydı. Muhtemelen onun için çok endişelenen annesiyle konuşuyordu.

İkinci fark ettiğim şey ise, "Eli nerede?"

"Giyinip çıktı," diyor Jordan, göğsüme sarılmış havluya bakarak. "Duşta çok uzun kaldın. Her şey hakkında ne hissediyorsun? Dün gece için pişman mısın?"

"Hayır. Pişman değilim," diye onu temin ederek yatağa geri dönüyorum. "Dün gece... doğru ve mükemmel hissettim. Artık seni aldattığım için suçluluk duymuyorum. Ya da kıskançlıktan deliye dönmüyorum."

"Ben de," diyor gülümseyerek. "Sanırım kıskançlığım sadece sen ve Eli birlikteyken kaçırdığım şeylerden kaynaklanıyordu. İkinizle birlikte olduğum sürece, onun seni yalamasını ve sıkmesini izlemek çok tahrik edici."

"Aynı şekilde," diye onaylıyorum. "Siz ikiniz... sanki gök gürültüsü ve şimşek gibi. Bizim için hiç öyle olmadı, ama kıskanç değilim, sadece hayranlık duyuyorum."

"Sen ve ben birlikte harikayız." Jordan belimden tutup beni kucağına oturtur, bacaklarının üzerine oturur. Beni her yerimi görebilmek için havlunun önünü açar ve ekler: "Eli ile her şey farklı. Yeni, heyecan verici ve... özgürleştirici."

"Ben de seninle ve onunla birlikteyken böyle hissediyorum – özgür. Şimdi tek yapmamız gereken babamı nasıl idare edeceğimizi bulmak."

Jordan'ın avuçları yavaşça yanlarımdan yukarı kayarak göğüslerimi kavrar. "Eli, biri babana burada olduğumu söylemeden önce beni gizlice dışarı çıkarmak istiyor."

"Bu muhtemelen en iyi fikir."

Başparmakları meme uçlarını daireler çizerek okşayan Jordan, "Ben onunla yüzleşmeyi, onunla görüşmeyi, seni sevdiğimi ve senin için her şeyi yapacağımı, Eli'yi çok uzun süre kullandığını söylemeyi tercih ederim." diyor.

Kafamı sallayarak ona, "Bu pek işe yaramaz. Muhtemelen senin söylediklerinin hiçbirini dinlemez..." derim. O muhteşem ağzı meme ucuma yapışıp yalamaya, emmeye başladığında, karnımın alt kısmında bir zevk düğümü oluşur ve sözlerim yarım kalır. "Sen bunu yaparken düşünemiyorum."

"O zaman birkaç dakika düşünme," diyor, boğazıma doğru öpüşerek, sert penisi uyluklarımın arasına girene kadar kalçalarımı öne doğru çekerek, içeri girmeyi talep ediyor. "Seni ve Eli'yi aynı anda sevmeme rağmen, seninle yalnız kalmayı özledim. En son ne zaman olduğunu bile hatırlamıyorum..."

Dudakları ve dili, derin ve şehvetli bir öpücükle benimkileri ele geçiriyor ve sonra onun sertliğine sürtünmeye, onu nemimle kaplamaya karşı koyamıyorum.

Çok geçmeden daha fazlasını istemeye başlıyorum. Onu içimde hissetmek için dizlerimin üzerine çöküp yavaşça üzerine oturuyorum.

"Vay canına," diye fısıldadı dudaklarıma, tüm vücudu titriyordu, bu beni gülümsetti.

Yüzümü tutarak, altın kahverengi gözleri ağır göz kapaklarıyla şöyle diyor: "Seni çok seviyorum. Hiçbir şey bunu değiştiremez."

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Ben de seni seviyorum. Seni incittiğim için özür dilerim..."

"Birbirimizi incittik," diye sözümü kesti. "Artık sır saklamayacağıma söz veriyorum."

"Ben de artık yalan söylemeyeceğime söz veriyorum."

Sanki sözlerimizi mühürlercesine dudaklarımız tekrar birbirine çarptı. Jordan'ın omuzlarını kavrayarak, onu daha hızlı sürmeye başladım, daha derine girene kadar... ve yatak odamın kapısı birden açıldı.

Bir kadın, biri onu öldürmeye çalışıyormuş gibi çığlık atıyor. Ev hizmetçilerinden biri, elinde elektrikli süpürgeyle kapıda donakalmış duruyor.

"Çık dışarı!" diye bağıryorum ona, Jordan'dan inip yatak örtüsünü üzerimize çekiyorum.

"Özür dilerim... Düşündüm ki... Kapının kapandığını ve merdivenlerde ayak sesleri duyduğumu sandım, o yüzden düşündüm ki..."

Eli'nin çıktığını duydu ve görünüşe göre benim olduğumu sandı, bu yüzden temizlik yapmaya geldi. Sonunda trans halinden çıkan kadın kapıyı tekrar kapatarak bizi içeride kilitledi. Ama onun çığlığı tüm evi alarma geçirdiğine şüphem yok.

"Giyin," dedim Jordan'a ve dolabıma ulaşana kadar üzerime sarınmak için ipek bir bornoz aldım.

Jordan, kapı tekrar açılmadan önce boxer şortunu giymeyi başardı, bu sefer kapı o kadar sert açıldı ki duvara çarptı.

Babamın göğsü, sanki birinci kattan üçüncü kata kadar koşmuş gibi, yarısı düğmeli mavi gömleğinin altında inip kalkıyor. Ama kolu sabit bir şekilde silahını kaldırıyor ve yatağın ayak ucunda duran, 1,93 metre boyunda, neredeyse çıplak olan adama nişan alıyor.

Jordan'ın arkamdan sessizce "Merhaba. Sen Maddie'nin babası olmalısın" dediği anda, sanki iki saniye sonra vurulacakmış gibi, Jordan'ın önüne atlıyorum.

"Silahı indir, baba!" diye emrediyorum.

"Onun kafasını uçurmamam için bana tek bir iyi neden söyle," der babam, kolu hala havada.

"Çünkü onu seviyorum. Ve o da beni seviyor," diye aceleyle cevap veriyorum.

Vanessa babamın arkasında belirir. Hareket etmeyen babamın uzattığı koluna küçük elini koyar. Cole'un başı onun yanında belirir ve Cole onu arkasına itmeden önce Cass'in kızıl saçlarını bir an görürüm. Ardından bir grup gardiyan ve hepsinin önüne geçen Eli de onlara katılır.

Babam hiç olmadığı kadar yüksek sesle bağırır: "*Bu herif de kim ve neden benim evimde!*"

"Ben Jordan. Jordan Robertson. Maddie benimle
"Elini uzatıyor, sanki babamın onu mantıklı bir insan gibi sıkacağını düşünüyormuş gibi.

Babam silahını doğrulttuğunda ne yapacağımı bilemiyorum. Jordan'ın benden 20 santim daha uzun olan kafasını korumak için zıplayıp duramam. Neyse ki Eli, Dante'yi geçip cesurca namlunun önüne geçer, o kadar yakındır ki gömleğinin üzerinden göğsüne degecek kadar.

"Sana yalan söyledim," diye itiraf eder Eli. "Maddie, Virginia'da bir özel dedektifle birlikte değildi, Jordan'la birlikteydi, ama Jordan ona iyi davranıyordu. Ve eğer onun saçına bir şey yaparsan, Savage Kings MC'nin her şubesinden tüm üyeleri Vegas'a gelip bunu sana pişman ettirecek."

"Seni orospu çocuğu," diyor babam dişlerini sıkarak, sonra şükürler olsun ki silahını kılıfına koyuyor, görünüşe göre Eli'nin yüzüne yumruk atmak için elini serbest bırakmak için.

Korkunç bir ses çıkar. Ve bunun sadece başlangıç olduğunu biliyorum, bu yüzden Eli'nin önüne geçiyorum. "Dur!" diye bağırıyorum, Eli'yi kontrol etmek için babama sırtımı dönüyorum. Parmaklarını kaldırıp burnundan damlayan kanı silmeye çalışırken gözleri biraz şaşkın görünüyor. "İyi misin?"

"Acıyı sevdiğimi biliyorsun, hem vermek hem de almak," diyor gülümseyerek.

"Burada ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ve umurumda da değil," diyor babam. "İkisini de bodruma götür."

"Ne? Hayır!" diye bağırıyorum ve ona dönerek soruyorum. "Hepimiz oturup normal insanlar gibi bu konuyu konuşamaz mıyız?"

"Dante..." Vanessa, onu ikna etmeye çalışır gibi başlar.

Ama o bizi görmezden geliyor. "Beni tekrar ettirmeyin!" diyor to his guards who flood into the room from the

koridora. Babam kolumu yakalayıp beni kenara çekiyor, iki gardiyan Eli'yi yakalarken diğer ikisi Jordan'a yöneliyor.

"Lütfen bunu yapma," diye yalvarıyorum, kolumu morartacak kadar sıkı tutan parmaklarını gevşetmeye çalışırken. "Lütfen, baba!" Jordan ve Eli odadan çıkarılırken tekrar yalvarıyorum.

"Burada suçlu olan tek kişi, şımarık bir velet gibi davranan sensin," diye dişlerini sıkarak söylüyor. "Senin bundan daha akıllı olduğunu sanıyordum, Madison."

"Neyden daha akıllı? Sevdiğim adamla yatmaktan mı? Utanacağım hiçbir şey yapmadım," diye onu temin ederim. Eli ile de yattığımı söylemiyorum. O adama yalan söylediği için yeterince kızgın zaten.

"Kaçtığında benim güvenimi kaybettin. Şimdi de tüm saygımı kaybettin," diyor babam kapıdan çıkmadan önce ve bağılıyor, "Biri ona göz kulak olsun. Ben izin verene kadar bu penthouse'dan dışarı adımını atmasına izin vermeyin."

Jordan

Bu sabah anneme iyi olduğumu ve onu sevdiğimi mesaj attığım için mutluyum. Bu, onun benden son kez haber aldığı an olabilir.

Bir kez daha bodrumda bir kancaya asılı duruyorum. En azından bu sefer boxer şortumu giyebildim. Dante Salvato'nun somurtkan yüz ifadesine bakılırsa, bizi buraya sürüklemeyen önce giyinmeme izin verseydim keşke diye düşünüyormalı.

Gangster, hayal ettiğimden daha da korkutucu. Rockland Kings'in tüm üyeleri bir araya gelse bile ondan daha vahşî görünüyor, özellikle de Eli'ye dik dik baktığı zaman.

Bu, bodrumda bulunduğum son seferden diğer bir fark. Eli yanımda asılı, tam da Darren'ın cesedinin kısa süre önce asılı olduğu yerde. Cesedinin kaldırılmış olduğunu görmekten memnunum.

Şimdi ise çok yakında aynı yere başka bir ceset asılacağından endişeleniyorum.

"Devam et. Beni öldür," diyor Eli, başımı çevirip yüzüne bakmaya çalışmamı sağlıyor. "Ama çocuğu bırak. Madison, ona zarar verirsen seni asla affetmez."

"Eli, hayır..." Bu durumda ne söylemem ya da söylememem gerektiğini bilemiyorum.

"Madison'ın bekaretini ben aldım," diye patlar

Eli. Bu *kesinlikle* söylenmemesi gereken bir şey.

Sözler ağzından çıkar çıkmaz Dante'nin yumruğu geri çekilip çenesine yumruk atıyor.

Eli, yüzünü bile buruşturmadan ekliyor, "Senin lanet olası yemek masanda."

"Eli!" diye bağıriyorum, keşke çenesini kapatsa diye.

Bu sefer Dante, Eli'nin karnının ortasına yumruğunu indirir, ama o da buna neredeyse hiç tepki vermez.

Neden kendini öldürmeye çalışıyor ki? Çünkü Dante'nin yüzündeki öfkeye ve donuk gözlerine bakılırsa, tam da bu olacak.

"Jordan'ı hayatta tutmak için onu manipüle ederek Virginia'da üç gece boyunca benimle yatmasını sağladım. Oh, ve o gün beni arayıp son durumu sorduğunda, seninle konuşurken onun boğazına boşalıyordum," diye ekliyor Eli.

Ve tabii ki bu bardağı taşıran son damla olur.

Dante silahını çıkarır ve namluyu Eli'nin alnına dayar.

"Dur!" diye bağırirım. "Dante, Bay Salvato, durun! Eli'nin Rockland'da başka neler yaptığını anlatmam için bana bir dakika verin, tamam mı? Madison'ın hayatını *kurtardı*. Size bunu söyledi mi?"

Gangsterin sakallı çenesi seğirir ve sonunda bana doğru döner. "Nasıl?" diye sorar, derin sesi sanki öfkeden dişlerini sıkarak tek kelime bile çıkaramayacakmış gibi kesik kesik çıkar.

"Maddie'yi takip eden, fotoğraflarını çeken ve ona taciz eden bir özel dedektif vardı. Ödül parasını almak için sana onun hayatta olduğuna dair kanıt gönderecekti, ama onu iki katı fiyata zengin bir sapığa satacaktı."

"Ne?" Neyse ki Dante silahını indirip bana birkaç adım yaklaşır.

“Özel dedektif ve iki arkadaşı, Rockland yakınlarındaki Clayton şehrinde insan kaçakçılığı çetesi işletiyorlardı. Özel dedektif, parası bol sapıkların isteklerine göre kadınlar ve kızlar buluyordu, sonra diğer iki adam da onları taşımak için ya bir tır ya da kafesli bir karavan kullanıyordu. Eli gelip Maddie'yi görmüş olup olmadıklarını sorarak etrafta dolaşmaya başlayana ve onun tam olarak nerede olduğunu öğrendiğine kadar, Maddie'ye de aynısını yapacaklardı. Benim veya Savage Kings'in haberi olmadan onu kaçırmak için doğru zamanı bekliyorlardı.”

Dante orada durmuş, bana bakıyor, sessizce öfkeleniyor, ben de ekliyorum: "Eli olmasaydı, o orospu çocukları Maddie'yi kaçırdı ve hiçbirimiz onu bir daha göremezdik.”

"Neden onu savunuyorsun?" diye sordu Dante. "Ve az önce saçmaladığın şeylerin doğru olup olmadığını nereden bileceğim?"

"Rockland'daki Savage Kings'in başkanı Remy Fulton'u ara. Kings üyeleri cesetleri biliyorlar. Maddie ve ben karavanı yaktık, bu yüzden...”

"Yani bunu kanıtlayacak hiçbir delilin yok, sadece senin söylediklerine katılacak bir arkadaşın mı var?"

"Peki. O zaman Sanderson County Şerif Ofisi'ni ara. Şimdiye kadar, o adamların ölmeyi hak eden pislikler olduğunu anlamış olabilirler.”

"Yerel şerif departmanında da arkadaşların mı var?" "Hayır, yok." Eli'ye baktı, hala gevşek bir şekilde çaresizce asılı duruyor, sanki mücadeleyi bırakmış, Dante'nin onu öldürmesini istiyormuş gibi görünüyor. "Eli'nin muhtemelen kanıtı vardır. Eminim onların telefonlarını ve mesajları içeren şeyleri almıştır, değil mi Eli?"

"Onları yok ettim," diye cevapladı, sanki Dante'ye bu olayı kanıtlayamamamız büyük bir sorun değilmiş gibi.

"Ne kadar da uygun," diyor Dante, Eli'nin yanına doğru yürürken.

"Bak," diye onu durduruyorum. "Eli sadece Maddie'yi kurtarmakla kalmadı, bana da yardım etti. Birkaç yıl önce başıma gelen kötü olayları nihayet atlatmama yardım etti. Evet, bazen biraz psikopat olabilir, ama sana ve Maddie'ye sadık. İkiniz için kurşun yiyebileceğini biliyorsun."

"Eli *benim* için kurşun mu yapsın? Bana defalarca yalan söyledi! Onun ağzından çıkan tek kelimeye bile güvenemem."

"O seni seviyor." Gangster bu söz üzerine irkildi. "Bir baba gibi, demek istiyorum. Sen ise onu ailenle birlikte yemek yemeye bile davet etmiyorsun."

Dante bana tek bir siyah kaşını kaldırdı. "Eli'nin kızımın *bekaretini* aldığı masada yemek yemekten mi bahsediyorsun?"

"Evet, o masa. Ve muhtemelen bunu yapmamalıydı, özellikle de... orada. Ama Maddie'ye onun hakkında ne hissettiğini soracak mısın? Muhtemelen hayır. Sana ne diyeceğini söyleyebilirim, o da onu seviyor."

Şimdi Dante alaycı bir şekilde gülüyor. "Eli onu manipüle ettiğini itiraf etti. Eğer bu saçmalıklara inanıyorsan, seni de manipüle etmiş olmalı."

"Kızının mutluluğunu kendi varsayımın için riske atmaya hazır mısın? Çünkü onu ya da beni öldürürsen, Maddie seni *asla* affetmeyecek. Yine evden ayrılacak ve bu sefer onu bulamayacaksın çünkü Eli ölmüş olacak ve senin için kirli işleri halledecek kimse kalmayacak."

"Ağzın çok bozuk," diyor Dante. "Onu susturun," diye gardiyanlara emrediyor. Birkaç saniye kimse kıpırdamıyor. Hepsi birbirlerine bakarak öylece duruyorlar. Muhtemelen Eli genelde bu tür şeyleri yapan kişi olduğu içindir. "Hiçbiriniz beni duymadınız mı?"

Sonunda, biri tereddüt ederek öne çıkar. "Evet efendim, duyduk. Ama ağızlıkların nerede olduğunu bilmiyoruz."

"Tanrı aşkına," diye mırıldanır Dante, sol eliyle alnını ovuştururken. En azından silahı tutan sağ eli hala aşağıda.

Kıkırdayarak, gangsterlerin dikkatini tekrar kendime çekerim. "Eli sizin için işkence ve öldürme işlerini hallediyor, değil mi? O olmadan ne yapacaksınız?"

"Hayatta kalırım," diyor Dante.

"Ben yapmayacağım. Maddie de yapmayacak. O yüzden sana yalan söyledi diye onu öldürmeye cüret etme. Zaten onun sadakatini hak etmediğin halde."

Dante başını sallayarak, "Bugün ikiniz de ölmek istiyorsunuz sanki, hanginizin isteğini önce yerine getireceğime karar veremiyorum."

"Anlamıyor musun? Eli ağzını açıyor çünkü senin için birinin canını almaktansa ölmeyi tercih ediyor, özellikle de o can benimkiyse. Onun neler yaşadığını bilmiyorsun, değil mi? Hayatı boyunca sevilmemiş ve takdir edilmemiş, kendini bir canavar olduğuna ikna etmiş. Ve sen onu kullandın, onu o canavara dönüştürdün. Kendinden utanmalısın."

"Tanrım, sen bir aptalsın," diye homurdanır Eli, sert görünmeye çalışır ama sesi titrer, gözleri hızla kırpışır. "Kendini öldürmeye çalışıyorsun."

"Sen de bunu yapmaya çalışmıyor musun? Sevdiğin insanları korumak için bunu yapmıyor musun?"

Bana cevap vermiyor, sadece dudaklarını sıkıştırıyor.

"İkimizin de kızların için seçeceğin erkekler olmayabileceğini anlıyorum," diyorum Dante'ye. "Ama mesele şu ki, Maddie'nin kimi seveceğini, kimin onu seveceğini ya da bir seferde kaç erkekle yatacağını sen seçemezsin. Bunların hepsi onun kararları. Onları sevmek zorunda da değilsin, kontrolcü pislik. Bu yüzden senin için hangisinin daha önemli olduğuna karar vermelisin: inatçı, incinmiş gururun mu, yoksa kızının mutluluğu mu?"

Dante uzun bir süre sessizce bana bakar. Sonra Eli'ye döner. "Son bir sözün var mı?"

Eli omuz silkiyor. "Eğer söylememi istediğin buysa, üzgün değilim. Senin düşündüğünün aksine, ben asla incitmem."

Maddie. Onu korumak için her şeyi yaparım. Evet, bir karıncayı bile koruyamayacağımı, hele ki senin kızını koruyamayacağımı inanması zor biliyorum, ama bu doğru. Derin bir nefes alarak, aceleyle ekliyor: "Belki... belki Maddie'ye yaptıklarım, sadece senden intikam almak istememle başladı. Ve bundan pişmanım. Gerçekten. Ama sonra daha fazlasına dönüştü. Bu yüzden, hak ettiğimi düşündüğün cezayı kabul etmeye hazırım. Öldür beni, döv beni, bıçakla beni. Kabul ederim."

Eli'nin son sözleri kafamda yankılanırken, bodrumda uzun bir sessizlik olur, hemen ardından Eli kahkahayı patlatır.

"Tanrım, bu çok aptalca geldi," diye mırıldanır Eli. "Ne kadar saçma, değil mi? Hangi baba, özellikle de aşırı koruyucu mafya kralı olan sen, *bana*, Eligor'a, kötü şöhretli psikopat işkenceciye, kızıyla birlikte olmam için izin verebilir ki? Ben tam bir aptalım. Maddie ve Jordan'ı sevdiğimi bu yüzden biliyorum, çünkü burada sonumla yüzleşmiş durumdayım ve beni daha da çabuk öldüreceğini bildiğim şeyler söylüyorum, ama söylemeden duramıyorum."

"Bitirdin mi?" Dante dişlerini sıkarak sorar.

Eli başını sallar. "Evet. Sanırım bitti. Hayır, bekle. Arkandan iş çevirip sikiştiğim için özür dilerim... evet."

"Gerçekten, aşk acısı çeken bir aptal gibi kızımın peşinden gitmeme izin vermemi mi bekliyorsun?"

"Hayır. Ama şimdi düşünme fırsatım oldu ve, şey, beni öldüremezsın."

Dante'nin kaşları meydan okurcasına kalkar. "Öyle mi düşünüyorsun lan?"

"Öyle değil... Sadece benim ölümümün Maddie'yi mahvedeceğini kastettim. Beni öldürmek onun bir parçasını da öldürmek olur, bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum," diye mırıldanır Dante. "Bu yüzden, beni dünyadaki hiç kimsenin daha önce yapmadığı kadar kötü bir şekilde ihanet ettiğin için bugün seni öldürmeyeceğim."

Tanrıya şükür.

"Vay canına. Yaptığının kötü olduğunu biliyorum, ama Yuri Petrov gibi çocuklarının annelerini öldürmek kadar kötü müydü, emin değilim," diye yanıtladı Eli, sanki Dante'nin kafasına kurşun sıkmayacağına güveniyormuş gibi sesi daha hafifti.

"Tamam, sen ikinci en kötü ihanetsin."

"Bu daha iyi. Kızını öldürmedim ki. Sadece... senin arkan arkaya onu sevdim. Birkaç kez. Uygunsuz yerlerde ve zamanlarda, mesela telefonda konuşurken..."

"Kapa çeneni Eli, her şeyi mahvetmeden önce," diye fısıldıyorum ona. Gangsterin beni duyabileceği halde fısıldayarak, "Sanırım bugün bizi öldürmemesi için onu neredeyse ikna ettik," diyorum.

Dante yine bana dik dik bakar, sonra Eli'ye, "Bu çocuk cesurmuş, değil mi?" der.

"Evet, var," diye Eli gülerek cevaplar. "Aslında tüm o motorcuların var."

"Ve bir de ağzı var. Bir kez konuşmaya başladığında, susmak bilmiyor. Sanırım az önce bana yaptığın monologdan sonra bu sana da bulaşmış olmalı. Ve sen onun seni sevdiğini mi düşünüyorsun? Ve Madison'ı?"

"Evet, bence seviyor."

"Evet," diye kendinden emin bir şekilde cevap veriyorum. "Seni seviyorum, Eli."

"Madison seni seviyor mu?" Dante işkencecisine sorar. Eli hemen cevap vermez, ben onun yerine cevap veririm.

"Maddie de ona aşık."

"Umarım öyledir," diyor Eli. "Ama tam emin değilim. Eğer seviyorsa, Jordan'ı her zaman daha çok sevecektir."

"Bu doğru değil," Dante Eli'ye yaklaşırken söylüyorum. Gözlerini kısarak yüzünü inceleyen gangster, "Onu ortadan kaldırmak için öldürmemiş olmana şaşırdım," diyor.

"Jordan'ı çok seviyorum, ona zarar veremem," diyor ve sonunda bana doğru bakınca kalbim iki katına kadar büyüyor. "Ve o benim yolumda değil. Görünüşe göre, kendi yoluma çıkan tek kişi benim."

"Hayatta kalırsan, onunla yatmaya devam edecek misin?"
Dante silahıyla beni işaret ederek sorar.

"Tabii ki, ona bir bak."

Dante, Eli'nin yorumuna katılmıyormuş gibi kaşlarını çatıyor. "Madison biliyor mu?"

"Biliyor ve teşvik ediyor," diye Eli babasına açıklıyor.

"Bu yüzden mi onun ehliyet almasını ve yeni işini sürdürmesini savundun? Madison'a gerçekten aşık olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet," diye cevaplar Eli. Maddie için en önemli şeyleri savunmasına şaşırdığını söyleyemem.

Şimdi Dante bana, "Madison seninle Vegas'tan ayrıldı mı?" diye soruyor. "Evet. Bir üyenin karısının ödediği özel bir uçakla." "Ve bu zamana kadar seninle mi yaşıyordu?"

"Her gün ve her gece," diye doğruyu söylüyorum. "Evlendiğimizi sanıyordum. Maddie, ayrılmadan önceki gece Vegas'ta zorla evlendiğimizi söyledi."

"Ne iş yapıyorsun?" diye sordu Dante. Konunun aniden değişmesi beni hazırlıksız yakaladı.

"Ah, ben bir oto tamirhanesinde tamirciyim." "Tamirci mi?"

"Evet."

"Konut durumun nasıl?"

"Konutum... Maddie ve ben Rockland'da küçük bir tek yatak odalı dairede yaşıyorduk."

"Bu *Rockland'da* suç oranı nasıl?" "Yok denecek kadar az.

küçük bir kasaba Sanderson County

Bir düzineden fazla Savage Kings her şeyi gözetliyor. En azından Eli kasabaya gelip sapık pislikleri öldürmeye başlayana kadar suç yoktu. Cesetler herkesi gerçekten korkuttu.

Eli'ye dönerek Dante şöyle diyor: "Çocuk, senin

Rockland'da?"

"Üç. Maddie ve onun gibi kızların peşine düştükleri için bunu hak ettiler," diye cevaplar Eli. "Onları öldürmekten de zevk aldım. Sadece seçim şansım olmadan öldürmem söylenmesinden bıktım."

"Evet, çünkü görünüşe göre ben çok kontrolcü bir pisliğim," Dante benim hakaretimi kullanarak sert bir şekilde yorumlar.

Eli gülerek, "Sen tam olarak ne olduğunu biliyorsun ve bu, ailenin herkesi çılgına çeviriyor," diyor.

Dante sol elini pantolon cebine sokup telefonunu çıkarır. "Vanessa buraya gelip bu küçük sohbeti yaptığımızdan beri bana sadece... on altı kez mesaj attı."

Vanessa'nın karısı, Maddie'nin üvey annesi, Maddie'nin odasına müdahale etmeye çalışıp başarısız olan kısa boylu sarışın kadın olduğunu varsayıyorum. Ama belki de gangster üzerinde bir tür etkisi vardır.

Dante başını eğerek birkaç dakika boyunca birçok mesajı okur. Mesajlar o kadar çoktur ki, başparmağını kullanarak kaydırmak zorunda kalır. "Eğer ikinizden birine zarar verirsem beni kendi yatağımdan atacağını söylüyor... ve ikinizden birini ya da ikinizi de öldürürsem, Madison'la birlikte beni terk edeceklerini söylüyor."

Dante silahını kılıfına koyar ve ben rahat bir nefes alırım.
Teşekkürler, Vanessa.

Aramızda bakışlarını gezdiren gangster şöyle diyor: "Bir erkeğin birini ölümüne sevebileceğini bildiğim için ikiniz de minnettar olmalısınız. Ama Madison, ben Rockland'a gidip ona güvenli bir yer bulana kadar oraya dönmeyecek. Duvarlarla çevrili ve en gelişmiş güvenlik sistemlerine sahip bir ev. Ayrıca arazisini izleyecek birkaç güvenlik görevlisi de olmalı."

Vay canına. Tamam. Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Acı verici bir ölümden çok daha iyi. Yine de şansımı zorlamadan edemiyorum. "Maddie, korumalar olmadan istediği zaman gelip gidebilecek," diyorum ona. "Bir daha asla tutsak olmak istemiyor."

"Peki," diyor Dante dişlerini sıkarak. "Ve Eli... sen de artık benim hizmetimden ayrıldın. Ama herhangi bir tazminat bekleme. Yani, motorcunun kızına bakmasına yardım edeceksen, hızlı bir şekilde gelir elde etmenin bir yolunu bulsan iyi olur."

"Ciddi misin? Serbest miyim? Öylece mi?" Eli inanamadan sorar. "Vegas'tan ayrılabilirim ve sen Rockland'a beni öldürmek için suikastçı göndermeyecek misin?"

"Senin peşine suikastçı gönderilmeyecek. Ama Madison'ın durumuyla ilgili günlük... ah, haftalık raporlar bekliyorum."

"Tabii ki, bunu yapabilirim," Eli heyecanla kabul eder. "Senin ve Jordan'ın buradan canlı çıkıp onunla birlikte olabilmesi için istediğin her şeyi yaparım."

Dante başını sallar ve o kadar sert yutar ki sesini duyarım. "Sizden tek istediğim onu korumak ve mutlu etmek."

"Anlaştık," Eli ve ben aynı anda cevap verdik.

Ve işte böylece Vegas'ın mafya kralıyla, onun güzel kızıyla üçlü bir ilişki yaşamak için bir anlaşma yaptık.

Maddie

"Lütfen. *Lütfen!*" Gardiyanların önünde yere diz çökmüş halde hckrarak yalvarıyorum. Yüzlerine bağrp, göğüslerine yumruk atp, hakaretler yağdırmama rağmen, o piçler yerlerinden kırdamyor; ne benim, ne Vanessa'nn, ne de Cass ve Cole'un penthouse'dan çıkmasına izin veriyorlar.

"Her Şey yoluna girecek, tatlım," diyor Vanessa, yanma diz çöküp kolunu omuzlarıma dolarken. Onu da kucaklayarak yüzümü omzuna gmyorum, kemiklerimin iliğine kadar hissedecek kadar Şiddetle ağlıyorum. Her Şey yoluna girmeyecek.

Jordan'ı kaybedemem. Ya da Eli'yi. Babam benim yüzümden onlara zarar verirse, ona karşı çıkamayacak kadar zayıf olduğum ve ikisini de sevdiğimi söyleyemediğim için... Onu asla affetmeyeceğim. Kendimi asla affetmeyeceğim.

"Dante'ye aptalca bir Şey yaparsa ikimizin de gideceğini söyledim," diyor Vanessa.

Başıma kaldırıp yüzünü inceliyorum. "Ciddi misin? Onu terk eder miydin?"

"Eli babanı çok seviyor ve arkadaşın hakkında pek bir şey bilmiyorum ama..."

"Jordan."

"Doğru. Jordan hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama onu sevdiğin belli, bu da benim bilmem gereken tek şey."

"Teşekkür ederim," diyorum hıçkırıklar arasında.

"Patron geliyor," diye haber verdi gardiyanlardan biri. "İyi," dedi Vanessa derin bir nefes alarak. "Belki onu ona mantıklı bir şekilde anlatabiliriz."

"Ya... ya çok geç kalırsak?" diye soruyorum, kollarını sıkıca tutarak.

"Değil tatlım. Çok geç değil. Babanı tanıyorum. Sık sık sinirlense de, düşünmeden bu kadar... radikal bir şey yapmaz," diyor Vanessa. "Ayrıca, Eli tüm kirli işlerini hallettiği için o bu konuda pratik yapmıyor. Dante tereddüt edecek. Edecek." Sanki kendini ikna etmeye çalışıyor gibi geliyor.

Sonunda, koridorda asansörün zil sesini duyuyorum. Vanessa ve ben hala yerdeyiz ki, gardiyanlardan biri babam için kapıyı açıyor.

Ve babam yalnız değil.

Onları görünce rahatlamış bir şekilde yere çöküyorum, yüzümden hala gözyaşları akıyor.

Yüzü kanlı Eli bana ilk ulaşan kişi. Beni yerden kaldırıyor ve ben kollarımı boynuna, bacaklarımı beline doluyorum. "İyi misin?"

"Harikayım," diyor, tam o sırada Jordan arkasına geliyor. Tanrıya şükür, hala çoğunlukla çıplak olan vücudunda tek bir damla kan bile yok. Eli babama yalan söylemiş olabilir, ama Jordan onun öfkesini hak edecek hiçbir şey yapmadı.

Yüzümü ellerinin arasına alan Jordan, sanki dünyadaki tüm zaman bizimmiş gibi, yavaş ve derin bir öpücük kondurur.

"Tanrım," diye homurdanır babam. "Fikrimi değiştirmeyin. Ve o çocuğa bir şeyler giydirin!" diye bağırır, ofisine doğru giderken ayak sesleri koridorda kaybolur.

"Teşekkürler, baba!" Dudaklarımı Jordan'ın dudaklarından çekip ona bağırarak cevap veriyorum.

"Seninle gurur duyuyorum," diye Vanessa'nın sesini duyarım, o da babasını takip eder.

"Evet, evet. Hepsi büyüdü. Anlıyorum, hoşuma gitmese de. Bir daha beni terk etmekle tehdit etme, kelebek," diyor ona.

"Aptal olma, o zaman ben de tehdit etmek zorunda kalmam," diyor ofis kapısı kapanmadan hemen önce.

Onlar gittikten sonra Eli'yi öptüm, ama arkamızda biri boğazını temizledi.

"Gösteri için teşekkürler. Kimse ölmediği için mutluyum," diyor Cass ve ben ona gerçekten inanıyorum. "Ama ben yere kusmadan önce o azgın kışkıracınızı odanıza götürün."

Eli gülerek beni merdivenlere taşır, Jordan da hemen arkamızdadır.

Bir yıl önce Eli'nin kollarında kendimi güvende ve mutlu hissedeceğimi hiç hayal edemezdim, ama şimdi, başka hiçbir yerde olmak istemiyorum. Tabii, aynı anda Jordan'ın kollarında olmak hariç.

"Dünyadaki tüm üçlü pozisyonları denemek için sabırsızlanıyorum," diyor Jordan, sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi.

"Birkaçını denemek için saatlerce vaktimiz var," diye onaylıyor Eli. "Ama sonra saat yedide aile yemeği için hazırlanmamız gerekiyor."

"Akşam yemeği mi?" diye şaşkınlıkla tekrar ediyorum ve geri çekilip yüzünü inceliyorum. "İkinizin de öldüğünü düşünerek kalbimi parçalamaya hazırdım, ama bunun yerine babamla akşam yemeği yemedenden önce sevişmeye mi gidiyoruz?"

"Sıradan bir akşam yemeği değil," diyor Jordan, son merdivenleri çıkarken. "Aileye hoş geldin yemeği. Baban diğer kız kardeşini ve kocasını da davet etti."

"Doğru," diye onayladı Eli. "Dokuzumuz bir arada, büyük, mutlu, berbat bir mafya ailesi."

"Bu... vay canına," diye mırıldanıyorum, ne diyeceğimi bilemeden. "Ve ikiniz de bu gece benim odamda kalacaksınız?"

"Ah, hayır," diye cevaplar Jordan. "Dante bize birkaç temel kural verdi. Bunlardan biri, seninle yaptığımız hiçbir şeyi bir daha asla konuşmamak ve o ve Vanessa taşınana kadar onun evinde kalmamak. Ancak gündüzleri için bir şey söylemedi. Eminim şimdi pişman olmuştur..."

"Otelde en iyi süiti turalım," diyor Eli. "Jakuzi olan bir süit mi?" diye heyecanla soruyorum, ama Jordan sadece Eli'ye ciddi bir şekilde bakar. Oh, doğru.

Ama Eli sadece, "Evet, jakuzili bir tane alalım. İkiniz çıplak olarak jakuzideyken, sonunda o korkuyla yüzleşebileceğim."

Eli beni yatak odama taşırken, Jordan da arkamızdan kapıyı kapatıp kilitlerken, parmaklarımı onun uzun saçlarında gezdirerek Eli'ye "Geçmişinin seni rahatsız etmesinin sona erme zamanı geldi. Jordan ve ben seni seviyoruz. Kimsenin sana bir daha zarar vermesine izin vermeyeceğiz" diyorum.

Eli

Jordan ve ben seni seviyoruz. Bir daha kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğiz.

Bunlar benim en sevdiğim sözler. Hiç duymayı beklemediğim sözler.

Dante Salvato'nun yemek masasında onunla ve ailesiyle birlikte oturacağımı ya da o ailenin bir üyesi olarak kabul edileceğimi hiç düşünmemiştim.

Mafya kralı hâlâ öfkeli, ama en azından Madison'ı sevdiği için beni ve Jordan'ı kabul etmeye çalışıyor.

Cass ve Cole, durumumuzdan hala eğlenerek sırıtmaya devam ediyorlar ve Sophie'nin dövme gangster kocası Lochlan sadece rahatsız görünüyor sanki düşünmüş gibi

Sophie'yi başka bir erkekle paylaşmak onun anlayamayacağı bir şey ve böyle bir fikri desteklediğimiz için bizden nefret ediyor.

Sonunda, her şey hepimiz için olması gerektiği gibi sonuçlandı. Sophie Lochlan'la, Cass Cole'la ve Maddie benimle ve Jordan'la.

Önümdeki bracirole tabağını yemeye başladım, bu evde kimsenin yemeğimi çalmaya çalışmayacağını bildiğim için endişelenmeme gerek yoktu.

Sanki düşüncelerimi o düşünceli tavrıyla hissetmiş gibi, Jordan'ın eli masanın altında bacağıma uzanıp sıkıyor. Maddie onun diğer tarafında oturuyor, ama umurumda değil. Jordan ortada tam olarak yerine oturuyor. O, üçümüzü bir arada tutan yapıştırıcı.

Ama ikisi de benim, Jordan'ın Maddie ve gelecekteki çocukları için daha iyi bir eş ve baba seçimi olduğunu bilsem de. Onların aşkının kenarında olmak bile, benim berbat hayatımda hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

Ne olursa olsun, Maddie ve Jordan her zaman benim olacak.

Ve onlara dokunmaya çalışan herkesi öldürürüm.

EPİLOG

Jordan

Altı ay sonra...

Dante'nin onayladığı bir güvenlik ekibiyle bir ev inşa etmesini beklerken, aylarca Las Vegas ile Rockland arasında gidip geldikten sonra, sonunda hepimiz her şeyin başladığı yere, Caesar's Palace'daki Tuscana düğün şapeline geri döndük.

En azından her şeyin orada başladığını düşünmüştüm.

Maddie'nin ailesi ve benim ailem, Savage Kings'in çoğu da dahil olmak üzere, küçük bir toplantıda siyah smokin içinde durmuş, onun güzel gelinliğiyle koridordan yürümesi için beklerken, neredeyse somurtan Eli'ye fısıldıyorum, "Nasıl hissediyorsun?"

"Harika. Bu benim düğünüm değil ki." Onun içinden şiddetli dalgalar halinde sızan acı, neredeyse görebiliyor ve hissedebiliyorum.

Gülümsememek için dudagımı ısırıyorum ve hatta elini tutup parmaklarımızı birbirine kenetliyorum. Sanki ona dokunmam ona küçük bir teselli oluyormuş gibi hafifçe iç çekiyor.

Eli, Maddie ve benimle olan ilişkisinde dürüstçe iletişim kurmayı hâlâ tam olarak öğrenemedi. Onun duygularını itiraf ettirmek dış çekmek gibi zor, ama ona karşı her zaman sabırlı olacağız.

Ben ve Maddie'nin aksine, Eli güvenebileceği ve dayanabileceği sevgi dolu bir ebeveynle büyümedi. Maddie ve benim artık onun ailesi olduğumuzu, onu koşulsuz sevdiğimizi ve bizi kendinden uzaklaştırmak için yapabileceği hiçbir şeyin olmadığını, özellikle de bize karşı dürüst davranarak, tam olarak kabul etmesi zaman alacak.

Piyanoda çalınan neşeli aşk şarkısı biter ve geleneksel düğün marşı çalmaya başlar. O anda, Dante'nin tek bir kelimeyi bile yanlış söylerse onu öldüreceğinden endişelenirmiş gibi gergin bir şekilde bana gülümseyen nikah memuruna göz kırparım.

Şapelin arkasında, çift ahşap kapı açılır ve kızımız ortaya çıkar. Maddie, üzerine dökülmüş gibi duran uzun, soluk mavi saten elbisesiyle muhteşem görünüyor. Yanında duran Dante, kızının çok güzel olduğu ve odadaki tüm bakışları üzerine çekeceği gerçeğini kabullenmiş gibi görünüyor.

Kadın adeta ışık saçıyor.

Uzun kahverengi saçları omuzlarından aşağıya, çekici dekoltesinin üzerine dökülüyor ve Eli kadar onun da hoşuna giden boynundaki izleri gizliyor.

"Lanet olsun," adam sonunda yanımda mırıldanıyor, sanki konuşmayı hatırlaması bu kadar uzun sürmüş gibi.

"Değil mi? Onu hak etmek için ne yaptık ki?"

Bana cevap vermiyor. Ve bunun nedeninin, onu ya da onun sevgisini hak etmediğini düşündüğü için olduğunu biliyorum.

Maddie koridordan ilerlerken Dante eğilip yanağına bir öpücük kondurur ve ardından Vanessa'nın yanındaki ön sıradaki koltuğa oturur.

Siyah ceketini geriye doğru çekerek omuz kılıfındaki silahı gösterir. Bana ve Eli'ye kaşlarını kaldırarak, ona zarar vermememiz gerektiğini pek de ince olmayan bir şekilde uyarır.

Maddie, benim karşımda, mihrapta yerini alır ve kulaklarından kulaklarına kadar gülümser.

"Bundan emin misin?" diye sorarım, boş elimle onun elini tutarken. Tereddüt etmeden başını sallar.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum," derim yüksek sesle. Sonra, elini bırakmadan önce parmak eklemlerini öperim. Eli'nin parmaklarını daha sıkı sıkarak ona dönerim ve tek dizimin üzerine çökerim. "Sürpriz!"

"Ne oluyor lan?" diye kekeliyor. Ağzı açık kalmış, bana, Maddie'ye, nikah memuruna ve hatta Dante'ye bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Maddie ve ben düğün planlarını birlikte yapmış olabiliriz, ama hepsi senin içindi. Aradan aylar geçmesine rağmen, üçümüz hakkında hala şüphelerin olduğunu ve bizim geleceğimizde kendine bir yer bulabileceğini merak ettiğini biliyorum. Kendimi kabul etmekte uzun süre zorlandığım için, seni hayatıma tamamen kabul edip etmeyeceğimi merak ediyorsun. Maddie ve ben sana olan sevgimizi asla saklamayacağız ve bunu kanıtlamak için sana soruyorum Eli, bugün, arkadaşlarımızın ve ailelerimizin önünde benimle evlenir misin?"

Maddie ve ben bu planı haftalar önce konuşmaya başladık. İkimiz de aşırı koruyucu ebeveynler tarafından sevildiğimizi bilerek büyüdük. Eli ise öyle değildi. O, bizim ona olan sevgimizden şüphe duyduğunda hatırlatıcı olarak hizmet edecek bir yüzük ve evlilik cüzdanı hak ediyor.

Maddie, babamın asla onaylamayacağını bilmesine rağmen, başka bir erkekle yasal olarak evlenmeye razı olduğum için çok heyecanlanmıştı.

Ama bunu onun için yapmıyorum. Bunu kendim için yapıyorum, çünkü hayatımda ilk kez mutlu ve tam hissediyorum.

Eli, sözlerle cevap vermek yerine elimi bırakıp beni ayağa kaldırdı ve sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi bana sarıldı. Beni neredeyse boğacak kadar sıkıca sarıldıktan sonra beni bıraktı ve Maddie'ye aynı şeyi yapmak için yanıma geldi. Maddie çılgılık attıktan sonra Eli'nin kulağına "Ben de seni seviyorum" diye fısıldadı.

"Bu bir evet mi, Eli?" diye soruyorum ona.

"Tabii ki evet!" diye cevaplar ve Maddie'yi yere indirir.

Elimi tekrar yakalayan muhteşem intikam tanrımız, ikimizi de nikah memuruna döndürür ve ona pek de ince olmayan bir şekilde tehdit eder.

"Acele edebilir misin? Jordan fikrini değiştirip Maddie ile evlenmeye vakti olursa, seni bodrumda asıp bana dua ettiririm."

ACKNOWLEDGMENTS

Sin City Mafia'nın bu kadar büyük bir başarıya ulaşmasına yardımcı olan tüm okuyuculara çok teşekkür ederim! 2025'in başlarında sizlerle beş yeni New York mafyası ailesini paylaşmak için sabırsızlanıyorum!

İnanılmaz kocam David'in coşkulu desteği olmasaydı, tek bir kelime bile yazamazdım.

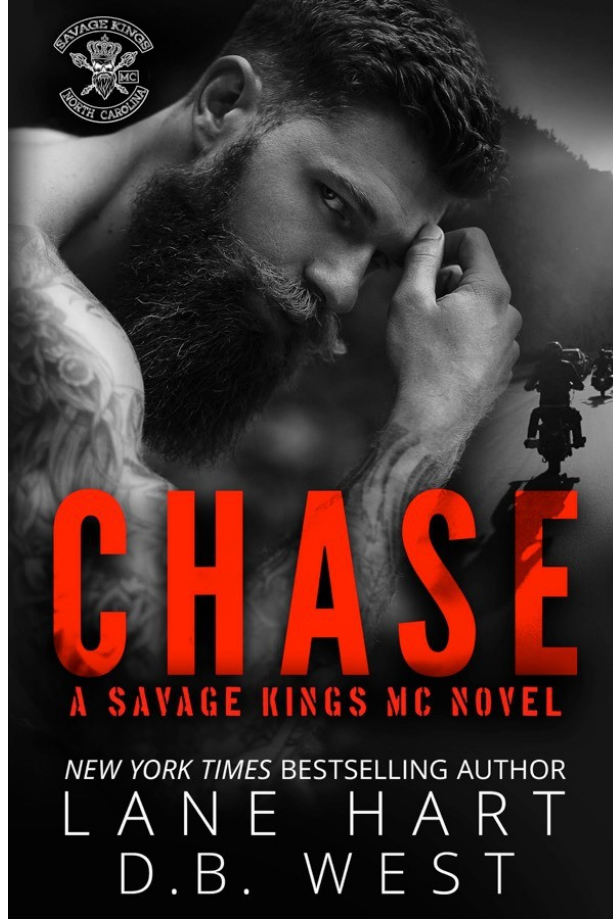
Yazar arkadaşım Angela Snyder'a, her zaman fikir üretmeme yardım ettiği, beni güldürdüğü veya sadece dertlerimi dinlediği için teşekkür ederim.

Sürekli destekleri ve yoğun hayatlarından zaman ayırarak okuyuculara hatasız hikayeler sunmama yardımcı olan harika beta okuyucularıma çok teşekkür ederim: Tesia, Tina, Jill, Marilize, Robin, Ruthann, Brandy, Gloria, Stephanie, Michelle ve Ana Rita.

Son olarak, bu serideki her bir kitabı okumak için sabırsızlanan tüm ARC okuyucularına çok teşekkür ederim. Sizin coşkulu yorumlarınız, yazmaya devam etmem için bana motivasyon sağlıyor.

ALSO BY LANE HART

Savage Kings MC hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, [Chase](#) ile başlayabilirsiniz! Üç tam seri var ve her kitap şu anda Kindle Unlimited'da mevcut. Bolca ateşli sahne ve aksiyon dolu heyecanla dolu çılgın bir yolculuğa hazır olun!

Hemen okumaya başlayın: <https://mybook.to/SKChase>

Altı kitaplık seti satın alın: <https://mybook.to/SavageKingsMCboxset>

~ CHASE'İN ÖZETİ ~

Savage Kings MC'nin başkan yardımcısı Chase Fury, yıllar boyunca pek çok trajedi yaşamıştır. Masada başı çekmenin getirdiği sorumluluğu hiç istememiş, bunu kardeşi Torin'e bırakmayı tercih etmiştir. Ancak Kings'e yapılan beklenmedik bir saldırı, kardeşlerini intikam yoluna sokunca, Chase'in sorumluluk üstlenmekten başka seçeneği kalmaz.

Muhabir Sasha Sheridan, son on yıldır sakallı kafatası amblemini taşıyan tüm kötü çocuk motosikletçilerden uzak durmuştur. Bir haberi araştırırken, birdenbire kendini Savage Kings'in hedefinde bulur.

Kulübün başkanının saklamaya çalıştığı sırları ortaya çıkarmak, hayatını tehlikeye atabilir. Tehdidi idare edebilecek durumda olabilir, ama kalbini kıran adamdan kaçamaz.

Chase, Sasha'yı incitip ona inanılmaz bir acı yaşattığı için kendini affetmemiştir. Hâlâ göğsünde onun adını taşıyor, motosikletini ve ikisinin birlikte yaşadığı her şeyi mahvettiği geceyi hatırlatması için. Şimdi, kulüpte kaosa neden olan sırlar, yalanlar, kan dökülmesi ve şiddetle Chase, Sasha'yı güvende tutmak için ikinci şansını kullanmaya kararlıdır. Bunu yapmanın en iyi yolunun, onu kendisinden ve MC'den olabildiğince uzağa götürmek olacağını hiç düşünmemiştir.

SAVAGE KINGS MC OKUMA SIRASI

Orijinal Savage Kings MC:

Chase, Abe, Torin, War, Maddox, Dalton, Reece, Miles, Sax, Cooper,
Gabe & Ian, Cedric

Savage Kings - Güney Carolina

Roman, Winston, Verek, Conrad, Cannon, Nolan, Abel, Hugo, Marcus, Jake,
Lucas, Leo

Savage Kings - Virginia

Remi, Colt, Bear, Ruger, Isaac, Greer

ABOUT THE AUTHOR

New York Times'ın en çok satan yazarı Lane Hart, eşi yazar D.B. West ve iki çocuğuyla birlikte Kuzey Carolina'da yaşıyor. Yazları plajda geçirmeyi ve sonbaharda futbol izlemeyi seviyor.

Lane ile bağlantı kurun:

Yazar Mağazası: <https://www.authorlanehart.com/>

Tiktok: <https://www.tiktok.com/@hartandwestbooks>

Facebook: <http://www.facebook.com/lanehartbooks>

Instagram: <https://www.instagram.com/authorlanehart/> Web sitesi: <http://www.lanehartbooks.com>

E-posta: lane.hart@hotmail.com

**Bul tüm Lane Lane'in kitaplarını
Lane'inonun Amazon yazar sayfasında!**

**Lane ve DB'nin haber bültenine kaydolun, yeni yayınlar
ve ücretsiz hediyeler hakkında güncel bilgiler alın!**

**Lane Lane'in Facebook grubuna katılın kitapları
kitapları okumak yayınlanmadan
yardım kapak kapakların karakter**

ve

ve

başlıkları

kitapların

<https://www.facebook.com/groups/bookboyfr>

iendswant. baskı

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM